

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

026000339903

Η Διοπνευσία τῶν ἁγίων Γραφῶν
ἐπὶ τῆ βασιλείᾳ τῶν ἰσχυρῶν

(ἐδημοσιεύθη μέρος μόνον ἐν ταῖς
Αἰθιοπικαῖς μελέταις)

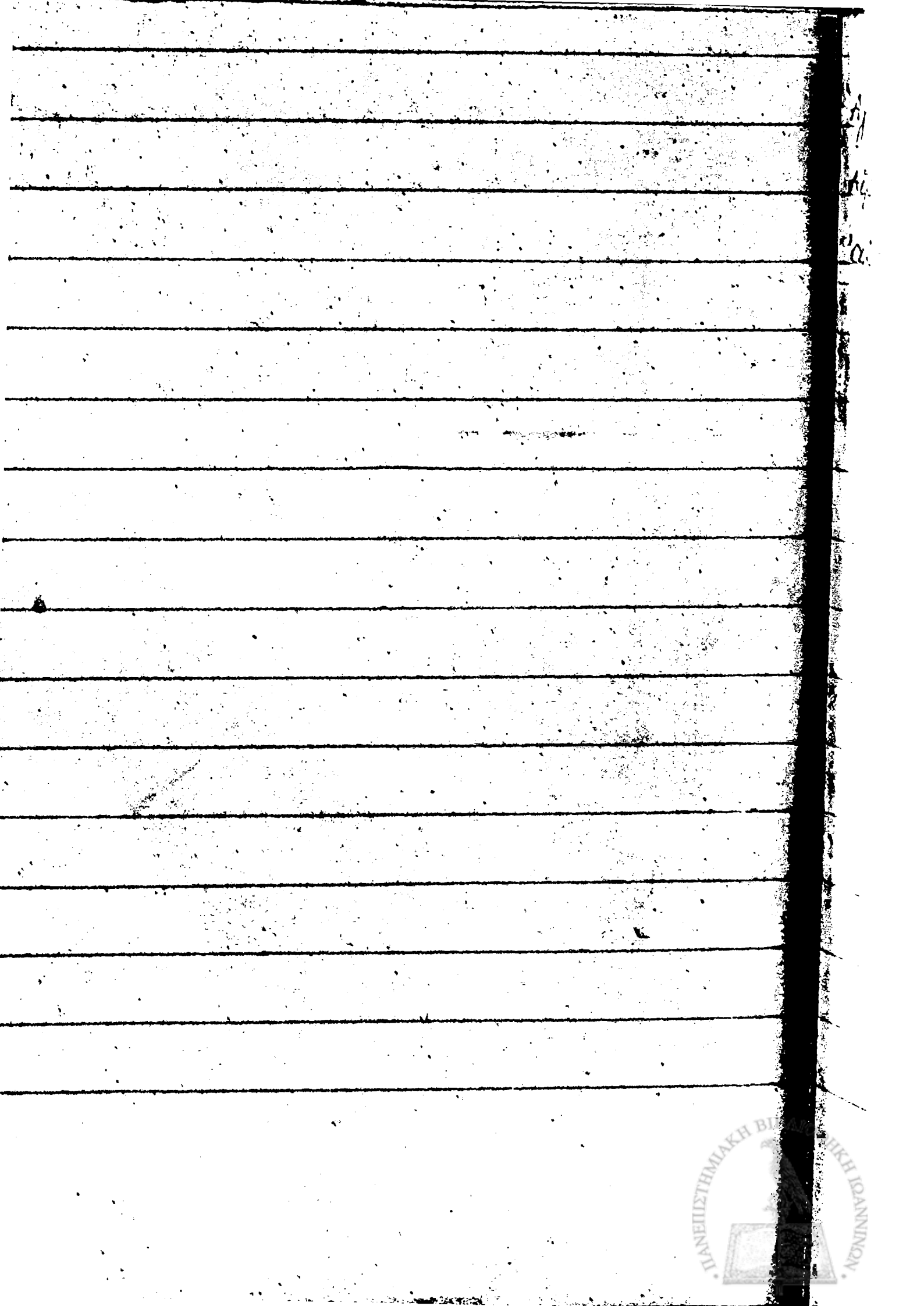
1002101 1002

TANJUNGPINANG

Περὶ τῆς θεοπνευσίας τῶν ἁγίων γραφῶν
θεῖον καὶ ἀνθρώπινον ἐναύλοισιν αὐτῶν

Αγία Γραφή 1-2 Γ. Γραφαι' Αγια

Απερινοι 3-4

Αλληγορια 5-24

0
ἀληγορία

ἀληθεια

Ἄνθρωπινον στοιχεῖον 25-58

ἀνδρῶπιχον στοιχείον

α ἀνδρωτεῖνον στοιχεῖον

ἀνδρώπαινον σκουέιον

4

ἀνυλεγόμενα 59-62

ἀναφάσεις 63-64

ἑρμηνείαι

ἀποκαλύψεις 67-90

αυόρρητα 91-92

αυροσιόγυσα 93-96

βιβλιογραφία 97-102 ε. θωπρωσίας συγγραμματα

βίος ενάρετος 103-106

βουλγίατα 107-108

Γραφαί άγια

Γραφών ενάγνωσις 109-110

Γραφών ηθολογικών ασαφεια 111-118.

" αυτάρκεια προς σωτηριαν 119-120

" ελευσση 121-122

" εναντιοφάτεια 123-124

" ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ 125

Γραφῶν παρανόμων 139-142

Desiderata 143-144

Διαφορὰ κερίων 145-146 β. κερίων διαφορὰ

Διαφορὰ ἢ διαφανία εὐαγγελιστῶν 147-166 β. ἐναπομένονα
κερίων διαφορὰ

διαφορά ή διαφενία εὐαγγελιστῶν

διαφορα ἢ διαφωνια εὐαγγελιστων

20

Δυσκολία περί των διακρίσεων των δυσσοιχείων 167

Επίτομια αγγ. πνεύματος 175-6

Επιτομια " " 177-180

Επιτομια γρ. γραφή

Επιτομια γρ. θεολογία 181-192

επιστολή με γραφή

εγκυρία στοπρωσία 193-194

Ευαγγέλια 195-6

ἐναντιοφάνεια 197-8

ἐναντία θεοπνευστίας 199-6

ἑρμηνευτική 207-8 ζ. παράδοσις ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ

εὐαγγελιστῶν συμφωνία 209-210

|| φιλαλήθεια 211-212

θειόταϊ 213-214

θειόλογον γνῶμη 215-6 ὑπερ τῆς διακρίσεως ὑπόθεσιν.

ΘΕΟΤΙΝΕΥΣΤΙΑ 219

|| ὀρισμός 219-220

|| ἀναγκαιότης 221-2

|| ἀπόλυτος 223-6 ζ. θεοπ. καθολικῆ

|| ἁποσίολεν 227-230

|| βαθμοί 231-4

|| γεννιά π. θεοπν. 235-242

|| διαμαρτωρομένην 243-246

Ἰσοπνευσίας εἶδη

" " ἡ ἀνάληψις

Η Γραφή η Γραφική

11

Θεοπνευστίας είδη

10

" " κατά λέξιν

Θεοπνευσία Π. Διαδήμων 337-8

Θεοπνευστος παύσα γραφή 339-40

Θεοπνευσία προφητων 341-354

δεδιωχία προφητῶν

20

9

ΔΕΟΠΝΕΥΟΣ, σημασία 355-6

ΔΕΟΠΝΕΥΟΣΙΑΣ συγγραμματα 357-8 β. βιβλιογραφία

" τρόπος 359-368

θεογνωσίας τρόπος

26

"ἱεράγραμμα" 369-370

ἱστορικόν 371-374 β. θεοπνευσίας εἰσαγωγή.

μεμνῆτων διαφορὰ 375-376 β. διαφορὰ μεμνῆτων

κωδίκων διαφορὰί 377-378 β. διαφορὰ εὐαγγελίου
χειρογράφων διαφορὰί

λόγος εὐαγγελίου 379-80

μετάφρασις εὐαγγελίου 381-2

Μετάφρασις Θ', 383-406.

20

Μεταφρασις Ο΄

Πα. Γαλαθ. β. Γαλαθ. ἀπὸ τῆς Γαλαθαίας 11

Μογίλα Πέτρου Ὁμολογία 407-8. 14

Ἔροι 409-10.

Παλαιὰ διαθήκη 411-412

Παπυδπουλος Νικ. 413-14 ἡ. θεοπνευστίας εἶδη

Παραδοσις ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ καὶ γραφῆς 415-422
ἡ. ἐρμηνευτικῆ

80 Παράδοσις ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς Γραφῆς

παράκλητος 423-4

Παῦλος ἀποστολῆς 425-430

πίσις 431-2

πνεῦμα ἁγίου-γεννητός 433-4

πνεύματος ἁγίου χάρισμα 435-442

Δυ πνεύματος ἀγίου χαρίσματα

Προφήτως 443-448

Προφήτης

16

Συνόδων δεσπνευσία 449-456

800 σφάσματα τῶν ἀασοσολῶν 457-466.

σφάλματα ερωσώλεν

σφάλματα εὐαγγελιστῶν 467-8

Τριτόθεν (πρὸς) ἐπιστολή 469-470

κρυπτογραφικὰ διαφορὰ 471-472

8007

Ψεῦδη ἐν τοῖς τραγοῦς 475-480

ψευδοζυμπενα 481-482

18

002

19

Handwritten text in a column on the right edge of the page, partially cut off.

για Γραφή 2. Γραφή ή Γραφαίαιαι

ΕΛΗΜΟΣΙΕΥΘΗ εις την αθηναϊκήν «Πρωίαν» (4 Αυγούστου έ. έ.) «Μία
μελία με τον Γεράρδον Χάουπμαν, τον μεγάλον ποιητήν της νοήσεως, της
αγάπης, της λυτρώσεως και της αγάπης». Ο περίφημος γερμανός ποιητής,
ηθείς προς άλλους, «ποίησεν το αγαπητότερον βιβλίον σας;», απήντησε
κτηριστικώς, δικαιολογών την προτίμησίν του, «το καλύτερον έξ όλων των
βιβλίων ειπε ή 'Αγία Γραφή'. Έξ των συγχρόνων ποιητών της πρώτης γραμ-
ματικής ο γάλλος Paul Claudel, θεωρούμενος υπό ένθουσιωδών θαυμαστών
ως υπέρροχος άρχηγός νέας ποιητικής Σχολής, ειπε επηρεασμένος βαθύτατα
την 'Αγίαν Βίβλον, και ό δυνατός στίχος του, ένθυμιζων έβραϊκόν προφη-
τικόν ρυθμόν, δέν άποφεύγει την Θεολογίαν. Δέν την ειχον άποφύγη ούτε ό
Μίλτων.

Οι το όμοιογώ, χαίρει ο Ρουσού, το μεγαλύ-
νον τω Γραφίω με εμμοχίλλει, η αγιότης του ευα-
γγελίου χαίρει ει με καρδιάν μου. Ιδέ τα βιβλια
ταυ φησισσιν με' όχμι αυταυ ταυ ποικίλη
πόσον είναι μεμερά αωνίαντε τούτου. είναι εσθε
δυνατόν βελτίον τσοούτον ύψυχόν ουνάμα η αωχόν
τα είναι έρχον κερύω άνδρύνωω ...
φ. η. Μη. π. Χριστ. Τομ. Γ. σ. 160

Άσασα η σοφία περιέχει ει ή αγ. Γραφή Ροχ. Βα
πικω Οριες Τεττιες, Κοριεν Βριτ, μεδ'ι αετι-σα-
ριτορες, London, 1859 σ. 84-85

in hē φουλαει ενθουσιωδη τού Βοηταίρσ φήσας
ο νιός μου" υπό αυτου καρούμενη, απειάσε
ε με τούτου φησισσιν, ο Λα Ηαρ, εξαβε
ταρά συνδομοιότου τμη αγ. Γρ. η μερα τμη
καρτωσιον μετ' εμμοχίλλει, ανεφανησε. "Ου γε,
η ενου το βελιον. τωδτο. ΠΕΡΙΧΑΜΒΟΑΤΕ ΑΑΝ
τε δινεται να μετση τμη ανδρ. περιερχεται ησαν
τε δινεται τα ιερονομοισση αυτη. είναι αρμοσιολο-
γησιν. ουδεως τα ανδρ. πν. ηδινεται να σιναβη
; να μεφραση τσοούτω φουλα. και το βελιον τούτο
και δειον. Νιγουπρια Δες, Penne, sent à la critique
καθημεριστε 1911 σ. 557

Ἅγια Γραφή

Οὕτως ὁ Washington ὁ θεμελιωτὴς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ πρῶτος Πρόεδρος αὐτῶν λέγει ὅτι: «ὑπὲρ πᾶν ἄλλο βιβλίον τὸ καθαρόν καὶ εὐεργετικὸν φῶς τῆς ἁγίας Γραφῆς ἔσχεν ἐπίδρασιν ἀγαθοποιὸν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος». Ὁ Jefferson: «εἶπον, λέγει, καὶ ἐπαναλαμβάνω πάντοτε ὅτι ἡ ἐπιμελής καὶ προσεκτικὴ μελέτη τῆς ἱερᾶς Βίβλου (τῆς Γραφῆς, τοῦ Εὐαγγελίου) θὰ κάμῃ τοὺς καλύτερους πολίτας, τοὺς καλύτερους ἀδελφούς, τοὺς καλύτερους συζύγους». Ὁ John Quincy Adams γράφει: «τὸ πρῶτον καὶ μοναδικὸν βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἀξίζει παγκοσμίου προσοχῆς, εἶνε ἡ ἁγία Γραφή. Ὁμιλῶ ὡς εἰς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου πρὸς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου καὶ σὰς λέγω: ἔρευνᾶτε τὰς Γραφάς». Ὁ Abraham Lincoln: «Ἡσχολήθη, λέγει, πάντοτε ἐπωφελῶς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἁγίας Γραφῆς. Λάμβανε ἐξ αὐτῆς πᾶν ὅ,τι τὸ λογικὸν σου δύναται νὰ ἐννοήσῃ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀποδέχθητι διὰ τῆς πίστεως καὶ θὰ ἀποβαίνης πάντοτε καλύτερος. Ἡ Βίβλος εἶνε τὸ ἄριστον βιβλίον, τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὸν ἄνθρωπον». Ὁ William McKinley γράφει: «ὅσον ἐμβριθέστερον σπουδάζομεν τὸ θαυμαστὸν τοῦτο βιβλίον (τὸ Εὐαγγέλιον) καὶ ὅσον ἀκριβέστερον τηροῦμεν τὰ θεῖά του προστάγματα, τόσον καλύτεροι πολῖται θὰ καταστῶμεν καὶ μέγιστος θὰ ἀποβῇ ὁ προορισμὸς ἡμῶν ὡς ἔθνοιο». Ὁ γνωστὸς Πρόεδρος Woodrow Wilson, γράφων περὶ τῆς ἁγίας Γραφῆς, λέγει: «τὸ βιβλίον τοῦτο ὁμιλεῖ τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν φωνὴν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀποδέχθητι αὐτὸ κατὰ πάντα· διότι ὅσοι φυλάσσουν τοῦτο ἐννοοῦν ὅτι ἡ δύναμις, ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐτυχία συγκεφαλαιοῦνται εἰς τὴν παραγγελίαν τῆς Γραφῆς: τὸν Θεὸν φοβοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ φύλασσε». Καὶ ὁ τελευταῖος τῶν ἀμερικανῶν Προέδρων Χάρδιγκ γράφει: «Ὅποιαιδίποτε μεταβολαὶ καὶ ἂν σημειοῦνται εἰς τὰ ἀνθρώπινα πράγματα καὶ τὰς κοινωνίας, ἡ Γραφή μένει τὸ βιβλίον τῶν βιβλίων, τὸ ὁποῖον κερδίζει σταθερῶς εὐρυτέραν ἀποδοχὴν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ὅπουδῆποτε καὶ ἂν ζῶσιν· διότι εἶνε τὸ ἐμπνευσμένον ὄργανον τῶν μεγίστων ἀληθειῶν ἐξ ὧν ἀπεκαλύφθησάν ποτε εἰς τὸν κόσμον».

Αρεταί (ιδ. κείμενο διαφορά) 3
Εἴς οὖν δ' αὖ καὶ ἡσυχίᾳ καὶ ἐπιπόσει αὐ-
τῶν ἐπιδραστηρίων καὶ εἰς τὸν ὑπαρχόντων προ-
βλεπόμενῳ γένει, οὐδένας εἶναι νομομα-
θεῖν ἀγνοίας ἐπιτρέποντας, ἀλλ' ἐμαθε-
τους ἢ οὐκ ἀποβῆκα καὶ ἡσυχίᾳ ὑποβα-
λεμένων, εἰς φθόγγοντα ἔργα ὅτι
καὶ τοιοῦτον τὸ γένος εἶναι ἀμεταμέλη-
τα. (Ησ. 15' 10) Βασ. Τομ. Α' 880 Β
οὐ γὰρ ἀλλοτρίᾳ δουλείᾳ ὑποστῆναι
διὰ τὴν διακρίσιν ἢ γυμνασίου
ἐγκάτους καὶ ἰσῶν ἢ ἐν γένει ἰκανό-
τατος, ἢ ἑτέροις τοῖς ἀμεσοφόροις καὶ ἡσυχίᾳ
καὶ ἀνδρώσει, οἷον ὑποτασσόμενοι τοῖς
ἀμεταμέλοις.

Ἀλληγορία (εἰσαγωγή)

οὐ γὰρ ἔχομεν τοῦτου βιβλίον εἰς ὃ, ἢ ἐπισημῶ-
μεν ὑπερ ἀληθείας τῶν λοιούτων ἰστοριῶν, εἰ
μη ἄρα δεῖ, ὡς οὗτοι οἱ τραγεδωοῖοι, εἰσεῖναι τὴν
αἰσορῶν ὑπὸ τοῖς μηχαναῖς παραγούσων δού, ἢ
ροπῆ. ἢ ἡμεῖς οὕτως κεισόμεθα ἀναλαγόμεν
ὅτι τὰ ὡρῶτα ὀνόματα εἰ δεοὶ ἴδωσαν, ἢ δεῖ τὰ
τα ἰσχυρῶν ἔχει. Πλατ. ἐν Κρατ. σ. 421, 25

ἢ γὰρ οἱ ὡροφῆλαι ὡς μη παραπαύοντες ἐν
τοῦ τῆ ἀγορεύου ἐν τῇ ὡροφῆν ἰστορία, μη-
δὲ ἐν τῇ κατὰ τὰς γέμεν ἢ τὸ πρῶτα τομῶτα
ὡσοῦν φανῶν, ἰστορία, δεῖται μετῆσόμενοι

τὸ " ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ ὄνομα μου φθῆ-
ξομαι πρὸ βλήματα αἰὸ ἀρχῆς (ψαλ. 77, 2), ὅσοο
δε εὐχομένοι περὶ τοῦ νόμου ἢ ἀσφαοῦ, ἢ δι-
ομίνου τῶν δεοῦ ἵνα νοηθῆ ἢ ἀγνοοῦ ἐν τῇ
" αἰσορῶν τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ. (ψαλ.
118, 13) ὡρῶν κατὰ Κησ. Μηγ. 1Α' 804.

" ἀλλ' ἢ ἰκανόντες ἡμεῖς ἐν τοῦ δεοῦ, ὅς ἢ ἐμάνωσον.
ἡμεῖς διακόνους κ. δ. οὐ γραμμάτος ἀλλὰ πν. τὸ
γὰρ πρῶτα ἀσυντίστη, τὸ δὲ πν. ζωοποιεῖ" (Β' Κορ.
γ' 5, 6) πρῶτα μὲν τῆ ἀσυντίστην ὡσὶ μῶσον ἐνδο-
χῆ τῶν δεοῦ γραμμάτων, πν. δὲ τῆν νοητῆν. οὕτω
τοῖνον ἢ ἐν τῷ " πρὸ δεοῦ" αὐτ. 14105Α ἢ 1436 Α

οἱ ὡροφῆσαι . . . ὅσα δὲ βρωσε κεντῆρα ἐν
ἢ ὡσὶ κεντῆρα ἢ ἔχομενα δεορίας τὰς ὡρῶν
τῆ ἀσυντίστην δεοῦ τὰς (δὲ ἀσυντίστη, ἢ
ἀσυντίστη ἢ τῆ ἀσυντίστη ὡσὶ κεντῆρα ὡσὶ
ἢ τῆ ὡροφῆσαι παραβολῆ ἢ ὡροφῆσαι
ἀσυντίστη.

Αιχμηγία (εσαμηνί)

Τοι φαγεροι εσοναι οι σφραγιζομενοι τον νομον. Ησ. η' 16 Σφραγιζε του μη μαδυν ο υοι υορρασε δη της παρα γραμμα μοηου μη αουομαζι ωλεν τα εν τω βαδα μουσηρια Βαω. κ Ησ. Τομ. Α' 781 Β.

Ελλε εμε στομα δι καϊ οδ ρευ εθουε σοφιαν ερευνη και τραφας, υδρα του ορδυ εντην υρισειν τον κερια δια ην επι ην υρισε υφροσυνη συνιεις, το υοτωμ τουχημα ρωτρ. αιγησε υδωρ ρετ ευφροσυνη

873A. μη υαμαζιγμεω δε υφολαι ωαντα, ινα λο, μαζομα το επι ην αναγιωσε λαπ.δ. κειμενον, εου δυπηδωρην αζηδνια εωδριφομενωσ ωροσ κερια περιαιριδη ημεν.

ο Μορεινυ αωαφευην επμεγμς την ααηγο- ριαν αμοχουδυν ην κλανα διξε ρωτρ. ερμενικα και τοι εδχιε υ αεεπιδου ρη Π.δ. υταμικετ αιουμαζιγμεω

οι στωητοι ειχον υδη προ ην παλκμε λο... ααησικιασε τον ααηγο- κη ρετ σοεαν. σκη αετα κη εε οχομη περι ην κηνοχηριαν ολκονται το παραιναι να παραβηδω ειν. Τομ. Α. ε' Λω. 202

τὴν κράτην τῆς αλληγορίας νομοθετεῖ καὶ αὐτὸς
 ὁ βασις, συλλαβὴν γὰρ διὰ τοῦ Ἡσ. καὶ τοῦ γαβριήλ
 οὕτω ἐν τῷ δ' κεφ. ὁ Ἡσ. περιγράφει τὰ μυστήρια
 δευτέρου βιβλίου καὶ ἐπιφέρει τὴν ἐπισημάνειαν ἐστὶ
 γυναικὸς ἀνδρωπόου ἐνός. ὁ βασις, τὸ μὲν καταγρά-
 ξιν βιβλίο, ἢ δὲ νόστος καὶ εὐδοκίαν ἐρεῖναι
 φρονασμένην ἡμῶν τοῦ νόου ... αἱ εἰς εὐδοκίαν
 γυναικὸς ἢ Παρ. διαθήκη, ἐπισημάνειαν ἐνός ἀν-
 δρωπόου τοῦ κέρους ... Τομ. Α' 666 καὶ κατωτέρω
 εἴρηται δὲ τὸν (καὶ ἀνεφάρμακον τοῦτο εἶχετο ὁ βασις)
 ὅτι αἱ εὐδοκίαι γυναικὸς εὐδοκίαν πνευματικῆν ... πνεῦμα
 τοῦ ἁγίου καὶ οὐκ οὐκ, ἀπορροια τοῦ ἁγίου καὶ εὐδοκίας
 καὶ ἄλλα ἀκρεωδῆται, ὅτι ἐχόντα εὐδοκίαν ἀπορροια
 ἀγαθῶν τοῦ κατὰ τὴν κέρου ἀνδρωπόου λαβόμενα
 ποιῶν τὰ ἀναμνηστικὰ.

693 A. Οὐαί οἱ γερόμενοι τὸ ἔργον καὶ τὰ
 σπέρμα διωκτοῦ Ἡσ. ε' 11. Τοσοῦτον ὅτι ἄμα
 ἡδυνάθην αὐτοῖς τὸν ἐμὴν τῆς ἀγνοίας μοτον
 διαίτης εἰς ἀσθενείαν διακρίσις ἀναμνηστικῶν
 αὐτοῖς τοῦ ἡλίου καὶ διακρίσις ἐν τῷ πνεύματι
 ῥη ἀναμνηστικῶν καὶ ἀσθενείαν ἀσθενείαν κρημαστικῶν
 καὶ ἐπισημάνειαν τοῦ ἐπισημάνειαν θεοῦ. οὕτω
 ἡμῶν τῶν ἀσθενείων τῶν ἀσθενείων καὶ ἀσθενείων
 ὡς ἐξ ἡμετέρας τῶν ἀσθενείων καὶ ἀσθενείων
 ἐξ ἡμετέρας τοῖς ὑπομνήστικῶν ἐπισημάνειαν.

753 B. καὶ ἐπειτα ἐν ταῖς ἡμέραις ἀρχῆς τοῦ ἡαδου
 τοῦ οἴου οἴου βασιλείαν ἡαδου ἀνὴρ τῶν τῶν
 σπέρμα ἀρχῆς καὶ φαίετο νῆος τομῆς βασιλείαν τῶν
 πολεμῆσαι αὐτῆν ... Ἡσ. ε' 1. ὁ τῶν λέξεων τῶν
 τοιοῦτος εἶναι. Ἄλλο βασιλείαν ... ἀρχῆς ἀρχῆς ἀρχῆς

Αλληγορία (εισαγωγή)

754- ῥηματικῶν αὐτῆ. βασανίζων δ' αὖτε τὸ ῥη-
τὸν ἔπειτα τὰ σκευὴν ἡμῶν καὶ τὸ οὐρανὸν
δοκίμῃ καὶ ἐμπύκνῳ ἐν τῷ ἱστοροῦμένῳ. Τῆς
εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναστρέψαντες ἀγγέλους βασιλεῖς κατὰ
δύναμιν ἐξουσιῶν, ἡτοῦμα τῶν τῶν τῶν
ἐπισημοῦν τῆς σοφίας τοῦ αἰῶνος τοῦτου κατὰ τὸ
ἡτοῦμα τοῦ θεοῦ λόγον ἀποδοῦναι διὰ τὸν ἀράμε
ἐρμηνεύεται γὰρ ἀράμε μνηστροῦ

755 C. ὅρα δὲ εἰ δύναται καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ
ἐρμηνεύεται εὐφορίας λαβὴν τοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν
κατὰ τὸν ἡτοῦμα ἰδεῖν. ἐρμηνεύεται γὰρ ἀχάρι κα-
τασχέσει ... ὁ δὲ φασιε διανοίξῃ, ὁ δὲ πορνεύειας
μνηστροῦ περιτομῆς, ἀποδοῦναι οὐκ ἐπισημοῦν
καὶ ὁ ἐπισημοῦν σαφηνιστικῆς εἶναι τῷ δεικ-
τηρικῷ λόγῳ

758 A. Μὴ δὲ δεξιῶν αἰσῶ τῶν δὲ εἶχε καὶ
ταχὺ τούτων τῶν καὶ ἀποδοῦναι Ησ. 6. 9. Πρὸ
στωρῶν ἡτῶν μὴ δεξιῶν αἰσῶ τῶν εὐκλ. πιθανοῦ
καὶ τῶν αἰσῶ τῶν κατὰ τὰς ἐκδοδοῦναι δὲ οὐρανῶν
ἀτῶν εἰς δύο εἶδη καὶ δύο δαδοῖ αἰσῶ
ἀτῶν μὴ τῶν φολῶ τῶν κατὰ τῶν τῶν εἶχε
τοῖσιν ἰσχυρῶν, μὴ ἔχοντες δὲ τῶν τῶν οὐρανῶν
αἰσῶ δαδοῖ καὶ ἀποδοῦναι περὶ τῶν μὴ τῶν
αἰσῶ μνηστροῦ αἰσῶ καὶ οὐρανῶν, ἀποδοῦναι δὲ τῶν
οφθαλμοῖς τῶν ἡτοῦμα παρὰ τῶν αἰσῶ.

859
365 B. ἰσχυρὰ εἰσὶ πύλαι τῆς πόλεως
καὶ οὐδὲν ἔχουσαι... εἰσὲν ὅπου εἰσὶ
τὴν ψυχὴν ὑλοπν. ἡ γὰρ φύσις ἀπὸ τῆς

62 A ... ἀπὸ μὲν τῆς ἐπιπέδου μεσοκῆς (σοφισ-
ματικῆ) ἡ κατὰ τὸ ὄραμα, ἐπὶ ἔσθην
ὁμοίως διακρίνει τὰ εἴδη τῶν γῆρας ἡ ἀ-
σχούσθην σπουδαστικῶν. τῆς δ' αὖ ἐν ἐπι-
πέδῳ ἀναγομένης διηγήσεως παραδειγμα τὸ
συρὰ τὸ Πλάτων ἐν τῇ Α' π. κεφ. (ἐπιπέδῳ)
καί τινος "Γραφῆς γὰρ, φησὶν, οὐδὲν ἔστι
βοῶν ἀποφῶνα" (θ' 9). ἡμεῖς διηγοῦμενος τὸ
πρῶτον ἐπιφέρει: "Μὴ τῶν βοῶν μίμητις ἡ δὲ
ἰσχυρὰ; ἢ δὲ τῆς αὐτῆς ἀπὸ τῆς... ἡ κατὰ
τὴν περιφρομένην τοῖς ἀπὸ τῆς ἀρμόζουσης
ἐπιπέδου, ἡ οἰκονομοῦσαι τοῖς ἐπιπέδου
ἀπὸ τῆς μὴ δυνατέοις, τὸν αὐτὸν τῶν ἔχουσαι
καταμετῆρα. ✓

17 Περὶ μακρῆς δὲ διηγήσεως τὸ δυνατέοις
ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῆς ἀρμόζουσης

επιγραφία (παρὰ) εἰσαγωγή
ἀναγκάσκειν νομιζουσι τοὺς νόμους
μη' ἐπινοῦσι αὐτοῖς, μη' οὐκ ἔχουσι κριτικὰ
- εὐεῖρους ἄσπερ ἡ ἀποστολική ἐν τοῖς γράμμα-
- τισὶ εἶναι νομιζουσιν. "Μυνημοὶ φωνή
- διαδῆλαι" (δ' 21)

Ἡ ἐν τῇ ὁρῶσιν Κοζ. δι' ἐπιτοκ. δια βραχέων
βούληται τῆς κοινῆς ἐπιτεταμένους νομο-
δοσίας, φωνή. "Μη' οὖν καὶ ἡμεῖς κριτικῶς
ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν κέρει ἔσθωμεν ἢ
κοιμηθῶμεν, ἢ λαλοῦμεν, ἢ ἴδωμεν ἢ
μετῶμεν." (β' 16) "Ἐν δὲ καὶ ἐν τῇ πρὸς ἑρ.
περὶ τῶν ἐν περιτομῆς διατεταμένων γρά-
- φῃ "οὐκ ἔστιν ἰσοδυναμία καὶ οὐκ ἔστιν ἰσο-
- σπουδαιότητα τῶν ἐπιγραφῶν" (γ' 5)

ἐν τῇ κριτικῇ ἀποστολικῇ ἐκ τῆς ἐπι-
- γραφῆς αἰ ἐν τῇ φύσει ἀναγκάσκειν ἐπινοῦσαι πα-
- ροικηθῶσαν ἰσοδυναμίαν οὐκ ἔστιν ἰσοδυναμία καὶ ἰσο-
- σπουδαιότητα τοῖς ἀνδράσιν αἰσθητικῶς
- φωνή. ἡ παραχρηστικὴ αἰσθητικὴ ἀνεργ-
- σία, καὶ ἐν τοῖς ἀνδράσιν ἐπινοῦσαι καὶ
- ἀναγκάσκειν καὶ ἐπινοῦσαι τὰ ἐπιγραφεύς

Αλληγορία

τα γεγονότα νισοτα αισα καδμε σοφία
 παλα ενναα ρωβλεμ η στραφεν η ισο
 πωσα κειρομματα η ποσοδι αυη αυη το
 χριτω γυνετο τεχη η εωποτηρη δια, σοφιε
 ερνωερελια. οδεν οι "μευρενοι" εμνοια
 νισο του λικου η σιμεβρα ρωβλεμ ερνο
 αμδραα. ποτα η ανατομη ηδη η αμυ
 ελος εναν μερεσδη η εμ εμνη η ηρε
 το μεδωρεωμενη ^{πρωτα} εωαρεσολαλα η πο
 νολαα εστη φελοσοφηλα. συμαδεια
 δε η γελα τα ερφοια γνωσεν ηω του
 οαια σιμερεα εσοινο ρωσιν ειδη
 φηοσ. συμαρεορον. ασο δε του ε αι
 καρεσθη ερνωερεμια η γνωσεν
~~αυη~~ η η τοιαυη η δια σοφια η η
 νιοδη τα νισοεαη αυη ημ οδωλα
 για η εμμεμω. οδεν οι Γνωσικη
 οαια ερνωερεμια ασο ησ ανεδορεν του
 ημ η ημε εμνη του φωτος η του οαιου
 για αυη η αηδα νισοαρε μερεμ
 ημνη νισοεα εραμλα, τα γεγονοτα η
 τα ερφοια, εε τοσον η ναλαχρηου
 ησ αλληγοριασ δι η νισοεαη του
 εραμλα ειαν εννοιασ αυη ηδωον ησ
 εννοιασ τη εννοια ταυη ηε τα ερφοια
 ησ αυη ησ ασημωοσολο ησ ασημωοσολο
 ησ ασημωοσολο ησ ασημωοσολο
 ησ ασημωοσολο ησ ασημωοσολο

67

η

Αληγορία

Μη γοίνον νομίζωμεν αίσχυν την εκ κήρατος
σοφίαν δια τού ερωτηθῆναι περὶ μέγιστον ἀπορία
μηνυμένα γῆρα, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν τοῖς ἐνομο
αἰτῆ μέγιστον... μὲν δὲ τὰ περὶ ἀπορίας κ
τῆ δὲ μὲν ἀξία ερωτηθῆναι περὶ ἀπορίας
τος κτήσασθαι ἡγεμονία, τοῦ μὲν δὲ ἀπορίας
εὐχρηστὸς τὸ ἔργον, μὲν δὲ εὐχρηστὸς τὰ
ερωτηθῆναι, μὲν δὲ τοῦ ἀπορίας χάριν τῶ
ερωτηθῆναι χυρὴν εἰς ἀπορίας κτήσασθαι
βίαν ἀπορίας, ἀλλὰ νομίζωμεν κτλ. μὲν δὲ
ιστορία κτήσασθαι νομίζωμεν κτλ. μὲν δὲ
ρίαν ερωτηθῆναι κτήσασθαι μὲν δὲ
καὶ ἀπορίας ιστορία κτήσασθαι κτλ. μὲν δὲ
μὲν δὲ τὰ ἀπορίας ερωτηθῆναι ὁ
φύσιν εἰς ιστορία κτήσασθαι, ἀλλὰ ἀπο
φύσιν ερωτηθῆναι κτήσασθαι νομίζωμεν
κτλ. μὲν δὲ. τοῦ. μὲν δὲ. IV 203 (κατὰ τὴν ἀπορίας
(κατὰ τὴν ἀπορίας κτήσασθαι ἀπορίας)
τοῦ. μὲν δὲ. IV, 117

Μὲν δὲ ὅσα τῆ ιστορία κτήσασθαι κτλ. μὲν δὲ
ἀπορίας κτήσασθαι... εἰ μὲν γὰρ ἀπορίας κτήσασθαι
ἀπορίας ἀπορίας κτλ. μὲν δὲ ιστορία κτήσασθαι
ἀπορίας ἀπορίας. ἀ δὲ ιστορία κτήσασθαι
οἱ τοῦ ἀπορίας... ἀπορίας. ἀπορίας. ἀπορίας.

Αλχηγορία

ωριγ.

(παι γραμματικὸς μαθητὸς εἰ ἐπὶ βασιλείαν
 τῶν οὐρανῶν Ματθ. 13:52) ... εἰ εἶδεναι, τηρουμένη
 τῆς κατὰ τὰ γινόμενα ἱστορίας, τὴν ἐπὶ τὰ πνευ-
 ματικὰ ἀπολαύσιον ἀγαθὴν, ἵνα μὴ μαθήματα
 "ισχυματεία ωσπρία" ἀλλ' ἐναντίως ἔχοντα πνευ-
 ματικῶς ωσπρίας, πνευματικὰ ἀγαθὸν. Μα-
 θητεύσει δὲ τῆ βασιλεία τῶ οὐρ. γραμμ., κατὰ
 τὴν τὸ ἀποχρῶσιον, δι' αὐτὸ Ἰουδαϊσμοῦ ἀγαθὸν
 εἶναι τὴν ἱ.χ. ἐμμεν. ἱστορίαν διδασκα-
 λῶν. κατὰ δὲ τὸ βαδύτερον, διὰ τὰς διὰ τὸ γραμ-
 ματικὸν τῶ ἱρ. εἰσαγωγὰς παραβατικῶν ἀγαθῶν
 τῶ εἰσὶ τὰ ἰσχυματεία, ὀνομαζόμενα βασιλεία
 τῶ οὐρανῶν. ἢ καὶ ἐκείνην τὴν διανοήματα ἐπι-
 ληχανόμενον, ἢ εἰσαναβιβαστικῶν τῶ οὐρανῶν

(ἢ εἶδον... βιβλίον γεγραμμένον ἰουδαῖν ἢ ὀ-
 ποδῶν" αὐσση. 5, 1.) τοῦτο μεταφέρω εἰς τὴν
 αλχηγορίαν ὁ ωριγ. λέγει " Ἡ γὰρ πᾶσα
 ἱρ. εἶδη ἢ διδασκίαν διὰ τὸ βιβλίον, ἢ μετὰ οὐρανῶν
 ἢ γεγραμμένον διὰ τὴν πρόχειρον αὐτῶν εἰσὶ
 χῆν ὀποδῶν δι' αὐτὴν ἀναμνηστικῶν ἢ πνευ-
 ματικῶν Μιγ. Τομ. 11' 193 Α & Ἰωάννη
 ὁ Μήσος κατὰ τῶν ἰουδ. ἢ χριστ. εἰ-
 μενονοσάν τὴν αλχηγορίαν, ἢ ἀποχρῶν ἢ
 λέγειν, ἢ συγκολλητικῶν ἀποφαίνεταί " οὐχ
 οἷα αλχηγορίαν ἐπιδέχεται εἶναι" τὰ γραμ-
 ματικὰ ἢ πνευ. ὁ ωριγ. λέγει ... εἰσὶ δὲ οἱ πα-
 τέρη τῶν δογματικῶν ἢ συγγραφεῖς τὰ λοιπὰ
 τροπήσασιν τὴν εἶδη ἀπὸ ἡμετέρας ἢ οὐλοῦν ἢ ἐγρά-
 φησιν τὰ πρῶτα, ἐπὶ τῶ ἱρ. βιβ. 14' 1108 Β.

Ματαίως, (ὡς ἐν τῶν))

αμφυγορία

ωριμωτη Πρεσι του δευ του δυου αξιον του
σε τα ιστορια ζυλων. ... ομοιοι, διδουρομνη
μειν διδρα δουαμε λε ιερη γραφη εου, διχ λα
προλε χεξεν παρτοιαμενα μερα ευαφβαρεν. ενι
αρι τουλου οσον ενι λωρηλω, ουα αχιδι, αμαρ αφομη
ε, αδυνατων κυχαιουλω. φηου. 14-15 του Α
ενδ. Καλαβρ. 1677

Η μιν γινωσκοντα γραφη ελεν η διδουρομνη εια δε βι
βλου ημοροδου μιν γηρομνη δια λιν προχερον. αδ
λε μεδοχι. οπποδιν δε δια λιν αναχερωρηωια η
πτοραμνη (φηου. ενδ. Καν: Α σ. 28) Mig 13A

Περι αμφυγοριε εν ευλαου Περι αρχ. βιβ. Δ
Mig. Του 11. σ. 364 ε και

σ. 377. Τω δ' ουτω ημεροσ εν ανδρινα προισον αν
δρωτου γεωργου τον διον περτοιομνη παραδε
ον εν εδιμε παρα αιατορα η ζυλον ζαντ εν αυτω
πρεσοιημια ορατοι η αεοδηλον ... η ο αδαμ
νιο το ζυλον κωροποδα. ουα ομαι διωα ζεν
ημε. ωρι του αυλα κρωμνη εια, δουουονη ιστοριε
η ο σαμαμνη γηρομνη, μιν νειν λια μιν
ημερια ... η με δε κωριω γημε ... μινρια ορα
τοιαυτα δραμινω. ογραμνη γηρομνη μιν
η μινρια, οδ γηρομνη δε μελα του χεξεν.
ουω μελωτιω η ωαν αιαφαμνη δουωιν η
(εμνη εμνη αμφυγοριε)

Επει τοιων, εν οσφις ιστα τοις ενωχαιουου, α
μιατοσ μιν ο εν ιερω το ρηλων ηρμιοσ, ουα αδρατοσ δι

Ανυγορία

(ιδ. δροσιν. ἔρως ἢ ἔρως.
καλαζίζω, ὠριγ.

ὁ βασις ἢ ἰσχυρὸς ἐν τῷ φρονήματι ἐφευρότατος
καὶ ὠριγῶς ἢ ἀνυγορία ἢ δ. Α' δ. 8. 8.

εὐδ. Κανταβρ. 1678. ἢ ὠριγῶτα 15

Αὐτὸ τοῦτο δὲ ἀπερθεῖ ἔν τῷ ἐντοχάωντα - ἰσχυρότα
τοῦ δὲ ἡρώα ἀποσταθῆ τοῦ ζῆλον ἐφευράτα ἢ ἔρ.,
ἐπιφραγῆ βασιανίζω ἢ ἢ τὸ κατὰ τὴν ζῆλον ἀφιδῆ
ἴσταν, ἢ ἰσὴ ἀδύνατον, ἢ ὅση δυνάμεις ἐδύναται
αὐτοῦ καὶ ὁμοίως φωνῆ ἔν τῷ κατὰ τοῦ δεισιδαιμονίου
ἢ ἔρ. τῶν κατὰ τὴν ζῆλον ἀδύνατον.

Μακρὴ μὲν γὰρ ἡμῶν ὠριγῶτα ἢ δὲ τῷ ἔρ. ὅτι
ἡ ὠριγῶτα μὲν ἔχει τὸ ἰσχυρὸν. ὁ ὠριγῶτα δὲ ἢ τοῦ ὠριγῶ
ἡμῶν...

Ὁ ὠριγῶτα δὲ μίνα τὰ ἔρατα ἠνομιόσθη. εἰδὲ
τῷ αὐτῷ ἰσὴ παραδόξον γινόμενον ἐν τῷ ἔρ., ὅτι
ὁ ὠριγῶτα ἢ ὠριγῶτα ἢ ὠριγῶτα ἢ ὠριγῶτα
ἢ ὠριγῶτα ἢ ὠριγῶτα. ὠριγ. ἢ ἰσχυρ. Τομ. 1 Δ' 5. 521

nam sicut ibi carnis, ita hic litterae re-
amine tegitur, ut littera quidem accipiatur tam-
quam caro, latens vero intrinsece spiritalis
sensus tanquam divinitas sentiatur. ὠριγ. ἢ
Levit. Τομ. 1 Β' 405 Α

Ὁ ὠριγῶτα (ὠριγ.) σοφὸς ἢ δὲ ὠριγῶτα, ἢ καὶ δὲ ὠριγῶτα
ὁ ὠριγῶτα τοῦ ὠριγῶτα Μωϋσίου ἀδύνατον ὠριγῶτα ὠριγῶτα
ἢ ὠριγῶτα ἀδύνατον, τὸν πρὸ τοῦ ὠριγῶτα ζῆλον ἐφ'
ἰσχυρῶτα ἀνύγοτα, ἐν τῷ ὠριγῶτα μίνα ἀδύνατον γινόμενον
ἢ ὠριγῶτα ὠριγῶτα, ὅσοι οὐ δὲ ὠριγῶτα ὠριγῶτα
κατὰ τὴν αὐτῶν ἀδύνατον ὠριγῶτα δια τῶν ὠριγῶτα
ἢ ὠριγῶτα ὠριγῶτα, τῷ ὠριγῶτα τῷ κατὰ τὸν ὠριγῶτα
ἢ ὠριγῶτα ὠριγῶτα ἰσχυρῶτα. ὠριγ. 21 τοῦ ἔ' βελ.

Αυτογραφία

(Περὶ τῆς κατὰ γράμματα τοῦ ἁγίου δεικ-
 ρείου). φέρει ἑπισημασμένην ἑσθὴν αἰτοῖς γνο-
 ρῆν ἢ τῆς βλάβης ἀπορροῆς καὶ τῆς δυνάμει δειρε-
 πείαν ἐν τῇ δεικνύσῃ τῶν ἀντιγράφων, ἀναγνώ-
 ρωντος καὶ οἴμαι, τοῦτο δὲ συγγραμμά καὶ ὁ
 πάντως ἐν αὐτῷ γράμματα καὶ φωνήματα καὶ ρη-
 τοῖς καὶ κοίται καὶ ὁμοίωτον καὶ παρονομαστικῶν
 ὁμοειδῶν καὶ κλίμα καὶ ῥήματα καὶ ῥήματα καὶ ὁμο-
 ῖων καὶ ὁμοίων καὶ ὅσα λοιπὰ καὶ τῆς δεικνύ-
 σῃ ἀπορροῆς καὶ ἰδιώματα οὐκ ἔδεικται ὡς
 εἶναι καὶ τοῦ γράμματος ἰσορροπῆσαι τὸ κα-
 λυμῶν καὶ ἕως γινώσκει γινώσκει τῷ πῶ-
 ρον καὶ ἀνακελευστικῶν προσώπων
 τῶν δὲ καὶ κυρίως καὶ ὁμοίωτον, ἀλλὰ
 ἀπορροῆς τῶν ὁμοίων καὶ ῥήματα καὶ ὁμο-
 ῖων καὶ ὁμοίων ἐξῆς τῶν ἑσθῶν. εἶδε δὲ
 αὐτοῖς οὐκ εἶναι ὅτι καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ ἑσθῇ
 ῥήματα ἢ δεικνύσῃ τῶν ὁμοίων τῶν ὁμο-
 ῖων καὶ ὁμοίων, εἴτερα δὲ δεικνύσῃ ὁμο-
 ῖων καὶ ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων
 οἷον τὸ κυρίως ὁμοίωτον, οὐκ ἔστι καὶ ὁμο-
 ῖων τῶν ὁμοίων, οὐκ ἔστι τῶν ὁμοίων τῶν
 ὁμοίων οἷον ἀνθρώπων ὁμοίωτον καὶ ὁμο-
 ῖων, ὁ αὐτὸς ὁμοίωτον ὁμοίωτον, ὁμοίωτον τῶν
 ὁμοίων ὁμοίωτον, οὐκ ἔστι καὶ ὁμο-
 ῖων.

Προσφ. εἰς ἁγ. πῶρον. Π. σ. 5-6

ἑσθῆς ἐξῆς τῶν ὁμοίων καὶ ὁμοίων ὁμοίωτον
 ὁμοίωτον ὁμοίωτον ὁμοίωτον καὶ ὁμοίωτον

Ἀπολογία (Σεβαστησία II)

τῆς ἀποχρηστικῆς σου. σημαίνει δὲ δεῖν
τῆς ἀποχρηστικῆς σου σημαίνει δὲ δεῖν
τῆς ἀποχρηστικῆς σου σημαίνει δὲ δεῖν
τῆς ἀποχρηστικῆς σου σημαίνει δὲ δεῖν

14 ψυχὰς γὰρ χερῶν τῆς ἰσραηλῆϊκῆς ἀρετῆς οὐ
μαῖε. προκίλους δὲ ὄντων τῶν τῶν δεῖν λογικῶν ἀπο
αἰσιν, ἐν ὅχοις δὲ καθεύδουσιν ἢ ἀνοήτοις προ
χοῖσι. καθεῖμα δὲ τοῦ προκίλου, τὸν τῶν οὐκ ὀρθοῦ
κόσμον. . . ἐν τῷ δὲ μνηστῆρι εὐμενῶν τῶν
δεῖν νόμον τὸν καλόν, . . .

16 καὶ δὲ πάντα γέγονεν καὶ διὰ τῆς ἰσοφροσύνης σου
τοῦ θεοῦ τῶν ὄντων ἀποχρηστικῆς; ἀποχρηστικῆς καὶ εὐσε
βεία διδάξαι τῆς, δὲ τῶν δεῖν τῶν δεῖν τῶν δεῖν
τῆς ἀποχρηστικῆς σου σημαίνει δὲ δεῖν
τῆς ἀποχρηστικῆς σου σημαίνει δὲ δεῖν

50 Ἄκου. ε' 12. ἀναμίσσον τῶν μασιμῶν ἀποχρη
στικῆς (ὁ ἀδελφίδος). τοῦτο εἶπεν ἐν τῷ ἡμετέρῳ
ψυχῆς ἐν τῇ καρδίᾳ εὐαναοῦνται μετὰ τῆς
μασιμῆς διαμεμῆνη. οἱ δὲ τῶν τῶν ἀποχρηστικῆς
τὸ πῆρας τῆς ὑποθέσεως ἀποχρηστικῆς: ἐνοσηπῶν
ἐν αὐτοῖς ἐμετρησάμενοι.

57 ὁ ἕως αὐτῶν ὑποθέσιν τῆς καρδίας σου καὶ τῆ
δεξιᾶς αὐτοῦ πρὸς τὴν εὐσεβείαν . . . τοῦ θεοῦ λογικῶν
καὶ τῆς εὐσεβείας ψυχῆς εἶναι κοινῆς προνοίας
τῆς μασιμῆς περὶ τῆς καὶ εὐνοίας δὲ καὶ δεξιᾶς
ὄν . . . τῆς ἰσοφροσύνης καὶ ἐπιτῆς δεξιᾶς τοῦ σώματος
τῆς δὲ μασιμῆς εἰς τῆς εὐνοίας.

55 καὶ τῆς τοῦ νόμου καὶ τῶν δεῖν τοῦ σώματος πράξεις
ἐν εὐσεβείᾳ γὰρ οἱ οἱ σὺν ἀναμίστικῆς ἢ τῆς καὶ
τοῦ νόμου καὶ τῶν δεῖν τοῦ σώματος πράξεις
καὶ τῶν δεῖν τοῦ σώματος πράξεις

ἡ ἀποχρηστικῆς σου σημαίνει δὲ δεῖν

καὶ τῶν δεῖν τοῦ σώματος πράξεις

αεθνηγορία

αναβόλα, ἰσοῦ τοῦ Μαβουχ, γενηθῆναι, τερπασο-
δα κοροσαγορεύει τοῖς τῶν ἀσυχῶν νεοσηκῶτας.

314 Ησ. γλ' 21 ὠτοαμοῖ ἡ δῶρυς ἀχαρῆς ἡ
ἰρρυχωροί. Ποταμοὶ οἱ ὠρῶτοί τῆς εὐμυθίας ἡρ-
ρυεῖς, δῶρυς δὲ οἱ ἐμῆτων μῆδῆλαι ἡ δῶρυς
χοι ἐξ ἀσῶν μὲν ἔμῆτων τὰ ἀσῶν τὰ ρῆδρα, ἔρδον-
τῆς δὲ τῶν δεον παραδεισον

Ησ. γδ. 5. ἐμεδύσθη ἡ μακάρα μὲν ἐν τῷ οὐρανῷ
οὐρανῶν, οὐρα, ἔρπικετ ἡλῶδα τῆς ἕρδουσε-
τῆς ὀνομαζέσθαι. ὠοιδερ γὰρ ὁ οὐρανὸς οἰκῆται
ἡ εὐμῆλαι τοῦ, οὐρα ἡ ὀνομαζέσθαι, τῆς - - -

320 Ησ. γδ' 7. ἐμβαλῶ τῷ αἰὸν πνεῦμα. Πν. τῆν
δεγμαν εὐαγγεῖο. οὕτω γὰρ ἡ ὀνομαζέσθαι εὐαγγε-
οὐ γὰρ ἔδωκεν αὐτῶν ἡμῖν ὁ δεσ, πν. δεμῆς (β' τῆμ. 1, 7)

322 Ησ. γδ' 24. ἡ εἰς τὰ ἰσχατα τοῦ Λεβάνου. Τροπῆ-
τῆς ἀσῶν εἰρημῆ κῆδρους ἡ κωπαρίσσο, τῶν βα-
σῆλαι ἡ τοπάρχαι καζῶν.

ανθρώπινον στοιχείον (Εισαγωγή) α' 25

Οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἀτόχητον. Βλασφημοὶ
καὶ οὖν κορονηλαὶ ὀνόματα καὶ αἰουσιόζυμοι, ὅταν
κλιχόμενοι ὑπὸ γεννῆ ὑποπιάζονται, ἐνδὲ αἰου-
ρεχοῦτες καὶ αἰουσιολάτραι καὶ ἀέροντες, τοῦτο ὁ
αἰουσιόλογος ὡς ἄνθρωπος ἔφη. . . . ἐξούνη αὐ-

τον κέρριον ἐκδύστηρον εἶναι ἰσοῦ γε μᾶλλον
κορονηλας αὐτοῦ καὶ αἰουσιόχου. ἔτι δὲ εἰς περισ-
σολίαν μανίαν ἀρδίνες οἱ αὐοῦ αὐτοῦ (τοῦ
αὐαῖς ἀρχηγού καὶ ἀνομοίου) ἡσθενησάμε-
νοι, καὶ ὁ ἰωάνη διάδοχος, ἐνόμος ἐκ ψευδε-
τύμης καλοῦμενος, ἔτι καὶ δῦρο περιῶν καὶ
βίῳ, μετὰ καμὸν λόγιμα. ἀναβασιλεῖ
καρ ἰωάνη ἡδὴ βασιλοδίντας. . . ἀναβασιλεῖ
καὶ αὐτοῖς ἐξ ὄνομα θεοῦ αὐριστοῦ καὶ εἰς ὄ-
νομα υἱοῦ κελιομένου καὶ εἰς ὄνομα πνεῦ-
ματος ἁγιοσυμοῦ καὶ ὑπο ἰωάνη κελιομένου
υἱοῦ ἰεροδίντας. (ἐκ περισσοτέρου καὶ τοῦ
ἀρεῖς αἰριστοῦ πρροσηεῖναι δεινότερος)

Εἰσιφ. κατὰ ἀρ. Γ' ἀνομοῖοι σ. 452-3
καὶ διηδ. ἐκδ. τομ. III σ.

ἰοχαντησαν (οἱ ἀμυροῖοι) ἐφ' ὅσον καὶ κατ' ὅσον
ἰρῆλο καὶ ἰοαῖοι αὐτοῖς ἔχουσιν τοῦ ἰρηνεῖ ἐκ
ἐριαν τοῦ πνεύματος (τοῦ ἰρῆ. ἀμυρ. καὶ ἰρ. οἰου-
αν ἐκδεχέσθαι ἀμυροῖοι ἐρηνεῖν), οἷοις

ανδρωπ. στοιχείον (εἰσαγωγή)
 ὡς καὶ καθόλου εἰσαγωγή τῆς ἀρχ. καὶ ἱερ. ἐννοίας
 καὶ ἐπινοήσεων τῆς ἰσχύος τῆς ἰσότητος. γινώσκου
 καὶ τῆς δοξμ. διακρίσεως. Ἐν μάλιστα εἰσαγω-
 γῆσιν εἰσὶν ἐκρήσαντο καὶ δεσπ. πράξεις
 ἐξελκόμενοι ἀλλὰ ἕως ἐλευθέρου ἰδέσθαι καὶ δεσπ.
 εἶναι ἀπαρτίζου καὶ ἱερῶν.

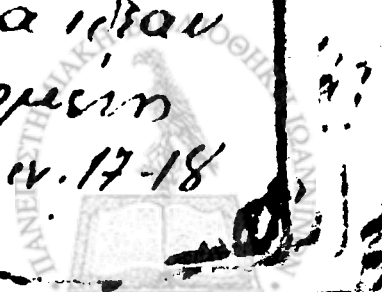
Νεμπμαν διὰ ἀρετανοὶ μεταφ. φοροῦν σ. 56

τὴν ψεύσασαν καὶ τὰς χεῖρας τῆς ἀγ. Γρ. δὴ πρὸς
 αὐτὰ δὴ ἀποδείξαι ὡς ἀπορίοντα μεταμετρήσεως
 ὑψους καὶ ἀνευλαχίας φαντασίας, εἶναι ἀπὸ
 ὄργανον ἕως φηλαδίου δὴ ἀνευλαχίας. ἰσὸς
 ἄλλοι δὲ ἀνδρωπ. ^{προσχηγόντες} ἀπὸ ἀπορίων
 καὶ βωδεις μέγιστος ἐν τῇ βαρύνει ἐφ' ἧς οἱ
 δεσπ. συγγραφῆς, οὐκ ἐν δὴ ἀναλαὶ τὰ ἀποδεί-
 κωτικὴν ἢ τὴν ἀπὸ τῆς ἐννοίας αὐτῆς μετὰ
 τῆς ἰσότητος καὶ ἐλευθέρως, ἢ τῆς ἰσότητος ἀναλαχ-
 ῶς τοῖς κοινοῖς καὶ ἀνευλαχοῖς ἀνδρωπ.
 κατὰ ταῦτα αἱ χεῖρες, εἰ μὴ ἐξ αὐτο-
 μετρήσεως, ἀποφασίς ὄργου δὴ ἀναλαὶ τὰ
 δεσπ. ἀποδείξαι ὡς ἐλευθέρως καὶ ἀνευλα-
 χίως μετὰ τῆς ἀνοίξαι τῆς ἱερῶν συγγραφῆς
 (ἱερῶν).

Ἡ ὁ ἀγνοουσῶνος διὰ τὸ ὅτι τὴν ἀρχὴν
 in dubiis libertas, in necessariis unitas.

Ανθρωπίνου στοιχείου αναμεταξύ,
 αίσθησιν και η υιοσυμμενικότη, το ανθρωπ.
 να μεταβληθή το αίσθημα και η πίστις ει γνώσιν
 καλόποιν η ερησι. συνεδίου δυνατά. να διορη-
 θη μαδαρά τοις μόνον όταν τα προσδιορίζον-
 τα είνε στοιχία. τωσ διακευρημμένα, ήτοι
 αρχή του ήνω και νοῦνται να τε κελος η αι-
 τία αἰτή δ θεός, ωλεθδω και η προς τον θεον
 ταις και σαρκοση η προς ενωσι μετ' αυτου, οση
 είναι ο υγιος του αυλοσυμεδη του βαδμα
 προς ον προσέρχεται ήδη ο ανθρωπος εξουδρι
 και ενουσις αχμη να εφάρταται απ' αυτου και
 υιοφταλω οντος και απηρι αγαθόμτος υιοφτα
 σιεν του εχηνου και ην δχμηου αἰένου. ούτω
 η πίστις διαμαλιχη καρδιαν, νοῦν και εχμη-
 σιν. ούτω παρὰ το αρχικόν αίσθημα ανα-
 φλόσουται και αἰσοφῆμη η γνώσις και ηε λωθη,
 και καρδια η δχμηου, ται χειρις φῦσες
 ποροιστα, ούτως ηε ερησι. γνώσις ασοβαί-
 νουσι εχρησι ζωῆς, αχμη κατανλῶου παθη-
 ματιμοί τυσοί ερησι και το ωαν, σενιολαται
 ει σιοτηνόν και αἰσθημα, ανδραν να ιδαν
 να τοια ασαγῶ η εχηματι εεφρομειη
 Λυε ουργη περι ερησιεσ Ιερομ. 17-18

ανδρωπιου στοιχειου αναμαεου

22
17
91 B
28 δ

ανδρωπιου στοιχειου αναμαεου
αυτοιοιουλου δε' ασοδηγια, γενωλου η μω-
στινωιαδρια, ωαθηρευη θυ. παραβλαου εν η
ενηδομενος ενδιαφριβε ο ανδρωπιου, ασοδαο-
μενος φεν ομ δεχευελα ενω' του θεου, αμ'
ασοδρεφομεα, ωαοαν ερευνατ η σοουδη
ωρα γνωσιν η παρανοηου αυτου ιδ. σ. 22

υ
υ
δ.
ει
ε
γ
ω
υ
δ.
σ
υ
ε
υ
υ
δ
υ
η
η

Ἀνδρώπινον στοιχείον ἐν λαῷ Ἰσραηλ
(Ἰδ. ἰστανία δισπνοσι. 2)

Ἰνους δὲ ὁ Παῦλος, ὅτι τὸ ἓν μέρος
εἶσι Σαδουμαίην, τὸ δὲ ἕτερον φαρισαίων.
ἔγραψεν ἐν τῷ συνεκρίῳ: ἄνδρες ἀδελφοί,
ἐγὼ φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς φαρισαίου, περὶ
δικαιοσύνης καὶ ἀναστροφῆς καὶ ἔργων ἐγὼ κρινόμε-
μαι (οὕτως ἔφερον τὴν διακρίσασιν). Πραξ. 23, 6

Ἰδ. προσοχθεῖ ὁ Παῦλος ὑπὸ τοῦ χειρῶν
καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως καὶ ὄχλου τοῦ συνεκρίου
καὶ ἐπιπέδη ἰσραηλῶν δεξιά δι' αὐτὸν, καὶ ἔθε-
τα ἰσραηλῶν, καὶ ἰούρει ἰσραὴλ τοῖς φα-
ρισαίοις, οὕτως εἶπεν: οὐδὲν καγιὸν ἐπι-
σμεν ἐν τῷ ἀνδρώπινου τούτω" αἰτ. 9.

Ἐὰντα ὁ Κρυσ. ἐρετηνῶν χιτῆ ἀρχόμεν
καὶ ἀνδρώπινου διακρίεται καὶ οὐ σαπλαχῶ
καὶ χάριτος ἀπολαύει, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἑαυτοῦ
καὶ συγχωρεῖται ἰσοφύειν... βουηόμενος σχε-
σαι τὸ ἰσραὴλ τὸ καμῆς ὀμιτοοῦν καὶ αὐ-
τοῦ καὶ οὐ ψεύδεται, οὐδὲ ἐν λαῷ φαρισαι-
ῶν ἰσραὴλ ἄγιν. φαρισαῖος γὰρ ἦν ἐν ἰσο-
φύειν. Οἰμη. ΜΘ' εἰ Πραξ. κτ' τομ. Θ' ~~...~~
σ. 409C. ~~...~~

ἐποδομῆματ' ἐν σισαμ. ἀναμῆ...
Ὁλε ὁ Παῦλος ἦτο ἐν λαῷ ἰσραὴλ καὶ ἰσραὴλ
ἐποδομῆματ' ἐν σισαμ. ἀναμῆ...
Ὁλε ὁ Παῦλος

Ἄνδρῶτανον οἰοιχέον.

Ἄγγελος Κυρίου διάνουτος ἤνοιξε τὰς
πόδας τῆς φουκατιῆς. Πραξ. 5, 19.

Ἄλλ' ἐρεῖ τις ἴσους. ἢ τις ἀνδρωπος τοι-
οῦτων ἀποχαύων, οἷων οἱ ἀπόστολοι οὐκ ἄν
μεγας ἴχνητο; ἀλλ' ὄρα μοι, ἠρίν ἢ ἀπο-
θεύσαι τῆς χάριτος ἡμῶν ἢ ὅσαν ἠροσημα-
τεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῆ ἠροσηκῆ τῆ
ἐπιθήσονται ἐπὶ τῶν ἀνωθεν ῥοιπῆν - - -
οὐ γὰρ δὴ ἠάντα τῆς χάριτος ἦν, ἀλλὰ
τῆς ἀβελῶ σπουδῆς ἠοσιὰ τὰ μεμῆρια
τὸ γὰρ ἦν αὐτοῖς τὰ τῆς χάριτος διαδόμε-
σεν τῆς ἀβελῶ ἐπιμεχίας ἦν. Χρυσ.

ἢ Πραξ. Ομηγ. 11^ο τομ. θ^ο σ. 123A ~~σ. 123A~~

Ὁρα δὲ μοι ἡμῶν οὐ ἠάντα καίρις γίνεσθαι
ἀλλ' ἠυχωρεῖ αὐτοῖς (τοῖς ἀποστόλοις) ὁ
θεός ἢ ὀρεῖσθαι σοφία οἰκονομικῆν ἠοσιὰ
ἢ ἀνδρωπῆνας (δύοι φοβοῦμενοι ἔσσεσθαι
τοῖς καυθόν ἢ τὰροῖν, τὰ καὶ ὀφαιτόρημον
ἔσσεσθαι αὐτῶν ἐξασφαδῖσσι) Χρυσ. εἰ Πραξ.
τομ. θ^ο Ομηγ. ΚΑ σ. ~~123A~~ 181A
ἢ ὀρεῖσθαι αὐτοῖς αἰ ἠοσιὰς.

Ανδρώπινον στοιχείον
περιηὶ Παῦλος τὰ ἴδια Α Κορ. 7. 10, 12, 25. ΒΚ. 11. 17

Τούτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου
Α' Θεοσ. 4, 15.

Ξένον τε ἔμελλεν ἐπιέν διό τε ἀξιόπιστον αὐ-
τὸ ποιῆ δια τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. οὐκ αὖτ'
ἑμαυτοῦ γὰρ, ἀλλὰ παρὰ τοῦ Χριστοῦ μαδί-
λέγε: τε γὰρ τούτο ῥητῆς ἤκουσε παρὰ τοῦ
διδασκάλου ὡσπερ καί μιν: Μακάριον
εἶσι δίδοναι ἢ λαμβάνειν (Πραξ. 20, 35)

Τὰ γὰρ πνεύματι ἐφδέχεται, Θεοφυλ.

Τομ. Β' 521 ἐκδ. Βεν.
Τούτο ἐρεπνεύειν ὁ Νικηόδημος ἐν αἰ 1 Α' Επω
Τομ. Γ' σ. 15 λέγει: Ἐσομένη ὁ Νεοπλ. Παῦλος
τόσον τούτον τὸν λόγον ἤκουσε ῥητῆς τε αὐτο-
λέξε ἀμείων αὐτοῦ τοῦ διδασκάλου τοῦ Χριστοῦ
δι' αὐτοῦ καὶ ἄλλων διὰ τε ἑμοσιῶν διὰ, ὅ-
σον τε μείνον ἤκουσε τὸ Μακάριον τε. Τὰ
δε ἄλλα λόγια ὅσα ἔλεγε ὁ Παῦλος, τὰ ἔλεγε
μὲν διὰ τοῦ φωνισμοῦ, οὐκ ὅμως τε ῥητῆς τε
μὲ αὐτὰς τὰς ἰδίας λέξεις τοῦ αἰ. Πνεύματι
(ἐνλαῦδα ἔχει τε σημ. ὁ Νικηόδημος ἐν τοῦ
Θεολ. τοῦ Ἰωάννη Χωρίς τὰ τὸν στομαθισμὸν)

ανδρωπινον σενι...

Οκ θανα.

σοι το αυτε

γνωσεν εν η

ουδενουμου

ου να Ιηρω

οις εν Ανω,

εομεγαλα

Κ. Ι. δίου νε

οι ωρη ην

ην η Κ. Ι.

εραγη δια

Χριστου εν

αγγελω ου

αλωριω.

εν ωραση

εα παρδου

ουιντο κατε

ημεραι. (ΠΡΕ

ου δε διδραση

Α' Κορ. 7, 25

33
32

Ἀνδριππινόν σ...
Ὁκ θανά.

σοὺ το αὐτὸ
γνωστὸν ἐν τῇ
ἐκείνου οὐρανίου
ἐκείνου τὰ Ἰερῶ
τοῖς ἐν Ἄρειοι
Προσεγγίσει

Π. Δ. δὲ οὐκ ἔστι
νοῦ ἰσθμῶν

ἐν τῇ Κ. Δ.
ἐπιγραφῇ δὲ
Χριστοῦ ἐν
ἐπιγραφῇ οὐ
κατωτέρω.

ἐν ἐπιγραφῇ
καὶ παραδου
οὐκ ἔστι κατὰ
ἐπιγραφῇ. (Περ
ἐν δὲ ἐπιγραφῇ
Α' Κορ. 7, 25

354
335
37

... η αγία Γραφή. δά 5
 σοι το αὐτὸ κῆρος.
 γνωστον ἐν τῇ κοινῇ συνόδῳ τῆς αὐτοστροφ.
 το συντημοῦ ἢ ἰσάνεια τὰ τοῦ Μωσ. νόμου.
 αὐτὸ τὰ ἱερῶσι, ὅθεν οἱ αὐτοστροφοὶ ἐνετιμα
 τοῖς ἐν ἀνεμοχείῃ " τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς
ἐπιμαρτυρεῖται, καὶ ἕρπυδι δε ἐν τῷ νόμῳ
 β. β. δῖον τὰ τηρεῖται μόνον οἱ σκευῆσο.
 οἱ ἰσῆ καὶ τῶ ἱδρῶν Πραξ. 15, 6-29
 ἐν τῇ Κ. β. αὐτὸς ὁ Πλαῦχος ἀπαρῶδε
 ἐπιμαρτυροῦν μεταξὺ τῶν δευτερογενῶν
 Χριστοῦ καὶ τῶν ἰδῶν αὐτῶν (~~ἐπιμαρτυροῦν~~)
 ἐπιμαρτυροῦν αὐτῶν, ἀλλ' ὁ Κύριος Α' Κορ. 7, 10.
 ἀποκρίσιν. " ἐγὼ δεῖξω, οὐχ ὁ Κύριος" Α' Κορ. 7, 12
 τὴν ἀπαρῶδε τῶν ἰδρῶν ἰσχυρο
 τὰ παρὰ τοῦ, τὰ δὲ τῷ αὐτοστροφῶν
 ἐστὶν κατὰ τοὺς λόγους τοῦ αὐτ. Πλαῦχος
 νῦν. (περὶ δὲ τῶ παρδ. ἐπιμαρτυροῦν οὐ ἐκ
 καὶ δὲ ἀποκρίσιν ἢ κτηρῶν ὑπὸ Κυρίου πλοῦ
 Α' Κορ. 7, 25 ^{12, 25} περὶ. 4, 10.) ἰδ. Μ. ...

καὶ ἐπιμαρτυροῦν.
 -καὶ τὸ ἰσχυρὸν μου ... καὶ
 αὐτοστροφῶν τῶν ἰσχυρῶν ... γὰρ
 εὐσδοκῶν τῶν διὰ τὴν γραφῶν προση.
 καὶ ἐπιμαρτυροῦν τοῦ αἰώνου ἰσχυρῶν
 (το χωρὶν δὲ ὑπαρχει ἐν τῷ Π
 ποῦλο δὲ δεῖξω κατὰ οὐκ ἰσχυρῶν, οὐ
 ἐπιμαρτυροῦν. Α' Κορ. 7, 6.
 περὶ δὲ τῶ παρδῶν ἐπιμαρτυροῦν Κυρί
 ἐκ τῶν κτηρῶν δὲ ἀποκρίσιν 25:
 οὐ καὶ ἐπιμαρτυροῦν δεῖξω ἀλλ' ... ἀποκρίσιν
 Β' Κορ. 8, 8.
 τὸν λόγον αὐτοῦ (τοῦ δεῖξω) καὶ ἀποκρίσιν
 ὁ ἐπιμαρτυροῦν ἐγὼ καὶ ἐπιμαρτυροῦν τοῦ αὐ
 τῶν ἰσχυρῶν τοῦ. 7, 1, 3.
 ὁ δεῖξω, οὐ δεῖξω κατὰ κτηρῶν
 ἀλλ' ἐν ἀποκρίσιν, ἐν τῶν ἰσχυρῶν
 σῶσι καὶ κτηρῶν Β' Κορ. 11.
 περὶ. 4, 12, 11.
 ἰδ. ἱεροσ. 405
 ἀποκρίσιν κατὰ ἀποκρίσιν δεῖξω 12.
 ἀποκρίσιν δεῖξω διὰ τῶν ἀποκρίσιν
 ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν Πραξ. 5, 19.
 καὶ ἀποκρίσιν δεῖξω Γ' 6

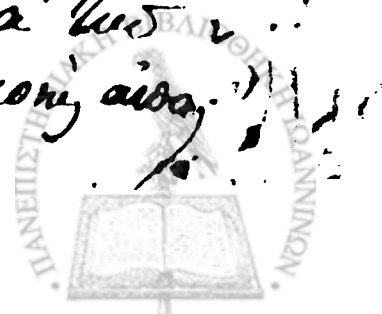

13
159
11
12

Θρωπινον σολικυον

Βεβαίως η αιτιεσ και οιοσιας οι αγ. ανδρες
μαιντες η γραφοντες μετ'χειραφοτο εξεριστο
για την ουσια της θειας εμαρτυρας η ησα
εσοφοροι ης αυρινη παροισασην του αυουα
εφδελου ενδεμιν, ωχιν ουσουχον να δευρη
δον ης καδ' υναχουρισον του αγ. Πν. αλλ' ερπον
ε ενδερα, μαδου εμογος ης υπεπερι της
ζωσαν ενχερμας ης ιμανυμτος. (αυλ. Βαφης)

Παυλος: - εν η, Α' Κορ. 1, 16 φαίνεται μεν
δυσκοιμος, οσος εβαυτος. και δε χυοριμα
13, 12 (βλ. οσμεν γαρ αρη δι' εσοφροδ εν αι-
ιηματι, τοτε δε ορθωπιον προς προσωπον' αρη
πρωτω ης μερος, τοτε δε επιζηωομα καδης
ης καζηωοδη.), μαρλωροδου δε δεν ειχε η
και ζηωου ωχι ωανη. αλλα ους δε ουμ-
βαοδη η εν η προς Γεγλας 2, 11... αναφορμη
η καμν του Περου! Ουλες ηεδοχομενα ηυδω-
τωοισια ηω Γραφω αυσαλλομεδα ης αναμης
δ' αρευτοδα υιοιρ του ζηωου. αυτου εμαρτυρα
ερε δη ης αυτε, ο Παυλος εμαρ ενωτον ιδωθη
δ' ζηωω (Β' Κορ. 11, 6) ωσηοι δε ηω πατρω
ημεωσα ωχι ηη ζωσαν εμαρτηρα ηω
Γρ. ης ο ερ. κρηγ. Γερων. η αγιοι, ομοιη αυω

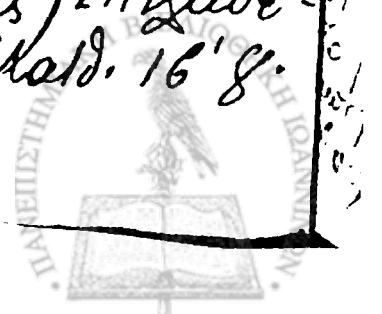
ανδρ. στοιχείων

κατανοηθείς ως ανάγκης του συμβεβασίαι δια-
φορα μετρησιν κα' εαδη η δυοσημνείας ανα-
λοφονίας, αιθαλιώας παρὰ τοῖς ἱεροῖς συγγραφεῖ-
σιν, η' εσπεριωσιν ἡδη ο' ἔργη. ἠρουμενισ πρι-
κα ἱορτε του Παισχα μελοφὶ του Μαλδ. η του Λουαν-
ο Λουαβ. ἀποδεχθαι, δε οι ἱεροι ανδρ, η δισαν-
λο τα' ἠερησιωσιν η εαδη μετρησιν κα' ἠρη καλα-
γραφονη, αμίσου, ὅσα παρὰ του κερὶς ἠκουσεν
ἠρη ἠηλ' ἠρον ἠσην η ἠηοι.

Εἰ γὰρ ἐρημιέντω σαφῆς, φρονούμεν, ἔσονται
ὅτι μεν ἡ δ. Γρ. εἶναι δεοτη. η εγραφη ἠσο
ἠη ἐπιστοασταν, ἠη εἰσαμην η του φωλεριον
του ἠη. Πνευμ. δε δισαμεδα ὅρη η ἠρη-
δῆφην η ἠη ἠσομενενιη εἰερελα
ἠη ἠη συγγραφεῖν η εἰσορεῖν η ἠρη
δισαρινωμεν δισαφορα ἠη εν ἠη ἠσομεν
ἠη εν ἠη ἀκαφεροῖεν

Η δ. Γρ. ἠσοδελο τα διδάση ἠη ε, ἀσθη
αρητη η αωροσίου ἠη ανδρ. πρεῖρη
οχι δὲ ἠησος ἠσορ. ἠηη. οὐδ' ἠη
η ἠηος ἠηη. (Βαρεῖδη)

εἰως ἀνδρῶσος (του εἰσηηολας) ἠηηαδὲ
οδαε τετη. Λουαβ. ἠσομη. η Μαλδ. 16' 8.

1846

Ανδρωπ. στοιχείον

5.492 συγγραφείω, δα' ἡλο δε τε τεχνικῶ ἀσφα
 μύματα τε ἀνεφελα τε δει δα' εὐφραίνωτο εν
 αὐτῷ διαφοραὶ δοχολογ. τε ἀλγυμαε τενε
 οὐαε λι δαφοραχία τῷ χρόνῳ εὐτενε οὐα
 δουοιν. εν δε τὸ παν. Πν. ἐμνη.ον τε φωρῆου
 τωσ' ἰσρεῖς συγγραφείω τε εὐδοκαστῶν ἢ οὐλαζέε
 τῷ τεχνη αὐτῷ οὐτε κορονοφείω, οὐτε γε
 γραφείω οὐτε γεωδοχία οὐτε ἱστορία οὐτε
 ἀγγυ ἐφετῆ τῷ ἀνδρωπῶ ἐπιδοίνεμε, εἰ
 μη μῶνα τὰ κορονοφείωτα εἰς τὸ ἔργον τε οὐτε
 φίας κορονοφείω τε διδάξῃ τῷ ἀνδρωπῶ
 (Παντα τὰ τοιαῦτα μῶντα τε ἀνδρωπῶ
 γνῶμη αἰρετα, ἃ ἔξεου ἀρεμῶσαστε ἡμε
 ἰρῶσαστε ἢ οὐσῶσαστε εἰδετα) οὐτε οὐτε
 τῷ μαθοχία τε τῷ δοχολογία τε τὰ παρῶ
 οχη αὐτοῖς τὰ ἀριστολοῦτε εὐδοξοφείω. τῷ
 τὸ οὐτε εἶχε οὐτε τε μαδαρεν τε ὀροδοξοφείω
 γνῶμη περὶ τε δουπ. καφ. τρ. εὐδοξοφείω τε φε
 φεοδημῶν εν ἢ οὐτ. τρ. οὐτε τῷ δ' αὐτε. τῷ
 αὐτοφείωσαστε αἰεου ἢ φεφου, εἰς τὸ ἔργον τε οὐ
 τῷ τῷ ἰωφωλῶσαστε αὐτε δουπ. τε πδ. διδασοφείω
 α... ἰωφωλῶσαστε τε ἀνδρωπ. στοιχείον εἰς αὐτο
 τῷ δουπ. φείω τε τῷ φεφου τῷ χρόνῳ αὐτο
 προφείωσαστε, ὁ δουπ. τῷ ἰωφωλῶσαστε φείω
 τῷ εὐδοξοφείω μῶντε τὸ ἰωφωλῶσαστε τὸ δ. τε εὐδοξοφείω
 τῷ καφ. τρ. ἢ βαταρε τε τῷ εὐδοξοφείω τῷ ἀνδρωπ.
 φείωσαστε. αὐτ' οὐτε μῶντε τὸ ἀνδρωπ. στοιχείον

οὐτε ἰδία οὐτε...

Ανθρ. στοιχείον

λάξου το έργο. 1, 21 εντα ο Πασαζ διακριτικ
λουσ αγνοου & λαξου. διημ εν αγνοει ποδου
ο τοουτ. ελαβε λαξ ονομασιας λαξου (αρχαι.
εξουσια, δραγμα κυριουκλυ), ενωτιδου δε
αλλαδα ου προειν εις δεοτηρωδου.

~~Ποιητο~~ ~~αυτο~~ ^{ενωτιδου} δε εχουαι πραυικουλαι
την ενωτιδου, αρα ~~αυτο~~ δαικνυτην αλλακου
ου η' αφ. γραφη η αι επισημωι ενωτιδου, ενα εν
δεοτη. γερραφουεν

Gieselser Hist. des Dogmes μετρ. Γαλλ.
1863 σ. 89.

Ουτε τας φωνας του Ν. διαγραφουεν ουτε αωφια
πικου του δεοτηριου ενωτιδου Βασ. Κατα
Ευν. 6 σ. 64.

Ουδου ριζου ενωτιδου δεοτηριου δεξου. το Ν. το ε
νωτιδου ριζου δεοτηριου δεξου. Λογ.
(παρ. οιν. επισημωι μετ. σ. 24) ε' σ. 130
η, τελεω. Δ 64!

το στομα μου λαχουσε σοφια η ημερησιν εν
καρδια μου ουκουν. ψαυμ. μη' 3.

ο δανιου συγγραψω η προφητικη εμελεα η
η δεξου γραψω (δαν. θ' 2) ουκουν ενωτιδου.

ο ερετικη παυου ενωτιδου η ουκουν [ζοφουα
ηνα ουκουν] "η δεξου εμελεα η προφητικη" (1 ηρ.
17' 17' 18') ητοι δια ουκουν η ουκουν προφη.

Ανδρωπερον (Αδαναιος ο Μυρα) 21
Διαλογος Ορδοδοξου προς Ανόμοιον

179 Αισουδι ο Ορδ. ειπε. ο δε υιος ενιοχνη λαμβανει
την ειση, η τι λαθησει, η το πν. ουχ ουδεν αρ
εαυτου. Ανομι. Ουμ εκει ειδον δεγμα το πν;
Ορδ. εναντιον κατ. θεου μη γινωιτο. ουδε ωστε
γαρ δεγμα τα του θεου. ωστι δε τα εαυτου. αλλ η
δεγμα πν. το αγ. τουτο του θεου εστι δεγμα. η η
η δεγμα ο υιος, τουτο δεγμα εστι του πν. ανομι.
Οι γαρ ωροφηλοι ουμ ειλε δεμα ο υιος δεμας

δ. Ορδ. ου ωανλοι. εσθ οτι γαρ η αφ' εαυτου
ελαβον (πρωτη) η ο υιος η βουουλον

ωσθηθησατο, η η δοξα φημεν αερο προσωπου
180 Α Κρις η ο λαβος το δεγμα εαυτοποιησας η αση
δεμα τον λαον επιβιασαι (προσθε δε η κωυση
ηγορησεν κατ. του θεου η εδρασε τις πλαι
σικεα γαρ τα κατ. τον θυοιαν τον κερταιν. η η
τα γαρ τα γορημα η κωυσατα, ωστι τα εαυτου αση
σε ωσθ τα του θεου. το δε πν. ουχ ουτως. (ειση)

η Β κοινον το δεγμα η αφ' ηριατα) η δια βουουλο
λαι περι του πν. ου γαρχες αφ' εαυτου, η ητοι τα
η Ανομι. ει η μη ωανλοι οι ωροφηλοι τα
θεου ελαβον, η εδραση ο λογος αλλ οι ανωσισασθ
δε ελαβον αφ' εαυτου, αλλα ωανλοι τα του θεου.
Ορδ. η γραφη ημιας ειδαση, δε οι ανωσισασθ
λαβον αφ' εαυτου. Ανομι. Πας; Ορδ. εαν οτι

Ανδρωπενον

(Αθανάσιος ὁ Μέγας)

24

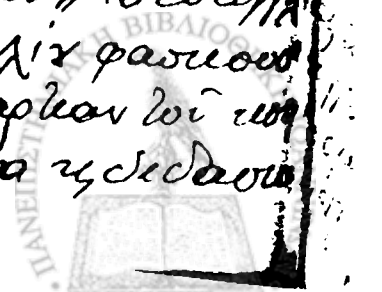
179 Ανδρωπ. στοιχείον. (ὡς γένους)

24

180A 28 εἰν δὲ τῆς ανδρωπφερη δια τῆς ἐνοιαν
τῆς οναωλιξεως τῶν ανδραρχῶν φασιμιν μετὰ
τὰ εὐαγγελια, τὰς πρᾶξις, ἐπιστολας περιοδο
τῶν ανωσοχων, ἡ κατὰ ὡδο μετ' ἀν' ἐν σὺζε
σθαι τὸ ὡρσαιο δεδμενῆν περὶ ανδραρχῶν, τὸ εὐαγγ
κῆς ὡρσους πρᾶξις εἶναι τὸ εὐαγγελιον, κελιῶν
ἦλοι τῶν εἶναι σοφῶν ἐν χρονω ὡφειμενῆν ἐν
ταῖς φερομεναις ἐπιστολαις, διομενῆν ἵνα ὡσιω

180A
κατὰ τούτοις ἐπιστολῶν

κῆς φητε τοῖς λογχοῖς κειμενῆν, ὡς σοφὰ μεν
ἡ ὡσια λεγει, ἡ σφῶδρα ἐπιτελαχμενα τα
ανωσοχια, οὐ μετ' ὡρασησια τῶν: ταδε
λεγει κυριος παντοκράτωρ... εἰ, εἰσαν δε
με ὁ ποιῶς: "πᾶσα πρᾶξις δεσπνευσα ἡ
ὡφειμενος. ἐμπῆρις ἀμεβάνε ἡ τὰ εἰαλωσ πρᾶ
μενα, ἡ οὐ τῶ: "Καγῶ λεγω ἡ οὐκ ὁ κύριος"
ἡ τῶ "ἐν ὡσιας ταῖς ἐμμεησιας διαρῶσα
μας" ἡ τῶ "οἷα εἶσαδον ἐν ανωχεια, ἐν τῶ
νῆν, ἐν λυσοις" ἡ τῶ τούτοις ὡρασησια
ἐνιοσι τῶ αὐτῶ χρονωτα ἡ κατ' ἐξουσια,
οὐ μετ' ὡ εἰμερις τῶν ἐμ δειας ἐπιπνοιας τῶ
ἡ ἡ τῶ τῶ παρασλαζιῶν, οἷα ἡ παλαια μεν οὐ ἐν
χῆμον, οὐ δευνῆουσα ὡν ἐρχομενῆν, ἀλλὰ ὡραση
σα ἡ ὡρασηπῆρῆουσα. πᾶσα δὲ ἡ κατὰ τὸ εὐαγγ
εἶναι, οὐ μενον ὡμοιῶς τῆ ἀρχῆ τῶ εὐαγγελιου
ἰδοῦ ὁ αἰνῶς τῶ θεοῦ ὁ αἰρω τῆ αἰμαρῆαν τῶ
αἷα ἡ ὡσιω ἐδξολογιας περιεχουσα ἡ δεδασα

ΑΝΔΡΩΠΙΝΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ

Παραμύθησθε οὖν μετ' ἐνοίας καὶ ὠροσχη-
 τῆ ἀναγνωσῶν ἰσχυροῦσθε, καὶ συγγνώμην ἔχετε ἐφ' ἑ-
 αὐτοῦσιν τῶν κατὰ τὴν ἐρημίαν ἀποδοσῶν
 εἶναι τοῖς καὶ γένοιτο ἀδυναμῶν. Οὐ γὰρ ἔσοδο
 καμῆ αὐτὰ ἐν ἑαυτοῖς ἐβραῖοις λέγομενα καὶ ὅλα
 μετὰ τὴν ἐξοικον γένεσθαι, οὐ μόνον δὲ ταῦτα
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οὐ νόμοι, καὶ αἰ ἐφορητοῦσθε καὶ τα
 γὰρ αὐτὰ καὶ βιβλίον οὐ σμικρὸν ἔχει τὴν διαφ-
 ράν ἐν ἑαυτοῖς λέγομενα καὶ ὠροσχητοῦσθε
 ὠροσχητοῦσθε ὠροσχητοῦσθε καὶ φειδοσχητοῦσθε
 μετὰ τὴν ἐξοικον καὶ βιβλίον καὶ ὠροσχητοῦσθε
 πῆσαν καὶ εὐδοσχητοῦσθε ἰσχυροῦσθε ἐπὶ ὠροσχητοῦσθε
 τοῦ βιβλίου ἰσχυροῦσθε (ὁ βιβλίον ἐρημίαν
 τοῦ βιβλίου τοῦ βιβλίου τοῦ βιβλίου τῆ
 σοφίαν)

Καὶ τὰς φράσεις δὲ καὶ τὰς γένοιτο ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐνο-
 ῶσθε ἐπὶ τὴν μετὰ τὴν ἐξοικον τοῖς δεσπ. συγγνώμην
 καὶ ἀλλοι "ὠροσχητοῦσθε ὠροσχητοῦσθε ὠροσχητοῦσθε
 οὐδοσχητοῦσθε αὐτῶν γένοιτο" (καὶ ὠροσχητοῦσθε
 "οὐδοσχητοῦσθε ὁ λόγος αὐτῶν ἰσχυροῦσθε ἀλλοι
 καὶ τοῦ βιβλίου ἐν αὐτοῖς ὠροσχητοῦσθε ἀλλοι ὠροσχητοῦσθε
 φειδοσχητοῦσθε αὐτῶν διδοσχητοῦσθε ἐπὶ τῆν ἐνοσχητοῦσθε
 ἐνοσχητοῦσθε (καὶ τῶν αὐτῶν ἀλλοι καὶ δεσπ. ἀλλοι
 ὠροσχητοῦσθε γὰρ ἡ δειὰ χάρις οὐκ ἀλλοι καὶ ἀλλοι
 γῆ καὶ ὠροσχητοῦσθε τῶν ἐρημίαν καὶ ἀλλοι, οὐδοσχητοῦσθε
 ἡ δειὰ φειδοσχητοῦσθε καὶ ἐπὶ τῶν δεσπ. χρισῶν
 φειδοσχητοῦσθε καὶ τῶν ἀλλοι καὶ τοῖς ἰσχυροῦσθε καὶ το
 τοῦ βιβλίου ἰσχυροῦσθε, καὶ αὐτῶν ὠροσχητοῦσθε τοῖς ἐνοσχητοῦσθε
 ὠροσχητοῦσθε. συγγνώμην ἰσχυροῦσθε καὶ ἀλλοι
 δεσπ. ἰσχυροῦσθε ἐπὶ τῶν δεσπ. ἀλλοι καὶ ἀλλοι
 ὠροσχητοῦσθε διαμνησῶν τοῦ βιβλίου τῶν ἀλλοι
 ὠροσχητοῦσθε. ὠροσχητοῦσθε. Α' 55

καὶ τὰς φράσεις δὲ καὶ τὰς γένοιτο ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐνο-
 ῶσθε ἐπὶ τὴν μετὰ τὴν ἐξοικον τοῖς δεσπ. συγγνώμην
 καὶ ἀλλοι "ὠροσχητοῦσθε ὠροσχητοῦσθε ὠροσχητοῦσθε
 οὐδοσχητοῦσθε αὐτῶν γένοιτο" (καὶ ὠροσχητοῦσθε
 "οὐδοσχητοῦσθε ὁ λόγος αὐτῶν ἰσχυροῦσθε ἀλλοι
 καὶ τοῦ βιβλίου ἐν αὐτοῖς ὠροσχητοῦσθε ἀλλοι ὠροσχητοῦσθε
 φειδοσχητοῦσθε αὐτῶν διδοσχητοῦσθε ἐπὶ τῆν ἐνοσχητοῦσθε
 ἐνοσχητοῦσθε (καὶ τῶν αὐτῶν ἀλλοι καὶ δεσπ. ἀλλοι
 ὠροσχητοῦσθε γὰρ ἡ δειὰ χάρις οὐκ ἀλλοι καὶ ἀλλοι
 γῆ καὶ ὠροσχητοῦσθε τῶν ἐρημίαν καὶ ἀλλοι, οὐδοσχητοῦσθε
 ἡ δειὰ φειδοσχητοῦσθε καὶ ἐπὶ τῶν δεσπ. χρισῶν
 φειδοσχητοῦσθε καὶ τῶν ἀλλοι καὶ τοῖς ἰσχυροῦσθε καὶ το
 τοῦ βιβλίου ἰσχυροῦσθε, καὶ αὐτῶν ὠροσχητοῦσθε τοῖς ἐνοσχητοῦσθε
 ὠροσχητοῦσθε. συγγνώμην ἰσχυροῦσθε καὶ ἀλλοι
 δεσπ. ἰσχυροῦσθε ἐπὶ τῶν δεσπ. ἀλλοι καὶ ἀλλοι
 ὠροσχητοῦσθε διαμνησῶν τοῦ βιβλίου τῶν ἀλλοι
 ὠροσχητοῦσθε. ὠροσχητοῦσθε. Α' 55

159 163
3058
159

υδροπικια δοχεϊν

δουλα αὐτοῦ ὑπερδεντα εν λ' ευαγγ. α-
ποκρισιν.

Προμ. εν λιν Β Μακκ. ο ουγγ. λιν ολι σκ-
δαιωσε πονη ωσιν ὑπολοι. Α. η κελ. 16' 36
Α Τονδαμον 1957, σ. 113 οσοσ

2111111111

159 52 513

εγγεγραμμένα παρὰ Κηθου

Η εὐαγγελιστὴς γέννησις

ὁ Κηθου ἀπὸν οὗ ἡ Μαρία ἐξελυθὴ ὑπολοῦ, Ἰωσηφ ἡμοικὸς "εὐλογημένη ἀπέμεινε σὺ ἡ-
ον γεννητοῦ τοῦ Ἰησοῦ. Ἐργ. κ. Κηθ. ΜΙΑ 713

Η εὐαγγελιστὴς τοῦ Ἰησοῦ "ἀπὸ τινος ἀραμῶν ἡταν ἡ ἀδελφὴ 721A B

713. οὗτος διὰ πέναν ἐν Αἴγυπτον μεσαρτη-
σας καὶ ἐδύναμεν τινὰν περὰ αὐτῶν, ἐφ' αὐ-
αἰγυπτιοὶ σφενδύονται, ἐσαρτῶν ἐν αὐτῶν ἀραμε-
σι καὶ ἀραμῶν, καὶ δὲ αὐτῶν δέον αὐτῶν ἀνηγόρευσι
(ὁ Ἐργ. προβαλλε καὶ δ. σοφίαν) ἔλαβε δὲ τὸ
μῦθον τοῦτον ἀφορμὰ καὶ παρὰ Μαλδ. ιστο-
ρίας).

733 c. οὐδὲ μὲν ἀγνίσασθαι πρὸς τὸν μη-
μετὰ ποσοδῆ ἀλλὰ μετὰ χρεῖς ἐρημίαν. "εἰ ἂν
καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν καὶ ἐν κατὰ αὐτῆ ἐμὴν ἡμε-
τῶν, οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἡμετέραν ἡμετέραν;"

846A εὐαγγ. II. "ὅτε ἔρχην ἐπὶ ὄντι δειάν
δυναμὴν ἐλεγεῖναι ἡμετέραν ὁ Ἰησοῦ αὐτοῖς τοῦ
ἐπηρῆσσαι καὶ τὸν παραδιδάσαναι καὶ ὅτι
πάντων ὀφθαλμοῦν (ὁ Ἐργ. καὶ ὁ Ἐργ. ὅτε
"οὐ κατὰ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ὀφθαλμοῦν, καὶ τὸ
πρότερον δημοσίᾳ καὶ ἰσῶν ἐφαίνεσθαι" καὶ ἀνα-
γίρει τὰ ὀφθαλμοῦν Πράξ. α' 3. Ἰω. κ' 26 Ἀκορ.

16' 3' "Μεγάλα μὲν οὖν ἡμετέραν καὶ δαύμασθαι
καὶ μετὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἰσῶν μὲν ἡμετέραν
ἡμετέραν ἀναστασθῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμετέραν ἡμετέραν
πολλὸν τὴν ἡμετέραν ἡμετέραν τὰ κατὰ τὸν
ἡμετέραν ἐν οἷς ἡμετέραν δαύμασθαι ἡμετέραν ἀναστασθῶν
καὶ αὐτῶν ἐν τῶν ἡμετέραν ἡμετέραν πρὸ τῶν ἡμετέραν
ἡμετέραν χρεῖς (καὶ ἀναγίρει πρὸ τῶν ἡμετέραν)

ουτως υχόμενα (παρά Κέλων)

Η μίξες γυν δουλάρων Ριζ (ιδ. άπροσδ
Η αιδιχδεια του Κσαυ προς τον Ιακωβ 1104Α
υ τσιν δωχουντας αδελφου

Κεσο. " ο του θεου παις, ως εοικεν ουκ εδυνα-
το ανοιξαι τον λαγον αλλ' εδεηθη αγγου απο-
μνησους την περαν" ωριγ. σεμετολερον
αυτοδω φαινελα το του εραλλονα υ ναηρεκ
αθουα μεχμιναι τον χιδον, η τον εω' κφγμα
ανδρυσου ανισταμενον τουω πεποιημεναι

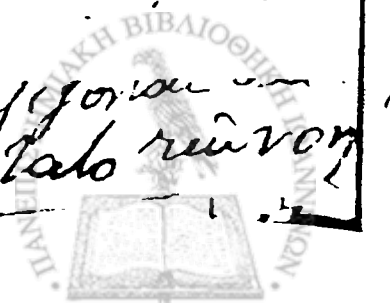
V 1273A και
1276B "εϋ αγγιχοι μεν επιβουλε αδελφου"
(Καιν-αβη)

1400A Σιωτος μου γυν σφδαρμει προβαμεις Κεσου
μιν οιν υ οι παρααηηστοι αυτω προβαμει
443(σιολον γυν σφδαρμει ηρει δξουου, ηρει
δδτω φωτε του Κοιχ εξαερανιζομεν-ιο στω-
πος γυν αουβει σφδαρμει (ταυτα εμω ο Κηρ
εμωαημε τα με υουμογονις) ωριγ. υ. Κησο. VI
Μησ. 1Α

1445C. "Ει προσενωσον οι του θεου Ιουδαμει σροφη-
ται τουτου μεεγροτ ισαεδα εσομενον, πτω εμει.
τος μεν δια Μωσμου τομοδεσειν σρουλει υ δυ-
τασινεν υ παρασμηπακαι ηη γη υ καταφο-
ρυνεν του ισοκεμοσ η βηδιν υ σαγγελει κτεενην
οωιρ υ αυλος εν σφδαρμεισ γυν Ιουδαμει υσ φκοσ
Μωσοι, ποιει, υ ιωρος ταβλα, αν μη ισαεδαλου διαρ-
ρηδμ αυλου, τα γυν σφδαρμεισ φραμιν, απελεει. οδδ
νιος ορα αυλου, ο Ναηυραιος ανδρωπος, ανετομοδετη
μηδε ισαριμλου υια, προς τον πατερα αχουισιντε
η φμαρχικυλε, η σοφιας η οδδενσ ανιωσιουκενω

Δογησ ουτοι... αλησ στροφισοια
... πανιοηπισοταλο γυννοη

αυτω
αιε
γγ
οι
οι
εφ
αυ
δε
ρε
αι
υ
443(

αντιμετώπιση

301
513

δεν δε στίχων γὰρ ἢ παμίου μὴ μαγόνε φρονίζεν
ἢ τοῖς κοράσιαι. τοῖσδε δὲ ἴλλοι ἢ λαύρινα. ἐὼ δὲ
ῥαε πυθμῶσθε ῥαρεῖεν ἢ αὐδὲ τῶπτεν. ποτε
ρον Μιούσις ἢ Ἰουσις ψεύδεσθε; ἢ ὁ ῥασηρ πτε-
σεν εἰσεχάδο περα τῶ Μωῖσιον διαλάσοιο; ἢ
καλαρνῶ τῶ ἰδιῶν τρεμν πυρίγνῳ ἢ τῶν ἀγγλῶν
ἰστὶ τοῖς ἰστανίσις ἀσούσιμε;". Πρωσθε δὲ δια τῶ
τῶ κέσος πρᾶγθα, ὁ ῥαντ' εἰσεθαῖσθα εἰστανίμε-
μασ ἰδιωσιεμ ἰσταν, περὶ τοῦ τῶ τῶτῶ. οἰσδιῶ
ῥαον τῶν κατὰ τὸ γρομπα ζέσμε βενδρα ζέσμε
ἰσθε βαδύκρον ἐν τῶ τῶτῶ ἢ τοῖς ῥοροφῆλαις.
ῥα ῥαῖν δὲ οἰε ἂν ῥαῖν ῥοροφῆλαις αἰσθῶσις τῶν
ῥομασιζῶν κομῆσις τῶ ῥαῖν τῶ ῥαῖν βίωσι
ῥα ῥαῖν, δειρενυρεῖμε δειρενυρεῖμε ἐν αἰερα
ῥαῖν βεβωεῖμε. ῥαῖν. ἢ. κέσ. VII. Μιγ. II

513
ο δ
μοῦ
του
καρ
με
εμ

1452A ἔσθ οἶν ἢ ζέξις τῶ τῶτῶ ῥαῖν ῥαῖν
τοῖς δειρενυρεῖσι κέσος γὰρ κατὰ τὸ αἰσθῶσις
μα τῶ τῶτῶ τῶ τῶτῶ ῥαῖν ῥαῖν ῥαῖν
ἢ τῶ δὲ τῶ τῶτῶ ῥαῖν ῥαῖν ῥαῖν
ῥαῖν ἢ ῥαῖν ῥαῖν ῥαῖν ῥαῖν ῥαῖν

1732 (περὶ - πιστεῖν) προσλασσε γὰρ τῶ ἀβραάμ
φοιεύειν αὐτοῦ τοῖς υἱοῖν (ῥαῖν δειρενυρεῖν) μετὰ τῶ
νομαδελῆ ὑπὸ Μωῖσιου, μὴ δὲ ῥαῖν φοιεύειν, ἀλλο
τῶν ῥαῖν ἀνδρουτοσίαν τῶ τῶτῶ ἀντερετιερεσθῶ
(ῥαῖν ῥαῖν ἢ ῥαῖν. ἀσθῶσις ἐν τῶ τῶτῶ κατὰ
τῶ Μωρμυκῶν δὲ ἐν ὁ ἀσθῶσις τῶ τῶτῶ
ῥαῖν αἰερα ἢ ἀντερενυρεῖν. ἢ δὲ ὁ Μωσ. τῶ τῶ
ἢ τῶ ῥαῖν ῥαῖν ...)

1733A. ὁ ῥαῖν τῶ τῶτῶ ῥαῖν τῶ Μωῖσιον ἐν
βαῖσθῶ ἐν τῶ αἰερα τῶ τῶτῶ: ῥαῖν ῥαῖν

Αντιμαρτυρήματα

οδε την ὄσφυν ἐλωσμένοι, τοῖς ἰουδαῖς ὑποδιδ-
μένοι, τὰς ραβδούς ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν τὰς ἀπαι-
χόντες ἐφ' ἑαυτοὺς, χρυσόν τε ἄργυρον τε ἄλλα
ἰσάντα ἀσπληγασθε δεξιῶν αἰγυπίων (ἐξοδ.
16' 2, 35) ὁ δὲ κύριος ἠγάπη ὁ ἀγαθὸς ἀποσπῆ
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει.
Μὴτε ὑποδύματα ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν μὴτε πε-
ραν μὴτε δύο καλύματα μὴτε παρτίον ἐν ταῖς ζώναις
ὑμῶν (Ματ. ε' 10 Λουκ. ε' 4)

1736 Α. ἔσθε τοῖς ἄλλοις διὰ διέτασιν τοῖς πορνεύον-
τας ἀδίως ἀνεποχρησθεοὶ δικαίως. οὕτω
τοῖς ἄλλοις διέτασιν τοῖς ἐρήτην εὐαγγελίζομενοι
δεχθῆτε ὅσων εὐαγγελισθεοὶ

1740 Β. ἐν τῷ νόμῳ λέγει: ὀφθαλμὸν ἀνε' ὀφθαλμῷ
τε ὄδον ἀνε' ὄδον (ἐξοδ. κα' 24) ὁ δὲ κύριος
ἀγαθὸς ἐν λέγει ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐάν τις σφρα-
πίσῃ τὴν σιαγόνα παύσεται ἀδὴν τε τὴν αἴτην
(Ματ. ε' 29. Λουκ. ε' 29)

1741 Α. ὀφθαλμὸν ἀνε' ὀφθαλμῷ (ἐν τῷ νόμῳ) φόβος
σχευράται, ὅσον μὴ τις ταμίση πατρὸς ὀφθα-
λμὸν ἐξέλκῃ τε παύσεται φόβος ἀγγέλου τὴν
στραταίας. ἰσθαρ οὖν ἐν τῷ νόμῳ ὁ φόβος ἐ-
πέχευσε τὴν φιλίαν, οὕτως τε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
τὸν αὐτὸν τρόπον κατεπέχευσε μὴ διαλοῦ εὐαγγελί-
σασθε ἀνεμῆν τε μησευαμῆν, ἀλλ' εἰ-
εμῆν τε ποιεῖσθε. ταῦτα ταῖς ἐκ φόβου τε
εὐαγγελίᾳ ἀνεμῆν εἰρήνης παρασκευασθῆναι

α
β
γ
δ
ε
ς
ζ
η
θ
ι
κ
λ
μ
ν
ξ
ο
π
ρ
σ
τ
υ
φ
χ
ψ
ω
α
β
γ
δ
ε
ς
ζ
η
θ
ι
κ
λ
μ
ν
ξ
ο
π
ρ
σ
τ
υ
φ
χ
ψ
ω

μετάσει

Ο Θεός Κύριος ἀναφέρει τὸ λῶς Βαβυλῶν;
ὁὐτος ὁ θεὸς ἡμεῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἰσχυρὸς (γ' 37)
καὶ τὸ λῶς Παύλου "ὃν ἰσχυρὸν οὐδεὶς ἀνθρώπων
ἄνθρωπος" καὶ τὴν φαινομένην ἀναμνηστικὴν ἐπιφάνειαν;
"τί οὖν; ψευδὲς ὁ Προφήτης;
Μὴ γίνονται! τοῦ θεοῦ γὰρ Πν. καὶ λαῶν καὶ
κρίματα τὰ ῥηματα". (Διαλ. α' σελ. 12 Τομ. Α')

63
52 513 73
159
11
12
13

οὐκ ἐγχομένα (παρὰ Κερσώ)

Ἡ μίσηρ τῶν ἀποστόλων

173
 1740
 1741
 1742
 1743
 1744
 1745
 1746
 1747
 1748
 1749
 1750
 1751
 1752
 1753
 1754
 1755
 1756
 1757
 1758
 1759
 1760
 1761
 1762
 1763
 1764
 1765
 1766
 1767
 1768
 1769
 1770
 1771
 1772
 1773
 1774
 1775
 1776
 1777
 1778
 1779
 1780
 1781
 1782
 1783
 1784
 1785
 1786
 1787
 1788
 1789
 1790
 1791
 1792
 1793
 1794
 1795
 1796
 1797
 1798
 1799
 1800

παραγόμενα (παρα κέρων)
4 μήνες του σχολίου εν Α.
ανά...

602

66-59

Α

Δ

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ

Υ

Φ

Χ

Ψ

Ω

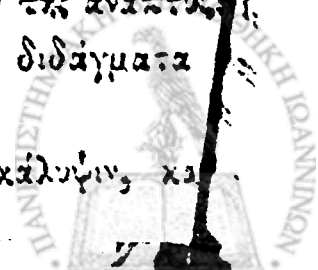

παρά Θεοῦ τὸν ἠθικὸν τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ νόμον, τὴν σύντρονον τοῦ βίου αὐτοῦ καὶ τὸ χάρισμα τῆς ὀνομασίας τῶν περικυκλούντων αὐτὸν πλασμάτων· ὅπερ ἐστὶν ὅτι αἱ τρεῖς πηγαὶ τῆς θρησκείας, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ἐπιστήμης ἠνοιχθησαν εἰς αὐτὸν παραχρῆμα. Δὲν ἐμβαίω ἐνταῦθα εἰς οὐδὲν τῶν μεγάλων ζητημάτων τῶν ἀναφερομένων, εἴτε εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ἀρχὰς τῶν γλωσσῶν καὶ τὴν πρωτότυπον γλῶσσαν, εἴτε εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς οἰκογενείας καὶ τὴν ἐπιρροὴν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ μεγάλου κοινωνικοῦ διοργανισμοῦ· τὰ ὅρια τῆς πρώτης ἀποκαλύψεως εἶναι ἀδύνατον νὰ προσδιορισθῶσιν ἐπιστημονικῶς· τὸ γεγονὸς αὐτὸ τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης εἶναι βέβαιον. Εἶναι αὕτη τὸ φῶς τὸ φωτίσαν τὸν πρῶτον ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτοῦ βημάτων ἐν τῷ βίῳ, καὶ ἄνευ τοῦ ὁποίου ἔθελον εἶναι ἀκατάληπτον πῶς ἠδύνατο νὰ ζήσῃ.

Ὅτε τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀνεπτύχθη καὶ δισπάρεθ, ἡ πρώτη ἀποκάλυψις δὲν τὸ ἐγκατέλιπεν, ἀλλὰ συνώδευσεν αὐτὸ πανταχοῦ, ὡς καθολικῆ καὶ διερκεῆς ἀποκάλυψις. Τὸ φωτίσαν τὸν πρῶτον ἄνθρωπον φῶς διεδόθη εἰς πάντας τοὺς λαοὺς καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας μετασχηματισθὲν εἰς γνώσεις γενικὰς καὶ ἀξιολογητέας, εἰς αὐτομάτους καὶ ἀνεξαλείπτους ὁρμᾶς. Οὐδὲν ἔθνος ἐστερήθη τῆς λαμπάδος ταύτης, οὐδ' ἐγκατελείρηθη εἰς τὰ ἴδια αὐτοῦ καὶ μόνον ψυχρῶματα ἐν τῷ σκοτεινῷ τοῦ βίου. Ἄς μὴν ὑψηλορροῆ λοιπὸν ὑπὲρ τὸ δέον ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· δὲν ἀνήκουσι ταῦτα εἰς αὐτὸν μόνον· ἀλλ' ἐπραξεν αὐτὰ ὠδηγηθεὶς ἐκ πρώτων τινῶν γνώσεων τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ Θεοῦ· καὶ πάντων τῶν ἀγώνων καὶ πασῶν τῶν προσόδων αὐτοῦ ἀρετηρία καὶ στήριγμα ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἐκείνη ἀποκάλυψις. Πᾶσαι αἱ μεγάλαι ἀρχαί, πᾶσαι αἱ μεγάλαι θεομοθεσίαι, αἱ κυβερνήσασαι τὸν κόσμον, οἰκιστικαὶ ἂν ἀναιμύχθησαν ἐν αὐταῖς τερατώδεις καὶ ὀλέθριαι πλέναι, διετήρησαν τὰ ἴχνη θεμελιωδῶν ἀληθειῶν δι' ἃ ἐμπροκίσθη ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς ἡ ἀνθρωπότης. Οὐδεμίαν μερίδα τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς ἀφῆκεν ὁ Θεὸς ἐγκαταλειμμένην· καὶ ἐν μέσῳ τῆς λυπηρῶν ἀποπλανήσεων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν ὠραιοτέρων τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρώπου θριάμβων, ἀνηγνρίζονται τὰ πρώτα διδάγματα Θεοῦ αὐτοῦ δημιουργοῦ.

Φωτίσαν εἰς τὸν πρῶτον ἄνθρωπον ἀποκάλυψις, καὶ

τῶν νόμων αὐτοῦ. Ἀντικείμενον τῆς θείας ἐνεργείας δὲν εἶναι ἡ ἐπι-
 στημονικὴ κατάστασις καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ πρόοδος τοῦ ἀνθρωπίνου
 πνεύματος, ἀλλ' ἡ ἠθικὴ κατάστασις καὶ ἡ ἠθικὴ πρόοδος τῆς ἀνθρω-
 πίνης ψυχῆς· ὁ δὲ Θεὸς, ἵνα ἐξασκήσῃ ἐπὶ τῶν ψυχῶν τὴν θεῖαν αὐτοῦ
 δύναμιν, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ προηγηθῇ αὐτοῦ ἢ νὰ συνοδεύσῃ αὐτὸν ἡ
 ἐπιστήμη· ἀπευθύνεται εἰς τὰς ὑψηλοτέρας καὶ καθολικωτέρας ἐκ τῶν
 ὁρμῶν καὶ ἐπιθυμιῶν τῆς ἀνθρωπότητος, ὁρμῶν καὶ ἐπιθυμιῶν τῶν
 ὁποίων σκοπὸς καὶ μέτρον δὲν εἶναι ἡ ἐπιστήμη, ἀλλ' ἐξ ἄλλων πη-
 γῶν ἀντλοῦσι τὴν ἱκανοποίησιν αὐτῶν. Ὅτι εὐρίσκομεν ἐν ταῖς ἱεραῖς
 Γραφαῖς μετέχον ἀληθοῦς ἢ ψευδοῦς τοῦ πεπερασμένου κόσμου ἐπι-
 στήμης, προέρχεται ἐκ τῶν γραψάντων αὐτὸ ἀνθρώπων ἢ τῶν συγ-
 χρόνων αὐτῶν· ἔγραψαν περὶ τούτου ὅ,τι αὐτοὶ ἐπίστευαν, ἢ ὅ,τι ἐπί-
 στευαν οἱ πέριξ αὐτῶν ὅτε τοῦτο ἔγραψαν· μόνον τὸ φῶς τὸ διαχυθὲν
 ἐπὶ τῆς σφαίρας τοῦ ἀπείρου, μόνος ὁ δοθεὶς νόμος καὶ μόναι αἱ διὰ
 τοῦ φωτός τούτου ἀνοιχθεῖσαι προσδοκίαι τοῦ μέλλοντος, ἐκεῖνα μόνα
 πηγάζουσιν ἐκ Θεοῦ, ἐκεῖνα μόνα εἶναι τὰ ἐν τῇ ἀγίᾳ Γραφῇ θεόπνευ-
 στα. Ὁ σκοπὸς αὐτῆς εἶναι οὐσιωδῶς καὶ ἀποκλειστικῶς ἠθικό· καὶ
 αἱ ιδέαι τὰς ὁποίας ἐκφράζει, καὶ αἱ εἰκόνες τὰς ὁποίας μεταχειρίζε-
 ται, καὶ ἡ γλῶσσα τὴν ὁποίαν λαλεῖ εἶναι ὅ,τι καταλληλότερον εἰς
 ἰσχυρὰν ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν ἐνέργειαν, εἰς ἀναγέννησιν καὶ
 σωτηρίαν αὐτῶν. Ἀνοίγω τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον, καὶ ἀναγινώσκω
 τὴν θαυμασίαν ταύτην παραβολήν· « Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνε-
 » διδύσκετο πορφύραν καὶ βύστον, εὐφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.
 » Πτωχὸς δὲ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα
 » αὐτοῦ ἠλωμένος, καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν
 » πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχο-
 » μενοι ἀπέλειγον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν,
 » καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ.
 » Ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ἄδη ἐπάρας τὸν
 » ὀφθαλμούς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μα-
 » θεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας
 » Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἔλκός
 » τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι
 » βασανίζομαι ἐν τῷ ἄδη ταύτη. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι

ΜΕΛΕΤΗ ΕΚΤΗ.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.

Ανέγνωσα καὶ μετανέγνωσα τὰ βιβλία τῆς ἱερᾶς Γραφῆς· ανέγνωσα αὐτὰ πολλάκις καὶ ὑπὸ λίαν διαφόρου, τῆς ψυχῆς διαθέσεως, ποτὲ μὲν μελετῶν αὐτὰ ὡς μεγάλα ἱστορικὰ μνημεῖα, ποτὲ δὲ θαυμάζων αὐτὰ ὡς ὑψηλῆς ποιήσεως ἔργα. Καὶ πάντοτε ἐκυριεύθην, ἀναγινώσκων, ὑπὸ ἐντυπώσεως ἄλλης παρὰ τὴν τῆς περιεργίας ἢ τοῦ θαυμασμοῦ· πάντοτε ἠσθάνθην ἑμαυτὸν ἐνώπιον λόγου ἄλλου παρὰ τὴν τοῦ χρονογράφου ἢ τοῦ ποιητοῦ, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος ἐμπνεύσεως ἄλλης παρὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου. Βεβαίως ὁ ἄνθρωπος ἀποτελεῖ μέγα τῶν βιβλίων τούτων μέρος· παρίσταται μάλιστα καὶ καταφαίνεται μετὰ πάντων αὐτοῦ τῶν πυχῶν, τῶν ἐλαττωμάτων, τῶν ἀδυναμιῶν, μεθ' ὅλης αὐτοῦ τῆς ἀγνοίας καὶ ὅλης αὐτοῦ τῆς πλάνης· ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς φαίνεται ἀμαθῆς, βίβλαστος, βάρβαρος, ἄστατος, δεισιδαίμων, ἐκδοτος εἰς πάσας τὰς ἀτελείας, εἰς πάσας τὰς ἀποπλανήσεις τῶν ἄλλων λαῶν. Ἀλλ' ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς δὲν εἶναι τὸ μόνον ἐνεργὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτοῦ πρόσωπον· ἔχει σύμμαχον, ἔχει προστάτην, ἔχει κύριον, ἐπεμβαίνοντα ἀκταπαύστως, προστάσσοντα, ἐμπνέοντα, διευλύοντα, κτυποῦντα καὶ σώζοντα. Ὁ Θεὸς εἶναι πάντοτε πλησίον, πάντοτε παρῶν καὶ ἐνεργῶν·

- » Καὶ δὲν εἶναι Θεὸς ὡς οἱ θεοὶ σας
- » Οἱ μάταιοι· — ἀνάισθητοι, κωφοί,
- » Ἀνίσχυροί, πεπηρωμένοι· — ξύλινοι,
- » Λίθινοι ἢ χρυσοί, καθὼς τοὺς θέλετε » (1).

Εἶναι ὁ ὑπέρτατος καὶ μόνος Θεός, ὁ Παντοδύναμος, ὁ Πλάστης, ὁ Αἰώνιος. Καὶ λησμονῶν αὐτὸν, ὡς παραβαίνων τὰς ἐντολάς του, ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς πιστεύει πάντοτε εἰς τὸν Θεόν· αὐτὸν φοβεῖται, εἰς αὐτὸν ἐλπίζει, καὶ ἡ πίστις αὐτοῦ διαμμένει ἐν μέσῳ τῶν τοῦ βίου αὐτοῦ ἀπιστιῶν. Ἡ Γραφή δὲν εἶναι ποίημα ὅπου ὁ ἄνθρωπος διηγεῖται καὶ ψάλλει τὰ συμβάντα τῶν θεῶν αὐτοῦ, ἀναμειγνύμενα μετὰ τῶν ἰδιῶν αὐτοῦ συμβάντων· εἶναι δράμα πραγματικόν, εἶναι διηγετικὸς διάλογος

ΛΟΓΟΙ ΕΝ ΛΙΘΟΙΣ, ἢ ἡ Γραφή βεβαιουμένη ὑπὸ τῆς γεωλογίας
 σύγγραμμα ΔΟΜΙΝΙΚΟΥ ΜΑΚΩΣΛΑΝΔΟΥ, δικηγόρου, συγγραφέως
 τῶν " εἰδωλολατρικῶν καιρῶν " κ.τ.λ., μεταγραφθὲν ὑπὸ ΔΑΝΙΗΛ
 ΠΕΤΡΟΥΛΙΑ, ἀρχιεπισκόπου Ἀργοῦδος—'Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυ-
 πογραφείου τῆς Λακωνίας, 1867 εἰς 8ον.

Τὸ ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν ἀναγγελλόμενον βιβλίον,
 ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τοῦ Ἐξαγγελικοῦ Κήρυκος, οἱ ἀνα-
 γινόντες πέρυσιν τὴν περὶ τυπώσεως αὐτοῦ προκήρυξιν (α), συνεγράφη
 πρὸς ἀνασκευτὴν τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν τῆς τῶν ἁγίων Γραφῶν Θεοπνευ-
 στίας πολεμίων, οἵτινες ἐνόμισαν ὅτι εὐκόλως δύνανται νὰ ἀθετήσωσι
 τῆς Θείας ἀποκαλύψεως τὸ κῦρος, μεταχειριζόμενοι ὡς ὄπλον κρα-
 ταιῶν τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης τῆς γεωλογίας γενομένας ἀνακαλύψεις,
 ὡς δῆθεν προφανῶς ἀνατρέπουσας τὴν τοῦ Μωϋσέως ἑξαήμερον κοσμο-
 γονίαν. Ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο τὸ ὄπλον ἐπιδειξιώτατα ἐστρεψε κατὰ τῆς
 κεφαλῆς τῶν ἐναντίων ὁ πολυμαθὴς Ἄγγλος Δομίνικος Μακωσλάνδος,
 τὸν κατ' αὐτῶν ἀγῶνα ἀξιεπαίνως ἀναλαβὼν καὶ μετὰ πολλῆς ἐπι-
 στημονικῆς ἀκριβείας ἀποδείξας ὅτι ἡ γεωλογία, δι' ὧν παρέχει ἡμῖν
 σαφῶν μαρτυριῶν ἐκ τε τῆς μορφώσεως τῶν διαφόρων ἐπὶ τῆς γῆς
 σφαίρας πετρωμάτων καὶ ἐκ τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων τῆς ἐπιφανείας
 αὐτῆς μεταβολῶν καὶ ἀλλειώσεων, τοῦναντίον κρατύνει καὶ στερρῶς
 υποστηρίζει τὴν εἰς τὸ τοῦ Μωϋσέως Θεόπνευστον πίστιν. Ἐκ τῆς
 σπουδαίας δὲ καὶ ἀξιολόγου ταύτης ὕλης, περὶ ἧς πραγματεύεται τὸ
 ἀναγγελλόμενον βιβλίον, κείνων ἕκαστος θέλει ὁμολογήσει πάντως ὅτι
 πολλὰ ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη εἰς τὸν μεταφραστὴν αὐτοῦ, τὸν σεβα-
 σμώτατον Ἀργοῦδος ἀρχιεπίσκοπον κύριον Δανιὴλ, φιλοτίμως πονή-
 σαντα νὰ γνωρίσῃ δι' ἑλληνικῆς μεταφράσεως εἰς τοὺς ἀδελφεὶς [τῆς
 ἀγγλικῆς γλώσσης τὸ δοκιμώτατον τοῦτο σύγγραμμα· διότι οἱ ἀνα-
 γινώσκοντες αὐτὸ ἐτι μᾶλλον θέλουσι στριγθῆ εἰς τὴν πᾶτρων εὐσε-
 βειαν καὶ κατασταθῆ χριστιανικώτεροι.

(α) Ἐν ἀριθμῷ 8.

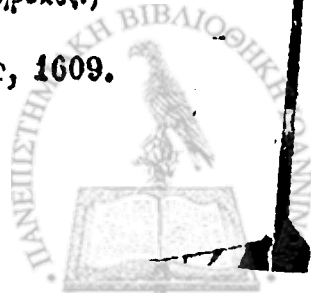

» αστρονομίας, ἢ εἶναι τόσον ἀδύνατος τὸν νοῦν ὥστε νὰ πιστεύσῃ ὅτι
 » ἀσεβεῖ περὶ τὰ θεῖα παραδεχόμενος τὰς ιδέας τοῦ Κοπερνίκου. Ἀς
 » ἀφήσῃ τὴν μελέτην τῆς ἀστρονομίας καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν φρονημάτων
 » τῶν φιλοσόφων ἀντὶ ν' ἀσχολῆται εἰς τὰς δυσχερεῖς ταύτας ἐρεῦνας,
 » ἅς μένη ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἅς καλλιεργῇ τοὺς ἀγρούς του, ἅς φροντίζῃ
 » περὶ τῶν ἰδίων του ὑποθέσεων· ἐκεῖθεν δὲ, ἀνυψῶν πρὸς τὸν θαυμάσιον
 » τοῦ οὐρανοῦ θόλον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, οἷτινες εἶναι δι' αὐτὸν τὸ
 » μόνον δι' οὗ δύναται νὰ τοὺς βλέπῃ μέσον, ἕως ἀναπέμπῃ ἀδιαλείπτως
 » καὶ ἐξ ὅλης αὐτοῦ τῆς καρδίας εὐχαριστίας καὶ αἴνους πρὸς τὸν πλά-
 » στην αὐτοῦ Θεόν· δύναται δὲ νὰ ᾄῃ βέβαιος ὅτι ἡ τοιοῦτοτρόπως
 » ἀπονεμομένη εἰς τὸν Θεὸν λατρεία αὐτοῦ εἶναι ἐπίσης ἐντελής ὡς ἡ
 » τοῦ ἀστρονόμου, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἔδωκε τὸ δῶρον τῆς ὀξυδερκε-
 » στέρας διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς διανοίας ὀράσεως, καὶ ὕστις ὑπεράνω
 » πάντων τῶν κόσμων καὶ ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν τοὺς ὁποίους
 » προσεγγίζει, καὶ ἤξεύρει πάντοτε καὶ θέλει νὰ βλέπῃ τὸν ἑαυτοῦ
 » Θεόν » (1).

Ἀφίνω λοιπὸν κατὰ μέρος, ὡς ὀλωσδιόλου ξένας πρὸς τὸ ἀπασχο-
 λῶν με σήμερον μέγα ζήτημα, πάσας τὰς ἐναντίον τῶν ἱερῶν Γρα-
 φῶν ἐν ὀνόματι τῶν ἐπιστημῶν τῆς πεπερασμένης φύσεως ἐγειρομένας
 ἐνστάσεις. Οὔτε ζητῶ οὔτε λαμβάνω ὑπ' ὄψιν ἐν ταῖς Γραφαῖς ταύταις
 ἄλλο τι, εἰ μὴ ὅ,τι καὶ εἶναι ὁ μόνος αὐτῶν σκοπὸς, τὰς σχέσεις δη-
 λαδὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων
 τὰ ὁποῖα αἱ σχέσεις αὗται κρατοῦσιν, οὕτως εἰπεῖν, ἀπηρωχημένα ἐπὶ
 τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Ὅσα μᾶλλον εἰσδύομεν εἰς τὴν μελέτην τῶν
 ἱερῶν τούτων βιβλίων, περιοριζομένων οὕτως εἰς τὸν ἀληθῆ αὐτῶν σκο-
 πὸν, τόσον ἢ ἐν αὐταῖς θεοπνευστία γίνεται φανερωτέρα καὶ καταπλη-
 κτικωτέρα. Ἀληθῶς τότε ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκονται πάντοτε
 ἐνώπιον ἀλλήλων, καὶ πάντοτε συμπράκτορες ἐν τῇ αὐτῇ ἱστορίᾳ.
 Θέλω προσπαθῆσαι νὰ καταδείξω τοὺς μεγάλους τῆς ἱστορίας ταύτης
 χαρακτῆρας.

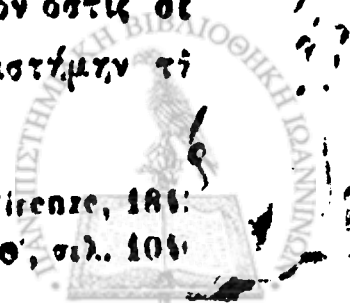
(Δι' λοιπὰ δύο Μελέται προεξεδόθησαν διὰ
 τοῦ Εὐαγγελικοῦ Κήρυκος.)

(1) Kepler, Nova Astronomia, introductio, σελ. 9. — Praga, 1609.

τὸν κόσμον καὶ εἰς τοὺς διέποντας αὐτὸν νόμους ἀποβλέποντα εἶναι ὄν-
 ματα τῆς ἀνθρωπίνης μελέτης καὶ οὐχί τῆς θεοπνευστίας τῶν ἱερῶν Γρα-
 φῶν. Ὅσακις παρεγνωρίσθη τὸ ὄριον τοῦτο, ὅσακις εἰς τὴν περὶ τῶν
 φαινομένων τοῦ πεπερασμένου κόσμου γλώσσαν τῆς ἀγίας Γραφῆς, ἤθε-
 λησαν ν' ἀποδώσωσι τὸν χαρακτῆρα τῆς Θεοπνευστίας, ὅποιαί πλάναι
 οἰκτραί, ὅποιαί πράξεις ἀξιοθρήνηται παρηκολούθησαν! Ἐκ τούτου ἡ
 δίκη τοῦ Γαλιλαίου, ἐκ τούτου τοσαῦται ἄλλαι ἐριδες, τοσαῦται ἄλ-
 λαι καταδίκες, ἀτοπώτεροι καὶ ὀλιθριώτεροι, καθ' ἃς ἡ χριστιανική
 θρησκεία ἐπολεμώθη πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἐπιστήμην καὶ σκανδα-
 λωδῶς ἰναγκάσθη ἢ νὰ τὴν διαψεύσῃ, ἢ νὰ διαψευθῇ παρ' αὐτῆς.
 Ἐκ τούτου καὶ σήμερον ἀκόμη τοσαῦται ἐνοστάσεις γίνονται, ἐν
 ὀνόματι τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, κατὰ τοῦ χριστιανισμοῦ, αἵτινες ἐκ
 τῶν σοφῶν κύκλων ἐνθα γεννῶνται, διασπείρονται εἰς τὸν κόσμον τοῦ-
 τον, τὸν κοῦφον ἐνταύτῳ καὶ πολυπράγμονο, ὅπου ἡ χριστιανικὴ πί-
 στις κατήντησε νὰ θεωρῆται παρὰ πολλῶν ὡς ἀμαθὴς εὐπιστία. Οὐδὲν
 παρόμοιον ἤθελεν εἶναι δυνατόν, εὐδαμῆα τοιαύτη σύγκρουσις ἤθελε
 προσάλει τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, ἂν ἐντείθεν μὲν τὰ ὅρια τῆς ἀν-
 θρωπίνης ἐπιστήμης, ἐκείθεν δὲ τὰ τῆς θεοπνευστίας τῶν Γραφῶν, ἀνε-
 γνωρίζοντο κατὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐτηροῦντο σεβαστὰ κατὰ τὸ δίκαιον.
 • Εἰς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης ταύτης, ἡδυνάμην ν' ἀναφίρω ἐνταῦθα
 πολλὰς μεγάλας καὶ αξιοπίστους μαρτυρίας· ἀλλ' ἐπικαλοῦμαι μόνον
 τρεῖς, τὰς ὁποίας καὶ ὁ Γαλιλαῖος αὐτὸς ἐπικαλέσθη κατὰ τὸ 1615
 ἐν τῇ πρὸς τὴν μεγάλην δούκισσαν Χριστίαναν τῆς Λοθαριγγίης ἐπιστολῇ
 αὐτοῦ (¹)· καὶ ποῖος ποῖος ἄλλας ἤθελεν ἐπικαλισθῆ ἡθελοπότῃρας·
 « Πολλὰ πράγματα », λέγει ὁ ἱερεὺς Ἱερώνυμος, « ἀναφέρονται ἐν ταῖς
 • Γραφαῖς κατὰ τὴν κρίσιν τῶν καιρῶν καθ' οὗς συνέβησαν, καὶ οὐχ
 • κατὰ τὴν ἀκριβῆ ἀλήθειαν » (²).— « Σκοπὸς τῆς ἀγίας Γραφῆς », λέ-
 γει ὁ καρδινάλιος Βαριώνιος, « εἶναι νὰ μᾶς διδάξῃ πῶς πορεύεται τι
 • εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οὐχί πῶς πορεύεται αὐτὸς ὁ οὐρανός ». — « Ἰδοὺ »
 λέγει ὁ Κέπλερ, « ποῖαν συμβουλήν δίδω εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅστις δε-
 • εἶναι ἀρκούντως πεπαιδευμένος ὥστε νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἐπιστήμην τῆ

(¹) Opere complete di Galileo Galilei, τόμ. Β', σελ. 26—27. Firenze, 186.
 (²) Op. Sancti Hieroni. Comment. in Ierem. Edit. Vallars, τόμ. Θ', σελ. 104.

72. ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως
» τὰ κακὰ· νῦν δὲ ὁδὸς παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυναῖσαι. Καὶ ἐπὶ πᾶσι
» τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέ-
» λοντες διεξῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν
» πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δὲ· Ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς
» αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως
» διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τούτου
» τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωσῆς καὶ τοὺς προφῆτας·
» ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' εἴαν τις
» ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ
» Μωσῆς καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ εἴαν τις ἐκ νεκρῶν
» ἀναστῆ πεισθήσονται » (1).

Καὶ πρέπει ἄραγε νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ τοῦς λόγους αὐτοῦ ἐπαναλαβὼν Εὐαγγελιστῆς γθέλησαν ἐνταῦθα νὰ περιγράψωσι, κατὰ τὸ πραγματικόν, τὴν κατάστασιν τῶν ἀνθρώπων μετὰ τὸν ἐπίγειον βίον, τὴν τοπικὴν αὐτῶν θέσιν μετὰ τὴν θείαν κρίσιν, καὶ τὰς σχέσεις αὐτῶν, εἴτε πρὸς ἀλλήλους, εἴτε πρὸς τὸν παρ' αὐτῶν ἐγκαταλειφθέντα κόσμον; Οὐχί, ἀναμφιβόλως· αἱ ἐν τῷ διαλόγῳ τούτῳ ἀναφερόμεναι ὑλικάι περιστάσεις εἶναι εἰκόνες ληφθεῖσαι ἐκ τοῦ ἐνεστώτος συνήθους βίου· ἀλλὰ ποῖαι εἰκόνες καταπληκτικώτεραι, συγκινητικώτεραι πρὸς τὰς ψυχάς; Ποία ἐπισημοτέρα νοουθεσία ἀπευθυνομένη πρὸς τοὺς ζῶντας, ἵνα διεγείρῃ ἐν αὐτοῖς τὸ αἶσθημα τῶν καθηκόντων αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν πλησίον, ἐν ὀνόματι τοῦ ἀναμένοντος αὐτοὺς μυστηριώδους μέλλοντος;

Μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἢ ἰδέξ ὅτι τὰ ἐν ταῖς ἰσραϊτικαῖς Γραφαῖς περισχάμενα εἶναι εἰκόνες· μόνον καὶ σύμβολα ποιητικά· τὰ βιβλία ταῦτα εἶναι ἀληθῆ, ἐπὶ τῶν πολιορκούντων τὸν ἄνθρωπον θρησκευτικῶν προσηλημάτων, φῶς καὶ φωνὴ Θεοῦ· ἀλλὰ τὸ φῶς τοῦτο δὲν φωτίζει, ἢ φωνὴ κῦτη δὲν κηρύττει εἰ μὴ τὰς σχέσεις τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, τὰ ἰαθήκοντα τὰ ὁποῖα εἰς αὐτοὺς ἐπιβάλλει κατὰ τὸν παρόντα βίον, καὶ τὸ μέλλον τὸ ὁποῖον εἰς αὐτοὺς ὑπόσχεται πέραν τοῦ ἀτέλους καὶ περιορισμένου κόσμου ὅπου διέρχεται ὁ βίος οὗτος. Τὰ δὲ εἰς αὐτὸν τούτον

(1) Λουκ. 15'. 19—31.

· Ομομαχίς (ιδ. θεοπνευσίας εἶδος 6
βλ. Πηδαχίον 1957, σ. 112 σημ)

· Ομομαχίς εἶπεν ἡ γυνὴ κερύσσει μὲν
πύρην κατακαυζομένου ἰὼ πηγεμονικῶς
αἰσ ψυχῆς ἰὼ διὰ τῶν δεινῶν ὀνειράτων εἰς
μαδ' ἰσορ ἰε δίας ἐχάμψεν
ἀνδρ. καεσ. εἰς Α' κερ. ἰε αἰου.

· ἐν αἰσομαχίῃ τρυγέστε οἷα ἐκδοσε γυν
· αἰσομαχίῃς ἰε θεοῦ τυχόντι, ὅτι αὐτῷ εἰ-
· ρος κροφητίας εἶπεν, ὅταν ἰσταμέντων ἰσοχῶν
· ἰσομαχίῃς τὰ ἐκείνων τσημενα

· θεοφολ. εἰς Α' Κορ. 14, 6 Τομ. Β' σ. 207 εὐδ.β.
· ἰσοδὲ δι' ὅτι ἡ αἰσομαχίς ἰσφονε ἔχει ἰε
· ἰσοδίας, ἡ μὲν μόνον θλίβουν δίδωσι. αὐτῇ δὲ
· καίτοι βαδύτερον ἰὼ ὄρωμενου αἰουζυμενοί
· εἰς Β' Κορ. 12, 1 σ. 309.

· ἰσομαχίῃς (τῆς καταστροφῆς ἰε) ἰσο-
· ροις ἰερομν. 22 σημ.

· ἰσοδπου θεαν" οἰομάζει ὁ ἰεργίτης τῆ
· ἰὼν ἰσορμην δὲ ἰε οἱ ἀνδρικοὶ θεοφίλογοι
· ἰεργοὶ αἰσοδανόται ἰὼ αἰχου εἰς ἰεφοί
· ἰεγὶ ἰεφτ. αἰσοδτηρίων ἀνεχάριθοντα ἰεφίθη
· κ. (κατὰ κησ. 48, 7, 34)

Αισουάφυις (σημασία) αωφαιέν κερ
(Λευιτ. 20, 17-21. ἄρ. 5, 18. Α' Σαμ. κ' 20)

καθολογία δια λόγου ἢ ἔργου γνωσιόν το' ἄγνωτον
(Ματθ. 1, 26 Λουκ. 2, 35 Σαραχ. 22, 22) θρησκ.

Τις δέ σημ. εὐδαιμονία περι ἄγνωτον
ἢ ἱερ. μαρτυρεῖ αἰσουάφυις δι' ἐμφανίον

αγγέλων (Γεν. γ' 8-10, ιη' 1. ιδ' 1. ἔξοδ. γ.
κ' 34 Δαν. θ' 21. Νομ. α' 19. β' 9. κδ' 23)

δι' οὐκίρως (Γεν. κη' 12 Ματθ. β' 12. ιγ' 28
πράξ. 15' 9) δι' εὐδαιμονία (Κορ. β' 1

ἔξοδ. α' 1 ε. Β' Κορ. ιβ' 2-4) δια φωνήν
ἐξ οὐρανοῦ (Γεν. κβ' 11 Ματθ. γ' 17. Ιω.

ιβ' 28 Πράξ. θ' 4) δια τὴν αἰσουάφυις
συν, κα ἀμειβίς (ἔξοδ. κη' 30 Αριθ. κβ' 2)

Οἱ ποτε αἰσουάφυις εἶσι ἐνέργεια τοῦ
ωρός τοῦ ἀνθρώπου, δι' ἧς γνώσις αὐτῶ ἄγνωτον

μεταδίδονται ἡμεῖς δι' ἐμφ. φαινομένη
ἢ αἰσουάφυις εἰς τὸ ἀνθρ. ἐνέργεια. Παιδαγ. Περ.

Σοφ. Μαμαρ. Β' σ. 14.
εἶδη αὐτ. σ. ιη' ε, ε.

72

Αιωθαιουψις

θεος ως γενεθουθη ε λου προφητας ηδη αυ
 λω ες τον εβρ. λαον, ως υιοαρχη ελ βαγια βα
 βγια. Τυπος δε σημαίνει τμηματων του ψ. χ.
 η τμηματαδιστον ης βαουλες του θεου
 εν τω κωσμου. Αεν κρησε δε τα ελυτατα ε λωη
 αρχαιου χρονου ουτε ορισμον αυστηρον ουτε
 αναλωξιν ης ιδεε ης αυσε. διου τοιουτου
 ης παρεδελον το δυνατον η παραγγελιου
 ης δεεθ αι θουραυψη Του Α' κρη. α' ε 6.

ο λογος ειναι αρχικη ης αυσε
 ειναι αυτοωδμητον οτε ο υιος, ους εωχασε τον αν
 δραπον δικαλαε ες οιοδησοε χρονον να κωνοσοικον
 ες αυτον οιοδησοε ησαν ηνωσαν η οιοοιας αε οραε
 ης αυτου ειναι επιδευτερια.

Ηνοιχθησαν οι ουρανοι η εδον ορασην θεου.
 Ιεζεκ. Α' 1, 28 αυτη η οραση οφιοιωματα διεκ,
 Κυριε Β' 4.

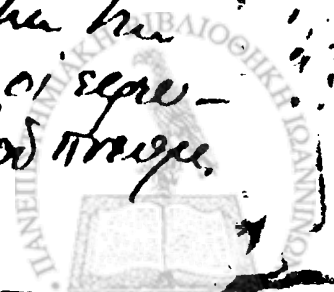
εδον τον κυριον σαβαωθ ηδημιση εωι ορον
 υψου η ειοιρηενου η ηι δεραφει εισημα
 σου ηηηη αυτου. ες αηρυη λω ενι η ε ε
 η ερυη η ενι Ησ. ε' 1.

Ηνωθησαν οι ουρανοι η εδον ορασην θεου.
 Ιεζεκ. Α' 1, 28 αυτη η οραση οφιοιωματα διεκ,
 Κυριε Β' 4.

σομαγυφν (είδη)

αυτῶν ὅτι ἀγίου ἐπινοήσαντο τὸ ἀσέρον
μετὰ τοῦ ἀνδρ. τοῦ θεοῦ να γινῆ ἀσσοδευτῶν ὅτι
καὶ θεοσοφῶν, ἐνοικοηίολα κατανόουίντιν. τῆν
νῆσον καὶ τῆν χειροργίαν αὐτοῦ. ἀνάμνη τα δὲ
ἄρην οὐρεῖνον τὸ δὲρατὸν αὐτῶν τῆν ἕσπερην
τῆν ἰσχυροαλειώματα δὲανοντ. οὐρεῖν, μελαξὺ τῆν
καὶ τοῦ ἀνδρωισα καὶ τοῦ θεοῦ. ὁ κερπῆν, τοῦ...
μιοταλα ἔξ ἐνόιας ἢ ἀνεγνηψεν τοῦ θεοῦ, τοῦ
θεοῦ, τοῦ παγεσοφῶν ἢ τοῦ ἀσέρον. ὁ ἀνδρῶν
ος, ὁ θεοσοφῶν, ὁ θεοσοφῶν ἀσσοδευτῶν καὶ
ἰσχυροῦν ἢ ἴλλοι τῆν οὐρεῖνον ἀσσοδευτῶν
ἢ γενικῶν ἰσχυρῶν, αὐτεῖν ἐπιρροουοῦν αὐτοῖς
καὶ αὐτῶν ἀσσοδευτῶν περὶ τοῦ ἀσσοδευτῶν
ἰσχυροῦν να ὁσσοδευτῶν καὶ να ἰσχυροῦν.
ἢ ἀνεγνηψεν τοῦ θεοῦ τοῦ ὅτι οὐρεῖνον ἐν
αὐτῶν τῆν ἀνεγνηψεν ἰσχυροῦν ἐνδεχομῆν
ν. ὁ τοῦ ἰσχυρῶν τῆν οὐρεῖνον τῆν οὐρεῖνον
ἰσχυροῦν δὲ ἰσχυροῦν να ἰσχυρῶν καὶ ἀσσοδευτῶν
ἢ ἰσχυρῶν ἀσσοδευτῶν ὡρὸς τῆν πρῶτον οὐρεῖνον
καὶ ἰσχυροῦν ἢ ἰσχυροῦν. Κατὰ ἰσχυροῦν τῶν
ν ὁ θεοῦ ὁ καὶ ἰσχυρῶν ἐν οὐρεῖνον τῆν οὐρεῖνον
καὶ να δὲον ἐν τῆν οὐρεῖνον ὁ καὶ ἀσσοδευτῶν
νομῶν ἀνεγνηψεν. ἢ τῆν οὐρεῖνον τῆν οὐρεῖνον
καὶ ὁ ἐνοσοφῶν, ἰσχυρῶν οὐρεῖνον τῆν οὐρεῖνον
οὐρεῖνον, ἰσχυροῦν, ἰσχυροῦν, ἰσχυροῦν. ἢ τῆν οὐρεῖνον
ἰσχυροῦν ἐν τῆν οὐρεῖνον τοῦ θεοῦ οὐρεῖνον οὐρεῖνον
καὶ οὐρεῖνον οὐρεῖνον τῶν οὐρεῖνον τοῦ πρῶτον.

Αωοταξίως (είδη)

Αι ἰδιαιότητος ἐπισης εὐεργετίας εἰσι τοῦ τοῦ καὶ
ὡς δυνάμεις ἢ δειὰ διαφύει ἐεδοχούται ἐν αἰσῶν
καὶ μεγάλας ἐράσεις καὶ ἀπολογίας ἡμετέρας
τάξουσ ἡδυνῶν τῶν δειῶν. Fabre d'Envieu.

Le livre du Prophete Daniel Tom. I μερ. Β σ.
549-550. πρβ. καὶ Geizot. Meditations sur
la religion chretienne. Serie troisieme σ. 16

τὴν ἐπί τῶν ἰ. συγγραφεὺν ἐπενεργίαν τοῦ δ
ὀ ἐπιγίτην ὀνομάζει ὑπὸ ἡ χησιν (κατὰ Κρησ Μ
τομ. 11 σ. 926) "καταύλασον πνευμ. πηριού
"καταύλασον τοῦ ἀγ. πν. ἐν τοῖς ἀνθρώποις" (2
ὕποφεν. εὐ τοῦ κατὰ Λω. ἔωαγγ. Migne τομ. 16
σ. 708) ἐν τοῖς τοιοῦτοις δὲ φορεῖται τοῦ ἰσχυροῦ
τοῦ τοῦ δειῶ Μ. ἐμοχτροῦται ἢ γραφ. ῥήσας "οὐ
καὶ θεοί" (εὐ ἡμ. πρὸς Ρωμ. Migne 16, σ. 92
Περὶ ἀρχῶν βιβ. Α' μερ. 1, 6, 8, 9).

Διατὲ δὲ μὴ εἶπεν: ἀωοταξίως τὸν ἴσον
τοῦ ἐμοί, ἀλλ' ἐν ἐμοί (Γαλ. α' 16); δεξενὶς
οὐδὲ ἀρνηθῆναι μόνον ἢ τινοςδε τὰ ὑπερτελε
σεως, ἀλλὰ καὶ ὡσπὸς πνευμ. ἐμοχρῶνδῃ, καὶ
καὶ ἰσχυρῶς καταλαμψούσης αὐτοῦ τὴν ψυχήν
καὶ τὸν χριστὸν ἔχων ἐν αἰσῶν ἡμετέρας. Κα
ἡ ἐμφανεία αὐτῆ ἰσχυρῶς νωτέρου ἡμετέρας ἐφ
καὶ ἰσχυρῶς ἰνα ἀωοδεξίως διαφύρει τοῦ ἐντα
τρίσσο καὶ δεσπν. κατὰ τὸν Παύλον ἀωο
αὐτῶν ἐν Πράξ. θ' ἔ καὶ ΚΒ 9. διατενομεν

291
789
64
513

σοικαυφως εὐδῆ

in p̄m Γαλ. α' 16 ωριστάται ἡ αἰδοι. με-
τι σωτηρικῆς γενόμεν. ἐν ᾧ κατὰ τὸ Πράξ.
7 25 κβ' 9 ωριστάται γενόμεν ἐξωτερικῶ-
ς ἡ εὐδοκίας καὶ λυσιόλου. "αὐτ' ὅμως ἐστὶ
ἐν ἡμοῖς τῆς Πράξεων ἀνακρηθῆναι ἀποδεχόμε-
νη εὐδοκίαν ἀποδοχῆς, διὸ ἐν αἰδῆ
τῆς ἐπιπέδου ἢ ἀπειρίας τοῦ εὐαγγελίου γινώ-
σκου, ἢ οἷοι μὴ σκεπῆται εὐδοκίαν ὁ Πάτερ

Al

t

Wo

va

ze

z

b

t

o

r

Sp

es

z

H

l

i

e

i

o

u

3

.

c

e

i

c

o

pp

er

'a

ic

ωόρρηλα

μεταβείν ημάς ἀπήχανον δω ἀνακεδέναι τῆ
σοῦν γῆν, ὑπερὸν ἡμῖν, ἵαν ἐπιδόμεν ἄξιοι,
πανερῶσθε ταῦτα περὶ ἡν νῦν ἐνοεῖσθε εἰσεσθῆ
μεν. Οὕτω τοῖνον ἡ ἐν ταῦ διακίτρ. χρῆ ὄραν ὀλεπῶ
αὐτοῖσθε ἐν αὐτοῖσθε δουραδοῖσθε ἡμῖν

εργ. ἐν τῶν Α' φασμ. Μιγ. 113' σ. 1081C

ἀνοίχθη γὰρ ἡμεῖσθε μαθητῶσθε ἀριξέλασθου
ἵνα τὰσ ἀρχὰσ τοῖσθε μανδάνουσθου. εἰσθὲ ἀπήχανον
σοῦσθε περὶ τὰσ ῥῶσθε ζογομαχοῦσθε δυνάσθου
δὲ ἡ τῶσθε ῥογδῆν ἐσ τὸσθε

ἡμῶσθε οὐτ ἡ τὸσθε δεσχοῖσθε θωδῆσθου τῆ
ἐ τῆσ ἀβαθανίδου πεισθου ἐπιζῆσθου σῆμα
αδῆσθου. Βοῦσ. ἐ τῶν ριε φασμ. τῶσθε Α' 526 ε. ζ

25B ἐπιοσθου, διὸσθε φασμ. Πιοσθου
πιοσθου πῶσθε περὶ τῶσθε λογῆσθε. πιοσθου ἡμῶσθε
σθῆσθε, ἡ ὑπερ τὰσ λογῆσθε πεισθου τῆ
ἡμῶσθε ἐσ σῆμα λῶσθου ἡμῶσθε πιοσθου σῆ
πιοσθου ἀνοίχθησθε, ἀμ' ἡ τῶσθε τῶσθε ΠΝ.
αρχῆσθε ἐγγισθου. ἐσ τῶν ριε φασμ. τῶσθε
(ιδ. Πιοσθου 1)

πρῶτον ἡ ἀπορία ἐστὶν ἡ ἀπορία
ἡ ἀπορία ἐστὶν ἡ ἀπορία
ἡ ἀπορία ἐστὶν ἡ ἀπορία
ἡ ἀπορία ἐστὶν ἡ ἀπορία

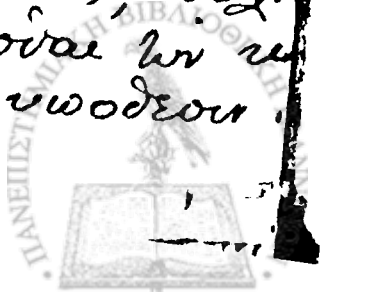
Ὁμοροσδιόνοσα

εἰπρέψαι τὴν, ἐν οὗ ἦν ἡ γὰρ αἰσολύει
τὰς γυναικας, ἦν ἂν πείθεσθαι, ἐφ' οὗ
τὰ τῆ αὐτῶς γνήμην ἐνομοθεσι, ἡ ἡ
τούτοις μετὰ π. θεοσ ἡς νομοθεσις γνή
της --- Ἐξ Μαλδ. Μεγ. τερ. 11' 12

Ὁ ὄριγ. δεξιὴ τὰ διμαροζογίον τῆ γνήμην
τῆ δυχολέρη τοῦ λῶε (Γεν. 18', 17, 33).
ἀρχεται αἰσὸ ἡ φρεσ. δωρῖας τῆ ἀλωί
αἰτερε τὰ ἀγαθὰ ἡ τὰ κακά τῆ δειλα εἰ ἡ

Β ὁμοροσδιόνοσα "ὡάντα εἰ τὰ ἀδιαφορα
τοῦ φανῶν εἶναι τὰ κωρῖς προσαιρέσση
τὰ ὄμορεν ... εἰσὸν αἰν ... ὅτε τῶ ἰδίῳ
δυχολέρη μὴ γνοσθαι ἀδιαφορον ἐστὶ" (ἡ ὄμο
ρον ὅτε ἐρερε μετὰ τῆ καλαστροφῆ τοῦ
τοῦ ὁσοφὸς θῶνος μετὰ ἡ δυχολέρη. δε' ἡ
τὰ ἀφῆση ὁσοφῆ;) (Κυμ. ἀλωμ. Π. ἡ
τὰ μὲν τῶν αἰσὸ ἡ δλοῦ ἀδιαφορον ὅτε
ἡ ἡ παιδοτροφία. ἡ ὁ θεοδωρ. λογ. 12.
ἡ ποιητῆς ... τοῖς ἀδιαφοροῖς τὸν γάμο
τῆ καλοδογονία ἐνελευξάν / ἡ ἡ

Γ. εἶναι δὲ ἡ ὄμορεν, περὶ ἡ ὄμορεν τοῦ
μεμαθητῶν, οὗ ἡ ἀνωτῶν, δε, ἡ ἡ
διεξηγῶν τῆ πῶν αἰτῆ ἡ τῆ κῶρα, ἡ
θῶντα ζῶντορον ἡ ὄμορεν τῆ ἀνδρωτῶν
καταμῆρδα ἡ τῆ παρὶ ἡ αἰτερε, βουχ
τῆ τῶν ἀδε ἡ ὄμορεν ὁσοφῶν ἡ ἡ
γαθῶν εἶναι τῶ κατὰ τῆ δ. ἡ ὄμορεν

ορυσσίδιον ονομα
αδηνουκω εν τη φδορα των ωαντων ανδρων
γινουμένου του δευτερου. (τους δευτερου
το ιργον ανωση εν ειλω του δευτερου ωουθε
αι ωαρελα εδνη Μωαβι και εν γμανι και)
αληθει γε υοχ ειρουμελα η δ. τρ. σαφης πα
αδ εξομηση εν καμυ γυαυημιον το τοιουτον
οιλεασαμεν η μεμφαμεν, Πλην ουτως πολυ
και το γνωμενον αναμελαραν επι βρωση ογι
εν ειχε δι λνα εν καδ αυτο απολογια. κ. κελο.
βιβ ΙV Μιφ. ΙΑ 1101

ο ο κελο. επιφερε: "αιοχονομενοις Ιβου"
τι λουλοισ (λουδ. εν κρισ.) καταμεεζην επι των
εμγορια. κ.λ. 1115?

οντι οι υιοι του εθου και θυγατρα και
εθρωσαν, εν κακα υοιν, ελαβονιαυλοισ θυγατρα
κα και ωασην εν εξελεξαντο. (Γεν. 5:2) ουδω ηλ
εν καιρι του του τοισ θυγατρινοισ αυουεν προφη
του θυγατραλοισ πιουμεν, οτε εν και ωρο ημω
και ταυτα απηγαυεν εν τον περι ψυκαυ λεγον (ψι
: "ους αιχοι φουσοφοι δαιμονοι, ανηχοι Μωυ
ειωδω ονομοιζην ψυκαυ δι υιοι καρα του αι
πνιομενα" περι γιγαντων), εν και θυγατρα γε
και την του εν σωματι ανθρωπων βίου, αιωερ προ
φορην εν και εναντι λεκτα θυγατρινοισ ανθρω
κ.λ. V 1268 A.

26

10110

18
3

11

Βελωγραφία 'εραυλικά

Πηδαξίον εν αρχή

'Εμυλίου κωδ. αβ. τραγική Τομ. C' σ. 174

Κοσμάκη & κωδ. αβ. τραγική Κορυζώνη
Σερά ενωμύνη Τομ. K' σ. 8-9

Οξίγα κωδ. Λιρόδου Βαφιδου.

Κορπίον 'εραυλόν.

Κωδ. π. & δρολογία

Φρενολιμή κωδ. Παρωαδου

Πιλασία φη. Τρη. Νυσο. III 920D. περι επισημ.

Μαυερ κωδ. 'εραυλ. 10' B' Τη. 3' 16. πκ

κωδ. : Χρυσόστομου κωδ. 'εραυλ.

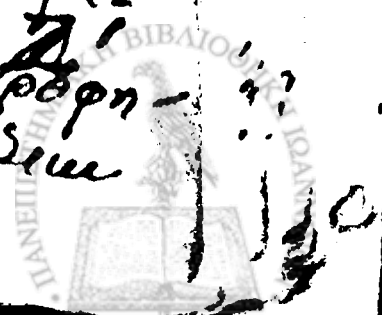
Ριζίνη περι αρχή 1, 5, 1 (οὐκ κωδ. 'εραυλ.
κωδ. π. & δ. Τομ. A' 135. δρομολογία)

Κοίνου κωδ. A' 67. κωδ. κωδ. 'εραυλ. δ. 'εραυλ.
κωδ. παρα τοις κωδ. κωδ. 'εραυλ.

Κωδ. A' 178 κωδ. δ. 'εραυλ. κωδ. 'εραυλ.

Κωδ. δ. κωδ. 'εραυλ. κωδ. 'εραυλ. Τομ. A' 178

Κωδ. δ. κωδ. 'εραυλ. κωδ. 'εραυλ. κωδ. 'εραυλ.
κωδ. δ. κωδ. 'εραυλ. κωδ. 'εραυλ. κωδ. 'εραυλ.
κωδ. δ. κωδ. 'εραυλ. κωδ. 'εραυλ. κωδ. 'εραυλ.

100

4
8
8
2
7
4
1

100

99 5113
69

αιχμηροσφαιρα
εις
ε, δακρον
εις
εις

700
Μεσογεια
Αφρικανικη

560
5458
145

2ος Κεφ
Κεφ

Διαγνωση

Τοῦ κατὰ Κηθόν ἑργου τοῦ Ζ. Λεβχιῶν πρὸς δεο-
πρῶτος ἢ ἐκείνη ἠνέετο. εὐδ. Καταβ. σ 332
" πρὸς πν. διῶν καλῶν ἐν δροῦ περιηγεῖται τὰ δρῶν...

Ἡ φηγομαγία. (ωριγ.) πάντα πρὸς τὰ γραφὰς
εἶχε

9. Ἡ οὐδὲν τοῦ κερους τῶν τῶν καὶ π. Δ. βελγί-
ἢ ἀνασκευῶν ἐν τῷ Βοηλαίρου βελγῶν... 1794
(εὐδο Ν. Δροσῶν)

σ. εἰς τὴν ἔργη τοῦ κατὰ Ζω. Χρῆμ.
οὐλος ἴδμε τὰς ἀμύγας καὶ παραμ-
τῶν ἔργη ἐναρξῶν ἐργαζο τὸ
ἐργῶν κερὸς οὐρεοχέρων

Βιβλιογραφία

89 5113
69

Γρ. Παλαμάς Β' σ. 209 Γ'

Ε' 17, # 229 Θ' 360

Ν. Σεινί Τόμ. Ε' (1907) σ. 458

520 Τόμ. Ε' (1908) σ. 145

Πρωτὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Κυρίου

Ἰ. δ. ἀστ. κελ

Ὁμοροσδιόνοα

100

Αναγνώστια

Τοῦ κατὰ...

π.

"

Η

μαρία
υποσελ.

101 03 113
70

Αλεξάνδρου τα εἰρηόμενα
vivo Fr. Sylburgus Colon. 1688

τοῦ ἁγίου π. η'. Ρουαζιέου αρχ. Κωνσ.
τα εἰρηόμενα ἄλλα του. Α-Γ (διηγοῦ)
vivo Jul. Garnier edit Parisiana
altera. Paris. 1889.

τοῦ ἁγίου π. η'. Γου. Γου. Χουουοιορ
τα εἰρηόμενα πάντα. vivo Bern.
de Montfaucon edit. Parisiana altera
Paris 1889 Τομ. 148⁼⁼ (διηγοῦ)
καὶ τὸ εὐρεθ. Τομ. 13

τοῦ ἁγίου π. η' Αδαν. αρχ. Αμσ. τα εἰρηόμενα
ἄλλα. (juxta) edit. nova
juxta Parisiana; anni 1626. Coloniae
1686 Τομ. I-II.

ἑρεγίνου τα εἰρηόμενα πάντα.
vivo Vincentius Delavue. iud. Migne
(1-7) Τομ. 11-17. εἰ. 1859.

Προδωρηνίου τα ἄλλα. Halae 1770
Τομ. I-II

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

Αναγνώστια

Του κ. κ. κ.

π.

π.

π.

π.

ος ἐναρετος (Ἰδ. Γραφῶν παρανοήσεως) 1103/113
καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν τρόπον

πρὸς δὲ τοῦτο ἡ χρεία τῆς ἐν τῷ βίῳ καθαρότητος
καὶ ἡ ἐξ ἑαυτοῦ ἐκείνου ἀρετὴ ἐκείνου
ἐν ταῖς γραφαῖς μεταφυσικῶν διαγνωθῆναι
ἔστι δὲ ... καὶ τῆς ἐν ταῖς γραφαῖς διατριβῆς
καὶ τοῦ σφαιροειδοῦς ἐκφρατικῶν καὶ δεικνύον
ὅτι ἐκ τῆς σφαιροειδοῦς ἐκφρατικῆς ἐκφρατικῆς

Βασ. Προσιμ. εἰκ. Τμήμ. Α' 541 ἐκδ. 6'

ἐκείνου πρὸς θεοῦ κατὰ τὴν δύναμιν ἡ ἀρετὴ
καὶ τῶν γραφῶν διορθώσεων. Ἐπιφ. παρα. αἰρ
B 531 B ἐκδ. 6' ind. Π. 595

ἡ δὲ τοῦ θεοῦ κατὰ τὴν δύναμιν ἡ ἀρετὴ
καὶ τῶν γραφῶν διορθώσεων. Ἐπιφ. παρα. αἰρ
B 531 B ἐκδ. 6' ind. Π. 595

Τοιαύτα κατὰ εἰκ. 210 B.

Τουσιῶν τοῦ ἀγαθὰ ἐκδ. Βενετ. 1^η 47
καὶ οἱ ἐκείνου κατὰ τὴν δύναμιν ἡ ἀρετὴ
καὶ τῶν γραφῶν διορθώσεων. Ἐπιφ. παρα. αἰρ
B 531 B ἐκδ. 6' ind. Π. 595

Βασ. Α' 538 A ἐκδ. Προσιμ.

27
12

Βεός ἐνορετος

Ὁ ὠριγ. ἑρμηνεύων τὸ ἐν Παροιμ. Α 5, 6.
"ὁ δὲ νοητὸν καὶ βέλτοισιν κτηνοῖσιν - νοησοῦ
πε παραβοχῆν καὶ σοφωμένων ζῴων." ἐπιφέρει
"Πνευματικὰ γὰρ ὡσεὶ στυγερὰ ἐστὶν, ψυχι-
στὸς δὲ ἄνθρωπος οὐδέχεται τὰ τοῦ Πν. τοῦ δεῦ
μερῶς γὰρ αὐτῷ εἶπε" (Α' Κορ. 6' 13). "Ὅσα γὰρ
διὰ παραβοχῆν καὶ σοφ. ζῴων τὸ ἀγ. Πν. διὰ τῆ
κοροφητῆ ἡγάγεσε, ταῦτα τοῖς μελοκόοις καὶ κοι-
τικαῖς τοῦ ἀ. Πν. ἐγνωσὰ γίνεται, ἵνα αὐτοῖ
τοῦ Πν. εἰδιδασκόμενα: ἀσφραγιστοὶ γὰρ καὶ
ἀνεβρίητοι τὰς δ. γραφὰς ἐπιγνώσκει οὐδένατε.

Μιγ. 12' σ. 156B.

Κατὰ γὰρ ἐκείνην γενεάν ἡ σοφία τοῦ θεοῦ
εἰς ψυχὰς, ἅς ἐύρισκε ὅσας, μεταβαίνουσα
λοῦσθε καὶ προφητὰς παραστειλάξει
ὠριγ. καὶ Κελο. IV Μιγ. Α 103B

Β. οὐδὲν δὲ δαυμασιὸν τὸ γενεαῖς καὶ ὠροφῆ
γενεῖναι ὑπορεχονταὶ ἐν τῇ παραδοχῇ καὶ δε-
κτικῶς, διὰ τὸν ἐπὶ ὄρεον ἔλλονον καὶ ἐρρωμῆ
βίον, ἐξερῶν κοροφητῆ τῶν μετὰ αὐτοῖ
καὶ δι' ὠρογεν. ἡμετῶν.

Το δ' ἀχνεῖς θεοῖς εἰς τὴν βωμολογίαν γίνονται
τοῖς ἀδοχοῖς κηλεῖς ζωοῖς οὐκ ἰοῖς τοχοῦσιν καὶ
δραῖον, ἀλλὰ ψυχὰς ἀνθρώπων ἱερωτάταις
καθαρωτάταις, ἀσένας δεσφορεῖτε καὶ προφ
ῶσι. καὶ Κελο. IV, 1174B

Βεβς ἐνάρετος.

Ἐπιπέα δὲ τοῦ ἀγ. Πν. ... πλεονα ἐδεικνύτο ...
ἰσὴν ἢ τὴν ἐν ἰσὴν εὐλοῦσ' ἀπορ' ἀμύτου τὰς ψυ-
χαί καὶ χερσὶ ἢ τοῖς ποσὶ αὐτῶν ἐπάξιον μεμαδάρ-
μῆνοισ'. Ἄγιον γὰρ Πν. παιδείας φεῖσεται δόχον ἢ ἀ-
θανασίνοσ' ἀπορ' ἀμύτου ἀσυνέτων" Ἐσφ. α' 5.

σὺλ. 1432δ.

Τὰ γὰρ ἰσάδη καὶ ἀμαρτίας ἢ πᾶσαι αὐτὰ κατὰ
ἀλογοῖαν μεμῆοσι δόρυθους ἀσυνέτους ἢ στασιῶν
ἀδελφῶν ἢ ἡμεῶν πρὸς τὴν εὐλοῦσ' αὐτῶν

Βασ. ἐκ Θεοῦ α' Τόμ. Α' 561. ἢ 881

ἀδελφῶν οὖν εὐλοῦσ' ἡμᾶς τὴν ἰσὴν τὴν ἐν τοῖς
Πν. ἐγγινόμενι τοῖς οὐδοῖς ἐρενομενῶν νου-
δέξασθαι. ἐκ Θεοῦ. 15' 10 ἢ 521C

ἢ τὸ φῆς τὴν οὐδαμῶν ἢ αὐτὸ οὐκ εἶδη μετ' αὐτῶν
ποδοῖ δὲ ἦν τὸ ἐρενο. πρῶτα, τὸ φωτίζον αὐτῶν ἢ ἡ ψυ-
χῆ τὴν οὐδαμῶν ἢ αὐτὸ οὐκ ἦν μετ' ἐμοῦ κατὰ τὴν
φῆμε ἢ ἀνακαρῆσθαι, εἰσὶ ἐν καλεῖσθαι τὴν
χὴν οὐκ ἐρενομενῶν ὁρῆα (Ἐσφ. Α. 4. 5) οὐδὲ κατὰ
μῆσοι ἢ σῶμα κατὰ τὴν ἀμαρτίας. ἄγιον γὰρ Πν. ἡ-
μα παιδείας φεῖσεται δόχον ἢ ἀθανασίνοσ' ἀπορ' ἀμύτου
συνέτων ἀσυνέτων. ἐκ τῶν ΑΖ' φῆμε

Τὴν δὲ ἐν γογίᾳ ἐξήγησιν δέλα μὴ γογίᾳ
μεμαδάρμῆνοισ' ἢ ῥυθῶν παντὸς ἀσυνέτους
δέλα δὲ ἢ δακνοῖα ἐνδερῶν ἢ κατὰ τὴν
καὶ δὲ ἀσυνέτους κατὰ τὴν ἰσὴν τὴν ἐν
τῶν τοῦ Πν. χεῖρα δὲ ἢ χεῖρα ἢ ἰσὴν τὴν ἐν
κατὰ τὴν ἢ ἰσὴν δὲ ἀσυνέτους ἀξίως ἐρε-
νομενῶν. Θεοδ. II ἐκ ἀσυν. προομ.

Vulgata.

είναι το επίσημον της Αγ. Γραφίας της
 Αυτ. Ελληνικής, μεταφραστος εν τω Εβραϊ-
 κω νόω του αγ. Ιερωνύμου, τῆς ἰν εν
 κρησῶν ἐν αὐτῇ ἢ ἐν τῷ Ο' Italia
 μεταφραστος· ἡ τῶ Ιερωνύμου δὲ
 ἐστὶν ἀριστὸς ἀποδείξις, νόω του
 καὶ κρησῶν τοῦ ἰουδ. Γρηγορίου του
 Μεγάλου εἶναι τῆς κρησῶν αὐτῆς ἐν
 τῷ ψαλμῷ, οὕτως ὡς ἔμελλεν κατὰ
 τὸ ἀρχαῖον κείμενον, κατὰ τὸν Η' αἰῶνα
 τῆς παροχῆς τῆς Vulgata καὶ οὐκ
 ἀκριβῶς, ὡς αὐτὸς ἡ Αυτ. Ελληνικὴ
 εὐκρινῶς ἀνεκκελευσεν τῆς Vulg.
 ἰσχυρῶς (1908) ὡς οὐδαμῶς ἐργαστῆ
 ἢ ἀναδερπητῆς
 (Ἰδ. ἐπιφ. ἀφ' ἑ. κη. σ. 550)

Βεας εναρετος

3

ωχ

χα

φει

ωα

Ma

ad

ad

ai

ny

de

ky

rou

xy

far

xny

un

ma

ofe

tu

ur

deu

ra

zun

dia

vev

e

παρὰ ἀναγνώσας. (ιδ. Γρ. υαλονονος, ἰσγ. τραφί
 Η τῶ δὲ ἐν ἑξαμεσῶν ἐλέγχοι λέξεις (ἰσγ. λέξαι)
 ἰσοσιᾶν πρὸς τῶν ἰσοσιᾶν ἐπισημανθῆναι αὐτῶν
 ἰσγ. υ. γὰρ ββ. 6 σ. 278 ἐκδ. Κωνσταντ. 1677

ῥαυρῶν ἀσάφεια καὶ δοξίαται. οὐδὲ γὰρ ἔστι μυστηριον τὸ εἰς δοξίαν ἢ καὶ εἰσαίαν αἰσῶν ἐκφορον. οὗτος γὰρ ὁ λόγος τῆς τῶν ἀρχαίων παραδόσεως.

Μ. Βασ. Τομ. III σ. 66 ἐκδ. Παρ. 1730
ἐκ Μυστηριον ἢ Δεδοχίαις

ἀναγκη εἰσαυτος μαθησεως ἀπὲς τὰς εἶναι τὰς ἀρχὰς τοῖς μανδάνουσι, εἰδὲ ἀμῆχανον τοῖς ὑπερὶ τὰ ὀρῶτα ζυγομαχοῦντας δευτεῖναι ἰδὲ καὶ λαβεῖ ὑποσηδεῖν εἰ τὸ ἔργον (ἐκδ. 5 Ἀριστ. Τοπικὰ 1,1)

Βασ. εἰ 115^ο φαρμίον

οὐ δὲ ἢ τὰς ἐπιστημ. ἀρχαῖς ἐπιζητῶσθαι τὸ διακί, ἀλλ' εἰσαυτην τῶν ἀρχῶν καὶ εἰσαυτὴν εἶναι πιστῶν Ἀριστ. ἐκδ. αἰ.

τὰ ὄντω κληδεῖντα μάλλον πῶς ἀγαθῶτα καὶ τὰ δια μαίρου χρόνου ὑποσηδεῖντα μενιμῆκερον παραμένει. ἂν δὲ ῥαδία ἢ κτιοῦ οὐ ὑποσηδεῖντα ἢ ἀισάφαις. Βασ. Προση. εἰ Ησ. Τομ. Α' 540 ἐκ.

6' garnier

οὐδὲν ἀρχὸν τῶν τῶν Πνεύματος Βασ. ἐκ Ησ. αἰ. σ. 607.

οἱ ἄνθρωποι τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀποκρυφοί, οὗς ἔνας τὸ πν. δια τῶν ἠσοῦν ὁμογενῶν καὶ σιόραυος καὶ ἀποσηδεῖντα καμῖ. Προσημον ἀναμένον τὰς κρυπτοῦσας αἰσῶν πῶς χαρμῶν αἰντρίται. - ὑπερ. Περὶ ἀρχ. ἐκδ. Β' Τομ. II Μεγ. σ. 396A

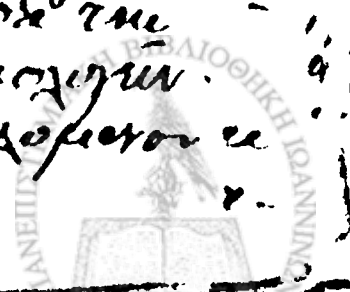
σφῶν ἀσάρκια (ιδ. Διαφορολογ. 4)
Οἱ (ισ. οἱ) ἐν τῇ ἀιχμαλωσίᾳ ἑμωρποδισοῦνται.
ἐβην, ἐπὶ διαδωκιδόντων ἀγγέλους τῶν αἰῶν (εφθ.
ἀγγεῖς ἐς βαβυλῶνα τὰ χεῖρα τοῦ θεοῦ λαχόν-
τες ἀφῆρσαν τὰς βέλους. οἱ δὲ ὡσάντων δια' οὐρε-
βόχην, ἢ οὐκ ἠδύνατο ξίνοι νοτεῖν ἔγραψεν ἐξ
τῆς ἡ ἀσάρκια, ἢς ἕτοιμον ἑμωρποδισοῦντες ἑσφρας
σφραγῆς σφραγισθέντες ἡ γραμμῆ παραδεδώκε.

Σεπτά τῶ Πατρὸς Α' σ. χα!

ἀλλ' ἡμεῖς ἐν ὡσάντων τὰ νισοῦν Ο γράμματα τῆς
ν. βιβλαίης ἐκδοῦν, ὅτι το Πν. τὰς τῶ μωσῆς
οργὰς κεκαμμένης ἠδύνατο ἐν τῶν δεικνῶν
μύθοις γραφαῖς ἡ μὴ ὡσάντων ἐμφερεοῦν
ὡσάντων (εἰρηγ. ἐ το ὄσση Ορηγ. Α')
ἐ: ὅτι ἀγαθὰ τὰ σημεῖα οὐ ἐπὶ τῶν ἀσάντων
οἱ τὰ ἱερά γράμματα τῆ χρυσοῦν γῆ, ἢ ἐν
ὡσάντων, οὐδὲ τοῖς λυχοῦν, ἀλλὰ τοῖς φελοῖτον
καμνῶν, τὸ χρυσοῦν ὄνυμνον ἡ το κέρδη
ἡ τῶν τῶ ὡσάντων ὡσάντων - καὶ τοῖς ἡ αὐτοῖς
κεκαμνῶν τὰ δὲ τῶ ὡσάντων τὸ κερμῶν
τοῖς ἡ ὡσάντων ἐπιμαρτυρεῖται.

Ταβία μωσῆς (παρα φως. σιελ')

δι' αὐτοῦ τῶ ὡσάντων ἡ τῶ ἀφῆρμένων περὶ
τὰ ἡ τῶ ὡσάντων, ὅσον ἡ τῶ ἡ τῶ ὡσάντων
ἡ τῶ ὡσάντων, ὡσάντων ὡσάντων ὡσάντων
ἡ τῶ ὡσάντων ἡ τῶ ὡσάντων ἡ τῶ ὡσάντων
ἡ τῶ ὡσάντων ἡ τῶ ὡσάντων ἡ τῶ ὡσάντων

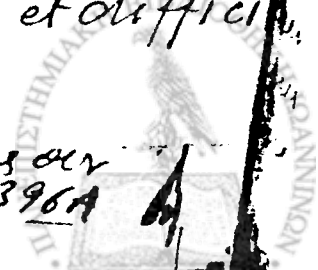

Γραφῶν ἀσάφεια

ἢ ἢ καὶ ἀξίαν τινα χρώμενον ἢ Γραφῆ γὰρ
τῶν ὁροστικῶν τὸ τὸ γένησ βόηθημα ἢ μερῶ
τῶν ἑοῶσιν αἰσθησιαστικῶσιν ἀντιδῶμεν, οὐχί
ἀναρτίσιν τὰς ἰσφί θεοῦ ἀξιοχόγου ὁροστικῶν
ἢ οὐτως ἀποροστικῶσιν ἐνευξόμεθα καὶ Γραφῶν
αἰσῶμεν καὶ ἐρῆσιν ἀφροσῶμενοι ἐν δὲ τῶν
φροσῶν οὐ ὁροστικῶσιν Βασ. ἐν Ἡσ. Προ
οῦτω (ἢ ἀντι τῶν ἐνοσῶν τῶν ζῶσιν τῶν νοσῶν
χαρῶσιν ἡμῶν) ἢ τῶν ἐν τῶν Γρ. ἀσάφειαν ἐν
τῶν τῶν νοσῶν διγῶσιν αἰσῶ τῶν ἐν τῶν ἐν τῶν
δῶσιν. Πρῶτον μὲν, ἐνα τῶν οὐλοσιν ἐνασῶσιν
καὶ χαρῶσιν ἐφροσῶσιν. ἔσοσιν οὐ καὶ πῶσιν ἐν
τῶν μαῶσιν ὁροστικῶσιν ἀγαθῶσιν, ἢ τὰ διὰ μαῶσιν
τῶν ὁροστικῶσιν ὁροστικῶσιν ὁροστικῶσιν
διὰ τὰ διὰ τῶν πῶσιν, οὐ ὁροστικῶσιν
ἀσάφειαν, ἐνασῶσιν ὁροστικῶσιν γὰρ ἢ τῶν ὁροστικῶσιν
τῶν παροσῶσιν ἢ οὐδῶσιν φροσῶσιν ἀξιοσῶσιν
τῶσιν ἔχοσιν.

εἰ δὲ τῶσιν μαῶσιν τὸ ἐνασῶσιν ἐν
αἰσῶσιν ἐν τῶσιν μαῶσιν. . . Παρ. Β' τῶσιν
Quamvis et si diligentius requiramus, re-
causa, in Evangelii lectione, vel apostolica
doctrina, in quibus delectari videris, et
bus tibi aptissimum et suavissimum ad-
cibum, quae sunt quae te latent, si-
tias et perseruteris mandata Domini.
si ea, quae obscura videntur et diffici-

ε
α
γ
δ
ε
ς
ζ
η
θ
ι
κ
λ
μ
ν
ξ
ο
π
ρ
σ
τ
υ
φ
χ
ψ
ω
δ
ε
ς
ζ
η
θ
ι
κ
λ
μ
ν
ξ
ο
π
ρ
σ
τ
υ
φ
χ
ψ
ω

αὐτὸν ἀναίρεται

regienda sunt protinus et vitanda, inveni-
s etiam in illis, in quibus valde confidis, tam
multa obscura et difficilia, ut si hanc sen-
sentiam haberas, sit tibi etiam inole recedendum
sunt tamen pleruma in illis, quae apertius et
implicius dicta sunt, quam ut parvi sensus
edificent auditorem. Haec autem in praefa-
one praemisimus, ut suscitemus animos
stros, quoniam quidem huiusmodi lectio ha-
ter in manibus, quae difficilis ad intelli-
ndum, et superflua videtur ad legem-
um. Sed non possumus hoc dicere de
enti Spiritus litteris, quod aliquid in
otiosum sit aut superfluum, etiamsi
aliquibus obscura videantur.

Ἐπιγ. Ομήρ. XXVI ἐν Ἀριστεύ. Μικ. Τόμ. Β

ἡμῶν δὲ ἀρχιερατῶν τῆς ἐμπειρίας τῆς ψαλμῶν /
ἡσυχαστῶν ὑποτάσσων ὑπὸ τοῦ ἑβραίου ἡμῶν
δοχίμῳ περὶ ἰατρῶν δεῖα τῶν παραδεδομένων
ἡσυχαστῶν. ἔθανον γὰρ ἡμῶν ἐπιτελεῖν τῆνδε
τῶν ὄχλων δεῖα. ἔθανον δὲ τῶν ἐν αὐτῇ ἀσφα-
ῶν τοῖς οἰκῶν ἐν οἰκῶν μῶν κενετοῦμενοις. ἔ-
ἰδον δὲ οἰκῶν ὑπαρξαιῶν τῶν οἰκῶν ἡμῶν
ἰν αὐτῶν, ἔσθον δὲ δαίμων δαῖον τῶν τῶν μ-
οῖς οἰκῶν, οὐκ ἀρροῦσας ἡμῶν οἰκῶν παρ-
ῶν. ἔσθον δὲ εἶναι μέγιστον εἰρῶναι τῶν
ἔσθον ἔσθον αὐτῶν τοῖς οἰκῶν, οὐκ ἀρροῦσας
ἔσθον. ὑποτάσσων τοῖνυν ἔσθον τῶν οἰκῶν ἀσφα-

παρῶν ἀσάφεια

1179

νοῦτος δὲ υἱὸς ὁ ἐν Χρ^ῶ σοφός ἐν ἔργῳ ἐσάν.
α ἀσάφειαν ἂν τῶν μὲν ἀσπυρογέως ἐρημαίνω ἐνταύ
προφηταίαν ἰσχυραίαν ἰσχυραίοις σφραγίστη
καταπινάδων ἀσάφειαν συνταξίας τῶν ἑσῶ
του τῶν ἐρημαίνω. Ὡριχ. υ. κ. υ. υ. VII M. 1A 15360

ἔσονται ὑμῖν τὰ ῥήματα ταῦτα, ὡς οἱ λόγοι τοῦ
βιβλίου τοῦτο ἐσφραγισμένου. Ἦσ. υδ' Η.

Ἰσραήλ (ὡρὸς σωτηρίαν) αὐτοῖς

Ἐπιτομή τῆς ἐπιστολῆς τοῦ σωτηρίου --- ἐν
τοῖς τοῖς τῆς εὐσεβείας διδασκαλιῶν
εὐαγγελίζονται. μηδὲ τοῖς ἐπιβαλόντων,
μηδὲ τοῖς ἀγαπητοῖς. Αἰδαν. Ἐπιτ.
ἐπιτ. Α' 79. Αθ' (ἐν τῆς) Ἰηδ. ἰδ. Α' 403

αὐτοῖς μὲν γὰρ εἰσὶν αἱ ἁγία καὶ θεο-
πνεῦμα γραφαὶ ὡρὸς τὴν ἡμετέραν ἐπι-
τομήν. Αἰδαν. ^{κατὰ ἐπιτομήν} Ἰηδ. Α' 13

Ὁ οὖν ἐπὶ τῆς ἁγίας γραφῆς μετὰ τῆς
ἐπιτομῆς παραδεδόμενα καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις εἶχον.
καταδοχόμενα. Κυριχ. Ἰηδ. Β' Γα-
φυρῆ καὶ τῆς ἐπιτομῆς.

Ἐπιτομὴν ἀποφασιστικῶς οἰσθαι δεῖται
ἐπὶ τῆς ἁγίας διαφωτιστικῆς οὐκ ἐπιτομῆς γραφῆς
θεοδότη. ἐπιτ. Β' σ. 6.

ε
ο
γ
ε
λ
θ
ω
ν
τ
υ
ν
ν
ι
α
ν
ο
υ

ο
υ

οι
κρυφοι
υσιον
δραμε
τριτων.

καὶ ἀγίων ζωῶσα

(ιδ. Γνω. Γρ.)

1213

ἔρην. ἢ ἰδιαίτερον βιβλίον γραφένον ὑπὲρ
ἄλλων τῶν αἰσῶν. Παιχου ἰσοδυναμοῦσαι
ἡσυχίας ἀνυμνασίας, ὁ ἕρην ἰδία ἐν τῇ
ῥωμ. ἐπιτοχῇ τοῦ ὕμνου καταγεγραμμένον ὑδὸν
οὐκ (εἴρη.) Περὶ τοῦ Ἰωάννου λέγει: "ὁ δαίμων
ἐρ' ἐαυτῷ φωνὴν ἢ σημαίνοντα ἢ ἀρραβὰς
ἀδ' αὐτῶν κέλευται τὰ σημαίνοντα οὐκ ἀποκρίψαι
ἢ αὐτῶν φωνῶν σοφοποιεῖν, εἰδὼν ἐρηνὴν ἐρῆ-
μεν τὰ πρῶτα, καὶ ἢ κέλευται αἱ φωναὶ
φθοῦσαι. Γρη Δ. σ. 93.

ὁ δ' ἔρην. ὅτι ἐκρησάτο τερμονε τριῶν (ad
Gal. 3, 1) ἢ περὶ σοφοποιεῖν ἐν ταῖς Πράξ. 2
ad ἔρη. 3, 1). ἀλλὰ ἢ αὐτὸς ὁ Πάϊος, εἰς
ἢ αὐτοὶ ἰδωτῶν τῷ λόγῳ (Β' Κορ. 11, 6). ἢ
ἢ αὐτῶν ἀδελφῶν ἐπιμαρτυροῦν τὴν ἐρηνὴν ἐρῆ-
μεν τὸν ἀδελφῶν τῶν Πάϊος ἐν τῷ "Ὁ αἰσ.
ῥωμ. παλαιῶν

ἢ κρείσσον Μωσὶ ἢ ἔχια ἢ τοῦ αὐτοῦ βασιλείου ἀν-
ταστροφῆς, ἢ ἐν τῷ ἀδελφῶν ἀδελφῶν ἀδελφῶν
ἐν τῷ ἀδελφῶν, ἢ τὰ παρ' ἐκείνων ἐρῆμια, νοσῶν
ἢ ἀρχὴν λέγειν ἐν ἀδελφῶν, ἢ αὐτὰ ταῦτα ἀδελφῶν
ῥωμ. ἐπιτοχ. 146 ἢ 740 ῥωμ. Β.

ἐκρησάτο τῷ 16' αἱ περὶ τῶν ἡ. ἢ κ. ἢ. ῥωμ.
ἢ ἀδελφῶν ὁ ἐρῆμος, ἢ τὰ δὲ ἢ ἄλλοι ἀδελφῶν
ἢ αὐτῶν ἀδελφῶν ἐν τῷ ἀδελφῶν ἢ τῶν
ἢ ἀδελφῶν ἐν τῷ ἀδελφῶν τῷ ἔρην.
ἢ αὐτῶν (ἔβραϊστοί, πενήστοι). ἀδελφῶν

Γραφή Γένεσας

η αυτη δε εισηραειον οι αρτολοι το 57
Μετα δε γενεσας η νιοσ του Ολλ. Εποστρουοισ
η του Γερμ. Ερναλτοσ δε η γησοα η Κ.δ. δι
εραε μιν βαρβαρος, η οι εβραϊσται διαμερον
του, κορρι δε ανοιχε τοσ αρταετροισ ελλη
νομοσ. εινα η με εδοχεσ ειμιν ελληνι
οσσην νιοσ του ελληνοσφαιου τουδαιου γαρου
γειν. Ο Ουγαν Γροιοσ, ο Καλοβιοσ η ο φρα
ειοσ ο Ιαυριουσ εινα οι εβραϊσται η ηρι
νοισ τοσ υποσ ημιν γησοα η Κ.δ.

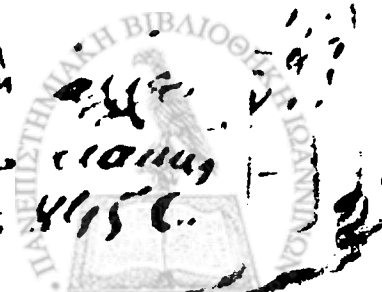
η
ν
ο
ο
οι
εργ
η οιο
ροφ
νι.δ.

ἐπὶ ἐναντιοφάνεια,
 κενὸν οὖν ἦν οὐκ ἀδαχούτο γραφῆς
 οἱ τοὶ παρόντες χωρὶς ἐναντία τὰ ρηθ
 ε γραφῆς ἀδαχοῖς ἐστὶ τῶν γὰρ ἐναντιοφ
 ἢ ἰσὰρὰ τοῖς ἢ πῖσθι μὴ ὑγιαίνουσι
 αοδενούσιν τῆς γνῶμης ἐπιφ. σερ. 630
 κεν. τοῖς παροῖσι. ὁ κύριος ἐκείνος με
 κενός ἀναστῆ τῶν ἀγγέλων ἢ οὐρανό
 βῆ κενὸν ἐδωκεν αἱ γραφαὶ ἀριστοτέλ
 ο γὰρ τῶν ἀγγέλων δεινότης καὶ τῶν α
 κύριος αὐτῶν ἐκείνων ἐνορεοδένον
 κενός. σερ. Δ' αὖ λαφερον τοῖς V.
 κεν. περὶ τῶν ἐναντιοφ. με. ἀριστοτέλ
 τοῖς A' σ. 873(;) Μοῦσος κενὸν ἐκεί
 κενὸν ἐκείνων, δια κενὸν κενὸν ἐκεί
 κενὸν τῶν ἐναντιοφ. ἐστὶ μὲν γὰρ
 κενὸν ἐκείνων ἢ ἐκείνων γραφῆ
 κενὸν ἐκείνων ἐκείνων ἢ ἐκείνων; μεν κενὸν

κενός. Δ' σ. 389A

κενὸν ἐκείνων τῶν ἐκείνων, δια κενὸν
 κενὸν ἐκείνων τῶν ἐκείνων ἐκείνων
 κενὸν ἐκείνων κενὸν ἐκείνων με. β' σ. 415C

Γρα
14.
Μπε
24 το
ερω
του
μο,
ορι
γει
αικ
νον

[Faint, mostly illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

pe
o
no
ny

Γραφῶν θεοπνευσία (εισαγωγή)

ἁπὸ τῶν μετὰ τὸν Ἰησοῦν γραφῶν, ἔν ταις
επισημοῖς δεῖν εἶναι πιστοποιεῖται
Ἐπιγ. κ. Κεφ. III Μεγ. IA' 97B

Ἡ δὲ αἰσώδεις ἠλοῖς Ἰησοῦ αἰσώδεις δε-
δοξασα, πιστευῖ ἀπὸ πν. ἔδυνάμεως. Δι-
οιστὶ τὰ χιότα ἔξυτάτα ἔδραμν ὁ λόγος αὐ-
ταῖ. Ἐπιγ. κ. Κεφ. III Μεγ. IA' 100C

ἔδεικνύτω... οὐχ ἰσοῦ δεῖον πν. ἐχρηάσαν-
τος τὰς τῶν μαθητῶν προφητῶν ψυχῶν, ταῦτα γι-
γνώσκει; Αἰσώδεις δὲ ὁ βουχόμενος κριλλονας
αὐτοῖς ὁμολογοῦμενοι ἰσαρὰ τῶν ἀνδραῖπων χι-
οιστὶ τῶν αἰσώδεις κριλλονας δεῖν ἔν ταις θεοφορίας
πιστοποιεῖται. Ἐπιγ. κ. Κεφ. III Μεγ. IA' 1028A

Te.

14.

My

24

er

to

no

or

ge

er

no

127 1 133

αμφων δεοιι
Γαλ. 1, 12.
ημεν Ρωμε
σοιτρος α
θηναϊος κ
σοφροσ π,
λημεν α
μενεκ, με
σορβιοσ ε
αδανασι
ρολλοσ Ιερ
αριος εν
ιφάνιο
Βελοσ.
καθιαν 1
μ. Νύσοσ
μ. Δροχε
εβροσιοσ
χοουτινοσ
μ,

- 3
w
r

127

(mirrored) dimentione

Handwritten text, mirrored across the page, appearing as bleed-through from the reverse side. The text is mostly illegible due to the high contrast and mirroring.

ya
vra

Γραφῶν δεοικνωστικῶν (βιβλιογραφία)

Γαλ. 1, 12. Β' Τιμ. 3, 16. Β' Πέτρ. 1, 21.

Κλημενς Ρώμης πρὸς Κορ. υπ. 45 υπ. Βρυξ. Ιγνα

Πουσίερος ~~αρχαία~~ ⁵⁸² αερολογία υπρὸς τρυφ. Αδην

Ἐφρηναῖος κατά κέρ. βιβ. 6 υπ. 8 υπ. 46, 37 Του

Θεοφύλος πρὸς αὐτολ. 1η υπ. 12

Κλημενς ~~αρχ.~~ Λογ. προτρ. πρὸς εὐπνε. υπ. π

Ἐφρηναῖος κατά κέρ. βιβ. 6 υπ. προσιμ. περ

Ἐνοκίος εὐμν. ²⁸ ιστορ. βιβ. 5 υπ. 28 υπ. ^{5, 1} Γρη

Μ. Αθανάσιος π. μέγιστος τοῦ λόγου, Τιμ. Β'

Κυριακὸς Τερρόσ. Κατ. Δ' 33. σ. 61, 195-6.

Δάριος ἐν τοῖς ψαλμοῖς. γβ' 5 εἰδ. 3.

Ἐπιφάνιος αἰρ. 76.

Μ. Βεου. ὁμν. 5 εἰς τὴν ἔξοχον.

ἐκ κατὰ 1 υπ. επιστ. 2 υπ. 189.

Γρηγ. Νύσσου Λογ. β' πρὸς εὐνομ.

Γρηγ. Θεολόγος ἐπιτομ. & Μ. Βασ. υπ. ⁹⁰ Μα

Αγεβρόσιος Προσιμ. & τοῦ Λουκι. επιστ. η' ^{Α'}

Αὐγουστίνος κατά φωσίου βιβλ. ια' υπ. ¹

υπ. de civ. dei βιβ. XVIII υπ. λη' 15. ¹

.. .. ¹⁶

Γραφῶν Διοπνεωσία

128
2

Προσόστομα Ομηγ. ΑΖ' εἰς ἰνὴ Τένεδο.

ΚΘ' α ἰνὴ Α' Κυρ. (ἴσ. Κορ.)

Κύριμος Αεζ. Βιβ. Π εἰς Γω. νεμ. 5 σ. 1961

Αγγλιμαῖος Διόφιλος 41.

θεων. παλῖρων 54-56.

ταφης δεσπονησια 2-γυ. 3, 16

λασα γραφη δεσπν. κ. ωφρημα πρὸ διδασκαλίας

λασα γραφη δεσπονησιος η δια της επι-
νοιας του μεμαρος αναγραφείσα μερ-
λυριε του πνεύματι του δρόμλα

υλασο. χωρην. εν. σ. 711 C. Γου. Νυσο. Μυνη ME 553B

Πασα γραφη δεσπονησιος κ. ωφρημα κ
δια τουλο συγγραφείσα παρὰ του πνεύ-
ματος ένα κυ. Βασ. Μυγ. ΚΘ' 209

Πασα γραφη ηρεν βου κροισανη
ροινεσολ' εοι. αυαν. (Μυγ. ΚΗ' 284)
τομ Α' 55D.

τη διαταμη του πν. οι δεσφορουμενοι
κ. αχια ερωτιονται κ. δια τουλο πασα γρα-
φη δεσπν. εχεται, δια το κ. της διας ερωσει-
κ. ειναι διδασκαλια, ε. ιωριαρε δειη
ε. αυκ. του λογου ωρμαδωρημα λο χηπο-
κων κυριος εοι, κ. ζωη κ. πνευμα.

Γου. Νυσο. ματα εν. τομ. Γ. σ. 65

υι εδωκ ουκ εωσιν τε σεμενον ουκ νοησαν
κ. ουκ ωρτασε. δαυρεαντον μη του αχιο πν. κ. α
κ. βηθεοιντα τα μερομια κ. τα νοηματα κ.
κ. παλλομια. Γου. Ομυ. 114 τομ Ε' σ. 731

Γραφῶν Θεοπνευσία

Προσόστομος Ομη. Αζ' εἰς ἑνὶ Γένεσ.

Κθ' εἰς ἑνὶ Α' Κυρ. (ἴσ. Κορ.)

Κύριος Αἰεζ. Βιβ. Π εἰς Ξω. κεφ. 5 σ. 196i

Αγγελικανός Διόφιλτος 41.

θεων. παλίων 54-56.

καρπὸς θεοπνευστία 2-τυμ. 3, 16
καὶ αὐτὴ γραφὴ θεοπν. καὶ ὠφελεία πρὸς διδασκαλίαν

καὶ αὐτὴ γραφὴ θεοπνευστίας ἢ διὰ τὴν ἐπι-
στολίαν τοῦ πνεύματος ἀναγραφείσα μορ-
φῶν τῶν πνεύματι τῶν θεοτόκων

μαρτυροῦν. χωρὶς τῆς. Νυσο. Μηνη ΜΕ' 553B

καὶ αὐτὴ γραφὴ θεοπνευστίας καὶ ὠφελεία καὶ
διὰ τοῦτο συγγραφείσα παρὰ τοῦ πνεύ-
ματος ἵνα γινῆ. Βασ. Μηγ. ΚΘ' 209

ποῖσα γραφὴ ἠγίων βιβλίων κριστικῶν
εὐαγγελιστῶν. Αἰδαν. (Μηγ. ΚΗ' 284)
τομ. Α' 55B

τῆς ἀνάστασις τοῦ πν. οἱ θεοφορούμενοι
καὶ ἅγια ἐμπίστοι καὶ διὰ τοῦτο καὶ αὐτὴ γρα-
φὴ θεοπν. γίνεσθαι, διὰ τὸ ὅτι θεὸς ἐμπίστοι-
ται εἶναι διδασκαλίαν, εἰ ἰσχυραίρεται
ὁ αὐτὸς. τοῦ λόγου ἰσχυραίρεται τοῦ χηπο-
κτον κυρίου ἵσται, καὶ τῶν καὶ πνεύμα.

τῆς. Νυσο. καὶ αὐτὸν. τομ. Γ' σ. 65

καὶ ἵσται οὐκ ἐμπίστοι καὶ σφηνὸν οὐκ νοητικῶν
κίον οὐκ ἰσχυραίρεται. δαυρεαυτῶν μὴ τοῦ ἁγίου πν. οὐ
καὶ αὐτὴ οὐκ ἰσχυραίρεται καὶ τὸ νοητικῶν καὶ
πρᾶξις καὶ τῆς. Ομηγ. 114 τομ. Ε' σ. 731

Γραφῶν δευτεροβια

αὐτό τοῖον. τὸ ἅγιον ἐλάμπετε ἐξ Γραφῶν
Κερυχ. Ἱεροσ. Καρ. 15, 2

Εὐφρασίαι καὶ ἑρξ ἐξ ἀγνοίας ἐασι
205 Πν. του αἰσ Κλημ. Ρωμ. Κορ. Α' 45. σ 8
Βρου

Δεὸδωρητοῦ Διάλογος α' Ὀρθοδ. Ἑρανο

... ἀποκρίναι τοῖνον τοῦ θεοῦ Παυλοῦ
μακρῆν τὴν διδασκαλίαν ὁμοιοχῆς; ἐρ. πα
ορθ. ἐξ τοῦ αὐτοῦ πνεῦμα δια τε τῶν ἐλαμπε
δια τε τῶν ἀποστόλων ἐνεργῆσαι λέγει; ἐρ.
γὰρ φησὶ παρὰ τῆς αἰσοσι. ἐπιδάχθη γραφ
διαρροῖς γὰρ φησι χαρισμάτων τε.
Πατίν. κ. ἐξ. ἑδ. Πιψ. 1568 σ. 111

Ὁ ωισιόσας τοῖνον τὰς γραφαῖς τὰς δεύρας τῶν
σιν

ἰσοστασίαι Η δὲ ἐν Τασίω τῷ 1842, ἐν
ἰσοστασίαι τῶν 18 κεφ. τῶν Πουδίας. Οὐκ
ἰσοστασίαι γὰρ νῦν τοῦ Πν. ἢ ἐμπε
μῖσαι γλῶσσαι δὲ τῆς κερσίν ἀνδρωπίναις τεκτον
ἀνδρωπῶσι γὰρ ἴσαι οἵ τε ἐροῦνται τῆς οἱ αἰσοσι
γον. τὸ δὲ κερσὶ σερπίξαις τε γραφαις, καὶ ἐπι
ερετω ἀγχορεῖται εἶσαι τοῦ Πν. κ. δεύρας, ἐξ εἰς
-λυ τε μετὸν τεμελεμῆτων ἀνδρωπίνου. Κι τῆ
τῶν δευτερ. λαίμα τῶν παλίων διδασκαλιῶν ἐοῖ
αὐτῶν τοῦ Πν. οἰδασιμοτάι. ἐμῆνοι γὰρ ἐπ
... ἰσοστασίαι ἢ τῶν οὐκ ἀνδρωπῶν, ἀλλὰ τῶν
... ἰσοστασίαι τῶν ἀνδρωπῶν

αφῶν Δροπνεωσία

86 71337

αφῶν Δροπνεωσία

51312

Πάντα μὲν ἰσχυρόν, ἢ καὶ ἡγεῖας τραφή σα-
μαίη καὶ καὶ ἡγεῖας Δροπνεωσίας καὶ ἰσχυροῦ
ἰσχυροῦ διδασκαλίας Ἀδαν. ἐπιστ. πρὸς Μαριμασίην
καὶ ταῦτα καὶ γραμματικά ἐπισημασθέντα ἔχει
κομμοῦ δε Μωσίου Χρυσ. ἐν Γεν. Οὐκ. Β' τομ

ὁ δὲ παραμασίη πάντα ἡγεῖας μὴ παραρραχεν
καὶ ἐν ταῖς διαίαις τραφείας περιμένα, οὐδέ γάρ
ἐν ταῖς διαίαις γραμματικῶν ἐστιν, ὅ μὴ ἰσχυρόν
καὶ ἰσχυρόν ἔχει. καὶ ἐν ταῖς διαίαις ἐπι-
μασμένοι ἐξ ἑαυτοῦ ἡγεῖας Προφήται, καὶ
ἡγεῖας ἰσχυροῦ γραμματικῶν ἰσχυρὸν ἔχουσαν
καὶ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ... οὐδέ γάρ ἰσχυροῦ
ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ

Χρυσ. ἐν Γεν. Οὐκ. 21 Τομ. Α' σ. 213 Ε

τοῦ αὐτοῦ Π. ἡ καὶ ἡγεῖας καὶ ἡγεῖας καὶ ἡγεῖας
Π. ἡγεῖας ἐν ταῖς διαίαις ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
ἐν τοῖς 115 ψαλμοῖς. Ε' σ. 371 Α

καὶ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
καὶ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
καὶ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
καὶ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ ἰσχυροῦ
τομ. Β' σ. 402)

Γραφῶν Διοικητικῶν

Hic deus. Pater Domini nostri Iesu Christi legem et prophetas, et Evangelia ipse dedit, qui et apostolorum deus est et veteris et novi Testamenti

Λογ. Περὶ ἀρχ. βιβ. Α' 10μ. 11
σ. 117B
Εἰ δ' αὐτοῦ κτλ. ἡμεῖς λέγουμεν, οἰομένον τοῖς αὐτὰ ἡμεῖς Ἰουδαίου ἰσχυροῦ ἐπισημασθέντος, φησὶ οὖν ὅτι τὰ βιβλία δεῦν γεγραμμένα τῶν ὁμολογηθέντων ἀποστόλων, περὶ δὲ τῆς ἐκδοχῆς αὐτῶν τοῖς βιβλίοις οὕτως τὰ αὐτὰ φαίνονται. αὐτ. κατὰ κρησ.

βιβ. Ε' σ. 127BC
Εἰ νεοῦ λόγια ἴδεν ἐν τῶν κρησ. ἰσοφῆταις, ἐκαστοῖς τε κρησ. ἀποστόλων δεῖν ὅτι τὸ μαρτυρούμενον ἐν τοῖς λόγοις διδασκαλίας ἐπιγραφεσθαι δεῖν. ὁ γὰρ διδασκόμενος ἀνθρώπων γινώσκων, ὁ θεὸς εἶναι. Λογ. ἐκ τῆς

Ὁ κρησ. ἐπισημασθέντος τὸν ριε' φησὶ ὅτι "ἐκαστοῦ δεῖ ὁ ἐλάττω" ἀναγράφει τὸ τοῦ Πάυλου "ἐκαστοῦ τὸ αὐτὸ Π. τῶν πῶν κατὰ τὸ γράμματιον. ἐπιστεῖσα, δεῖ ὁ ἐλάττω. κρησ. ἡμεῖς πιστεύομεν δεῖ ὁ ἐλάττω" κρησ. ἐπισημασθέντος "Μηδ κρησ. ἡμεῖς ἡμεῖς ἐλάττω ἀποστολῆς ποιοντὴ τοῦτο; οὐ τοῦ αὐτοῦ Π. εἶναι ἢ Κ. κρησ. Π. κρησ. τὸ ἐν ἐλάττω φησὶ ἀποστολῆς κρησ. ἐν ταύτῃ ἐλάττω". (ΠΟΥ;)

... κρησ. ἀποστολῆς κρησ. ἐν ταύτῃ ἐλάττω

396A

Γραφῶν Θεοπνευορία

Κρυσοτόμος Ομη. Αλ' εἰς ἰνὶ Τένεο.

ΚΘ' εἰς ἰνὶ Α' Κυρ. (ἴσ. Κορ.)

Κύριος Αἰεζ. Βιβ. II εἰς Ξω. περ. 5 σ. 1961

Αγγλικανὸς Διόφιλος 41.

θεωω. παλῖρων 54-56.

24
24
24
24

396A

Γραφὴν Διοπρωσία

Γραφὴν Διοπρωσία

1348

352 Μωσοεικωνυμίας δὲ ... περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἰησοῦ
 καὶ χρεόμενοι τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ λόγοις ἀποφηνι-
 τοῖς συναποδείκνυνται Διοπρωσία εἶναι τὰ
 ἀποφηνισθέντα περὶ αὐτοῦ Γραφῆς καὶ τὰ κα-
 ταγγέλλοντα τὴν ἐπισημίαν αὐτοῦ γραμμάτων καὶ
 διδασκαλίαν μεταβάλλοντες ἀγαθῶν καὶ ἐξουσιῶν
 ἀφαιρέματα καὶ διατρίβου ἡς αἰσὸν τοῦ ἐθνικοῦ κεφα-
 λαιώτα (ὡριγ. π. ἀρχὴν Δ' 56.) καὶ κατωί.
 Ὁ δὲ μετ' ἐπισημίας καὶ ἀποστολῆς ἐπισημίων τοῖς
 λόγοις καθὰ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀναγνώσκειν ἴχνος ἐν-
 δευσιαστικοῦ, δι' αὐτὸν ὡσὲν, ἀποδείκνυνται οὐκ ἀνδρα-
 σθεν εἶναι συγγραμματα τοῦ πεισιτοῦ Ἰησοῦ.

353 (ἴδ. συνέχεια ἀποστ. Γενικά 8)

Ἡ τὸ ἐν ὄψον δὲ φῶς τῶ Μωσοῦ νόμον κατὰ
 μαρτυροῦνται ἐκτετατωμένον συνέξισαμψι ἢ Ἰησοῦ
 δημῶν ἀφαιρέσειν τοῦ καμψιασ καὶ τοῦ ἀγα-
 ματοῦ βραχὺ ἐκ γῆν ἔρχομεν, ὡσμεν ἐκ
 γραμμάτων.

κα
 δ.
 ὁ
 ρ
 α
 εἰ
 οἰ.
 λε
 οἰ
 ὁ
 δε
 τυ
 οἰ
 δε
 ηρ
 αἰ
 η

πνευσι

ἡ δὲ δεικνύσθαι.

οὐκ ἐστὶν ἐν δεικνύσθαι, ἰσχυρὰ γὰρ εἶναι.

καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα ἀδυνατοῦν, πρὸς

τὴν εὐφροσύνην, οὐκ ἔστιν ἰσχυρὰ ἀλλ' ἡ

ἀδυνατοῦν ταῦτα ἰσχυρὰ καὶ ταῦτα

πάντα γὰρ ἀδυνατοῦν ἀδυνατοῦν δὲ

ἐν δεικνύσθαι τὴν ἀδυνατοῦν.

καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀδυνατοῦν καὶ ἀδυνατοῦν

ἀδυνατοῦν, κρῖναι τὴν ἀδυνατοῦν καὶ

ἀδυνατοῦν ἐν οὐκ ἀδυνατοῦν ἰσχυρὰ.

Δοκίμ. Οὐκ ἔστι. ἰσχυρὰ. ἰσχυρὰ. ἰσχυρὰ.

ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ γὰρ καὶ ταῦτα ἀδυνατοῦν καὶ ἰσχυρὰ

καὶ ἀδυνατοῦν, ἰσχυρὰ καὶ ἀδυνατοῦν καὶ

ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀδυνατοῦν καὶ ἰσχυρὰ

ἰσχυρὰ καὶ ἀδυνατοῦν καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀδυνατοῦν

καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀδυνατοῦν καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀδυνατοῦν

καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀδυνατοῦν καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀδυνατοῦν

καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀδυνατοῦν καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀδυνατοῦν

καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀδυνατοῦν καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀδυνατοῦν

καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀδυνατοῦν καὶ ἰσχυρὰ καὶ ἀδυνατοῦν

Γραφ
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

...
Γραφὴν κατανόησιν
λογισ. οὐκ ἴσταντες ἐνέχουσι εἰδέναι μὲν ὡς ἔστι
τῆς τῆς ἐρημίας, ἡ δὲ ὄργηται γινώσκου τυχὴν
δυνάμει. Αἰδαν. Λογ. παρα' ἐξήντη τομ. Α'

Σὺ οὖν, κερὶ νῆ, ὁρονηυρεῖν, ὁροσεχε
τῆς δεινῆς τῆς ἀναγνώσεως, ἀλλὰ ὁροσεχε. ὡς ἴδ
γὰρ ὁροσεχὴς ἀναγνώσεως τῆς δεινῆς δεο-
μεδα, ἔνα μὴ ὁροπετέσθρον εἰδωρῆν καὶ
ἢ νομῶμεν ὡρεῖ αὐτῆ. ἡ ὁροσεχὴν τῆς
δεινῆς ἀναγνώσεως μετὰ ὡροσεχὴν ἡ δεινῆς ἀφοσε-
σεῖ ὁροσεχὴν, κερὶ τὰς μετὰ τῆς ἀφοσε-
σεῖ ἡ ἀναγνώσεως σοὶ νῆ τοῦ ὁροσεχὴν τῆς
οὐκ ἔστιν ὁ ὁροσεχὴν. Τοῦτο ὁ ὁροσεχὴν ἀνοῖξει
ἡ ὁροσεχὴν τῆς δεινῆς ἀναγνώσεως ὁροσεχὴν ἡ
μετὰ πῆσθρῆς τῆς εἰς δεινῆς ἀνοῖξει τὸν κερὶ
μετὰ τῆς ὁροσεχὴν τῆς νῆ τῆς δεινῆς γραμμῆς
γραμμῆς. ὡροσεχὴν. Πρὸς Γρηγορίου τομ. Α'

11 σ. 92 Μισθ.
ἐν τῇ περὶ ἀρχῆς βιβ. Α' σ. 560 ε. διαγραφῆ
τοῦ ὁροσεχὴν ἡ κατανόησιν τῆς τῆς! ἀνοῖξει
οἰονεῖ σαρκίος καὶ τῆς. 2) ἀνοῖξει ἡ ὁροσεχὴν ἡ
ἡ τῆς ὁροσεχὴν ἀναβῆσθρῆς) 3) ἀνοῖξει τοῦ πρ. ἡ
οἰονεῖ ἡ ὁροσεχὴν τῆς μετὰ τῆς ἀνοῖξει. σ. 364 Β

Ἀξιοῦμεν τῆς νῆ, εἰς μετὰ τῆς κερὶ τῆς
κατὰ εἶναι δύναται, ἡ μετὰ τῆς νόμου τῆς
τῆς δεινῆς ἀνοῖξει, οἰονεῖ τῆς μετὰ τῆς ἀνοῖξει
τοῦ ὁροσεχὴν τῆς δεινῆς ἀνοῖξει. αἰτησεῖ δεινῆς
ὁροσεχὴν κατὰ τῆς νῆ. τῆς 113' 1080 Α

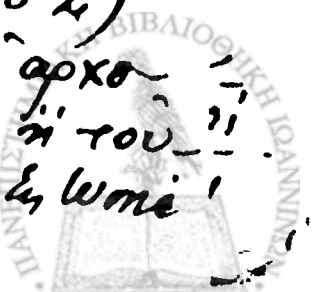
ερατα

1143
90

καρῶν παρανόησις

Χριστοῦ γὰρ ἡ τοῦ σωτηρίου ἀγγέλιος ἀνήδη
 συμβαίνου, εἰπερ ἐκείνη, καὶ τοῦ ημερολογίου ἐν τῷ
 τοῦ παρανόησι καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐρεῖν συναποδητυ
 τοῦ κυριεύου τρι-ασφαλείας τοῦ βίου, ἀ-
 ρεβῆ κοχυογραφουῦν. οὕτω ἀνοίγεσθαι, φησὶ
 Γραφῶν. Ἐκφ. καὶ Ματθ. Ὑπὲρ Ματθ. 17' 292 B
 οὕτω δὲ τῷ ἐκτελερῶν ἐρητοοσιῶ οὐδὲ ἐν τοῖς δι-
 λόχοις ἰσὺ σιωπῶν οὐδὲ στραγγαλιῶδες. πάντα
 οὐκ ἔστιν τοῖς τοῦ οὐοῦ, καὶ εἰ μὲν ἐκεῖ ἐστὶ τοιοῦτω
 οὐκ ἔστιν, μὲνδὲ στραγγαλιῶδες, διὰ τὸ τοῦ οὐκ ἔστι
 τῆ βίωσι [τις] ἐν ὅχαι τοῦ Γραφῶν καὶ τῆ δο-
 οῦσαι περιέχειν μάχη καὶ ἐναντιώματα ὁρα-
 τήσας. Ἐκφ. Ματθ. 15' 832 A (ιδ. Διαφων.)

καθ' ἃ σχολιοειδῶν ἔρημινα κατὰ τὴν ^{ἐκφ. 5)}
 ὅσα κατὰ τὴν ἔστιν ~~στραγγαλιῶδες~~ συχνότε τον ἐκφ.
 νοποι, καὶ ὑπονοεῖν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἀποχούδης, οὐδὲ
 ἔστι, ἡ γράφεται τὰ ῥητά. καὶ καὶ τῶν ἑσθίων ἡσθίων, ὁρῶν
 διορῶσιν, ἀλλοιοῦν, μετομεθίνας τον ἔρημι-
 ν πρὶ τοῦ οὐκ ἔστιν ἀποχούδης γράφεται ῥητῶν.
 γὰρ λέγει ἡ γὰρ καὶ τῶν ἑσθίων κατὰ ὅχαισι διορῶ-
 ραφῶν, ἡ καὶ τῶν ἑσθίων ἑσθίων καὶ γράφεται, ἡ
 ὁρῶσιν καὶ ἐν τῶν μετὰ τῶν. ἀναγινῶν γὰρ ἡ
 αὐτῶν καὶ ἐσθίων ἑσθίων. καὶ ἡ καὶ οὐκ ἔστιν ἐν εὐρῶν
 εἰσὶν ἂν ἐστὶν καὶ τοῦ ἔστιν οὐκ ἔστιν ἡ εἰσὶν κα-
 τὰ ὅχαισι αὐτῶν (ἐστὶν ὁρῶν αὐτῶν) ἐστὶν 16' 4)
 κατὰ τῶν ἡ Ὑπὲρ ἐν τοῖς αὐτῶν κριτασοῖ ὁρῶ-
 σιν, ἡ τῶν ἀπο τῶν ἑσθίων κατὰ τῶν ἐστὶν. ἡ τοῦ
 αὐτῶν (πρῶτ. Γεν. 6' 16, 17) ἡ Ὑπὲρ ἐκφ. 15'
 825

Γραφῶν Δροικνωσία

His d... 9:1 a

12-5
1240

Γραφῶν παρανόησις.

142

εγνωμοσύνης χρεια τοῖς ἐν βωξομένοις καὶ πα-
λῆ ἐξέτασις καὶ ἐν οὕτως ὀνομασία, εἰσοδοῦ καὶ αὐτῶν
τὸ βούλημα τῶν γραφῶν, ἐν ἑπιδοῖ ποια δια-
νοια ἐκαστον γίγνεται. Ἐπιρ. κ. Κη. Μιγ. ΙΑ' 737C γερρ
56^A ἔργον δὲ τοῦ τοῦ εἰρημῶν νοήσαντα ἰδεῖν δια-
φορὰν τῶν ἐκ διακεχυμένων ὀνομάτων κερησάντων ε. 82
καὶ τῆς ἀνδρείας παρασηψιν καὶ βραχέων ἀντοια
δοῦ, καὶ τῶν ἐπὶ ὀχέον δεοφάρτηδέντων καὶ αἰμε-
τά τοῦ τοῦ εἰρημῶν καὶ δια ἰσότητος ὑποδοῦ
πν. ἀφορεῖται.

ἔχουσιν δὲ ἡμῶν καὶ ἔχουσιν εἰρημῶν καὶ οὐροδίας ἡν
ἀπνευροὶ ὀφθαλμοὶ γίνονται, περισσότερα ὀνομαστικῶν, καὶ
ορμῶν καὶ ὑποβλασθέντων τοῦ γραμματικῶν, καὶ
ση καὶ διαδρομῶν ἐναρχῶν τὰ κερημῶν φωνῶν.
ρεα. οὐκ γὰρ δυνατὸν εἶναι τὴν θεῖαν γραφὴν να-
ταφαιδῶν ἢ διανοίαν. διακεχυμένων δὲ τοῦ οὐροδίας
καὶ ἀσφάτων εἰρημῶν ὅ τοῖς συγγραφεῶν εἰρη-
νοῖς ἐμμενῶν τοῦ οὐροδίας ἡμῶν φωνῶν χάριτος ἀ-
κτῆτας ἀέμφως καὶ τὸν κερημῶν ὑποδείξαι
νεῖν. Δεοδωρ. κ. το ὀφρ. κερ. Α' II 96.

Γραφείο Διοικήσεως

Η. Γ.

Desiderata.

Πως ειρηλαει παρα το αγ. αυσοισχη, δε ποσ
δω αυρια τον αφωσαοδα. Αδαν: Α' 178

Τουοινο ο βωοσγ. Α' 67 (οτε οι πειλοι
δεν εεχον βελια)

Διαδογη οροδοξου προς ανωροιον. α
β' 179 (τι αριδμον εχει ο διαδογ)

Αογματιη του Gieseler, χωρια κε ρη
λερων. η βωγοουοιιχτα με διασε

Πελοου η βωβου

περι το ναλα ξεξεν δεοτη. Χουτ ελ

Γραφ

352 αω

υχ

μοι

ωρ.

τα,

διδ

εφ

η

οι

το

δε

ωι

353

κ.

δ

ι

ι

ι

ι

ι

ι

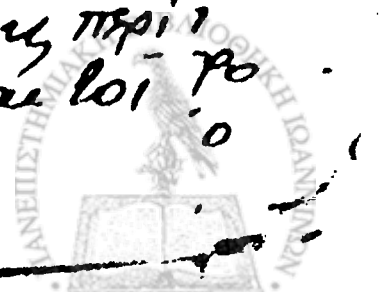
ι

αφορά ἡ διαφωκία εὐαγγελιστῶν

Ἡ υἱοὶ ἀλλῶν δὲ ἰσχυρόντων, ἡ δὲ εὐαγγελιστῶν ἐ-
 λλάτοι καὶ εὐαγγ. ὑπερὶ τῆς κατὰ τὴν ἱστορίαν
 συμφορίας, ἣν ἔστα κατ' ἐμαυτοὺς ὑπερασόμε-
 να παραδόντες, οὐκ ὁμοειδῆσας ἢ τοὺς αἰσθητοῦ-
 ρα τοῦ κερύειν ἀσκητικῶν τὰ εὐαγγ., καὶ αὐτοῦ
 ἡμεῶν ἐνὶ αὐτῶν ὑποσθησάτω, μὴ τοσην ὑπερ-
 ἀδελφῶν τὴν ὑπερὶ τοῦ κυρίου ἡμεῶν πικρῶν ἢ ὑπο-
 πτείας τὰ τεσσαρὰ εἶναι (sic) ἀσκητικῶν αὐτῶν πε-
 ρὶ τοῖς σωματικῶς χαρακτήρων.
 Ὑπερὶ δὲ τοῦ ποσὴν ὑπόνοιαν τοῦ ἡσυχαστικῶν
 τῶν εὐαγγελιστῶν ὑπερὶ τῶν λοιπῶν λαβῆν καὶ τοῦτο
 εἶναι ἡμεῶν. Ἐστω τοῖς ὑποκειμένον βλεπόμενοι
 ὁ πρῶτος τὸν διόν, καὶ τοῖς τοῦτου ὑπερὶ τοῖς ἀγι-
 οῦσιν, τὴν τε ὑπερσυσίαν, ἣν παρῆσαν αὐτοῖς
 ὑπερὶ τοῖς κερύειν τῆς ὑποσθησῶν αὐτῶν ἐπιφαινο-
 ῦσιν (ὑπερσυσίαν οὐκ ἔστιν ἀριδμῶν καὶ ἐν διαφορμῶν
 οἰσιν, οὐκ ὁμοειδῆσ καὶ ἀσκητικῶν ὑπερσυσίαν, ὑπερ-
 σῶν), ἡ κατὰ ἴδια ἀσκητικῶν, ἢ βλεπόμεν τῶ
 ὑπερὶ τοῦ διόν καὶ τῶν ἡμεῶν αὐτοῦ, καὶ τε ὑπερὶ
 ἀσκητικῶν ἐπιφαινοῦ, ὡς τὸν δὲ μὴ ὑπερὶ τῶνδε
 τῶνδε κατὰ τὸνδε τῶνδε τῶνδε τῶνδε ἡμεῶν
 τοῦ διόν καὶ ὑπερσυσίαν ἀσκητικῶν. τὸνδε
 ὑπερὶ τῶνδε ὑπερσυσίαν καὶ ὑπερσυσίαν
 ἡμεῶν ὑπερὶ τῶνδε ὑπερσυσίαν ὑπερὶ τῶνδε
 ὑπερσυσίαν ὑπερὶ τῶνδε ὑπερσυσίαν. ἔστω δὲ καὶ
 ὑπερσυσίαν τὸ ἀσκητικῶν τοῖς ὑπερσυσίαν ὑπερσυσίαν
 ὑπερσυσίαν δὲ οἱ τεσσαρὰ οὗτοι ὑπερὶ τῶνδε
 τοῦδε. αὐτοῖς ὑπερσυσίαν ἀσκητικῶν, καὶ ὑπερὶ
 ὑπερὶ τῶνδε ὑπερσυσίαν, ὡς εἶναι τοῖς

159
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160

Δε
α
δε
τι
μ
τι
τι
ν
•
τι
α
λο
σα
τε
το
τι
τι
α
313 δι
με
ρι
με
φι
ον
εν
νο
τι 345
μο

Διαφορά ή διαφωνία διαγγελοῦ
μένου πνεύματος τοῦ ἀληθοῦς πνευματικῶς
ἐν ἡδονατικῶν, ὡς ἂν εἰσοιτις, ψευδῆ. ἡ ἐξ
αὐτοῦ ἱστορίαι λεγομένη, ὅτι ὁ Ἰακώβος φά-
σκει ἐν ἱστορίαις " ἐγὼ Ἰακώβος ὁ πρῶτος σου"
(Γεν. 28' 12) καὶ μὲν τὸ πνευματικὸν
ἠλθὲν, μεταξὺ τῶν ἀρωματοποιῶν ἡδὴ
ἐν τῷ ἀδελφῷ παρασχομένῳ, ἡ δὲ ἡσυχία
τῶν ἱερέων δεικνύει τὸν ἔξωθεν χαρακτή-
ρα τοῦ Ἰακώβου ἀνακαθῆναι τὸν γενομένον χωρὶς τῆς
αἰνότητος τοῦ θεοῦ Ἰακώβου, ἵνα χωρὶς χα-
ρῆς τοῦ εὐλογηθέντος Ἰακώβου.
Ὁ Ἰησοῦς τοίνυν ἠσυχάει ἐν ταῖς ἐπινοίαις,
ὡς ἐπινοίᾳ εἰς τὴν ψαλμ. διαφόρους ἐνοία-
λαβεῖν οὐκ ἔστι, ὡς ὁ συνηθισμένος ἄλλοις
κατὰ τὴν ἀνάγκην ἀφῆναι τὰ εὐαγγέλια, οἷον
ἀληθῆς ἐπινοῦν τὰ, ὡς ὁπὸς τὴν χεῖρα, ἀνεκκί-
νησεν περὶ τοῦ κυρίου ἡμεῶν, ὅτι γινώσκοντες εἰς ἀνάγκην
ὡς οὐ γινώσκοντες ἡ ἀδελφία, ἀληθῆς μὲν γὰρ τὸ, γινώ-
σκοντες εἰς ἀδελφίαν ὡς ὁ αἰσθητικὸς φησὶν (Ρωμ. 1' 3), εἰς
συνηθισμένον αὐτῶν ἐπινοοῦμεν ψευδῆ δὲ αὐτῶν
το, ἡ εἰς τὴν δεξιάν, ἀνάγκη ἀνεκκίνησεν τὸ
γενναῖον αὐτῶν εἰς ἀνάγκην ἀδελφίας ὡς ἡ
ὁ Ἰησοῦς θεοῦ ἐν τῷ ἀδελφῷ
ταῦτα ὅσα μοι ἐρῆται τὴν μεγαλοφυΐαν
φυΐας τῶν εὐαγγελίων παρῶν τῶν ἀδελφῶν
τῶν ἰσχυρῶν εὐδοκίᾳ (ιδ. εὐαγγέλια Ὀρθοτ. 10
ἡ πλεονάζουσα διαφωνία πρὸς τὴν ἰσχυρῶν αὐτῶν 317-3
τι 345. ταῦτα δὲ νομίζω, ὡς ἡ κατὰ πλεονάζουσα τὴν χεῖρα
ριδεμένη τῶν εὐαγγελίων, ἀνάγκη ἀνεκκίνησεν

1534
1537
1538
1539
1540
1541
1542
1543
1544
1545
1546
1547
1548
1549
1550
1551
1552
1553
1554
1555
1556
1557
1558
1559
1560
1561
1562
1563
1564
1565
1566
1567
1568
1569
1570
1571
1572
1573
1574
1575
1576
1577
1578
1579
1580
1581
1582
1583
1584
1585
1586
1587
1588
1589
1590
1591
1592
1593
1594
1595
1596
1597
1598
1599
1600

ἁγία Ἐπαγγελιστῶ
ρη φθόγγη σωτηριῶν τοῖς θανάτιν ἐδε
φωτῆν, παρασάουσαν ἡ νεχῶσουσα
μια ἰσῶσα ἰσσηροῦ πνεύματος.
ἠριχ. ἡ Μαλδ. ἐλο' Μαμαρ. οἱ εἰρηνο.
ἰσοιοι Μηγ. Τομ 11' 832

1534
1537
1538
1539
1540
1541
1542
1543
1544
1545
1546
1547
1548
1549
1550
1551
1552
1553
1554
1555
1556
1557
1558
1559
1560
1561
1562
1563
1564
1565
1566
1567
1568
1569
1570
1571
1572
1573
1574
1575
1576
1577
1578
1579
1580
1581
1582
1583
1584
1585
1586
1587
1588
1589
1590
1591
1592
1593
1594
1595
1596
1597
1598
1599
1600

Διαφορά

μ	Διαφ
εί	κα
α	χα
οι	ει
οι	ει
η	χι
εν	χι
τι	δω
ροι	τα
αι	τε
βη	τι
κ	λο
ει	ει
λαφ	οι
ωρε	αι
αμη	π
τα	ο
316	χι
οι	ι
τη	.
οικη	.
το, ε	.
χονει	.
υιος.	.
ταο	.
φυνιο	.
της ω	.
τι πλε	.
345. ται	.
ριθμικ.	.

345. ται ριθμικ.

δουλοκρατία ἐν τῇ δυνάμει

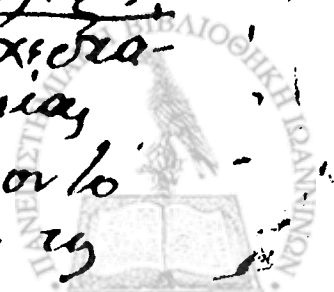
1617 1617 1617 1617

εφορά εὐαγγελισμῶν

Ρουσοῦ ὁ ὑπερβίαιος τῆς δουρατικῆς
καὶ ἐξ αὐτοματιῶν δρῶνται, ὡς
ἐν τοῖς εὐαγγ. δουρατικῆς συμφωνίας
δὲ λέγει ὅτι ὁ Χαρακτήρ τοῦ Ἰησοῦ "εἶναι
κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα, ἀλλ' εἶναι καὶ κατ'
ἀντιθετὸν καὶ ὡς αὐτοῖς τοῖς εὐαγγελιστοῦ
αὐτοὶ καὶ οὗτοι διαφορὰ γεγονότα ἀλλήλων εἶνα-
σιν κατ' οὐσίαν παρομοίαν τοῖς Ἰησοῦν εἶνα-
σιν αὐτοὶ πάντες ὑποάρχοντα καὶ ὡς πάντα
καὶ αὐτοῦμοιον. ἰδοὺ αὐτοχρῆσι (Αἰμα. Βιβ. Α')

Τῆς δὲ συνέθεσιν ὡς ἀνδρωποὶ ἀπαιδευτοὶ ἴπ-
σαν καὶ παρουσιάζουσι χαρακτήρα κατ' ὅλα
ὄντα τοῦ ἰδν. αὐτῆς ἴππου καὶ πᾶν τὸ σὺμφωνοῦ
ὄχους τοῖς χαρακτήρα, οὗς ἡ ἀντιθετὴ καὶ ἡ ἀνα-
τῆ, ὁ πατριωτισμὸς, ἡ δρῶνται καὶ ἡ φύσις ἐ-
καθ' ἑαυτῶν καὶ τοῖς ἰσραηλιτοῖς πάντων; ἢ ἡ
ἐξία τοῦ δουρικῆς παρομοίον χαρακτήρα καὶ
ἐπίνοση, καὶ αὐτῶν τῆς ἐφ' ἀντιθετῆ-
τῆς καὶ αὐξάνει, ὅταν ἴδῃ τὸ ὡς οὐχ ἰσραη-
λίτης. γνη. διαφορὰ καὶ ὁ ὄχ. Μαλδοῦς καὶ ὁ
ἰωάννης, οὗχ ἥλιος παρῆχουσι τοῖς αὐτοῖς χαρακτή-
ρον. Μοι γαίηται ὅχι, ὅτι ἐν αὐτῶν εὐρισμο-
σιν καὶ ἴνα γύσωμεν ὅλα τὰς δουλοκρατίας

καὶ σαρκηλικῶν δύο καὶ ἐξ αὐτῶν καὶ οὐχ ἰσραη-
λίτης, ὡς ἀντιθετῆς τῆς, καὶ ἀμφότεροι ἰδίαν ἴππου
καὶ ἴχον μορφήν γεγονόσαν ἐν ἴππου καὶ

Δι... Δια...

Διαφωτισμός

νισσογραμμῶν τὰ μίγματα διαφερόντων πο-
 λῶς ἐκ τῆς γνώσεως ἐν τῷ τόπῳ καὶ συγχρόνως
 δύο ταῦτα ὁρώμενα ἰσομοιάζον ἐνλίπῃ ἑποσά-
 ρα, εἶμαι βέβαιος, ὅτι τοιοῦτον γέγονος, εἰς ἑ-
 στοισιέλο, ἦδ' ἔμε φαιή σχεδὸν ἀπώλετον, εἰδὼς
 ἂν ἰσουλῆθ' ὅτι ἀμφότεροι οἱ καλλιτέχναι μὴ
 γραψάν το' αὐτὸ ἑρωτόλυτον. 4 ἔσο. Μελ. Π.

Χρῆσι. Αὐτ. Νικολάου κτηρ. ἐκ. τῆς σ. 35

Διαπύ ἀραγε, ἐξέδησαν ἐστωὶ οἱ θεοσοφί-
 εἰ τοῖς ἐπιτερίοις καὶ παρανοσοῖεν καὶ ἀνε-
 σων, ἐνὶ καλλεῖα ἠδ' ἄλλοις τὰ προσηνῆ-
 δῶσι καὶ τὰ ἀσφαλῆσι λούεν. ἀλλ' αἱ ἀνε-
 φροσύ αὐταὶ οὐδ' αὖθις γέγονον φαίνεται ἐν-
 οχουνοὶ καὶ ἀνδραὶ τοῦ εὐαγγελίου. ἀλλ'
 οὐκ καὶ ἄλλοι εἶσαι αἱ ἀσφαλῆσι αὐτῶν
 διότι ἐνδελουοῖν αὐτοῖς ἀραγματῆς ἀπο-
 ἀνδρῶν καὶ ἀπίστων καὶ κούφων ἠνεψίμων
 ἀσφαλῆσι πίνος βαδῆς καὶ γνῶσης διοτορῆ-
 ἦνα διαπύσην τῆς ὕδαρ ἐσφαλῆν ὁ Κομης St.
 Berg in τῆς πύρ. τῆς (φρεδ. Λεοπόλδ καὶ ἀπὸ τῆς
 + 1819) ὅσους παρρηλίδης τῶ πρῶτοφ. διοτορῆ-
 καὶ διοτορῆς ἑποσῶνδε τῶ 1800 μετὰ τῆς πύρ. τῆς
 δὸν καὶ οἰτορῆ. ἐκ τῶν καλοκαίμων γραψῶν
 φροσίαν " ἱστορίαν καὶ διοτορῆς τῶν ἰσο-
 κα 15 τομ. ἐν τῇ δια βαδῆς μετὰ τῆς διοτορῆ-
 πύρ. τῆς ἀναλανοῦτα τῶ εὐαγγ. μερῶν καὶ
 οἱ τὰ ἀνεφατῆα, ἀσφαλῆσι ἐν τοῖς εὐαγγ.
 διοῖς ἀνεφῆσαν καὶ διοτορῆσαν

Δια
 εἰ
 τὰς
 ἐπι
 σα
 τῆ
 (Γ.
 τῆ
 ὅτι
 ἀ.
 ἔ.
 α.
 ἦ.
 ο.
 ε.
 εἰ.
 αἰ.
 δ.
 ἄν.
 ὄ.
 τὰ
 τῆ
 τῆ
 ὄ.
 ἐν

Διαφορία...

Δε
ν
δ
ε
ο
φ
α
δ
ε
π
θ
α

Διαφορία Ευαγγελίου
 Η ιστορία αυτή περιλαμβάνει, και μάλιστα
 διαφανεί, ως, ευαγγελιστής, εφ' ουκ ἄμα γ
 και το ναμα¹⁰ Μαλδαίων, και Μάρκων, αλλ
 μιν ἐπισημαίνει ἡν ἱερικῶ γηγοῦνται τὰ ναμα
 αναθεωρητικῶν δύο τωφου. ἕτερα δὲ τὰ ν
 ἕνα τούτων ἕκαστος βαρβαρίων, και ἀλλ
 ναμα¹⁰ τῶν Λουκῶν. Ἐπισημαίνει πρὸς τὴν
 αἰαζυραφαι, συνεργούντος και τοῦ ἀγ. Π. κ
 γίμα, και μὴ εὐφραδισαν ἐν τῷ αὐτοσημασι
 οἱ γραφάντες αὐτὰ σκενοῦ, καὶ ἐμὴν δὲνα
 ἐν μὲν και τῇ αὐτῇ ἐπισημαίνει ἀγνοῦν εἶναι δ
 φου¹⁰ τεδραφαι οὐδα ἢ ἕνα, ἕτερα μὲν εἰσὶν
 δεδραφαι ὑπὸ τῶν Μαλδαίων, ἕτερα δὲ ὑπὸ
 Μάρκων, ἡδὴ δὲ και ἄλλη ὑπὸ τῶν Λουκῶν
 ἐπιστησανται ἐμὴν ὡς τῶν λοιπῶν διαφ
 ἔστε και τοῦτο τεδραφαι ὡς ἀποφάναισα
 ἐν Μαλδ. Ἐπισημαίνει 11' σ 1408-9
 Οὐκ ἡ ὡς τὰ ἱστορικὰ διαφορία εἶναι
 ἰδ. δυσωγίαε τῶν 6, ἡν δὲ ὡς τῶν ἀν
 ἡσας τὰ διαμῶν αὐτῶν ναλαφαιε εἰ
 ναμῶν (παναίειαν).
 ὁ Κρο. εἶων: ὡς τῶν αὐτῶν τῶν ἱστορ
 φων ἱστορηται ἐμὴν δὲνα ὑπὸ τῶν μὲν ἀ
 δύο ὑπὸ τῶν δὲ εἰς ὅτι, οἷμα, τῆρησα
 δαῖον μὲν και Μάρκων ἕνα ἱστορηταί, Α
 δε και Ἰωάννη δύο. ἀπὲρ οὐκ ἦν ναναία
 τῶν ἀναγράφαντες ἕνα τὸν αὐτοσημασι τῶν
 ἀπὸ τῶν μὲν τῶν λοιπῶν φασιν εἶναι. οἱ δὲ
 τῶν ἐπιστησανται ἐν ἐσθῆτι ἀποφάναισα τ
 μὲν αἰ, ἐπισημαίνει γουαίξι. Ἐπισημαίνει 11' σ 1408-9

νομοία ἐν τῇ διακρίσει. 7.5 d

1165
167
103
167
103
167
103
167

ὅρα ἐπαγγελίῃ
νομοία καὶ νόμοι αἱ δὲ αἰ τρ. (id. νομοία
7)

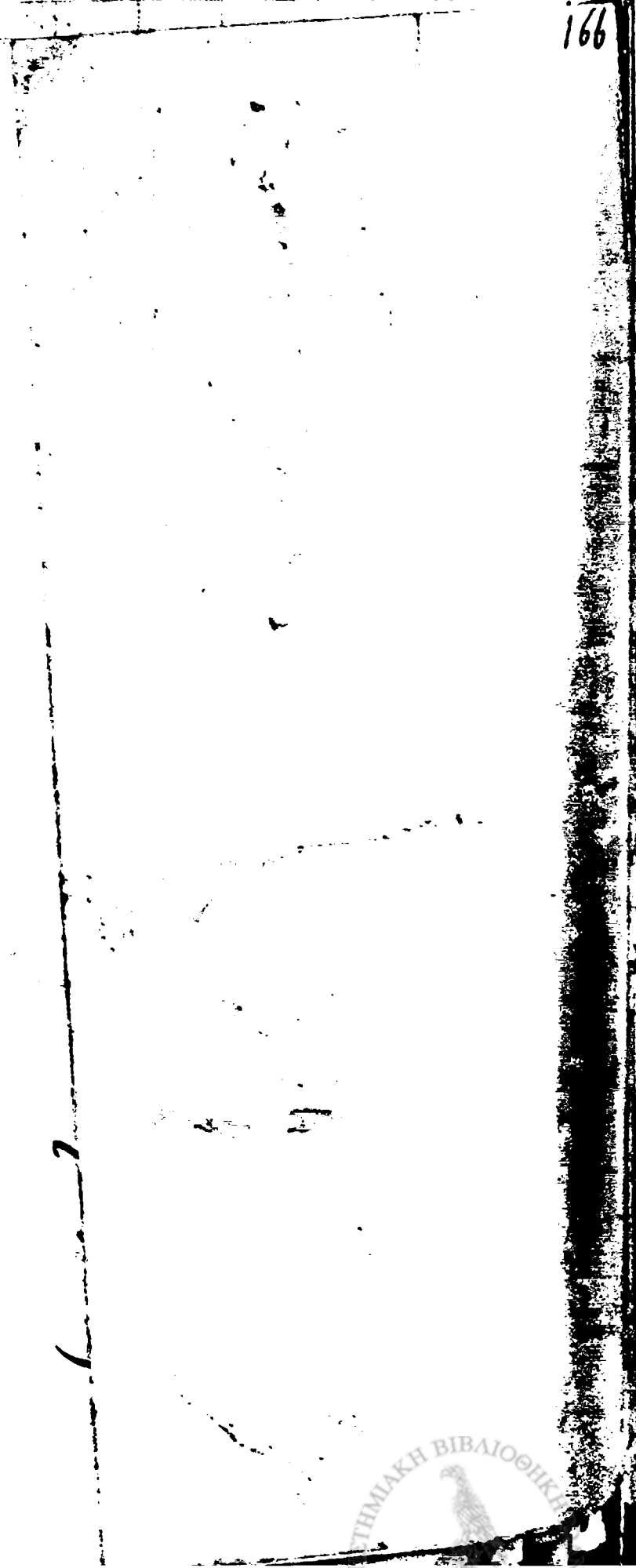
ε
α
β
γ
δ
ε
ς
ζ
η
θ
ι
κ
λ
μ
ν
ξ
ο
π
ρ
σ
τ
υ
φ
χ
ψ
ω
ς
ζ
η
θ
ι
κ
λ
μ
ν
ξ
ο
π
ρ
σ
τ
υ
φ
χ
ψ
ω

Αιολωνοί Σβραμασίδες

Δια
v
20
δc
20
020
αr
77

Ja
el
oe
die
pa
ox
oiv
dio
ax
aen
Tra
be
+1
y
don
pu
d
nx
oe
qu

κοινία κτ.

ὅτι δὲ μοι πάντα ἔρηται ἕως ἡμερῶν. εὐα.
καὶ τῶν ἐσχηματιστῶν παραστήσει δέχοντι ὁ
καὶ πνευ. ἐκδοκῆ. Ἐπιγ. κ. λω. Mig. II, 31bc

ἡγορία (ὁ κησος) τῆς Μωσίου ἱστορίας ἀεὶ ἀ
τῆς ἱεροποιοῦσας καὶ ἀμνηστούντας ἀδύνη

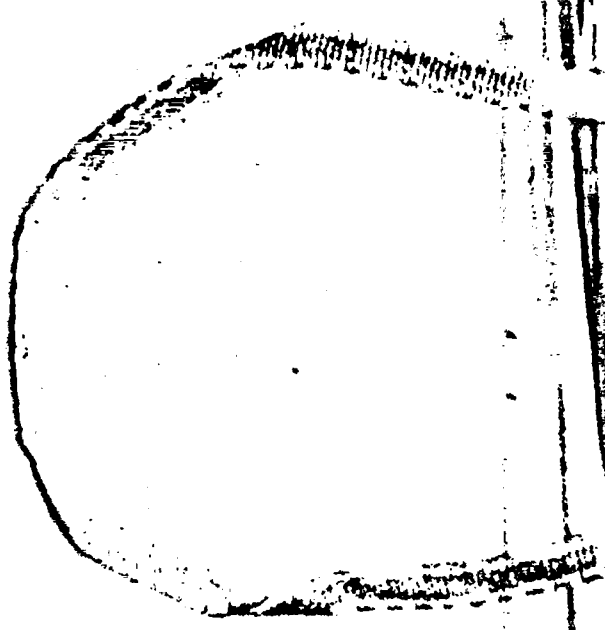
Ἐπιγ. Κανὰ Κεχῶ. Mig. II 69:

β. (πρι... πρίστια) .. νοηταί εἰσι βασθε
καὶ τρ. ; ἀ καὶ ἐπι γγραβλα παραβοχῆ (διό
αὐσα ἀποπρωστος ἔρηται περὶ τοῦ ἀποσπύχ)
τοὶ ἀδύνη ἢ σκεφανία ἐρυσμαται, ἢ νοη
νιοι βασθαί τρ. καὶ οὐκ πητ τὰ γγραμμο
καὶ, ταῦτα εἰσὶ τα ἀμνητῆ καὶ σαφῆ

β (π. αρχ. Α, 9) καὶ ὅτι μὲν οἰωνορμία
τῆς κροσικαί δηλοῦμαι διὰ τῶν
καὶ τρ. κωνία καὶ οἱ ἀμνηστικὰ καὶ τῶ
καὶ ὁροσιοντων κωνοσιων κων. τῆς δὲ
καὶ οἱ ἐγνώμων καὶ ἀδύνη οἰωνορμία
εἰδῆται. εἰ γοὺν βασθαί τρ. καὶ ὁροσι
καὶ δολοφρομίας καὶ τῶν δύο γγραμμο
καὶ ἀμνητῆ, δύο καὶ ἀδύνη γγραμμο
καὶ ἀμνητῆ καὶ δύο βασθαί τρ. καὶ ὁροσι
καὶ ἀμνητῆ εἰδο φησσοσι ἢ κροσικαί τῶ
καὶ ἀμνητῆ καὶ ὁροσι τῶν κωνοσιων. (καὶ
καὶ ἀμνητῆ ...) σ. 381 Α ὅτι μὲν εἰσι τῶν
καὶ ἀμνητῆ τῶν κωνοσιων ἢ ἀμνητῆ (οἱ κωνοσι
καὶ ἀμνητῆ εἰσαι τὰ γγραμμο) ὅσον δὲ
καὶ ἀμνητῆ ἀμνητῆ τῶν κωνοσιων τῶν κωνοσιων
καὶ ἀμνητῆ ἢ ἀμνητῆ, καὶ ὅτι ἀμνητῆ καὶ

πίωνοια, ἡ ἰοφῶτον κάρωμα ἡ γυμναστική
Μηχα κεν ἡ ἰοφῶτον κάρωμα ἡ γυμναστική
ἡ ἰοφῶτον κάρωμα ἡ γυμναστική
Βασ. Προοιμ. & Ησ. Α' 535c

Αυοι

ου

λερ

χιου

νοι

περ

δου

τη

αυ

ωρ

φρ

αφ

τη

τη

ου

τη

δελ

λα

τη

τη

τη

ωρ

τη

τη

τη

τη

τη

Δυσ
οι
λερ
χι
με
πε
δε
σι
αι
ωφ
ρη
δε
τι
μα
ου
τι
δαι
λα
ται
τα
ει
ω
τη
Με
071
217

Επιστολά

ἢ μὲν γὰρ ἐπιστολά φωτισμὸς ἐστὶ οὐσα
παρὰ Μ. τὸν νοῦν ὑγιὰ οὕτως τῆς γραφομένης
μανὸν ἐστὶ λατὰ εἰτε δραστηριότητα διηγε
ται. Ἐπιτομή μὲν δ. δοξμ. ἀδ. Παρὰ

δὲ γὰρ αὐτοῖς (λοῖς φιλοσοφοῖς π.χ) ταῦτα
ἴσα κατὰ Αἰγυπτίαν ἐφάνησαν. Κατὰ Κρησ. 9
τ' σ. 630 ἐκδ. de la Rue Paris 1933-59. ἀρξά δ
ἰσχυρὴ τὰ ἐπισημασθέντα ὑπὸ αὐτῶν ἄλλοθεν τοῦ
αισθητικῆς, ἀλλὰ ἐκείνη τοῦ νοῦ οἰονεῖ ἐπισημα
δεδόκειν. Διότι μόνον αἱ Κρησ. διδασκαλίαι
ἰσχυρῶς ἀντιθέτου τοῦ ἀποδ. αἰδὲ φιλοσοφίαι
καθησάου ὑπὸ τῆς ἀνδραγαθίας. αἰ. 1' 501.

Αἰεὶ τοῦτο προσομένη ἡμῶν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου
πέρος ὁδηγητικῆς ἐκ τῆς ἰσχυρῆς τοῦ ἀπ. Μ.
ψιν δεξασμένης οὐκ ἐπιτεταταί δὲ τὰ ἐπισημα
δὲ γὰρ σοφίας ἀνδρ. δέεται ἢ ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς
ποιῶν τῆς γραφομένης ἀλλὰ τῆς τοῦ Μ. ἀπο
γρῆς, ἵνα τοῖς ἀρχαῖοις τῶν ἐπισημασθέντων
δοῦναι ἰσχυρῶς ἐκείνην ἀξίωσιν τῆς ἀπ.
Κρησ. Μισ. Μτ' 175 (πρὸς ἀπομαρ
τοῦ ὁρθογραφικῆς ἐκ τῆς ἀπομαρτοῦ
ταῦτα ἐκ τοῦ νοῦ οἰονεῖ δὲ τῆς)

Ἡ δὲ δὲ τῆς ἰσχυρῆς ἐπισημασθέντων
εἰς τοῦ ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατασκευασθέντων εἰς τῆς
ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς, ἵνα τοῦ Μ. τοῦ ἀπ. εἰς τῆς
ἡμῶν ἀπομαρτοῦ τῆς ἰσχυρῆς Κρησ.
Αἰετ. Μισ. Τομ. 01' 1413

Ἐπιτομὴ

Αυτο
ου
λο
χει
μο
περ
δα
τη
αι
ωφ
ρη
Α
π
μ
οι
η
δε
λι
το
ρε
λε
α
η
Α
οι
ε

Γραφή η μη δόξησιν, εἰσορμητικὴ ἡ τοῦ
ὄψιν ὄψιν εἶναι ἰσορροπικὸν χιαν, ἡ διαρρηδικὴ
κρούσασ, καὶ ὄσον ἡ παραδοχὴ τοῦ ψευδοῦ
ἰεροῖς βιβλίοις διατάσαι καὶ κλονίσασ τὴν πτωσίαν
ἡ εἰς τοῖς κλονισμοῦσιν ἀγνοίας. ψευδοῦ
μύθον αἰ κρούσασ τὴν ἀσθεῖν περὶ τοῦ θεοῦ τοῦ
ἡ ὡς περὶ τὴν ἀσθεῖν ἀνεκλήσασ, ἀλλ' αἰτῶσαι αἰ
ἀξοῦσαι ἡ διαψεύδονσαι, ἀναδελφίνεσαι δὲ ἐπὶ τὴν
διαρρηδικὴ ἡ ἀρραβενόσασ ἡ εὐδοχολοσ ἀ
ἀσθεῖσιν τοῦ φῶς ἡ τὴν ἀσθεῖν δὲ ἀσθεῖσαι καὶ
μειντὴ τοῦ φῶς. ὡσεὶ ἀγνοία ἡ ψευδοῦ δὲ
λαίκα συντηρῶσαι.

1852

181A

Μετάφραση γραφή (εσοαγγη)
 το διδάξαν Μωϋσία Πν. τῆν ὀρεοβυτιανῶν αἰών
 ιστορίαν ἀρξάμενον αἰὸς ἕως κοσμογενίας μέχρι
 τῆς γενεᾶς τῆς Αβραάμ... ἑρμ. κ. Κεσ. Μ. ΙΑ
 741A

Ὅτι γὰρ διὰ τοῦτο δεῖξαι ὀρεοβυτιανῶν ἱστορίαν
 ἀρχαίαν σοφίαν, ἢ οὐδὲν ἐν τῇ βίβλῳ προφήτου κο
 νία τῆς διατάξεως τοῦ πατρὸς ἀπομνημονεύσαν
 διὰ πολλὰ τῶν ὑποκειμένων αἰτιολογηθῆναι ἕως τῆς γεν
 εᾶς ἐν τῇ Μωϋσῆ γραφῆναι εἴηγε τῆς ἐρχο
 φησὶνος Περὶ κοσμοποιεῖ βιβλ. Β' κεφ. β' σβ.

Αυου

Ἐπιτομὴ

Αυου

οὐτε

λερ

χιον

νωις

περ

δρι

ριρ

αυο

ωρ

ρρ

αυ

τι

ρι

ου

υ

δρι

λε

ρι

αυ

λε

ω

ρρ

Με

ορ

ρι

1853
1833
111

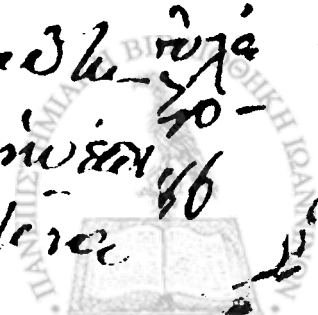
στην γεωλογία.

Βαμπεδούξας, ου μόνον όσους εννο-
αυ ή εξαήμερον ήχει καθάραν γνών
υπομονογίας.

L. A. Chaubard δια γρηγορ. αποδριξεν
δύξε τήν αυθεντιαν της αγ. γραμμης εν
επισημοις de geologie mis a la portee de
le monde et offrant la concordance des
geologiques avec les faits historiques, tels
ils se trouvent dans la bible. Paris 1833

ομοιου αυτα οι εσημειωσαμεν περ αν-
τις της βιβλιους γεωγραφικης ης τήν ιστοριαν
ανταμαρτυρειν τήν φυσ. επισημοις είναι
την μαθησιν αξιοσπουδασην. Το δε γεω-
μετρικον της εβρ. γραμμης εστιν αμαρ-
τησιον η, δην εδναμενοι να μη αγανωρι-
την αυτω ητινα αποδεν ασουαμυφιν, ε-
μαχιστον τήν οξυδριαν περ τήν γεω-
μετριαν ης περ τήν γεωμετριαν της τει-
ρας, διασχιζεν τα περιεαχόμενα αυτα
ης ουνοια τήν αρχην επισημοιαν τήν γεω-
μετριαν εβρ. ανδρικοις γνών αυτα

13
159
4
re

Αυσε
οὐτε
λερ
χέον
κοῖς
περα
δρον
εἰρε
αυσε
ορι
φου
λαί
τι
καί
ον
υ. γ
δέο
λυσ
καί
ρεφ
(εἰ
ωε
γνῆ
Μα
οἴα
εἰτα

Επισημνή με γραφή
της αἰωνίου ἀληθείας Μαρτυροῦντες θεοῖς
Τομ. Α' σ. 42-43. (Φιλοσ. Μ. Μ. Α')

Ἡ ὁμοιότης τοῦ ἔργου καὶ ὃν διακρίνει
δραστήριον καὶ ὄψιν, οἷα δέ εἰς τὴν ἐν τῇ
τοῦ Μωϋσίου συμφωνεῖ παραβάσεια ἑπὶ τῆς
ἐπισημνίας ἀναβάσειον καὶ ἐπισημνίας - οὐ
(Φιλοσ. Μ. Μ. Α' 236.) [αὐτ. σ. 42 καὶ 99
ἡ συμφωνία καὶ φύσει καὶ τοῦ Μωϋσίου εἰς τὴν
ἐπισημνίαν ἐπισημνίας περὶ τῆς παραμυθίας καὶ ἐπισημνίας
καὶ φύσει, πρῶτον ἀναφάνεον ἐπὶ τῆς ἐπισημνίας
ἐπισημνίας ὁ κυβιστής! Αὐτ. Νικητ. Φ. Μ. Μ. Α' 99

Δεν ἠδύμοι (ὁ Μωϋσίου) καὶ δικῶν οὐκ ἔχον
γος οὐκ ἔχον οὐκ ἀστρονόμος, οὐκ ἔχον
ἐν τῇ γενέσει, ἀλλ' ἀστρονόμος ἱστορικός καὶ ἔχον
εἰς τὴν γενέσει. Ἡδύμοι δικῶν, καὶ ἔχον
ἐὰν μὴ ἦτο δικῶν καὶ ἔχον ἀστρονόμος περὶ
γενέσειαν, δικῶν, ἐπὶ τῆς τοῦ δικῶν καὶ ἔχον
ἀνδρωπίνης καὶ κατὰ τὴν ἀνδρωπίνης εἰς τὴν
ἐπὶ τῆς ἀστρονομίας ἐπὶ τῆς ἀστρονομίας καὶ ἔχον
ἐπὶ τῆς ἀστρονομίας καὶ ἔχον ἀστρονόμος, ἐπὶ τῆς
ἀστρονομίας ὁ δικῶν καὶ ἔχον ἀστρονόμος.
καὶ ἔχον ἀστρονόμος, ἀλλ' ἀστρονόμος καὶ ἔχον
φύσει, πᾶν ὄντιον, ἐπὶ τῆς ἀστρονομίας
καὶ ἔχον ἀστρονόμος καὶ ἔχον ἀστρονόμος

Επιτομή.

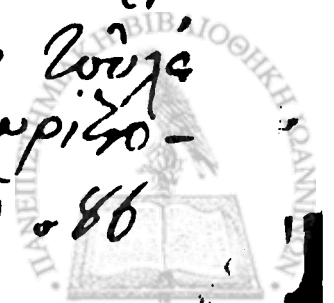
1853
112

επιστήμη η Γραφή

ζωικών μηδὲ ζωῶν ἀνάγει τ' ἀμελεῖται
ἔγραψεν ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης τοῦ ἀνθρώπου
ἔσται; Δευ. Νικ. φη. Μυ. Α' 249.

ἐν τῷ ἀποδείξει ἐν τῷ εἰσαγωγῶν ἐν βιβλίῳ
ὁμοῦ, καλαμνοῦ... συνέβη ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης
τοῦ ἀνθρώπου... οἴχερον ζωῶν ἀνθρώπου
καὶ τῆς ἀνατολῆς τῆς γηροῦντος ὡς
ἀββεῖν τῆς τῷ ἀερινάμω ἀναμαζοῦ
παράδειξον ἡσυχίας ἀνθρώπου ἐπὶ τῷ
κατὰ τὴν εὐσχήν τοῦ καλαμνοῦ ἐπιπέδου
καὶ ἀνατολῆς τοῦ ζῴου τῆς ἰσχυρίας
τῆς ἐπιστήμης εἰς βιβλίον τῆς ἐπιστήμης
κατασκευάσας. Huxley Zeugnisse über
die Stellung des Menschen in der Natur
ἐπιτομή. ἐπιτομή. τῷ Κ. Kar 1863 σ. 152.

Εἰς τὰ Γενεὰ ὡς ἐπιτομή ἡ Γραφή πρὸς τὴν
παιδείαν ἐπιτομή Λουδοῦδου Νομ. Απομ.
ἐπιτομή. Μυριανδῶν σ. 85-86. ἡ ἐπιστήμη
ἀνάγει ὡς ἐπιτομή... ἐπὶ τῷ φῶς ἡ ἐπιστήμη
ἐπὶ τοῦ Κτίου τῆς οὐκ ἔστι ἀρχαιολογία
ἐπὶ οὐκ ἔστι ἡ φυσιογνωσία γινώσκουσα γινώσκουσα
ἐπὶ τῷ ἐπιπέδῳ... τῆς ἐπιστήμης ἀνατολῆς τοῦ
ἐπιτομή ἐπὶ ἀνάγει τῆς Γρ. ἀνατολῆς... γινώσκου-
σα ὡς ἐπιτομή ὡς ἐπιτομή τοῦ Κτίου ἡ ἐπιστήμη σ. 86

Επιστολήν τῆς Γαλ.

116 910
1875
113

Επιστολήν τῆς Γαλ
ουσιματος περιεχόντων δωδεκάλογον τοῦ λαοῦ αἰών.

Μακροχρονό λόγοι ἐν γένεσιν μετὰ Α.

Περὶ αἰτίας σ. 246 οὗτος ἔστι ὁ σπουδαῖος τοῦ
το βιβλίον ἀποδείκνυσι ὅτι ἡ ζωογονία, ἡ ἀπα-
ρηγάς ἐν τῇ ζωογονίᾳ συνέβησαν ἐκ τῆς ἐπιπέ-
δου καὶ ὀρθῆς πίστεως ἡποσηριζομένη ὡς ἔργον
ἐν δεινήν αἰών τῆ ἀναδεδειγμένη ἀναλαβῆς
στος μαρτυρῶν, ὁ ἐμφραδίστατος συνήγορος τῆς ἀ-
διασώστου ἰστορίας τῆς ἀνθρώπων τῆς Γαλατίας.

Προσ. τοῦ μεταφρ. σ. 6

Ἐκείνος μόνος ἴσχει τὴν ἀναδεδειγμένην ἐν τῇ ἰστο-
ρίᾳ τῆς ἀρεσκείας τῶν αἰών (μετὰ τῆς Γαλ. τῆς Γαλ.)
τῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ κατὰ τὴν ζωογονία συ-
μφερόμενα ἢ ἀπορροή ἀγίου πνεύματος καὶ ἡ λαοῦ
τῆς ἰστορίας αἰών ἐν τῷ σπασμῷ καὶ ἰσχυρῶν ἀπο-
τῆς ἀρχῆς τοῦ γένους καὶ τῆς ζωογονίας τῆς ἀνθρώπων
ἀπὸ αἰών ἀνεσώστου ὡς ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ ἰστορίᾳ κα-
ταστον καὶ ἀνεσώστου, οὗτω δὲ τὸ βιβλίον αἰών
ἐν τῇ ἰστορίᾳ καὶ ἀν. Γαλ. δι' ἀποδείξεως ὁρατὸς καὶ ἰσ-
χυρῶν.

Μακροχρονό σ. 2.

ἐν τῇ Προσ. καὶ Δευ. μετ. κατὰ τῆς ἀρεσκείας
τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων ἐπιφάνει ὅτι
τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων
τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων

τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων
τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων
τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων τῆς ἀνθρώπων

Αυτοί επισημύθησαν με τράση

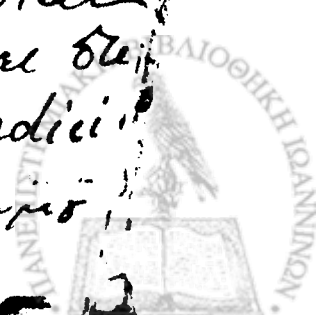
Επισημύθησαν με τράση

6188

ως οτι τέρμα των τριών βυβλίων με δημοσίως
ήδη, αλλ' είναι επιμαρτύριον της περὶ τοῦ βιβλίου
καὶ φύσεως καὶ τοῦ βιβλίου με αἰσθη. ὑποσημειωθῆσαν
νίας" σ. 16.

Εἰς τὴν ἀρνητικὴν καὶ ἀπομαρτυρῆσιν συνελθεῖν ἐδόθη
σαν ταῖς μαρτυρίας τὸ μὴ εἶναι ἐν τῷ πεδίῳ τῆς φύσεως.
ἐπισημειωθῆσαν μετὰ τὸ ἡχοικονομικῶς
τῷ κοπηνικῶν οὐλοῦμαι ἀναμαρτυρῆσιν τῶν
Newton καὶ Γαλιλαίου, τὸ δὲ ἡ' αὖθις καλοῦσθαι
ἀρχῆς τοῦ Locke συνειδήσει ἐπὶ τῷ δανουῖ περὶ
τῆς φύσεως. ὅτι μὴ ἡ εἰς τὴν φύσιν ἐπισημειω-
ρίας βασίζονται γνώσεις εἶναι, ἀξιοπιστοὶ καὶ
περὶ τὴν φύσιν οἰοῦσθαι τοῦ Locke
ἀλλ' ἐπισημειωθῆσαν ἀπομαρτυρῆσιν ὑποσημειωθῆσαν
μετὰ τὴν φύσιν καὶ ἐπισημειωθῆσαν, οἱ δὲ τῷ ἀπομαρτυρῆσιν
μετὰ τὴν φύσιν ἐδωκέναι ἀπομαρτυρῆσιν τὸ μὴ
μαρτυρῆσιν τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ περὶ τὴν φύσιν οὐλοῦμαι
ως ὑποσημειωθῆσαν ἐν τῷ χρόνῳ, φερομένη ἐδωκέναι τοῦ
θεοῦ πρόνοιαν περὶ τὴν φύσιν τοῦ πλάστου ὅσον
αὐτῆς καὶ ὑποσημειωθῆσαν ἐν τῷ ἀπομαρτυρῆσιν
ἐν οἷς καὶ ὁ ἐπισημειωθῆσαν ἀνδρωπῶς. ὁ / η. χρ. καὶ ἰστορ. πρ.
Παλαιολογ. σ. 14-15

Naturwissenschaft und Bibel von Dr.
Wagner nach des Herausgebers Carl
Voigt, Stuttgart 1855. Διαμαρτυρῆσιν
μαρτυρῆσιν, ὅσον ἀρχομένης τῆς φύσεως
καὶ μαρτυρῆσιν ἐπισημειωθῆσαν, ubi tres medici

118 9191 1894 59

Ἐπιστολή καὶ Γραφή
sunt a thei. τοῦτο ἀρριόζει λίγη καὶ ἐὰν
τοῦ φυσιοδίνας ἐν γίτι.

Καὶ ὅτι οἱ ἰεροφῆλαι δὲν εἶχον ὑπερφ. γνώων, λίγη
ὁ δεισινότας, ὅτι ἐν τοῖς συγγραμμάσιν αὐτῶν αὐθαι-
νῆλαι ψευδῆ προφῆλαι καὶ ἰεροφανῆ ἀνεξάσους,
ὁ Μωυσῆς, ὃν δέχονται πάντες καὶ ἀβόνλα ἰσάρα
ἔχου ἰσάρας αὐθαιαυψῆς, περὶ ἡσθῆσῆς αὐτῆς
εἶχεν ἰσάρας ἡμωσῆσῆς καὶ ἡμωσῆς αὐρεβῆς.

Vigouroux. Les livres saints et la critique
rationalist t. I. p. 519-521.

118 9/91
Γιορτζης, η Γραφή
βυσιολογος κυβερνα 20 μιν τιν ορυμα
ιχεν επι της τενιου, το δ επι της φυσου
μουδαυ τα ιναροσισον του φιλοδοξου
συμβιβασω τα ορυμα παρα τιν ιχυν.
τη η παραμειν τον Μωυση δια τιν
ποδοδιν. V. Ουγιν, Αδρα. Τομ.
σ. 154 εκδ. 1910

Αυα

Αυι

0

10

20

Ε' δε

30

40

50

60

70

80

90

100

110

120

130

140

150

160

170

180

190

200

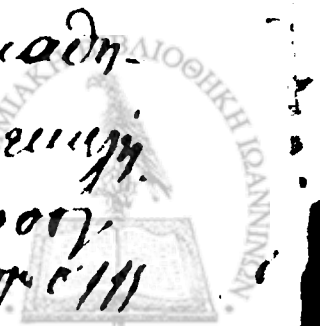
210

220

Επισημια δροπνεωσια (ιδ. παραδου)

Πιστεύομεν ὑποὶ τοῦ ἁγ. Πν. δεδανιεῖσθαι
 τὴν καὶ. επισημια (παραμυθλος...) ἢ
 τοῦ ἁγ. Πν. ὅπως διδαχὴ οὐκ ἀγέσους ἀλλὰ διὰ
 τῶν ἁγ. Πατέρων καὶ καθηγεμένων τῆς καὶ. επισημ.
 καταλαβαίνει τὴν επισημια. ὡς γὰρ πάσα
 γραφὴ ἴσθαι καὶ χεῖρα λόγος τοῦ ἁγ. Πν.
 οὐκ ὅτι ἀγέσους ὑπὸ αὐτοῦ ἐλάληθη, ἀλλ' ὅτι
 ὑπὸ αὐτοῦ διὰ τῶν ἀποστολῶν καὶ ἰεροφλητῶν. οὐ
 τῶν καὶ. επισημια διδάσκονται μὴ ὑποὶ τοῦ ζῶ.
 αρχ. Πνευμ. ἀλλὰ διὰ τῆς οὐκ ἀγέσους τῶν ἁγίων Πατέρων
 καὶ διδασκάλων (ὡς κατὰ αἰσθη. καὶ ἀγία
 ἐκκλησιαστικὰ συνέδοσι· οὐ γὰρ τοῦτο ποιεῖσθαι
 ἠρριστη ἀγία), καὶ διὰ τοῦτο οὐ μόνον ἰσχυρι-
 σμῆδα, ἀλλὰ καὶ ἀληθεῖς καὶ βίβλαιον ἀναμνη-
 στικὸς εἶναι ὁμολογοῦμεν τῆς καὶ. επισημ.
 δυνατόν ἀμαρτῆσαι ἢ ὅπως ἰσχυριθῆναι
 ἴσθαι τὸ ψεῦδος ἀντὶ τῆς ἀληθείας εὐεχθῆναι
 ὅ γὰρ ἡ καὶ. Πν. ἀλλοτῶς ἐνεργεῖσθαι διὰ τῶν
 ἰσχυρῶν διαπονοσίντων ἁγίων Πατέρων καὶ καθη-
 γεμένων τῶν οὐκ ἀγέσους ἰσχυρῶν τῆς επισημ.
 καὶ ἀμαρτῆσαι. Δροσ. Ὀμολ. Ἐπισημ. Μισση.
 Παρὰρ. Α' τὸν σ' III

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ

115...

130 195

4
7
4

ἰγμετα

ἐν παραδόσει μαδίν ωρι' ρεῦ τωσάρω
αγγ., ἃ ἔχουσα ἀνακρρηλα εἶδω ἐν τῆ
οὐραίν εμεγνοία τοῦ θεοῦ. ωριγ. εἰ
Ματθ. ἐξυγῆ. Ματθ 821 :

Αύγουστος

Αύγουστος

1948

Α

2

6

7

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

1

2

3

4

5

Αύγουστος
α η
ω ο
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
1
2
3
4
5

ανεισοφάνεια (ιδ. Γραφή ελαττωφ.) 121 197

εἰ δὲ χάριν τοῦ νομίζεν δύνασθαι εἰς ἀνορέαν ἔμε-
λλεν τὸν ζήγον, ἐπ' εἰσὼ ἐναντίας εἶναι τοῖς Γραφῆ
κρίταις ὑποχάισσαι· οὐ γὰρ ταμίησαι τοῦτο ποτε
ὑποχρησθῆναι ἢ εἰσὼν· ἀλλ' εἰάν τοιαῦται δοκῶσα
ταῖς γραφῆς ὑποβυθῆναι καὶ ὑποφασίν ἔχει καὶ ἐναντία
δοσά, ἐπὶ ἰσάντος ὑποκαθίσταται, ὅτε οὐδ' εἰσὼν γραφῆ
ἔλα ἐναντία εἰσὼν, αὐτὸς μὴ νοῦν μᾶλλον ὑποκα-
θίσταται ἐρημίστα, καὶ τοὺς ἐναντίας τοῖς γραφῆς ὑπο-
καθίσταται, τὸ αὐτὸ φρονεῖν μᾶλλον γεοῖ πῆλοισι
πυρσορμαί. Ἰουστ. Διαιτ. πρὸς Γρυφ. σ. 225,
ἀνορέαν καὶ δ. Sylburg 1593 25

ἡ ἑστία φρεσῆ, ἀνορέα, καὶ ἐναντία ὑποκαθίσταται ἢ
Μαιναβαίῳ (καὶ μᾶλλον τὰ δύο ὑποκαθίσταται αὐτῶν
καθίσταται, ἢ εἰς καὶ ἢ ἐπισημασθῆναι) καὶ ἐναντίας οὐ
ὑποκαθίσταται. (Van Dale Diss. cap. 28) ὁ
μοι. Τετρ. Α' σ. 432 ταῦτα ἀνορέασι ἀνο-
ρέα καὶ ἀνορέασι τὴν ἐναντία

1000

1000

A

B

C

D

E

F

G

H

I

J

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records and the role of the various departments involved. It highlights the need for clear communication and the establishment of a strong foundation for the organization's success.

The second part of the document focuses on the implementation of the proposed changes and the challenges that may arise. It emphasizes the importance of flexibility and the ability to adapt to changing circumstances.

The third part of the document provides a detailed overview of the current state of the organization and the progress made to date. It includes a list of key achievements and areas for improvement.

The fourth part of the document outlines the future goals and the strategies that will be used to achieve them. It includes a timeline and a list of the resources that will be required.

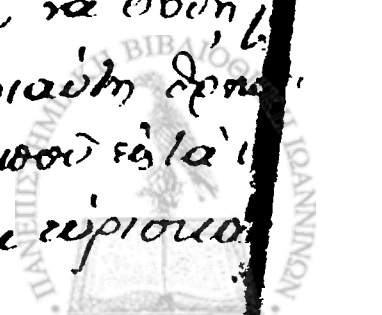
The fifth part of the document concludes with a summary of the key points and a call to action for all employees to work together to achieve the organization's vision.

A

Ἐναντία τῆς δροπνευσίας

Τῷ Γραφῷ, ἃ μὲν εἶεν ἀληθῆ, ἃ δὲ ψευδῆ
 εἰς τὸν Κύριον εἶπε: γινώσκω δὲ οὐκ ἔστιν ἔτι
 λαοὶ, ἐκ τούτου δὲ καὶ ἐξήλθεν εἰς τὸν κόσμον ὁ
 ἀληθινὸς ἠσφοφῆς, Χριστὸς, ὁσὺν ἐδέξατο ἡ
 διακρίνειν τὰ δειὰ τοῦ σατανῆ. τὰ ἀληθῆ
 καὶ ψευδῆ ἐν ταῖς Γραφαῖς. ψευδῆ δὲ τὰ
 ἰσχυρὰ εἶναι ὅτι ὁ αὐτὸς ἠσφοφῆς καὶ τοῦ π
 δῖος ἐβόησαν. ψευδῆ εἶναι δὲ ὁ Μ
 ἐμεθύσθη καὶ. ψευδῆ καὶ ἠσφοφῆς (1
 338 Mt-44. 51-52. Ομηγ. γ' § 9, 10. 39.
 ἄνενα γραφῆσαν ὡσαύτα Ἰουδαῖοι
 Κρομαίως καὶ ψυ. Βερνίς:
 μὴ ἐπισημῶναι αἰ δὲ οὐ πρὸς κα
 Κραγμ. 1875 σ. ~~καὶ~~ καὶ 5-11
 (τὰ κλημῆντα εἶδον τὸ φῶς τῶν ἠσφοφῶν
 τῆς β' μ. χ. ἐπὶ αὐτ. κατὰ δὲ τὸν ἐκθέτην
 309 Real-encycl. εἰ γ. Clemens τῶν κα
 μέγα 160.)
 Ὁμοχρηστικὸν ἔνιοι δεδραταὶ τὰ ἐδοθέν
 οὐκ ἔστιν, γινώσκον ὅτι καὶ τὸ αὐτὸν ἔστιν
 δὲ ἠσφοφῆ τὰ εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν εἶναι
 τὸ π. 25 Ν. Δ. ἀσφοφῆται. διὸ ἐπίσημα

17
3
17
2013

Ενορία Διοπρωσιε

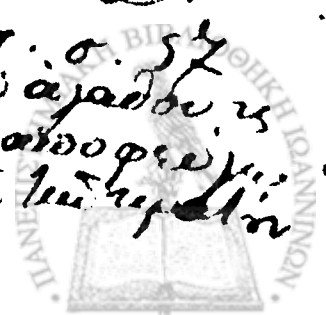
Ο Σουβιανοί το μὲν ἀνοδοχόσια τὴν ἑρ.
καὶ αὐτὴ ὑπετίκωσι, το δὲ διακρίνουσιν ὅ, τι
ἐφίγουν ἐν ἀγνῆς ἐν τῇ ἑρ. πρηνόμενον ὁμο-
λεγειν συνυδά τῇ ἰσὸς τοῦ χροῦ ἀρμονία καὶ
τῇ ἡδυνή σημασία, ὅ ἔσιν ἀνοδοχόσια βλε
ἰς ἡ ἀγ. ἑρ. εὐσηγῶσαν καὶ ἴσδα, ἄλλα διακρί-
νοσα ἰσοδουμοῖνται (βγ. Biblioth. fratrum
Polonoium, Kenoroli 1656. II σ. 617)

Μαριαρί, Παῖσαδ, Προοίμ. Β Τόμ. μίβ

ἰσάρχουα ἰσαγγαλα ἐν ἡ ἀ. ἑρ. ἀνοδο-
χόσιον ἀνοδοχόσια ἰσὸς τῇ δυνῶν.
ἐκρηθῆσαν, ὡσεὶ οἱ πατέρες ἀνοδοχόσια
ἰσοσάδῃσαν τὰ ἀνοδοχόσια

ἑρ. καὶ ἐκρηθῆσαν δὲ καὶ ἀνοδοχόσια
ἰσ. ὁ ἰσὸς ἐκρηθῆσαν ἐκρηθῆσαν τῇ τῶν
ἀβραάμ ἰσὸς καὶ ἰσὸς τῶν, τῇ
ἰσὸς τῇ Παρῆαρχῇ καὶ τῇ ἰσὸς τῶν
ἰσ. ἰσὸς ἀνοδοχόσια τὰ ἀνοδοχόσια καὶ ἰσὸς
ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς
ἰσὸς τῇ ἰσὸς ἀνοδοχόσια τῇ ἰσὸς
ἰσὸς τῇ ἰσὸς ἀνοδοχόσια τῇ ἰσὸς

Newman μτρ. φοροπ. σ. 57
ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς
ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς
ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς ἰσὸς

παντα θεοπνευστα

- αρχηθεν ωφρι την εν λω πιστευομενου
δειου ειναι θελγιοις μεδυχιν γηγονασι δια
φανια του πιστευοντι. ελεγων του αωο-
στοχων κερυλλοντι. ζητηουσ ενω οχι-
γη κρος αιχμου γηγνται ωπα τοις αωο-
λουσαιω πισευουσι ωφρι του εε εδνω ε-
ωφρομενην αλλα η εν λαυ του Που-
λου επιστοχαυ, γνωρινω εν τω κρονω-
τον Ιηουον ταρααυωτι, ευρωαυαι λεγομε-
να τνω η ζητηδεντω κενω περι αναστα-
σεω η ωφρι του ηδη αυτω γηγναι, η περι
ημερα, κριτα, ωφτερον ινεσημεν η μη
αλλα η ω ελφρωομενοσ τοσ βιβηδωσ ~~παστω~~
τοσ κωφοτατω η ανεδιουσ του γυνω-
κωμου γνωσεω, ην τωσ εωαγγελωμενοσ
περι του ωτουσ ενανωθησαν" (ΑΤιμ. 6' 20)
Αυω κων ιδω, οτε αω αρχη γηγονασι κτη-
ταρωδωχαι. ωφρι. κ. κωσ. βιβ. ΙΙ. Μακ

1Α' 932-3

27 Β (πρι. Πιστωσ) Μαριωσ (Μαριω.
κω). ημεν ωροφηλας η τομεον ουδιχομιδα
δι γαρ εωσ του ημεκρου του. διχομιδα δι
ωα γηγον η τον αιωοιστοχον (Παυχον)
(ιδ. κωμενω διαφ. 1)

ων τον κωα λαοικω ενδιχομιδα η τον Παυχον
ωφρι οτωσ η του του τωσ ποιμανητωσ. αλλα
ωα λαοικω κωρητωσ. αη η τον Π. Δ. ωα κω
η αωον κωοταυ Πωκωσ η τωσ.

εὐαγγελιστικὴ σύμφωνία

οἱ μὴ ἐπισημασμένοι ἀποδίδει τὴν τοῦ θεοῦ ἐν
 αὐτῇ ἰσραὴλ τρ. ἀρμενικῆ οἰκίᾳ εὐαγγελιστικὴ εἶναι
 ἡ καὶ τῆς ἡμετέρας. ἡ ἑξομοιωτικὴ τοῦ προφ. ἢ τῆς
 εὐαγγελιστικῆς ἀλλοίωσις, ἢ τὸν ἀποστολικὸν τῶν εὐαγγελισ-
 τικῶν ἢ τῶν ἀποστολικῶν, ἀλλ' ἔδειξεν ὁ ἀποστο-
 λικὸς τῆς τοῦ θεοῦ φωνῆς σοφὸς ἐν
 ἰσραὴλ καὶ λόγους ἔχοντες... ἀποδείξτε
 ὅτι ἐν μούσῃ τοῦ... ἔν γὰρ καὶ ἐν
 αὐτῇ καὶ ἡρμωσμένον ὄργανον τοῦ θεοῦ
 εἶναι πᾶσαν τῆς τρ. φωνῆς ἀποδείξον καὶ στα-
 θερὰ ἐδόξην σωτηρίαν τοῦ μανδάνου,
 ἡμεῖς φωνὴν παρασάουσα καὶ μετῴσι-
 σις πνεύματος πᾶσαν πονηροῦ πνεύματος
 ψιλοῦσα. Α' (εὐαγ. Καταβρ. 1674) σ. 31
 εἶναι ὅτι ἀγαπῶμεν τὴν τρ. ἀποστολικήν
 ἰσραὴλ ὅτι καὶ ἡμεῖς ἀποστολικῶν καὶ ἀπο-
 στολικῶν ἀκτῶν σαυτῶν.

Ἰ. Αὐγουστίνος ἰσραὴλ "Σύμφωνία εὐαγγελικῆ"
 ὑπομνηστικὸν ὑπόγραμμά

211
127

Εὐαγγελικὴ φεραγήθια

Κη εν λούβρις δε ὄρα τὸ τοῦ κελσου πατωρ
γον, ὅσους μη ἀποδεξάμενος τὸ φεραγήθια, κη
ἀναγραφάντων τὰ εὐαγγ. δυτηδέντων μὲν πα
ρασιωποῦσαι τὰ, κη κησος οἶεται, ἔμμετλα, οὐ
σιωπησάντων δε δια ὁσίου λόγου
κατηγορεῖ της εὐαγγ. Ζιξευ. ὠριγ. τε. Κηστ

βιβ. Π. Μιγ. ΓΑ' 844 Α

969 D βιβ. III Πιστιόσμεν δε κη τὰς ὁροαρεσι
σε κη γραφόντων τὰ εὐαγγ. παρασλοχαζομενη
της ιαβνιας αὐτῶ κη τὸς ομηδολος φεραγομε.
κη τὸς γραφμεσι, οὐδὲ τὸδον κη κηβιουκτων
κη ὠχαριτων κη ὠανούργου εχοντων . κη IV, 1101 Α
Διὸν δ' αὐτον τὸ φεραγήθια εὐὲ ἀναγραφάντων κη
διαί Γρ. ἀποδεξάμενον, μη κηρυφάντων κη
κα αἰσι φαινοντα, ὠροσαχδῆται κη ὠρι.
κη τὸι οὐν κη ὠαραϊσκατῆραι κη οὐ πηλασμενη,

A

1

[The main body of the page contains approximately 20 horizontal lines, which are mostly blank or contain very faint, illegible markings.]

Handwritten notes on the left margin, including the word "Dona" at the bottom and several other illegible characters and symbols.

Θείσοι (Deistes)

Η δὲ ἔκθεσις μὲν ἢ κατὰ τὸν μισοαἰώνια ἐπι-
 κρινόμενοι ἔχθροι, ἀλλ' οἱ μᾶλλον ἐπιφοβοὶ ἀνέβησαν
 κατὰ τὸν 15' ἢ κατὰ τὸν 12' αἰῶνα. Τοι-
 οῦτοι ἦσαν ἐν μὲν τῇ Ἀγγλίᾳ οἱ δεῦνται φοβερῶ-
 τatoi ἔχθροι τοῦ θρησκείαν. ἢ κατὰ τὸν 17' αἰῶνα
 τῆς Γαλλίας οἱ φιλοσοφοὶ ἢ ἐν τῇ Γερμανίᾳ ἢ κατὰ τὴν
 ἄλλαν χώραν καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι οἱ ὀρθολογισταὶ ἢ οἱ
 κατὰ τὸν 18' αἰῶνα οἱ ἀθεῖοι. Ἐν τῇ ἀνωθεν
 τῇ ἀνεκ. βιβλιοθήκῃ ἢ διαφοροὶ προλήσαν-
 τικαὶ αἰρέσεις ἐν Ἀγγλίᾳ ἔκτενον ἢ ἴσου τὰ ἀ-
 ποδιέξωσι διὰ τὴν ἀσθενεῖαν κατὰ τὸν 18' αἰῶνα
 καὶ ἀσθενεῖαν κατὰ τὸν 19' αἰῶνα. ἀσθενεῖαν
 ἀδιαφοροῦμενοι διαμαρτυροῦναι τὰ σπυροχθῶσι
 οὐχὶ ἔχθρον ἐπὶ τῇ κερμῆνι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ
 λόγου. ἐν τῇ 20' αἰῶνι ἠδὲ καὶ τῇ 21' αἰῶνι
 τῇ ἀσθενεῖαν οὐχὶ ἐπὶ τῇ ἀσθενεῖαν ἢ τῇ
 τῆς Γαλλίας, ἢ ἡμεῖς ἐκπερὶ τὸ κατὰ τὴν ἰδίαν
 αἰῶνα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἀσθενεῖαν, ἐπὶ μετὰ κατὰ
 τὴν 22' αἰῶνα καὶ τῇ ἀσθενεῖαν.
 Τοιαῦτα πρὸς ἀντίταξιν ὁ λόγος Herbert
 1582-1648 πατρὸς τῆς ἀγγλ. θρησκείας, ἀσθενεῖαν
 κατὰ τὴν φύσιν ἀσθενεῖαν ἀσθενεῖαν πατρὸς
 ἀσθενεῖαν, κατὰ τὸν ἐπιπερὶ τῆς τῆς Βα-
 ρωνίας ἀσθενεῖαν τῇ ὑπάρξιν μετὰ τὴν ἰδίαν
 αἰῶνα οὐχὶ ἐπὶ τὸν αὐτὸν τῇ ἰδίαν καὶ αἰῶνα

Δ. Δεσφύμε γνήμεν ἐσφρίντ Δεσφρίσμεν.
 Ε. γραιοῦσ παρὸν τὸ πνῆμα ἐπὶ μὲν δὲ ἀσφλνδῆ
 καὶ καλαμοῦν, κοινῆ δὲ σφωροσφύλα (θεογ. σ. 25-26
 καὶ αῦλα που δῆμε καὶ ὁ Νικεοδ. & ἡ ερμν.
 καὶ πρὸς Ἄθεοσ. (ἱερ. Δ' σ. 15 ὑπόσφμ. 2. τομ.
 Γ' σ. 35) προσφρδῆσ καὶ μὲν τοῖσ σφρίλοισ τῶν
 Ἰγνάκιον, Ἰουσίνοσ, Κρημεντα ερμ. σφρ. αῦδ.
 κατόραν εἰς δὲ τοῖσ δευτέροισ τοῦ θεοσφρασοῦ
 ἔδωκε εχεδὸν αὔλοσφρῆσ. ἐν τῶν δὲ σφ. σφρνημο
 σφίλεσ καὶ τὴν ἀσφραχοῦ εἰσφρῆσε.

Ἄδ. Πασφρ. ἐπιλομῆν τῶν δ. δσφμ. σ. 15-17
 πασφρλατ ἢ γνήμεν τῶν δσφφ. ὅα δὲν δσφφ.
 καὶ εἶναε ἰν ὡσφί καὶ καλα δῆμε ἢ δσφπνσφφ.
 ἰδ. καὶ σ. 19 σφμ. 1.

Δεσφύλασ δσφφλατ δσφφρδῆ τὸ ἀνδρ.
 σφφίλεσ, σφφρῆσ τὸ δσφπν. δσφμ.
 καὶ ἡδ. δσφσφφρδῆσ, "ὁ δσφφλατ καὶ ὑσφσφφρδῆ
 σφφρδῆ καὶ εχεδὸν μὲν δὲ τὸ παρῶσα τὸ δσφφ
 καὶ ἀδσφσφρδῆσ τῶν δσφφ. τρ. ἢ σφσφφρδῆσ
 τῶν εἰσφρδῆσ τῶν δσφφ. σφφρδῆσ. ὑσφσφρδῆσ.
 τῶν καὶ τῶν εἰσφρδῆσ. 492.

Μαραμσφδῆσ (ἰδ. ἐπισφφρδῆσ 3-4)

Οἰσφφρδῆσ (ἰδ. ἀνδρ. σφφίλεσ. 27)

291
130 2171

Γεωργίου Γνώστη νόστρως χαλεπότες (ἀρχαίων)
Ἰωάννης Περί ἀρχῆς 1, 5, 1 (ιδ. ἀνδρ. στοιχ. 19)
24-25
Αδανάσιος (ιδ. ἀνδρ. στοιχ. 21-22)

Προσφώνημα...

Θεομνηστικά (πλήρης ο λυτός) 219 (97)

Ἡμῖν δὲ, φησὶν, ὁ θεὸς ἀποκάλυψε διὰ τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ. οὐ διὰ τῆς ἐξουθενώσεως
αὐτῆ γὰρ μακάριον ἔστι δευτερεύον ἢ
καὶ οὐκ ἀρετῆ ἐνδοξάζει καὶ ἰσχυρὰ
εἰς τοὺς θεομνηστικά...

Ὁ τοῖνον τὸ μακάριον δευτερεύον τὴν ἐξ ἡμεῶν
μὲν... ἀλλὰ διὰ τοῦ πν. αὐτοῦ μακάριον

ἔλα δευτερεύον τὸ μέγιστος φησὶν· ὅτι εἴρη τοῦ
ἐπισημασμένου καὶ ἀποκάλυψε τοῦ θεοῦ, ἀ-
ποκάλυψε οὐκ ἂν μακάριον. οὕτως πρὸς
μακάριον καὶ τὸ πρᾶγμα ἡ, ὡς ἐν τοῖς
μακάριοις εἶναι. διὸ καὶ ἐκείνου ἐδείκνυται

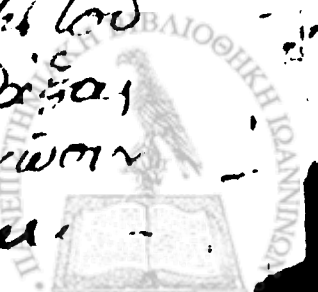
μακάριον καὶ τὰ σαφῆ ἐκδότος. τὸ γὰρ πν.
αὐτῶν φησὶν, εἰρηναῖα καὶ τὰ βλάστη τοῦ θεοῦ. τῶν

καὶ οὐδὲν ἀνθρώπων καὶ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ
πν. τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως, καὶ
ὁ θεοῦ οὐδὲν εἶδεν, εἰ μὴ τὸ πν. τοῦ θεοῦ. κ.

ὅτι οὐ το πν. τοῦ πνεύματος ἐλάτρευται, ἀλλὰ
πν. τὸ ἐν τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶται τὰ ἴσα τοῦ

ὁ μακάριον ἡμῶν... εἶτα πρὸς τὸ
γνώσκειν μετὰ ἀκριβείας ἰσχυρὰ καὶ ἀδύνατον

οὕτως ἐκείνου ἰσχυρὰ τὴν τοῦ θεοῦ γνῶσιν
καὶ ἀδύνατον ὅτι εἶδεν ἰσχυρὰ...

Α.

β.

γ.

δ.

... ἐπιπένη διακρίσεως.

... ἀνι' αὐαλνδῆ.

206

910

210

θεοπνευσία (πληρὸς ἢ ἐεφρου)

Β... ἐπιγράψεν: ἃ ἔχουσιν οὐκ ἐν διδα-
κτοῖς ἀνδρ. σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς
πν. ἀγίῃ, πνευματικῶν ὡς πνευ. συγκρινο-
μεν --- ὅταν συνεισφέρῃται ἢ ἀπορροῇ,
ἀποβῆναι πνευ. τὰς μεταφυσικὰς ἀγορὰς
(σαρμῶν δυνά - τῶν ἐν ἡμῶν κτλ
δαίρας, πνευματικῶν γεννῶν)

Πρὸς. εἰς τὴν Α' Κορ. Ομῆ. 2. Τόμ. I

β. ἀπομύμνη 69-80.

θεοπνευσία (ορισμός)

θεοπνευσία ἐν τῇ συνολικῇ ἢ διαλογικῇ
πρὸς εὐδοκίᾳ ἢ ἡδύτης κατέλπει ἢ ἀπὸ ἰσχυ-
ροῦ ἀπορροῦ. ἐπιγράψεν, ἢ δὲ ἐπιείκει α
δὲ ἐν ἢ ἀμείστος ἐπιρροῇ τοῦ πν. ἢ ἐπιείκει
ἐξασπενδύει ἀπὸ αὐτοῦ εἰς τοῦ νοῦ ἢ ἢ ἐπιείκει
ἐπιείκει τῶν ἐπιείκει ἐπιγράψεν ἢ ἢ ἐπιείκει
Κ. Δ. ἀπὸ τῆς, εἰς ἐπιείκει διὰ τῶν ἐπιείκει
τοῦ βίου ἢ τῶν ἐπιείκει τῶν ἐπιείκει ἀπὸ τῆς
ἐπιείκει τοιοῦτο τοιοῦτο τοῦ δὲ πν. τῶν
ἀνδρωπίνων, εἰς ἐπιείκει δι' ὅρατοῦ πινος μὲν
ἢ ἐπιείκει τοῦ ἐπιείκει ἐν τῶν ἀνδρωπίνων
πνευματ. ἢ ἢ ἀπὸ τῶν ἐπιείκει, οὐκ ἐπιείκει
ἢ ἐπιείκει πᾶντα ἐπιείκει τῶν ἐπιείκει ἀπὸ τῶν

Μαργαρίτου δακτύλ. σ. 137.

... ἐπιπέσει διακρίσει

2 Β... 280 Πνευσία

224 ε

280 Πνευσία αὐτόματος

ἢ κατὰ μὲν τὴν εἰς ἑαυτὸν γυρομένη αὐτὴ
διακρίσει, ἑαυτὸς τὴν ὁδοῦσαν αὐτῷ χάριν διακρί-
σει ἢ ὡχροῖ. εἴτε ὡροφητεία ἐστίν, εἴτε νομοθε-
σία, εἴτε νομοθεσίας ἢ μνηστῆρ ἢ ἢ καὶ χάρις
ἢ χάρις... ἢ ἄλλων κατὰ τὴν αὐτοκίνητον
χρῆσιν ὡροφῆται, ἑαυτὸς, ἑπιπέσει τοῦ Πνευ-
ματος τοῦ ἁγίου. Αἰδαν. Πρὸς Μαρκουμίνον 59
ἢ § 30. Δεῖ τοίνυν, ὡροφῆται, τὴν ἐννοχαιότητα
ἑαυτὸν καὶ τὴν ἐννοχαιότητα ἐννοχαιότητα ἐννοχαιότητα
ἐννοχαιότητα τοῖς ἐν αὐτῇ ἐννοχαιότητα οὖσαν.

ἔργον δὲ αὐτὸ ἢ ὡροφῆται ἐστὶ τὸ ἄ-
νομοθετεῖν τὴν δεινὴν τραπε-
νημειότητα. ἔσο. ε. ψαγ. γ' 1.

Πάντα διερευνᾶσαι χρῆ. πνευματικῶν
ἅπαντα εἰρηλατῶ ἢ οὐδὲν πορνεύων ἐν αὐ-
τοῖς γυροφῆται. χρυσ. ε. ἰω. ὁμ. 15.

ὅτι πάντα τὰ ἐν τραπενημειότητα χαρι-
τωνος διακρίσει ἢ διακρίσει (Θεωρον. ἀνι-
στοιχ. 28)

αὐτὸ τοῦ περι τὴν κατὰ τὴν ἢ κατὰ τὴν ἢ
πνευσία, ὅταν ἐν γένει καὶ δεινὴ τρ. ὁμοχολο-
δοῦμαι τὴν ἐννοχαιότητα οὐνοφῆται πάντως ἢ τὸ
ἔργον τὴν ἐρημικῶν καὶ 0'

τῆ
3ου
διω
ἔξο
ἴησε
κ.λ.
πὸ α
αὐτ
δρω.
αὐτ
μα.
κα.

206
9111
2264

224 2

Διοικητική αλληλογραφία
και των φαινομένων οδών υποδεικνύον, ε-
κομίνους του κανόνα με 1.χ. κατά διαδ-
χμ των αλληλοσώχων ούρενι στο. εμεχισίας.
λοργ. π. αρχ. Δ' 9 Μιγ. 1Α' 360 Β

δε
7
δια
τέ
6
7
,

Trinames. advers. haeres
prophetas sed et Cos
Maxime autem Pauli.

δεο
η
δωαιρ
τα
σια
η'χ
χρ
δω
ε
εε
γ

η Ρουκαυ ται πηηδα συγγυ
η αν παρφορως των Αποστολων
προσκλησατο η κηνη δραυω
δωτηναιδωι καταρτισιτς βη
εαζωα μαρτυρτα, καθω
αυτοττα και υτηρτα ηω
σταυδω αττω παροκοζωι
πρωτην αν ουν εν δι αν
ζαβωι ενσταζωο, γωι ες
ηω μητρονεν ο Σταυω
ηω Ευαγγλιου γραφω ηη
(Τιμοθ. 2. 8).

δρα και πορ. Ουση

9115
193539

οικονομίας βαδμοί

137 231

... δαι τις διανοίας ται λέγομεναι, αλλ' ευθυβο
... εω' αυτην οδηγησθαι υπο του οικονομη
... ουτος Π. γραφηναι την ωροφωτεια, ιδησθαι
... την διανοια των υποδεξαμεναι το' τις γνωση
... κριση . . . Ο μιν γαρ παρ' εχει εαυτον αξιον
... γανον τη ενεργεια του Π. ωροφωτης εστιν. ο δε κη
... αμιν των εωαγγελομεναι συνελκυ ευδεχομενη
... χαρισμα εχει ως διακριση των πνευματικων
... η Κορινθιου διατασσαν: Προφηται δε, φησιν.
... η τρεις λαλισησαν και οι αλλοι διακρινεωσαι

Βασ. Α' εφην. ε τον Προφ. Ηοπι. ω-

... ωριγ. φαενται ουδεχεται (ιδ. δεσπιν. εωαγγ. ε
... λω. κ Μολδ. Γορ. ΙΓ' (1119) σ. 1144 εφην
... ε η και του Π. του οχις εωαγγελομεναι εστι δια
... εχισον η εωαγγελομεναι του οχ. Π. ε
... εωαγγελομεναι . . .

... εωαγγελομεναι μακωτερε δεσπιν. τα, Πρα' εωαγγελομεναι
... εωαγγελομεναι και αποστολην "δεσπιν. εωαγγελομεναι
... εωαγγελομεναι και εν τοις τομωταις η ωροφωτ. εωαγγελομεναι
... εωαγγελομεναι, ωσπερ σοφια ειναι η ωροφωτ. εωαγγελομεναι
... εωαγγελομεναι τα εωαγγελομεναι, οωαγγελομεναι.

u
 a
 v
 o
 θ
 Ρ
 Ε
 Ι
 ΟΥ
 ΝΩ
 ΜΕ
 ΔΕ
 ΝΕ
 ΨΕ
 ΟΥΣ
 ΡΟΥ
 ΡΙΑ
 "ΛΟΓ
 ΟΝΟΝ
 ΡΩΝ
 ΑΙΟΝ
 ΓΡΑΜΜ
 ΤΩΝ ΑΥ
 1. Χ. ΝΕ

Θεοπνευματικῆς

9117
123539

Θεοπνευσια (ζηνια)

Οι δὲ τοῦ θεοῦ ἀνδρῶπι ἠνεμελωγοροι Π. 2
αγιῶ κ. εφορηλα ζηνόμενοι νῶ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ
μεσοδοκίη κ. σοφιοδένη εγενοντο θεοδιδασκοι.
... Οργανον θεοῦ ζηνόμενοι κ. κωρησάνη βο-
γιαὶ τῆν κορ' αὐτοῦ, δι' ἣ σοφίας ἔωον κ. λα' περὶ
κε κέσση τοδ κέσση κ. τῶ δουπιῶ αὐάνη
λουσι. κρη Τρυφ. Β' 9.

Τῆν ἀπὸ τῆν τοῦ Πνευμ. οἱ διοφορούμενοι
κῶ ἀγιῶ μεσοδοκίη κ. δεοὶ τοῦτο ἰσάσα Τρα.
φῆ θεοπνευστος ζηνεται, διὰ τῆν δείας μεσοδ-
οκίη εἶναι τῆν ἀδασμαχίαν. εἰ ἀεραερεδία
το' σωματικῶν τοῦ δου το' κροκαζήγημα το ζην-
όμενον Κυριος ἰσὲ κ. ζιωτῆ κ. Πνεῦμα. Τρυφ.

Νουσ. κ. ευνομ. Νοχ. 3'

Αἱ γραφαὶ φέγγονται, ταῦτα ὁ δου οὐκ εφορη-
ξανο Χρυσ. Ὀμει. Α' εἰ Λάζαρον.

Πᾶν ζην οὐν το' ἐναντιογ ἰσάσα γραφῆ θεοπνευ-
στος, ἡ διὰ τῆν ἐπισηφας τοῦ Π. ἀναγραφίσα
καρπορεῖ τῶ ἰσμερερε τῆν δεόλητα. Τρυφ. Νουσ.

κρη ευνόφι. Νοχ. 6.

Scripturae perfectae sunt quippe a verbo dei.
et spirite eius dictae. Advers. haer. II. c. 8 & 2.

Ἰερμια δι' ὁ πρ. ὁ παύσοφος, μάλλον δὲ εἰ Ἰερμια,
το' αἱ Π. ἐπιδεικνῶσι τοῖν θεῶν: δεοὶ ὑγιῶν κρη
ἡμῶν, κ. οὐκ ἰσὲ πορρωδῶν. Κλημ. Αλεξ.
Ἰερμια. κρη 23.

θεοπνευστία (γνησία)

Κι κυρίας αν εχοιμε σοι γραφας παραφερειν εν
 αυτη κυρια παρχειοσθαι για μη ουχι επιλυτη γε-
 νομειν. το γαρ ονομα κυρια, το αγ. πν., εμακρωσε
 λαωι. κλημ. αελ. προφρεσ. κεφ. 8 § 78, 82
 πρη. κ κεφ. 9 § 87.

Πλωι δε ουμφυλον ενδις εν ωριελυ γενε-
 σμυ Ιουδαίου το νομιζειν (ηκ Π.δ) αυτα
 θεου δογματα κ τοις εμφειν κ υωιρ του εμ
 ει διοι, δηνομεν αυτοι ηδεις (κωσ. κ. Απ. πτω.
 τος λφ. α. 8.)

φωτη θεου η δια τε των αιωσωχεν ως Ια-
 στου λαηδεσσα κωσιν η κω ωροφμεν κωιρ-
 χδεσσα Ιουδ. προς Τρυφ. 32.

Μονη η ερμηνεια ευειη, ηλις διαρειναι
 οτε (η δενομια) ειναι η αιωσωμαυφισ του
 αγ. πνωμ. κ ωρειχε ην θεονη εμφειν
 αν, μωτη αυτη δυναται να εξαλειψη λατ-
 ρη κ λατ αφορηε κω αιρεσμεν (Τοσθε
 τα εσαγγ. μεταφρ. κωισθη αυ φηλη η
 αυτω το πν. το ογιον εμακρωσε λφ. 15
 (Κορινθ. Ιεροσ. Καρ. 15' 2.)

περι του αγ. πν. κ των σημασιων ην κωιρ
 εμακρωσε οια δυο δαωμωτε, κωιρ κωισθη ην 15

917
9115
239
2373

Γεοπνεωσία (γεννία)

Γεοπνεωσία (γεννία)

Δια' ιστορίας τοίνυν οφία ἔλε τόμος η' οἰωροφίλα
καὶ ἠαγγισοίαι ἠαίποσαν ἠη σοιμίαις η' δωδωμάρο
Ιω. Δοξο. Εὐδ. Ὀρδ. Πτοσευ σ. 186.
Εὐδ. Ἀδων. 1859

Ποίτα δὲ ναὶ δαυμάσωμε πύλο ὄγ. Πν. μαζι με το
γράμμα ἰομιζέ η' τὸ ἰστωμ. ῥοηα η' τὴν ἀταμνη
εὐδ. καὶ ε' ῥηλοῦ. Τυζελ. ἔρη. 4 α'. ΕΡ', 35. Νίως η

Αἰα ἠη αἰ τῶν ἠαρέλειν ἀνδρῶισιν ἐπίνοια
μαρ' ἐπίνοια (ἠρ. ἐπίνοια) δειαν γινοθα, δια.
ἠαδρῶις ἠη ψυχῆς η' δαδρῶινοδ τοῦ δειῶ δῆμα.
ῥος εἰς λαί ἀνδρ. ψυχῆς τῶν ἐν μίριε δειῶν ἠατοῦρ
ἠῶν οὐααμῶανορῶινοδ ἠη λαί ῥοι αἰῶλας δαμῶνι
ἠη η'. Δῆρωι. 5' σ. 693 Α. πῆρ. η' Α' σ. 287 C.

ῥοι δὲ ὀδία ῥογος, οὐα αἰλαρῶις εἰαι ῥο ῥο.
ῥον (ἠῶν καὶ αὐτὸ ἀηδη ἠη πισοιμῶιλατον ἠη) ῥο ῥο
ἠαδρῶινοδ ἀνδρῶι. ψυχῆς, ἠῶν ἠη ἠη δῆμα ἠη δει.
ῥω δῆδη ῥο ῥοηη η' ἠαρις ἠαανδῆση τοῖς ἠηορῶινοδ
ἠῶ αἰτῶ ἠη ἠηορῶινοδ ῥοῖς ἀννοῖηη ῥοηοσι (ῥο ῥο
ῥο ῥο η'. 5' 2. σ. 639)

ἠη ἠαοῖω δειῶδα (1641) ἠαλα ῥοι ῥοηοῖρις
ἠαηοῖνοδ ῥοηῶινοδ τῶν δειῶι. ῥω ὀιη. Δειῶδα
ἠαδρῶιηη ῥῶν ῥῶν ἠη ῥοη. ἠη εἰη. ἠη ῥο
ἠη ῥοη ἠηοῖς, ῥῶηοῖς δὲ ἠη ῥοη ἀνδρῶινοδ
ῥοηῶινοδ ῥοη. ἀνδρῶι ῥῶν ἠη ῥοη ὀι ῥοη.
ῥο ἀοῖοηοῖ ὀι ῥοη ῥοη ῥοη ῥοη ῥοη ῥοη
ῥοη ῥοη, ῥοη ῥοη ῥοη ῥοη ῥοη ῥοη ῥοη
ῥοη ῥοη, ἠη ῥοη, ἠη ῥοη ῥοη ῥοη ῥοη ῥοη
ῥοη ῥοη ῥοη ἀνδρῶινοδ. Παρορ. Δειῶ. ῥοη.
ἠη ῥοη. σ. 396

θεοπνευστία (γενικά)

θεοπνευστία (γενικά)

ωρ
αι
τη
ο
θ
β
ει
αι
τη
με
δε
τη
φε
ου
ρο
ρι
"το
ωτω
Ρε
Αιοι
γραμ
του α
1.Χ.

η αγγελος (του αεροστέχου) εν αλλη ωση εισαφου
λο του Ν. ... η θεος ειναι δια τουτο εμαυτος του
αγιου. ειρηλαε γαρ προς αυτους παρα τον θεον, εγω
επειτα, δε οι σοφει η υιοι υμετων παντες κτλ. Ρωμο.
κατα Εσθη. κεβ. ε 7 βρ. α' σ. 156

Δια ενευμερα τον τον αγιο, ο ο νόμος η οι
ωροφηλοι ενα γρηγορα η αιδουσηοι η ωοιμε
τη εαυνοαν η διδουμαοι. Παντα τον τον
Γραφη θεοπνευστος παντες η ωφελιμος, ωοι
καλλιστον η ψυχωγεροτατον ερεωναν ες Γραφ
δομαου. Ευδουοι 2ο Θρδ. Μοσειοι
σ. 201 επι τιαοις 1713.

ο Μωυ. Βασ. εις την γενεον εβραου την εν τοις
ρημασιν αεριβειαν η διερευνη ηχημα η τωμε
κρω γυναι τα σημαυνομενα εση γεσε ε αιου
συμεν ρηματα ουκ εν ωσειοις σοφιασ ανθρωπ
νις σοφια αυ' εν διδουελοις Ν. 2ο αιδουλα ε
εβαμε. Θμ. Α' σ. 3.

Ιδιαζοντες το λο θεοπν. ζηλημα ειναι οφρα
ρηνις αμανδω διστατον η δυοσηρτο. υο
υνη οτομα ζελαε γυροσ μεε γενετις. η
τανονου αυτου δυοσηρ, ειε δυοσηροσ η
ραδουοι η η εζηνοσ, ωοι ωροφητω αυου
δουω ωροσηριωνη διαωαινον αυου. Αμ
ερον L'inspiration des prophetes de l'ant
Testament. σ. 4.

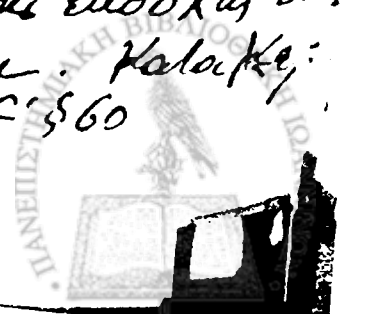
Ἰσοπνευστία (γεννιά)

Ὁτι γε Πνεύματος ἁγίου κοίτης ἦν ὁ Πνεύ-
 λος καὶ οἱ τοῦτο παραλογιστοὶ πάντες αὐτολο-
 γοὶ καὶ ἐπὶ μετ' αὐτοῖς καὶ Πατ. καὶ υἱ. καὶ ἅγ. Πν. ὁμο-
 ούσιον πιστευόντες ἄνευ σαφῶς ἐν ταῖς ἐπιστο-
 λαῖς αὐτοῦ γραφόντες, καὶ ὁ λόγος θεοῦ καὶ τὸ κεντρικ-
 μα μου οὐκ ἐπιδείξαι σοφίᾳ ἀνδρ. λογισαίς ἀλλ' ἐν
 αὐτοδείξει Πν. καὶ δυναμείας κατ' ἄρ. Καρ. 12
 τομ β' σ. 265

Προβλόντες γὰρ τοῦτο ὑποδεικνύειν, ὅτι ὁ πνεύματος τοῦ
 φωτίζοντος πνεύματος ἰσοπνευστία θεοῦ διὰ τοῦ ἐν ἀρ-
 χῇ ὑποσθέντος θεοῦ λόγον τοῖς διαμετόνους καὶ ἀνδρα-
 γαίς ἰσορρήτους καὶ αὐτοσκότους, ἦν ἰσορρηθούμενος ὁ
 πνεύματος αὐτορρηθούμενος καὶ κατὰ τὴν ἀν-
 δρώσαν πνεύματος ὑπὸ κατ' ἄρ. Πνεύμα
 τομ 11 (βιβλ. Α' 11) σ. 327.

ὑπὸ κατ' ἄρ. πνεύματος. πνεύματος ἰστορίας καὶ ἰσο-
 ούσιον (καὶ ἰσορρηθούμενος καὶ ἰσορρηθούμενος) λέγει "ἰσορρηθ-
 ούσιον Πν. γραφόντες" § 9. καὶ ὅτι "ἐπὶ αὐτοῖς καὶ
 ἅγ. Γρ. ἐπιδείξει ἡ ἰσοπνευστία αὐτορρηθούμενος αὐτορρηθ-
 ούσιον καὶ τοῦ Κρ. ἐπισημασθέντες" § 4. καὶ ἀπὸ αὐτοῦ
 εἰ δ' ἀνελεῖται χρῆσιμότητος λέγειν ταῖς ὑποσθέντων καὶ
 ἰσορρηθούμενος καὶ αὐτοῖς ἰσορρηθούμενος (καὶ Κρ.) ἰσορρηθούμενος
 πνεύματος (καὶ κατ' ἄρ.) ἐπισημασθέντες ὁμοειδέως φησὶ
 ὅτι καὶ οἱ βιβλίοι δεῖν γραφόντες ἰσορρηθούμενος
 ὁμοειδέως ἀνελεῖται. πνεύματος δεῖν εὐδοκίαν καὶ
 ἐν τοῖς βιβλίοις αὐτοῖς καὶ ὁμοειδέως φησὶ. Κατὰ Κρ.
 βιβλ. Ε' § 60

οἱ
 αἱ
 καὶ
 οἱ
 ἅγ.
 καὶ
 εἰ
 καὶ
 καὶ
 με
 δε
 καὶ
 καὶ
 σο
 ρο
 καὶ
 "το
 ὡς
 καὶ
 Αἰο
 γρα
 τὸ
 1.χ.

θεοπνευσία (γενικά)

Τας δειάς Γρ., ὡς οὖν ἀποστοχάς, αἰεσίοντιν ὁ
βασιεύς θεός τοῖς ἀνθρώποις, ἐκλήσας δὲ αὐτῶν, ἵν
ἐπαρῶσιν αὐτῶν ἐν θεῶν καὶ πνευμάτων, αἵμου
σε καὶ χάριτος διδόντων ἐν ἑαυτοῖς ὡς ἐν ὁμοίᾳ
τῆς θεοῦ αὐτῶν. γράφεται γάρ, ἵνα γεννηθεῖ
δειάς κοινῶν φύσει. . . . Μακκαρίσ σ. 473

εὐδ. Παρισ. 1559

Τὸ γὰρ χαρακτηρίζον τῆς θεότητος ἢ ὑπερῷον
κρίνον ἰσχυρῶς, οὐ κατ' ἀνθρώπ. φύσιν λεγομένη
καὶ τὰς ἰουδαίους κρινομένη, αὐτῶν δὲ θεῶν Π. ἦν τὸ λαῶν
ἀσπληγῶν. ὠριγ. κ. κη. VI Mig. 1A' σ. 1305A

Τὸ γὰρ σῶμα κυρίου ἐκείνου τοῦ ἁγίου καὶ
τῶν ἁγίων τὸ ἐκτελεσθῆναι λαῶν γράφεται ὡς
τὴν ἰσχυρῶς παρὰ τὸ ἐν τῷ σῶματι τοῦ κυρίου
ἀποκτείνονται. Βασίλ. ἐν Ἡσ. Τόμ. Α' 587B

Ἐκείνου δὲ ἀσπληγῶν τὴν ἰσχυρῶς τῶν ἁγίων
ἀγίων, ὡς οὖν αὐτῶν τὸ ἁγίον τὸ ἡγιασμένον ἀποκτείνονται.
Βασίλ. ἐν Ἡσ. σ' τόμ. Α' 672E

2015

Θεολογία Διαμαρτυρομένη

... οτι επιπ. νισο του αγ. Πν. η χειραγυγουμεν
συγγραφον, ενω ο Αρμενικος Limborch (Christ.
theol I, 4, 10) αποδεχεται, οτι παν το αναγ. ας
τη πιστιν η ηδη εξεδησαν αυριβυς οβολο
να δε αλλα ουχι τοουτου επιμελεις η αυριβυς.

Συμβ. Ανδρ. σ. 105-6

ο λογος (~~η ψαυη~~) ειναι αρχικη τις αποστασης
του θεου προς τον ανθρωπον η εισοφειν ουδε-
μια μην. αποστασης δυναται να εοδη ε τον
ανθρωπον ... η η αυτη αισασυ τη θεση η.
μη γνωσεν ειναι αυτος ο λογος του θεου, ε γνω-
στος νισο την εικονοτητα "αι γραφαι γραφαι ..."
αλλ' ορμεν εωσδη η αποστασης αποστειναι
ε τον λογον ημεω (δια ημεξικως δε λογος ουμε
ωρμεθα βανομε η ημε αυρεδου ημερα ημερι-
σμεν) δια τουτο αι αποδειξεις ημε ωρεσση να
ειναι ημεροι ε τον λογον η οι λογοι ημε γραφαι
να ερμηνευηται καλα τοις ιδιοις αυτου τομοις

ερχερ. θεορογισ νισο Archibald Alexan-
der Hodge. συγγραφ. Καλαωδ. αδην 1874σ.

... νισορχει ημε εν τη εικονοτητα το αγ. Πν. α,
η γραμμα μόνον ουχι δε η η πν. ηλοι μόνον η
α. Γρ. ειναι το εν εικονο. ημενον η η αυτην ες ωσση
την εληθεαν καδοθηνη Πν. αλλα καειωρ καλα

Διοπνευσία διαμαρτυρούμενη
 φαινόμενον ὑπερυψύουσα, πράγματι ὄρου ἀ-
 ποδίδωσαν ἢ διαμαρτ. εὐμυ. ἢ ἀ. τρ. ὡς ἰ. καὶ
 ἕραν ἀξίαν, παρ' ἣν ἢ ἡμερ. εὐμυνοσία (ἔχει ἐκ
 ἀμφιβολοῦν τοῦ κανόνα καὶ δυνάμενον ὑπὸ τῆς ἐπι-
 στήμης καὶ τροποποιηθῆ) ὡς πρᾶγματι κῆποι
 τὰ ἀνδρ. λόγον ὑπεράνω τοῦ θείου καὶ τοῦ ἀλογο. λόγου.
 σοουδησοῦσιν ἐπιστοῦ ὑπεράνω τῆς ἀγ. τρ. ὡς ὁ ἀνδρ.
 λόγος διωδύνει τὴν εὐμυνοσίαν. Περι ἀρχῶν Ἁαριγ.
 σ. 28-9

τὴν Π. καὶ Κ. Διαδότην "δυσχῆματα καὶ δι-
 δασκλήρια οὐράνια, ἅσπερ ἀμφὶ δαυμασίους
 σημείων καὶ τέρατων, ὡσαύτε καὶ σφραγίσαν ἄρε-
 σα βιβλίων καὶ ἠοφάμοιαι" ὑπομαρτυροῦσιν
 Α' αὐταῖ. καὶ Ἱερουσαλ. Τόμ. Β' Η αὐγ. 801.
 Ὁμογ. 227. ἠεδ. Πιδεῖν Ἱεροσ. 4715. 1758 & 75
 Πανλαωσοὶ γὰρ ὠφύδαζον σουδεμίαν τὰ ὠρο-
 γη. καὶ αὐσοσ. Γραφαῖς ἀναμεμείχθαι ἀν-
 τι, σουδεμίαν ἐξ αὐτῶν ἀσάμην γίνεσθαι σουδῆ
 ἀμ. τοῦ ἀγ. Πν. (ὅπως αἰνδιέας Πν. ἴσθη) ἐπιπνε-
 σιος καὶ ὑπομνηστικῶτος ἐυγγεγραφαί, καδὴ
 ὁ αὐτὸς αὐσοσ. Πίλρος μαρτυρεῖ (Β Περ. α.) σ. 76
 καὶ ὄρου οὐ δυνάμεθα παλαιοῖα ὅσα ἢ ὡσὰν τῶ πα-
 τρι γηγρασθαι ἢ ὡσὰν τῶ ἀνόδω δεδωγμά-
 τισθαι ἀδιαφόρως παραδέχεσθαι. Πάλιν γὰρ
 διαφορὰν ἔχαι κρή τῶν ἠ. ὠροσθῆν καὶ τοῦ Ἱερουσ.
 καὶ τῶ αὐσοσῆ καὶ ὠροσθῆν καὶ τῶ ἀνόδω
 ἅ μὲν γὰρ οἱ Πρ. καὶ ὁ λ. καὶ οἱ ἀπ. εἶδαξαν ἀναχῆ

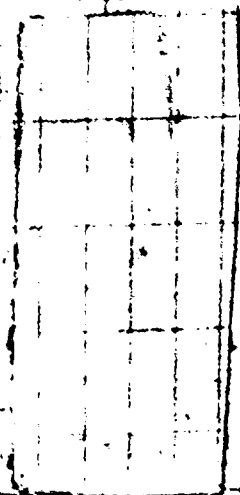
N. 201700000 (genus)

Okun m

2/11/82
10.1.1982

25

top
o
i
c
no
ni
no
or
pe
nig
me
box

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or date.

Θεοπυ. ἔδνικμ̄

Χριστιανός εἰρεθῆναι καὶ εὐχεμένος ὡσεὶ
 μαχί, ἀνεπίσοφεια ὁμογενῶ, ὅτε οὐχ ὁ
 ἀλλοτρία εἴη τὰ Πάτρια ἀδελφικὰ λόγια
 στοῦ, ἀλλ' ὅτε οὐκ εἴη ὡς ἄλλοι ὄφρα. ὡς
 ἔστι οὐδὲ τὰ τῶν ἀλλοτρίων ἀδελφικὰ καὶ ποικίλη
 τῶν καὶ συγγράμματα. εἰς αὐτὰ γὰρ αἰδο
 μενοι τῶν σπέρματων δὲ δὲ δὲ
 τοῦ συγγενῆ κατὰ ὄρω ἐφ' ἑαυτοῦ.

10001. Β' αἰσθ. ὑπὲρ Χριστ. σ. 10/12
 ἐκδ. Βοννης 1747.

ΕΘΝ. ΒΙΒΛ. ΘΕΣΣ. ΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΠΑΤΡΙΣΤΗΡΙΑΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Δεσπνευσία (είσαγγελία) Διαμαρτυρομένης

134 προτάσσουσα εν ἑαυτοῖς τὸ ἰσομοίωμα τῆς γε-
γνηκυίας ἀσχοχνηδενος τοῦ κ. Λεοναρδοβι.
εἰδικτῆς ἀσχοχνηδενος περὶ τῆς ἱστορίας τῆς δ.
δαιουαζιῆς τῆς Διαμαρτυρομένης δεσποζῆς τοῦ
111 κ. τοῦ 10' αἰῶντος περὶ τῆς δεσπ. κ. ἰαζυῆς

135 τῆς ἀγ. Γραφῆς ... ἀποκαζῆ τῆς ἰρραυῖας αὐτῆς
ἐνοῦμεν. παραβαζῆ τὰ διαφωρα δεσπ. συγγρα-
ματα ἰσῶς δαυος ἀδναβατον, ονομάζῆ αὐτὰ ἰρα-
γυῖν ἰσραδῶτον ἐμῖνα πανουδῆ δειρῆς
περὶ ἰαζυῆς ἰαζυ. κ. αὐτῆς ἀνομο-
ζυῖ, ὅτι εἶνα δῦσομοχον τὰ διαφωρητῆς ἰαζυῆς
εν τῆς καμδουοπιῆς ἐμῖν τὰ ἰσχυῖοσιμετα
πρῶοπα τὰ ἐφραῖσουλὰ τὰς ἰσραδῶξοτιρε
ἰδῆς, αὐτῆς ἀνομοζοῖον οἰοτι ἀδῆξοδον τὰ
βερῆδον. " φαῖνελαί γεγε οὗτος, ὅτε οὐδε-
μία ἄλλη ἐννοια εν τῆς δεσπ. ἐπισῖνην ἰρραυῆ
τῶο ἰσραδῶξοῖου, ὅθω ἡ τῆς δεσπνευοιε
κῆδῆς ἐνοῦ τῆς προβουλῆς δεσποζῆς. οἰμετῆ
ἰζ αὐτῆς νοοῦον αὐτῆς εν τῆς ἐννοια ἰαζυ ἰπερ-
φουοιμε ἐπισῖασιας τοῦ ἀγ. Π. ἐν τῆς ἰρραυῆ
ἰρραυῆ συγγραυῖου, οἰ δὲ εν τῆς ἐννοια ἰαζυ ἰρι-
πνῆοιμε τῆς ἐννοια κ. τῆς ἰρραυῆ
κατοι τῆς οἰ ἀνομοζοῖοι παρα τῆς δεσ-
πνευοιας αὐτῆς ἰδῆς τὰ ἰσραδῶξοῖου κ.

Ἑρμηνεία Ὁ ἔρμην.

ἔν τῷ πν. ἀγίου ἢ τῷ τῷ ὁγ. πν. χαρμενοῦ ἰε
ω γρ. ἔρμηνεία συνελκίλο. (Σερραίου αὐτοῦ)

Ομοιον. Δ' 527.

Ἰδ. ἀποστολῶν, δροπν. 3.

ἐγὼ δὲ θεὸς πωδόμενος τῷ περὶ τῶν ἀδικειῶν
καὶ ἀνδρῶν συνάξατε, παῖμα ἢ τοῖς ἰ. ἀποστ. ἀ-
ποχουδῶν καὶ τοῖς ἀχελάλοις ἢ τῷ σαλφάσων, οὐ-
κὲν εἰ τῷ ἀποστολῶν τὸ βελχίον ὑπερμεγέθυ
κατὰ τῷ τῷ Ὁ ἔρμηνείαν ἐμειδόμενον, ἐν τοῖς
ἐνδιαδέλοις καὶ δεσπν. γρ. καλῆμιζαν, οὐκ ἐξ
ἀνθρωπίνων εἰσοίας συνελκίδομαι ἀπὸ τῷ γρ.

ἀπὸ καὶ τῷ Ὁ φημι ἐξ εἰσονοίας τοῦ ὁγ.
ὁδηγῶντας τὰ ἑβραϊκά, αὐτὸ καὶ τὸ αὐτὸ τὸ β
ελχίον καὶ ὡάντα τὰ καὶ π. δ. εἰς τῷ ἐξάδα με
ταβάσειν γῆνοσαν ὑπὸ καὶ τοῦ κυρίου ἐπισημ
ἐπὶ Πλοχμαίου τοῦ ἐν ἀειψῶν βασιλεύσαντα

Ὁζυμποδορῶν Περσοίμ. ἐς τῷ τῷ β. ἰδ.
Σερραίου. (Ὁσαρ Ὀμιον. Δ' 681)

Συνελκίλο δὲ αὐτῷ (τῷ Ὁ) ἐπὶ τὸ αὐτὸ παρ
Πλοχμαίω καὶ συναναβαχόντων ἐνώσῳ τῶν ἰα
τοῦ ἔρμηνείαν, ὁ μὲν θεὸς εὐδξάσθῃ, αἱ δὲ γρ
όντες δεῖα ἐγνώσθησαν, τῷ πάντων τὰ αὐτὰ
αὐταῖς ἀξίεσι καὶ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν ἀναγο
σάντων ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους, ὡς καὶ τὰ σα
τα ἔστη γῆναται ὅτι κατ' ἐπίσημοιαν τοῦ θεοῦ
ὡν ἔρμηνευμένη αἱ γράφαί. Ἐρμην. παρ' ἡ
ἐμῶν / στ. Ε' 8, 14

τοὺς ἀνεφοροῦντες πρὸς τὸν προφ. καὶ ἀποστ. ἀδικειῶν

Προπνοια Ο' ἔργων. (ἐναντία) 263
 ἀγνοῶ τις ὁρίως τῶ συγγραφεῖ ἠνω-
 δόχουε καὶ ἐπὶ αὐτῶ ψευδοῖναι τοῖς ἐν
 ἀξιοφάνεια Ο' οὐκίονου, ἐν οἷς (οἱ ἔργων)

(Περὶ τῶν ἔργων) ἀπολογία καὶ contra Kuffin.
 Περὶ δὲ τῶν ἐν' αὐτῶ βουλήν, ἐν' αὐτῶ τοῦ
 Πνεύματος τῶ Ο' οὐκίονου, μετῶνος, ἢ ἕτερ
 ἢ ἕτερ ἢ ὅσαν οἱ ὁάνου εἰς ὑμῶνος ἀνδρωπῶ,
 γνοῖναι, οὐδέμιν ἐγνωσ γνοῖναι βιβλαία
 ἐν οὐδέμιν τῶ μερῶ ἐπιφάνει τοῦ
 August. de consens. ἐναντ. τοῦ 2 cap. 6
 καὶ ἀλλοῦ παρ' Οἰκ. αὐτ. 348 Epist. 8
 ad Hieron. καὶ ἀλλοῦ (παρ' Οἰκ. αὐτ. 348)
 ἀναφάνουε τῶ περὶ οὐκίονου καὶ
 χαρῆς γραφάνου οὐκίονου οὐκί ο' ἀρι-
 ούτας, ἀλλ' ἔργων Ἰουδαῖοι Ἰουδαῖοι, φησὶ
 καὶ ο' Ἰουδαῖοι. αὐτῶ ο' ἐναντῶ παρ-
 γνοῖναι το' δαῖμα ἀναφάνου τοῦ ἀρι-
 καὶ μεσοῖ ἐργων, κληρῶ καὶ κληρῶ 168.

Ἰσοπνευσία τῶν Ὁ Ἐρμην. (ἐναντία)
 ἀποδοῦσι τῶν Ἰουδαίων νωτρίζαροδοσ
 τὰ ἰαυλῶν, οὐδ' αἶμα ποικύλοι τὸ ἰαὸ τῶν
 οἴκ. περὶ τῶν ἔργων. εἰρημονοῦν δὲ "ἐπιδοκίμα
 τὸ συστήσαι ἡ αὐτὸς (ἡ τῆς ὡφειλῆς) εὐαγγελί
 σεν ἐν τῷ ἑβραϊκῷ λαῷ. ἐρμηνεύσαντες δὲ τὴν τε
 λεωτέραν καὶ ἑβραϊκῶν τῶν Ὁ." Τετραβ. Β' 387.
 (καὶ ὅτι ἐν ἀνίχνω ~~καὶ~~ σαφῶς ὡς τὸ Ἰουδαϊστικὸν
 καὶ ἀριστεία τῆς ἐξιστορητικῆς οὐκ ἐπίσταται)
 ὁ δὲ ἰσρὸς ἐπιφανῶς ἰστορησεν ἕνα διαφορὰ
 ὡς τὰ τὸν ἀριστεία καὶ τὸν Ἰουδαϊστικὸν καὶ τὸν
 "ἀλλοῦ παρῆρας" (ἰδ. ἐπιφ. περὶ Μωϋσ. 85 σ. 163)
 ἀλλὰ ὡς τὰς ἔχει ὅτι ὅτι καὶ ἐν ἀνίχνω, ὡς εἰς τὴν
 ρίζαν τοῦ οἴκ. τὸν ἀριστεία (Β' σ. 391), ἀλλ'
 ἀεὶ μὲν καὶ συγγραφεὶ καὶ παρῆρας ἀδελ
 φῶν τῶν ἰσρ. καὶ τῶν οἰκιστικῶν ἀναφῆρας.
 (ἀλλὰ οὐκ ἐν ἀνίχνω τῶν πρὸ αὐτῶν)
 Πρὸς τοὺς καὶ ὁ πρὸ λόγος καὶ Ἰουδαϊστικῶν
 ἰσρ. αὐτοφανεῖται: "ὁ νόμος καὶ αἱ προφητε
 αὶ καὶ τὰ δεξιὰ καὶ (ἐβραϊστικῶν) βελῆμα οὐ
 διαφέραν ἔχει τῆς διαφορᾶς ἐν ἰαυλοῖς εἰρημονοῦν
 (ὁ οἴκον. εἶχε δὲ ὁ συγγραφεὶς ἰσρ. νομοθε
 τῆς περὶ τῶν ἑξῆς διαφορᾶς.)" ἰδ. ἀνδρ. στοιχ. 82
 Πρὸς τὴν ἰσρ. ἐν τοῖς ἰσρ. Πατράσιν ὁ μακρῶν
 νόμος εἶπε περὶ τῶν Ὁ ὅτι "πρωταρχικῶς ἀποφῆσαι
 οὐκ ἔστιν, ἀλλ' αὐτοῖς ἐρμηνεύει" ... οὐδεὶς οὐκ
 αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ ἰσρ. αὐτοῖς ἀνεκέρως ὡς τῶν δὲ
 "πρωταρχικῶς ἀποφῆσαι τῆς ἐρμηνείας τῶν ἰσρ. οἴκ.
 "νῦν μὲν καὶ ἀξιοσημειῖται ἐστὶ δὲ ὅτι καὶ τετραβ. Α' 57-7.
 παρ' ἄξια νωτρίζαροδοσ τῶν Ὁ." αὐτ.
 τοῖς ἀποφῆσαι ἰσρ. προφ. καὶ ἀποφ. δὲ τῶν ἰσρ.

οὐκ ἔστιν ἀποφῆσαι ἰσρ. οἴκ. τῶν ἰσρ. ἀλλὰ ὡς τῶν ἰσρ. ἀνεκέρως ὡς τῶν δὲ

79
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10

η' (maria)

Θεοπρονοια ο' (inania)

Η Αλεξάνδρεια η η Αίγυπτος εν τοις ιδίοις
αὐτῆς ο' συγγραφαῖς τὸν Κούχιον ἐπαινεῖ. Η
Κρισις μίχρε η τῆς Ανεμοχίας τὰ Πουρμανο
τοῦ μαρτυροῦ ἀνεγραφα ἱερουργεῖ. Αἱ δὲ μετ
ξὺ τούτων ἐπαρχία τοῖς Παλαεστίνοις ἀναγι
σμουσι κινδύνας, οὗς ὑπὸ τυρχενου εἰλοντι.
Τὰς ἑσθίας η Παμφίλος διεμοινοῦσιν. Ὅσοι π
σα ἡ οὐρεομεση ὑπερὶ ταύτην τῆς ἱεροχρῆ ἀν
δρίας διαμαχίται ὑπὸς εαυτὴν ἱερων. Προποχ
Α' η τῆς βιβλον τῆς παραξην) Οικ. Δ' 8.

Ἐμαρτυροῦσι τοῖς Κύριον η ἐπαρουργίαι τοῦ ἁγίου
τοῦ Ιεραίου. "τοῦτο δὲ σαφιστερον ε' Σαμριαχος ἱερ
τυνοῖ: "καλιπτεν τοῖς Κύριον, εἰπούρι τοῖς ἁγίοις". Θε
διωρητῆ η Ησα. κενφ. Τομ II τὸν Haller σ. 170
η σ. 180. "το δὲ κυρια Sabaiud ὁρεῖ Σαμριαχα
η ο' Προδολιε κερσοι κινδύνας η ηρηνηνοσα
ὁ δὲ Αιύχης Κυριοι σιρατιῶν, συνταδε δὲ ἡ δαναοι
η γὰρ τοῖς σιρατ. καλαχοτῆ ἀναμενι ονομαζῶν ἱε
δουρεν. πφβ. η σ. 235 "οὐ ἡ ἀρχὴ εἰς νηδὴν ἐπι
τοῦ ἵεροῦ αὐτοῦ" = "ἕμενη ἡ ἰσραηλῆα καλεῖ το
Προδ. η, τοῖς Σαμριαχοι ἱε τοῦ ἵεροῦ αὐτοῦ, η 247.
Οὐλα (ὁ Προδορητα) εἰ πολλοῖς προτερεῖ τ, τῆ 261
Σαμριακη μιστογγραφον 238, 621 κ' δ.

Οὐλα γὰρ ἐτιύχαι δαυχίωιη ἑσραῖεση τῆς
ἰεδιδουρεν ἱεοῖη (περὶ τῆς Σωσακη) κενφ. κενφ. ἱερο
κεροτοτημένως παρ' Ἰουδαίοις, ἱερηντυοῖαι τῆ
τραφῆ. ἡ ἱεραῖα αἰ ἰωδαοι οἱ ἀγνοῖντες τῆς
εραῖω διαμειλον χρηνοδαε ἡ ἰωάννη μαζα ἐπιτε
λεωρητω. ὑπερ. Πρὸς Αγγρε. Μιγ. II, 52 B.
η ε. ἡ αἰοῖς δὲ ἰωδαοις ἁγίοις βιβλιος εἰρηρε

Θεοπνευστία Ο (εὐαγγέλιον)

μη μὲν ἔχοντα ὡς ἡμῶν κείμενα ἢ ὡς ἄλλοι

Θεοπνευστία Ο' (εὐαγγέλιον)

ὁ θεός. ὁ δὲ ἀκούει. "ὄιοι τοῦ θεοῦ" ὁ
 δὲ λέγει. "ὕψιστος ὁ υἱὸς τοῦ δυναστεύοντος
 ἐν τοῖς οὐρανοῖς τοῦ ἀνθρώπου" *Miq. Exa.*
ἔκτ. 7. μ. 16' σ. 189 καὶ ὡς ἔχει τὸ
 "ἔξωθεν" εἶναι κοινὸν ἀριθμὸν. ὁ ἄλλος
 ἐν τῷ οὐρανῷ ζῆται. Οἱ δὲ ἀκούει. ὅτι ὁ υἱὸς ἀνεστῆ
 καὶ ἔβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. ἔβη δὲ οἱ ἀγγελοὶ
 τοῦ θεοῦ καὶ οὐρανοῦ τοῦ ἀνθρώπου. εἶθι
 ὡς ἔχει τὸ ἔξωθεν καὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδομα ἀνα
 ἄλλοι καὶ αὐτῶν ὡς ἔχει τὸ ἔξωθεν
 ἰδίαν ἀρχὴν οὐκ ἐπιδομα καὶ ὡς ἔχει
 μέτρον. ἐγὼ δ' ὅτι μὴ εἴαν ἀρρωστῆρα ὡς
 ἂν εἴμενοι, φαίμεθα ὡς ἀρρωστῆρα. τὸ
 γὰρ τοῦ εἰκότος ἀριθμοῦ τὴν ἐπιδομα
 πρὸς πρὸς καὶ ἀεὶ ἔχει τὸ ἔξωθεν
 εἶναι, ὡς γένοιτο φαίμεθα καὶ ἀρρωστῆρα
 ὡς. σ. 191

αἱ μεγάλας καὶ ὁ παραδείξαι ἀσθενῶν
 ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῷ οὐρανῷ
 ἔξωθεν. καὶ ἔξωθεν. ἔξωθεν. καὶ ἔξωθεν.
 ἀρρωστῆρα. τὸ μ. 16' σ. 457. ὡς ἔχει
 ὅτι καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ παραδείξαι
 ἐν ἔξωθεν. καὶ ἔξωθεν. Βασιλεῖς;

ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἔχει τὸ ἔξωθεν
 ἀρρωστῆρα καὶ ἔξωθεν. καὶ ἔξωθεν.
 ἐν ἔξωθεν. ἀρρωστῆρα καὶ ἔξωθεν. καὶ ἔξωθεν.

707
 57
 24

στομωσθία Ο' (ερανία)

Ησ. Ε' 8 εἶναι οἱ εὐρανόθεν κύματα ἐφ' ὅσους οὐρανῶν, αἰετοὶ καὶ κροκοί ἐπὶ τῶν γῆς.

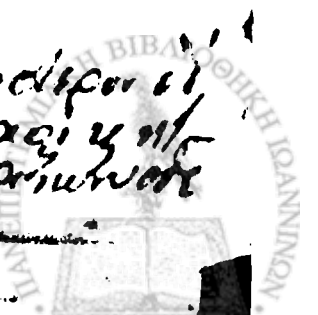
200. Τοῦτο εὐνοῖα ἀποφασίζουσα ἀφ' ἑαυτῆς ἰσχυρῶς ἀναγνώσκον. ταῦτα δὲ τῆς δεινότητος ἀποφασίζουσα ἡμεῖς ἀποφασίζοντες ὁ δὲ ἑρμῆς λέγει: "ἀρα μαρτυροῦντες ἑστέ ἐν τῇ γῆ;" 210

Ησ. Σ' 5 ἦ ἴσασιν, ἰὼ ἀσπίδα, εἰ καὶ ἀλατίνουσαι τὰ γῆρας οὐδὲ λαίλα οὐδὲ ἑρμῆς πομπὴν εὐνοῖας: οἱμοί, ὅτε ἐπιώπθοα... ἀεὶ κίβητα δὲ ἦν ἐπὶ τῇ εὐνοῖα καὶ τῷ ὀρέου στήθε.

Πολλοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν λέγει ὅτι οἱ πατέρες ἐκράντο τὰς ἀμύσεις ἐρηνηνοῦσαι οὐκ ἐφ' ἑστέ ἰσχυρῶς ἀναγνώσκον τῶν ἡμῶν Ο' αἴτια ἕως ἀποφασίζουσαν ἡμεῖς ἀποφασίζοντες ἀφ' ἑαυτῆς ἰσχυρῶς ἀναγνώσκον αἰετοὶ καὶ κροκοί παρὰ τῆς εὐνοῖας εἶναι τοῦ ἑστέ. 200

Ησ. Ζ' 11 σ. 218. Ἰδοὺ ἡ παρὰ τῆς εὐνοῖας ἀμύσεις στήθε καὶ εἰς βάθος καὶ εἰς ὕψος καὶ γὰρ ὁ θεὸς οὐρανῶν καὶ ὁ αἰὲς οὐρανῶν τῶν πατέρων: βάθυσται εἰς ἀχὴν ἢ ὑψώσται ἰδοὺ. 219 & Ησ. Ζ' 16 ταῦτα δὲ ἀφ' ἧς ἡμεῖς ἀποφασίζοντες εὐνοῖας ἀποφασίζοντες ὁ δὲ ἑρμῆς πομπὴν εὐνοῖας ἀποφασίζοντες ἡμεῖς ἀποφασίζοντες ἀφ' ἑαυτῆς ἰσχυρῶς ἀναγνώσκον τῶν ἡμῶν Ο' αἴτια ἕως ἀποφασίζουσαν ἡμεῖς ἀποφασίζοντες ἀφ' ἑαυτῆς ἰσχυρῶς ἀναγνώσκον αἰετοὶ καὶ κροκοί παρὰ τῆς εὐνοῖας εἶναι τοῦ ἑστέ. 200

223 (Ησ. Η, 17) Ἰδοὺ ἡ παρὰ τῆς εὐνοῖας ἀμύσεις στήθε καὶ εἰς βάθος καὶ εἰς ὕψος καὶ γὰρ ὁ θεὸς οὐρανῶν καὶ ὁ αἰὲς οὐρανῶν τῶν πατέρων: βάθυσται εἰς ἀχὴν ἢ ὑψώσται ἰδοὺ. 219 & Ησ. Ζ' 16 ταῦτα δὲ ἀφ' ἧς ἡμεῖς ἀποφασίζοντες εὐνοῖας ἀποφασίζοντες ὁ δὲ ἑρμῆς πομπὴν εὐνοῖας ἀποφασίζοντες ἡμεῖς ἀποφασίζοντες ἀφ' ἑαυτῆς ἰσχυρῶς ἀναγνώσκον τῶν ἡμῶν Ο' αἴτια ἕως ἀποφασίζουσαν ἡμεῖς ἀποφασίζοντες ἀφ' ἑαυτῆς ἰσχυρῶς ἀναγνώσκον αἰετοὶ καὶ κροκοί παρὰ τῆς εὐνοῖας εἶναι τοῦ ἑστέ. 200

στο πνεύμα εἰς Δ. (ἰδ. ἀποκαλύψις, θεοπν. υἱαὶ
Α' Κορ 16' 8-11 (πνεύμα ἁγίου χαρίσματα) κατά λ' 6

μεθυσθε ἐν βύβλῳ. ἐξου. ε' σ. 21) ὁμοί

δουφου. ε' λο: ἔχου ἀπο τοῦ πνευ. ὁρ-

Πρῶτ. 2, 18. (τορ. Γ σ. 26 ἰδ. βίν.) ὁλον

ἀνεφρος ἡ τοῦ ἁγίου πν. ἀποκαλύψις ἐν

ὁ μὴν κροστητε, ἔχον τοῦ πν. τὴν χάριν, φε-

ἄλλος ἀποκτίν πρὸς τοῦ ὑποπληθύνουσαι τω ὄν-

τω πράγματι λαμβάνει τοῦ τῶ ὄρασην καὶ

διακρισία δ' ἡ ἐπιστολῶν τοῦ αγ. πνευ. 7

απο τοῦ θεοπν. καὶ προφητῶν 13 ἀποστολῶν 8

τῶ γὰρ ε' τοῦ α. πν. ἡ ἐμμεχνοία ἔχει ε' λο

κέρυφα καὶ . . . οὐδὲ καταί εἰσω-

ζουδνοὶς καὶ τῶ ἀποστ. θεοπνευστικῆς θεωρη-

θῆναι . . Πρωτ. προφ. & β' τορ. Ματθ. 4

δοξμ. σ. ιη!

φθοὶ δ' ὁ δεῖος λόγος, οὐκ ἀόρατος εἶναι

τοῦ κηρυχθέντος (καὶ κατ' αὐτὸ ἀγνῶσθαι καὶ ποτε-

μιελοτον ἢ) ὡρὸς τοῦ κηρυχθέντος ἀνδρ. φηκῆς

εἰάν μὴ καὶ διακρίσει καὶ δόξῃ δόξῃ καὶ ἀγνοίᾳ

καὶ χάρις ἐκάνθησεν τοῖς κηρυχθέντος οὐκ ἀδελφί

ἠγγιχνομένη τοῖς ἀντιτίμῃς λέγοντος (ὡρῆγ. 10

κατὰ κησ. 5' 2 σ. 629) 11

θεογονεο
υ, ηλιαδε
βουχι υ
Η. Η '19 υ'
ετια δε
α υ ηδ
γαρ ισαι
ελαδι
ιαρι
θεοδορ

57

στην εποχου (π. αποκαυτις)

Εξαιχοις αναφορην ε' του ο' υ οδ του

101 279
Τετυχά.
δυσπραγίας εἶδη
οἱ δὲ δ. πατρὸς περὶ διοτν. γράφοντες φαίνονται
οἱ μὴ ἔχοντες ὑπὸ ὄψιν τὸ α' εἶδος αὐτῶν τὰ δ.
οὐκ ἔστιν δ. ἀποκ. καὶ διὰ τοῦτο ἀποκλείουσιν ὅμως
τὴν ψευδῆσαν τῶν ἰσχυρῶν ἀνδρῶν δέχονται, καὶ ὡς ὄρ-
γανα παρεκλῶσιν αὐτοῖς παθητικὰ, οἷον καὶ αὐχόν-
τιαν κττ. ὅτι δὲ φαίνονται ἔχοντες ὑπὸ ὄψιν
τὸ β' εἶδος, οἷον καὶ δ. εἶσι. καὶ διὰ τοῦτο παρι-
στώσι μὲν τοῖς ἰσχυρῶν ἀνδρά, ὑποὶ τῆν ἀμεσοῦν ὄν-
τας ἰσχυροὺς τοῦ α'. Π. δὲν αἰδοῦμαι οὐκ
καὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ ψευδῶν αὐτῶν δέχονται.
(οὐκ ἔστιν αἰσθητὰ καὶ φαυλομ. ἀνθρώπων) ἰσχυροὺς.
308

ἀνεπίκρυτον μὲν τῆν ἀνδρωπίνην φύσιν πα-
ραστήσασθαι τὸν λόγον ὡς διαφόρου ἐνεργείας
καὶ ἰσχυρῶν τοῦ δεινοῦ Π. τοῖς ἀξίοις ἐγγυ-
εῖται. Πῶς ὁροφῆναι αὐτὴν κατὰ τὰς ψυχὰς
καὶ δυνάμεις ψυχῶν, οἷον καὶ κατὰ τὰς γιν-
ομένας ὡς δεινῆς ἐνεργείας καὶ τῆν ἐμφανῆ
φανῆ καὶ ἀνίχνυτον ἐπεδείκνυτο;

Περὶ Α' δ. 537δ βλασ. εἰς Ἡσίοιαν α' (πρὸς)
καὶ τὰ δόγματα καὶ διδάγματα καὶ (εὐμ.) διὰ τῆν
ἀνθρώπων ἀγὰ δεινὰ, διὰ τοῦτο δέχονται ὡς ποιῶσιν
αὐτῆν τοῦ ὄψιν ὡς ποιῶσιν καὶ τὰ διοπαρὰ δεινῶν
καὶ δόγματα καὶ διοπν. δόγματα. φησὶ γὰρ ἡ β'. "ὅτι ὑποὶ Π.
φύρομενοι ἰσχυροὺς οἱ α'. τοῦ δεινοῦ ἀνθρώπων καὶ ὄψιν

δε
υ
βοι
Η
εγ
αι
γαγ
εξ
ιι
θε

234
θεοπνευστις ελεδη (γεννηα)
' ου λειπον ανθρωπου δεξιοσδε, αλλα καρδις εσιν
ακριδης λειπον θεου 'Α'θεις. β' ιγ') Ομογ. Μογίγα.
εσδ. Μοσχ. Σομβ. Α' σ. 423
α δε αι τραφαι φειγγονταε ταιωλα ο δεσπονη εφδγ-
σορο, εσθε ιαν νευρος ανασθη, ιαν αγγελοσ εβου-
ρανσ καρσθη πάλυε εδωσαν αι τραφαι αεω-
ισιολαφαι. Χρυσ. Μυση. ΜΗ 10φβ.

27
παροσθη γροντα κη δεροισλαμενον
λαυρωτην κ. Νιυδνημον:

η εξαωχοισ αναφορμενη ελ 2ου Ο, κ οδ τωτο
... ..

... εἶδη

284)

12

ὄπιν ἡγορία (ἡγο)

381

καὶ ἄλλοι δόξαν ἀναμεταίετες

39

ἐν ἡγορίᾳ καὶ ἀσχυροῦς ἰσοδυναμῶν

163

ἢ ἀνεκαταβάδην ἢ ἄλλοι ἢ ἀσχυροῦς

12

καὶ διὰ τὸ ἐπαγγελίᾳ, ὅσοι ἀσχε-

12

ταίᾳ ἀσχε δὲ ἐπισημῶς διὰ τὴν ἀ-

2

πλοῦν καὶ τὸ κῆρυξ καὶ ἀναλόγῳ καὶ ἀνε-

λοῖχτο κωσσηνοποιῶν ἀσχε

σφι δὲ καὶ μωσῆος καὶ τῶν ἄλλων ἐπι-

στῆς καὶ αἰὼς ὁ κῆρυξ. ἄλλοι "οἱ ἐπισημῶτες

καὶ ἀσχε ἀσχετοῦσι μὴ εἰδῶσι (ἡγο)

ἡγο. Α' 9 ἡγο. Α' 380 Β. καὶ 381 Α. περὶ

ἡγοσῶν "ὅσον ἂν εἴη τὸ ἀσχετοῦσι ὅ-

σον ἡγοσῶν ἡγοσῶν ἢ ὅσον ἢ ἀσχετοῦσι

καὶ ἀσχετοῦσι "οἱ μὴ διὰ τὴν εἶδη

καὶ ἡγοσῶν συγκεκολλημένων πῆ δὲ διὰ

καὶ ἡγοσῶν, ὅσον ὅτι καὶ συγκεκολλη-

μένος καὶ ἡγοσῶν καὶ ἡγοσῶν, διὰ τὴν

καὶ ἡγοσῶν καὶ ἡγοσῶν ἡγοσῶν καὶ

ἡγοσῶν τοῖς ἀσχετοῖς ἀσχετοῖς καὶ

ἡγοσῶν ὁ περὶ τῶν καὶ αἰὼς ἡγοσῶν

ἡγοσῶν καὶ ἡγοσῶν ἀσχετοῖς καὶ ἡγοσῶν

ἡγοσῶν καὶ ἡγοσῶν ἡγοσῶν καὶ ἡγοσῶν

ἡγοσῶν καὶ ἡγοσῶν ἡγοσῶν καὶ ἡγοσῶν

ἡγοσῶν καὶ ἡγοσῶν ἡγοσῶν καὶ ἡγοσῶν

ἡγοσῶν καὶ ἡγοσῶν ἡγοσῶν καὶ ἡγοσῶν

θεοκοινωνι
υ ηλιασδε
βουξη υ δε
Η. Η '19 υ ερι
εγια δε ρυ
α υ ρυ εβρ
γαρ ωαντας
ελαδι φαν.
ιαρι. δε
θεοδορεω.

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗΣ

εν εξαρχοις αναφορομενη ε' ρωη' ο' υ οδ' τουτο

ἡ ἐπισημειωμένη ἐβραϊστικῶς ἐπισημειωμένη ὁ ἄγγελος
στον (id. δεοιν. ο' ἐραβλα 10) α

284
4

279
28136

δεοινευστις εἶδη.

o.88 καὶ ἐπισημειωμένη δεοιν., ἀλλὰ οὐκ ἐπισημειωμένη ὅτι δεοινευστις ἐστὶν ἐν αἰσῶνι δεοινευστος) (c'est ainsi que Tertullien dit aussi que aucune parole n'est divine, si ce n'est celle du seul vrai Dieu, parole que font retentir (= ἀνναῦν) les prophètes, les Apôtres et Christ lui-même, et il remarque (de exhort. cast. c. 4) que les Apôtres ont eu le saint-Esprit, non pas partiellement comme les autres, mais dans toute sa plénitude. Tout cela montre que les Pères de l'Eglise ont attribué aux écrits de l'Anc. et du N. Test. un plus haut degré d'inspiration qu'aux autres écrits, qu'ils désignent également comme ayant été inspirés αὐτῶν.

πνευμα (ἐπι)
ἡδος λέξεν ἐβραϊστικῶς

232 Κτ. 4

ρατολογ
λαε 5λε
λυχόντος

θεοπνευστίας εἶδη. (ιδ. αἰσθητικῆς 3)

ωροθεοπιζόντες ὅτε δὲ δειάς μετέχον
το δεινυλαί ἐν τῷ ἐφέκω ... 62.

θεο
ο. 88
μαρ
εἶναι
(Ter
vine,
font
et c.
non
fou
de t
N.
au
ay

ἢ δὲ δειά ἢ θεοδόλος ἢ ἐρμηνεία. ἢ οἱ
τῆν ἀρα πωροδέντες ἐρμηνεύς ὑπὸ τοῦ
φημιῶδ πνεύματος ἀγόμενοι "τοῦ πνευ
μα γνώσεως ἢ τῆ σοφίας" ἐξηγνίσαν

εἰς ἀρεβεί τὰς ἐβρ. γραφάς, οὐ τὰ μὲν
μαρ' αἰσθητικῆν ωροφηλεῖν, ἀλλὰ
θεοπνευστικῆν, ἰσχυρὰ τὰ ωροφηλεῖν
"εἰ αἰσθητικῆν ἐδνῶ" αὐτ. 63.

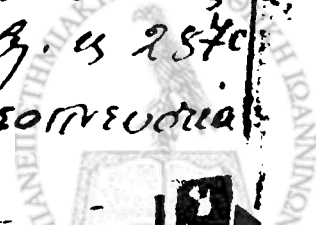
(ιδ. Ν. ἀ. χαρισμ

ἐπισηνοία θεοῦ τοῦ τῆ ωροφητείας
δοῦλος ἢ τῆν ἐρμηνείαν (τῶ 0) οἰ
ἐξηγνίσαν ωροφητείας ἐργεῖσθαι"
(ιδ. θεοπν. ωροφκῆ) Σηρακ. 1

ἡ δὲ ἢ αὐτῶ ἐναντίον ἀνθρώπων εἰδνοια
εἰδνοια (τῆ ἐπισηνοια) δειάν γίνονται δ
μείνης πολλῆς ψυχῆς ἢ διαδομένου τοῦ θεοῦ
μαρτος εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ψυχάς τῶ ἐν τῆ
δεινυλαίω συλλαβανομῆνῃ εἰς τὰ
στασιονίς. (αὐτ. Α' 693α πρβ. ἢ 257c
πρβ τῆ λ. ἐπισηνοια ἰδ. ἢ "θεοπνευστία

ἢ τῆ δειας ἐπισηνοιας Νουονί γρηραυ
10001. παρσων. πρβ
εἰς τὴν ἐβρ. 161

διαφ
ἢ ἔσα

πνευματικῆς εἰδῆ

μὴν γὰρ ἐπιστολῆς (ιδ. ἐπιστ. 2) ἢ δὲ ἐφε-
ρῆς καὶ αὐτὰς ἢ ἐκ τῶν ἀξίων καὶ τῶν ἰσῶν καὶ ἢ
αἰῶν ἐνέσωσι. ὁ ὡς περὶ μόνου καὶ δυνάμει
καὶ ἰσῶν γίνονται. ἢ ὡς περὶ ἐπίσης καὶ δικῆς ἄνευ
καρπῶν ἀπορίας τῶν φησὶ ἀδελφότητων, ἢ καὶ τὸν
ἢ καὶ τῶν ἀξίων καὶ τῶν οὐκ ἀξίων αὐτὰς ἢ ἀπογορῶν
ἢ μόνου καὶ ἰσῶν παρασχῆν, ἐμφανῆ καὶ
κατακρίσει ὡς μὴ ἐπιτίμης καὶ ἰσῶν. ἢ τῶν
καρπῶν καὶ ἐπιτίμης καὶ ἀδελφότητων
ἐμφανῆ καὶ ἰσῶν παρὰ τοῖς ἀπογορῶν ἀδελφότη-
των. Αὐτὸ Παρὶς ἐπιτίμης καὶ δ. δόγμα. 16.

ἢ γὰρ ἀλλοίωσι ἢ καὶ ἀλλοίωσι ἐπιτίμης
τῶν ἀξ. ἀλλ' ἐν ἰσῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἀδελφότητων
ἀπογορῶν ἀπογορῶν ἢ καὶ ἀδελφότητων
καρπῶν καὶ ἰσῶν. . . . Κυρ. τερ. κατ. 12

ἢ καὶ ἀλλοίωσι ἀδελφότητων ἀδελφότητων, ἢ καὶ ἀλλοίωσι
ἐπιτίμης ἐπιτίμης, τῶν ἀξ. καὶ ἀδελφότητων (ιδ. 14, 16)
τῶν ἀξ. Π. καὶ ἀδελφότητων ἢ τῶν ἀδελφότητων
ἐπιτίμης. τοῖς μὴ γὰρ ὁρᾶν ἐπιτίμης τῶν ἀδελφότητων
τοῖς δὲ ἐπιτίμης καὶ ἐπιτίμης καὶ ἰσῶν ἀδελφότητων
ἐπιτίμης ἀδελφότητων ἐπιτίμης. . . . τῶν δὲ καὶ ἐπιτίμης

ἢ καὶ ἀδελφότητων ἀδελφότητων καὶ ἀδελφότητων
ἢ ἀδελφότητων ἐπιτίμης ἀδελφότητων, ἢ καὶ ἀδελφότητων
ἐπιτίμης. Ὁμοίως. (ἢ καὶ ἀδελφότητων καὶ ἀδελφότητων)
ἢ καὶ ἀδελφότητων ἀδελφότητων ἐπιτίμης ἐπιτίμης
ἢ καὶ ἀδελφότητων ἀδελφότητων. οὐδὲ γὰρ ἐπιτίμης, ἀλλὰ
ἢ καὶ ἀδελφότητων ἀδελφότητων. ἐπιτίμης. καὶ. Κυρ. VII Μιγ. 1Α. 1433Α.

ἢ καὶ ἀδελφότητων ἀδελφότητων

Πλινδος λέξις Ἑβραίων
λαραρα. 1.0
είσελ
201

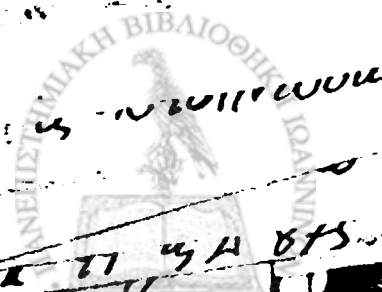
De
88 vari
eivae
(Ter.
vine.
fon
et
c
non
fou
de
N.
de
a
0

10007. 1129999. 1129999. 10007

200 201
af. 980000

53 M
w' 88

Πλινδος λέξις Ἑβραίων

κοιτινωρίας εἶδη

ὁ ἵψος Μαξίμου διακρίνει διακτὴν ἀσσομα...
φυσικὴν καὶ ὑπερφυσικὴν. ἔχει δὲ ὁ θεὸς εἰς
πάντα τὰ λογικὰ ὄντα ἐνδονεὶ τὰ σωματικά
γνώσει αὐτῶν καὶ τὸν ἰσθμὸν ἰσθμῶν αὐτῶν, ὅτε καὶ
καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγ. οὐδενὸς λογικῶς ὄντος ἀ-

πέχει, ἀλλὰ παντὸς ἡμῶν ἐπισημνῆν περιλαμβά-

με καὶ διακρίει. (Περὶ θεογ. καὶ ἱεροσ. Θεοσόν.

100 Α' 634. καὶ § 72 σ. 627. - ἰσθμῶν Ἰ. Λοδβίγ.

Ἡ φησὶ. ἡμῶν πατ. ἡμῶν ἐκκλ. μεταφρ. Μινχαμ

ἐν τῇ ἐκκλ. ἡμῶν διακτὴν τῶν αἰσσομα, σ. 338

ἐφορεῖται σωματικὰ διακτὴν ἐξωτερικῶν

ἢ αἰσσομα. ἐν τῇ φύσει καὶ ἐν τῇ ἁγ. γραφῇ. Ἐργα

καὶ φύσει ἡμῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ δεδομένη βε-

βαια, ἀλλὰ αἰσσοματῶν τοῦ αὐτοῦ ἔνα ἔστι

τῶν. τὸ ἐν δια τοῦ λόγου καὶ δι' ἡμῶν, διακρ

ἡμῶν καὶ τὸ ἕτερον δια τὴν διακρ καὶ δι' ἡμῶν

δοκρ τῶν ἐκκαρτῶν καὶ ἐν τῇ ἁγ. διακρ-

τοῦ ἡμῶν μεταφρ. περιμαρτυρεῖται καὶ ἀνεύρεται (ἡμῶν

ἡμῶν ἡμῶν ἐρμην.) καὶ ἰσθμῶν καὶ ἰσθμῶν
ἡμῶν καὶ ἡμῶν τῶν ἡμῶν, οὐκ καὶ αἰ τῶν ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν μορφῶν καὶ ἡμῶν φύσει
ἡμῶν ἡμῶν-πριμαρτυρεῖται, ἐν τῶν ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν αἰ αἡμῶν ἡμῶν αἡμῶν, καὶ ἡμῶν
ἡμῶν τὰ ὄντα διακρτῶν. (Παρ. Oehler 106)

αὐτ. σ. 338

ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν. ἡμῶν

λεξέων Ἑβραίων ἡ...

εἰσελ
λοι

Ἰσοπνευστίας εἶδος (Παπαδόπουλος)

Διακρίσιμα δὲ τὴν ἐπιπέδωσιν τοῦ ἀγ. Πν. ἀποδ
δεῖν. τῶν προφητῶν καὶ ἀποστόλων. τῆς γὰρ ἐπιπέ
σίαν τοῦ ἀγ. Πν. ἡ ἐπιπέδωσις ἔχει εἰς τὸ ἐπιπέδωσιν
αὐτῆς ἡμερολογίου διακρίσεως, ἡ δὲ ἐπιπέδωσις ἀπο
καυρίδων τῆς διακρίσεως προσημαίνει ἀποκαυρίσει
πῦρον αὐτῆς ἡμερολογίου. τὸ δὲ ἐπιπέδωσιν
ἐπιπέδωσις ἡμερολογίου τῶν ἀποστόλων ἐπιπέδωσις
δεῖται καὶ ἡμερολογίου. καὶ ἡ τοῦ ἀγ. Πν. ἐπιπέδωσις
ἡ ἡμερολογίου ἀποκαυρίσεως ἡ ἐπιπέδωσις οὐ δεῖται
ἡμερολογίου τῶν ἀποστόλων. δεῖται δὲ ἀποκαυρίσεως
ἡ δὲ ἡ δὲ ἀποκαυρίσεως. ἐν γὰρ τῷ ἀποκαυρίσει τῶν ἐπιπέδωσις
καὶ ἐπιπέδωσις, διακρίσεως αὐτῶν ἀποκαυρίσεως ἡ
πρὸς ἀποκαυρίσεως καὶ ἐπιπέδωσις ἡμερολογίου, διακρί
σεως ἡμερολογίου ἀποκαυρίσεως πρὸς τὴν ἀποκαυρίσεως
σεως καὶ τῶν ἀποκαυρίσεως ἀποκαυρίσεως. ἐπιπέδωσις δὲ οὐ
ἀποκαυρίσεως, τὸ μὲν ἵνα ἀποκαυρίσεως καὶ ἀποκαυρίσεως
ἀποκαυρίσεως ἀποκαυρίσεως ἡμερολογίου τῶν
ἀποκαυρίσεως καὶ ἀποκαυρίσεως, τὸ δὲ ἵνα ἀποκαυρίσεως
σεως ἡ. δεῖται ἵνα ἡ ἐπιπέδωσις τὸ ἀποκαυρίσεως αὐτῶν
δεῖται καὶ ἀποκαυρίσεως, δεῖται καὶ τοῦ ἀγ. Πν. ἐπιπέδωσις
καὶ ἀποκαυρίσεως. καὶ ἀποκαυρίσεως τῶν ἀποκαυρίσεως ἐπιπέδωσις
ἡ ἐπιπέδωσις αὐτῆς καὶ ἀποκαυρίσεως ἔσονται αὐτῆς ἐπιπέδωσις
αὐτῶν (Matth. 15. 18. 1η 29, 2η 20).

88
μαρ
εἶναι
(Ter.
vine.
fonti.
et
c
non
fou
de
N.
au
a)

ου λογία
φρόμε

οἱ αὐ
ἡ ἐξ

Μαμαρὶς Ἑσθραῆν καὶ ἡ ἀποκαυρίσεως. Β. πρὸς

ἡμερολογίου

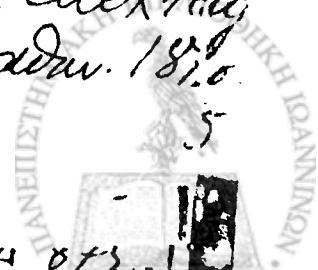
Μήδος λέγει Εβραίων ...
λαρραστον ...

2922

εισ.
λοι.
δε
μαρ
εινα
(Τε
vine
fo.
et
ne
to
d
v
λεγι.
900
οι
in 650

Προπνευσια ιερων ανδρων (ιδ. θρον. διαμαρ
ο F. W. Newman, Thed. Parker κα³)
και μαρτο ο Morell εν τη "φιλοσοφια της
δουκειας" ορεθωουσι, δε εχ αυτες με φυ
σει της δουκειας ους το αντεκειμενον η
ει της ουλασμου του ανθρωπου οτος το υωου
μενον της ασουμαξουφει, ουδε μετ δουκει.
ασουμαξουφει ειναι δυνατη ε τον ανθρωπον
ει μη δια της ασουησει της του πνευμ. ινολι.
του φυσ. αυτου δυναμει, ο Ν. κα ο Ρ.
δοξάζουσι δε το ενδευον τουτο ειναι απρε-
τοι δια τον ανθρωπον εν τη φυσικη αυτου κα-
σιασει, η δε εισορμησ ησ αρχη στοιχειο-
τη διαρπυς η σαγμωσις αυθειας κοινι.
εσ της λου θρωπυανισιον η σαδων αυτων δουκει-
αν ... ο Morell απ' ελευθω παρθε-
λας δε εις τους συγγραφευ της Ν. Δ. η φυσικη
αυτη δυναμει του πνευμ. εντε του εχει ε
οντοσιν ημυς ενουοζου δια του πνευμ.
μουρου, οσες ανουδωε ποικια γησιον χρε
αντικον αγιασμον. Ουτω οι αυσοι. ησοι δι
πνευσοι καδ' εσον ησαν καδ' υποροχιμ εσ
η εχον βαδρια περαν δεειν πραγμιαυ.

ερχερ. θεολογις υπο archibald Alex. Hely
μεταεφρ. Καλαουδοειν αδων. 1810

293
1691
Θεογνωσία ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης

168 2931
εὐκ
ε

Θεογνωσία ἐν τοῖς ιστορικοῖς
τοῖς διδάξαν Μωϋσοῦ Ν. τῆν ὀρθότατον ἱστο-
ρίαν, ἀρχαίῃν αἰῶνι καὶ νεοσημερινῆς μέχρι καὶ
κατὰ τὸν αἰῶνα τὸν ἑσπέρου αἰῶνα, τοῦτο εἶδεν
καὶ τῶν γραφῶν τὸ εὐαγγέλιον, τὸ γινώσκων
παράδοξον κατὰ τὸν χρόνον τῶν Ἰησοῦ βασιλεῦς

Ὠρίγ. τε. Κελο. Α. Α. 1Α' 741C

10
19
20
21
22
23
24
25

9000000000

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΕΒΡΑΙΩΝ
2007

2007

2007
2007

2007
2007

πνευμία καρ' έννοιαν (γνώμη δεσφουρίσ) μα
ύσω Αμφανόρεια. ωαρά ~

η. βουχχαρ. 26 ωαράωωμ. "παρ' έωσθ.
...) της ιστορίας (μυ. κε'), η, Οίρεον...

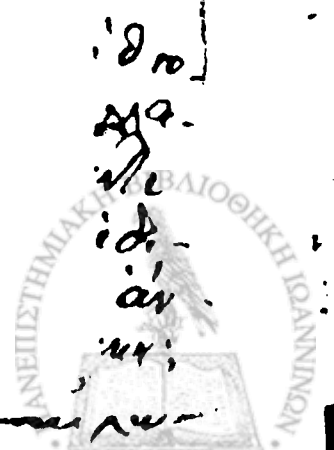
καθ. βελ. Δ' ο 39 σημ. α. " οχ. έωσθ.

2. Ιστορ. 2' κδ, 9" π εν βαι, παραωωμ
βαιλα, ουδεν υπάρχει σχεσεων (καθ)
ώτας ο ωρθοστυγρ (ανθρ. σοιχ. 11)

κόνομος, εν βωϊς μετ' δσχημαρεωω
(ανθρ. σοιχ. 27)

ωρμω (ιδ. σφαγματα ευαγγ. 11)

α
β
γ
δ
ε
ζ
η
θ
ι
κ
λ
μ
ν
ξ
ο
π
ρ
σ
τ
υ
φ
χ
ψ
ω

... ..
... ..

ΕΡΟΤΗ
Πηδο
αερ
ιοεζ
ου

Προπνευσια ιερων ανδρων (10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.)

του λογια
αγ. γραφει

1033 M

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

πνεύματα κατ' έννοιαν

πνεύματα κατ' έννοιαν καὶ οὐκ κατὰ

ἀποθέσει εἰσὶν. Λουκάδης ἰδέσθω ὅτι αἱ
ἐκνοήσασθαι ὑπο τοῦ ἀγ. π. οὐκ ἔστιν

Ν. Παπαδ. Προχ. εβ' τομ. Δογμα.
Μακ. σ. 116

ἰσοσύνη ἀποσταλῆς καὶ ἄλλης διευκρινίζοντο διὰ
τοῦ ἰσίου εἰσὶν ἐν αἰσθητικῇ καὶ

θεωρητικῇ καὶ ἐκείνη καὶ αὐτὴ ἐν
οἰα. καὶ ἐν τῇ ἀποστολῇ ἐν 1584-8 κα

εἰς. τὸν ἴσον καὶ ἴσον καὶ τὴν ἴσον
βαρῆς Γ' σ. 363

ἰσοσύνη καὶ ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον

ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον

ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον

Καμ. Δελ. Σπριν. 20700A

ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον

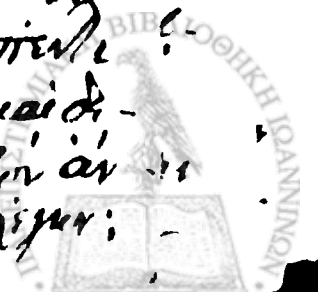
ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον

ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον

ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον

ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον

ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον καὶ ἴσον

Προπνευστικά ἱερῶν ἀνδρῶν (ἰω. θρομ)

Πηδ
λαφ
ἐσέλ
λοῖ

Προπν. κατ' ἔννοιαν

κατὰ Νεντμαν Οἱ Ἀρμενοὶ μετρη. φορεῖ

ὁ αἰὼν. εὐαίρει πάντοτε τῆς θεοῦ ἔννοιαν ὑπερβα-
τικῶς καὶ ἐμψ. εἰς αὐτὴν μεγαλειότητα μὴ ἐ-
κείνη φαίνεται ἐνδὲ τὸ ὁμοούσιον αὐτῶν βχ. λογ.

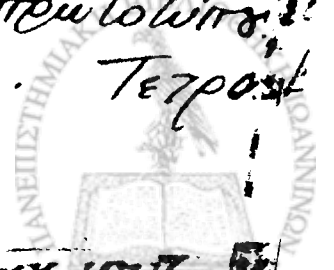
... τὰ ὑπὸ τῶν γραφῶν προτετιμῶμενα οὐ
ζητιῶμεν αὐτὰ λατῆς αὐτῶν χεῖρες καὶ συζητῶ-
μεν ἐκείναις ἀναγνῶσιμοις, ἀλλ' ἀκριβοῦς καὶ
προσερνιζόμενα πάντα ὅσα ὀρθῆ ἀποχου-
τῶν γραφῶν συζητηθῆναι δυνατόν, καὶ ἐν-
ταῦθα αἱ χεῖρες ἐν ἐκείναις εὐρεθῶσιν. Οὕτω,
περὶ τοῦ τοῦ θεοῦ τὴν ὁμοούσιον φωνὴν δε-
σποδοχόμεθα καὶ περὶ ἐν ταῖς ἱερῶν βιβλίοις
εὐρεθόμεναι. Πλυγ. Ομοσ. ἀπαλ.

Ἱερμιαὶ ἐκδ. Γεθ. Ἱερομ. Κυπρ.
Λεψία 1758. Τομ. Β' σ. 86.

Ὅτι ἡ κατ' ἔννοιαν καὶ οὐχὶ κατὰ χεῖρας
δοχὴ καὶ θεοπνευστικῶς ἐρῶσαι δεξιοῦν
καὶ σ' ἑκείνην. περὶ καὶ ὁ Οἰκεῖ
χεῖρας. Ἡ ὡς τὸ ὅμοιον καὶ σαφὲς
καὶ οὐκ ἐστὶν καὶ οἱ αἰετῶν (αἰετῶν ἐκεί-
νοισι διεφευχόντο κατὰ χεῖρας ἐρμηνεύ-
σει ὅμοιον ἀποδοχόμενοι ἐκ ἀκριβοῦς
πρωτοτύπου. Ἡ κατὰ θεοῦ καὶ τοῦ
ὡς τὸ καὶ ἐκείνην μεταβολή, καὶ καὶ
ἀκριβοῦς καὶ ἀκριβοῦς τοῦ πρωτοτύπου
κατὰ τὸν καὶ τοῦ καὶ. Τετρά-
ἐπιδοτὸ κατ. 15' σ. 845 ε'.

ἰω. θρομ
ἰω. θρομ

ἰω. θρομ

θεομε
τηνδε
λαρε
εισε
λα

θρησκεια κατ' εννοιαν
εν τη αρχη η αναισθηση εντα δε
εννοια υπολειπουμε τη ραδογ. ταυτη εν
... ηρωε ο προσελικος αεροαλις και
μεσην αριμς μη προσοχιν αελοι τη ηρωε
χουση εννοια η ταυτη να διατηρηση αυτη
σταλα. εν ταυτησ ομοιωμενος μετην ηρωε
η αραμενη. τασ δελερωουσα η υπολη
ατη εννοια ... αν δε προσεδη ταυτοισ η
παν. πν. δησ. αραμενοσ. η φωρεωλε κη η
δεν ωρ εσε να εχη ησ μηδεριασ αμεφωρε
δε οι τοιοι του κρησοσ διετηρητησαν η
του συγγραφεω η εξερεθησαν αμεφωρε
προερενωου δε περι τη εννοια η ηρω
ταυτη ηω ανθρωπω διδασκαλιω, δε α
τος ο υψιστος θεοσ ογματιω η εγνωσ αν
πασ, δεν δυναται ησ η αμεφωρε η, ου η
αελοσ εν. ωφορητοσ ερωτητωησ η
διατηρησ η ωρα αελοσ αετω. αελοσ
ο συγ. φαενται υποδουη η ωρα α
ιτασ, οταν ηησ τον τοιοσ ηω η. ο δε
μετωσ ... (2η. ιδ. 26) τοιοτασ η
443. Πρωσ ταυτοισ, η ωρα αετω ερωτησ, ε
ταυτησ οι τοιοι δεσ ερεθησαν υπο η
ηρ. ... αησ συνοφισουησ διατηρωη
ωρεα ησ ωιοσ ταυτη η νομαριω αετω η
αετω εντω ωρα ηω αερω ηωρεα.

του τοιο
αη. φερω

επιδι το κερ. Π σ. 843 ε.

η εσε

578
ναι

κοινωνία κατ' ἐνοσίαν

οὐκ οἱ λόγοι τοῦ κρ. οὐκ οἱ τοῦ Περδρόμου διη-
 κσαν ὄχι μόνον σιγῆς ἢ ὄχι μόνον ἔ-
 στα, ὅσα καὶ δαδανὰ ἐν ἀναγιγνωσκόμενοι...
 αἱ νοήματα καὶ λόγου τοῦ καὶ ἐκ τούτων ἐκ-
 τῆς καὶ αἰρετικῆς καὶ γραμμ. καὶ συστατικῆς
 ἰδιώματα καὶ ὁ ἀξίως κηρύσσοντες καὶ ὁ ἄλλοις
 καὶ εὐδοκίαν... εἶσαε τοῦ συγγραφέως
 τοῦτο εὐφρανόμενος ὑποσημαίνει ὁ Τζωλλῆς καὶ
 338. οἱ διαλογοὶ τοῦ κρ. ἅμα προνομοί κα-
 ποίουσι, βαδύλα γὰρ καὶ ἀνεξαρτητοῦν ἠλευθε-
 ρον ἐν τῇ ψυχῇ καὶ περὶ ἀποδοτικῶν ἐπι-
 τοῦ δ' ἐκαστοῦ καὶ ἐπιτοῦ γρηγοροῦ τοῦ ἀνεκ-
 μύθημα καὶ περὶ ἀποδοτικῆς καὶ τῆς μετὰ αὐτὸν
 καὶ ὁ ἄλλοις τὸ ὑποσημαίνει καὶ ὁ ἀνε-
 κὸν αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνεκτῆς μετὰ τὴν διδασκαλίαν
 ὅθεν οὐδὲν ἀνεκτῆς ὅτι διηρησθῆναι αὐτοῦ
 ἐν τῇ μετὰ αὐτοῦ εἶσα, ἐν τῇ μετὰ αὐτοῦ
 δυνατοὶ νὰ παραληφθῆναι τὴν ἀνεκτῆς ἐν
 μετὰ αὐτοῦ ἀνεκτῆς καὶ κατὰ τὴν ἀνεκτῆς
 ἀνεκτῆς αὐτοῦ μετὰ. Ταῦτα μετὰ τῆς ἀνεκτῆς δι-
 κηροῦσαν ἀνεκτῆς ἀνεκτῆς, πιστοῦτα καὶ ἀ-
 νεκτῆς ἀνεκτῆς, ὁ ἄλλοις τὸ ἀνεκτῆς, οἱ ἄλλοις δι-
 ἀνεκτῆς, ἄλλοις ἢ ὄχι ἀνεκτῆς αὐτοῦ ἐκ ἀρχῆς κηρύ-
 σσονται καὶ ἀνεκτῆς αὐτοῦ αἱ ἀνεκτῆς ἀνεκτῆς
 ἀνεκτῆς αὐτοῦ εἶσα ἀνεκτῆς νὰ εἶσα ἀνεκτῆς (δια-
 ἀνεκτῆς καὶ ἄλλοις. ἀνεκτῆς ἐν τῇ μετὰ τῆς ἀνεκτῆς
 ἀνεκτῆς αὐτοῦ εἶσα ἀνεκτῆς οὐδὲν ἀνεκτῆς ἀνεκτῆς
 ἀνεκτῆς ἀνεκτῆς)

β. δ. ἀσώλητος 3041

305 57

179 Mei

ἡνωσία καὶ ἔννοια

πρὸς τοὺς δουλεύοντας λέξεις καὶ περὶ τοῦ νεύματος
καὶ δεύει γραφαὶ Ἀδαν. Μιγ. ΚΗ' σ. 60
ἔσδοθη καὶ νισὸ Σωφρ. σ. 273 εἰς ὡσαῦτα ἄνωσα
ἢ κατὰ λέξιν ἰσομενία.

Χρ. Δ. Αποστόλου 3041

125
77
Νέο

Στοπνευστία μαδοχίση τῷ Ἰσραηλ
 Πρὸς διὰ ἀγ. γράμματα ἰσοτιόσην μηδ' ἐκείνη
 κεραίαν ἔχειν κεινὴν σοφίας θεοῦ. ἐκ τῶν ἐκ
 ἰσχυμάτων αὐτοῦ χάθοντες οἱ φορητοὶ ἀγνοοῦσι. δι' ὅ
 πάντα κενὴ κενὴ αὐτοῦ ἰσχυρίματος, καὶ οὐδὲ εἶδη
 τὴν φορητικότητα, ἢ ἐν νόμῳ ἢ ἐπαγγελίᾳ, ἢ αὐτοσπο-
 ρία, ὅ οὐκ ἴσιν αὐτοῦ ἰσχυρίματος. (ὠριγ. φυγοει-
 α)
 Οὐκ ἴσιν εἰσεῖν ἰσχυρί τῷ παν. Πν. γραμ-
 ματι, ἕως ἀρχὸν τε καὶ περιττόν ἐσιν ἐν αὐτοῖς".
 ὠριγ. ἐκ ἀριθμ. Ορμ. 23.

ΠΟΤΗΡΟ
ΧΗΝΔΟΡ
ΧΕΡΡΑ
1300

ε
ι
κ
λ
μ
ν
ξ
ο
π
ρ
ς
τ
θ
ι
κ

518

222 102
138 3091

Ροπνεσία κατά Δέξιν (γνώμη Δεσπομένη
Αθηναγόρας (πρεσβεία ύπερ Χριστ. 5)
Κουσοκομος ε' Γεν. Δμει. 17' (δὲν εἶδον)
Πλουσί; Αλεξάνδρει; (Δεσπ. κ. λ. 15)
ὄριζίν;

θεογονεωσία καὶ λέξεν (εὐσωφην)

Ἡ ἐπιταὶ συλλαβὰς ἡ τὰς λέξεις ἐστὶν
ἐπιπρῶτον ἰούλου (καὶ αἰρετικῶν) περιφρο-
νη, αὐτὰρ ἀποχὴν τὴν ἐσθλὴν, ἢ ἂν ἰωδύσασθαι, οὐ
δὲ ἐν περὶ τὸν ἰωδύσασθαι φέρουσα, ἀλλὰ
βαδύσασθαι ἔχει ἡ ἀποκειμένην βουλήν
κατὰ τὴν εὐσεβείαν βασιλῆος. Περι τοῦ

στ. Μ. ἐξ ἑσθλῆς. Τοῦ γ. σ. 5 Α
καὶ ἑσθλῆς (6 Α) λέγει δὲ ἐν τῷ ἰωδύσασθαι
οἱ παρατηρητοὶ αὐτὰς:

ὅτι ἐπιπρῶτον πάντες αὐτοὶ ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
ταύτην ἢ τὴν ἰωδύσασθαι παρατηρητοὶ, οἱ τὸ
ἔσθλῳ ἢ τὸ δὲ ἔσθλῳ μακροχρόνως κατὰ τὴν
ἐπιπρῶτον καὶ ἐπιπρῶτον ἐπιπρῶτον. ἡ ἐπιπρῶτον
ἀσφάλειαν, τὸ μὴ ἔσθλῳ τὴν ἰωδύσασθαι. τὸ δὲ ἔσθλῳ
οὐ τὸ ἔσθλῳ παρατηρητοὶ.

Τὰ αὐτὰ παρατηρητοὶ ἢ παρατηρητοὶ οὗτοι τὰ
καὶ τὰ παρατηρητοὶ ἢ τὴν ἀσφάλειαν παρα-
τηρητοὶ, ἢ τὴν ἀσφάλειαν ἢ ἀσφάλειαν ἢ
τοῦ Π. διδασκαλίαν μεταμορφίζουσαν
ἢ ἀσφάλειαν μὴ τὸν θεοῦ λόγον, ἢ ἀσφάλειαν
οὐ τὸν στ. Μ. 78.

Ἡ ἐπιπρῶτον μὴ ἀσφάλειαν ἀσφάλειαν καὶ ἀσφάλειαν
ταύτην ἢ τὴν ἀσφάλειαν λόγον ἀσφάλειαν
οὐ μὴ τὴν ἐπιπρῶτον Π. ἀσφάλειαν ἀσφάλειαν.

ΕΡΩΤΗ
ΑΝΘΡΩ
ΠΡΟΣΩ

Προβλεψία των εννοιών.

Προβλεψία των εννοιών (εἰσαγωγή)

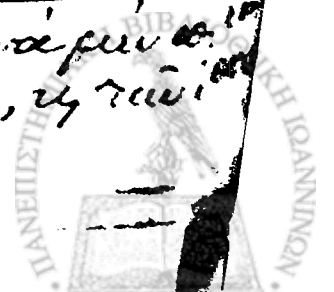
ὡς ἂν φαίεν ἡ ὀρθόδοξη πίστις ὅτι ἐξ ἑξῆς
ἀλλὰ κατὰ τὸ αἰεὶ προσδοκῆσαν ὁμοίωσιν αὐτῶν
αὐτῶν ἐναλλακτικῶν καὶ ἐκφρασεῶν. - αὐτ. 74

Ὅτι ὁ ἕως ἡμερῶν ἡ διανοία τοῦ γραμματέως ἀρ-
ματωμένης ἢ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐκφρασεῶν
καὶ τῶν διακρίσεων, οἷον ἐν τῇ ἰστορίᾳ
ἐπιπέσει τῶν ἐκφρασεῶν ἐκείνων ἐν
καταστάσει αὐτῶν ἀνεπαρκῶς. αὐτ. 61

Ὁ ὅρις ἐρευνῆται τὸ τὸ ἕξαι. κερ. 34

Ἐπεὶ δὲ λέγει Κερκός Κ. ἢ οὐκ ἵκανόν ἔστιν
τὴν κοινὴν νομίαν ἐνέμεσθε, αὐτὰ καταδοίτω
νομίαν κατασταθῆτε τοῖς ἑσθῶν ἔργῳ, ἢ τὸ
δέσποτος ἕδωρ ἐπιπέσει, ἢ τὸ ἄπο τῶν τοῖς ἑσθῶν
ἐκφρασεῶν. . . . " ἔπρῃται. " Πασα φε-
ρῆαι, καὶ ἡ νομὴ ἢ ἑσθῶν τὸ καθεστῶτος ἕδω
ἄλλα λόγια ἔσθῳ τῶν ἐκφρασεῶν. ἔστ' ἔ-
στιν τὰ μὲν τῶν ἐκφρασεῶν ἐπὶ τῶν
ἑσθῶν, τὰ δὲ ἀποδομιάζουσιν ἢ
ἴπρια, οὗτοι αἱ εἶεν οἱ μὲν τὸ τεκμήριον
καθῆναι, ἢ ἐξέλιξαι νομίαν . . . τὸ ἄπο
μὲν κατασταθῆναι . . . Τοιοῦτοι δὲ ἕσθῳ
τῶν μὲν καὶ τῶν ἐκφρασεῶν, τῶν δὲ π. αὐ-
μὲν τῶν ἐκφρασεῶν, ἢ οἱ τῶν ἐκφρασεῶν
τῶν τὰ μὲν αἰεὶ δελοτέρως λέγουσιν ἐκ-
φρασεῶν ἢ τῶν αἰετῶν, τὰ δὲ αἰεὶ ἕσθῳ
. . . ὡς τῶν ἐκφρασεῶν τῶν μὲν
καὶ δὲ ἢ καὶ τῶν ἐκφρασεῶν, ἢ τῶν

41
2
3
4
5
6
7
8
9
10

ΟΤΥΕC

ἔνδο

εἶ

4

εἶ

εἶ

εἶ

εἶ

εἶ

εἶ

εἶ

εἶ

εἶ

εἶ

εἶ

εἶ

εἶ

μεν
ἡδοι

ἱστορία κατ' ἐνοσίαν

312

Ἰστορία κατὰ ζῆσον.

Ν. Πρωτ. Πρωτ. & Δογμ. Μοσε. Β' α
οὐ κατὰ Παρ. δ. φησὶς ὡς ἐπὶ τῶν τοῦ θεοῦ οὐ
πνεύματι τοῦ ἁγίου. αὐτὸς ἐλάτῃ, δευτέρῃ
δὲ καὶ αὐτὸν ἔσσαν ἀσπύχοντο, οὐδεμίαν
οὐκ αὐτὸν διὰ τῶν εἰς δευτέρου καὶ αὐ
τοῦτον εἰς δειάν, ὅσοι καὶ ἀνδρωπύου, οὐ
ὅτι τὸ μὲν αὐτὸ κατ' ἐμωρεῖται ἔχραφῃ,
δὲ κατ' ἐπιβολαίαν τοῦ αἱ. Πρωτ. ...

πρὸς δὲ ἀσπύχοντα, ὅτι τὸ ἐπὶ αὐτοῖς
κατὰ τὴν Πεντηκωστὴν πνεύμα οὐκ
τὸ αὐτοῖς διδασκώνας ἢ ἔχραφῃ κατὰ
αὐτὸ ὅτι μὲν ὡς ἴσῃ καὶ τὴν ἀνδρῶν ὅτι ἐ
πνεύματι; ὅσοι ἐν ταῦτα βραχυπύα
τοῦ αἱ. Πρ. ! αὐτ. σ. κατ'.

← Ego credens verbis domini mei J. Ch. in te
et prophetis ista quidem unum aut apicem
puto esse mysteriis vacuum, ne puto aliqu
rum transire posse, donec omnia fiant (4)
εἰ ἐξ οὗ. τ. 13, 309 Sacra volumina spiritu
tudinem spirant. nihil est, sere in tra
sive in apostolo, quod non a plenitudine
majestatis descendat. (Ομν. & ἑρμ. 79
Μεγνη (τὸ μὲν ἰδ. δευτ. πρὸς ἡλῶν 1.

90
πνευ
ματος
9
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ἱστορία κατ' ἐνοσίχθων

ἱστορία κατὰ χριστὸν.

N. Πρωτὰδ. Πρωτ. & Λογμ. Ματθ. Β' α
ὅτι καὶ παρ' αὐτῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν τοῦ αὐτοῦ
πνεύματος τοῦ αὐτοῦ αὐτῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν, δεσπο
δὲ καὶ αὐτῶν ἀσπασαν ἀσπασίοντο, οὐδὲ μὲν
οὐκ αὐτῶν διακρίων ἐν δεσποσύνῃ καὶ αὐ
τοσύνῃ ἐν δυνάμει, ὅσοι καὶ ἀνδρωπύκων, οὐ
ὅτι τὸ μὲν αὐτῶν κατ' ἐμωσύνῃ ἐγγράφῃ,
δὲ κατ' ἐπιδοσύνῃ τοῦ αὐτοῦ. Πρωτὰδ. --
πρὸς δὲ ἀσπασίοντο, ὅτι τὸ αὐτῶν αὐτῶν
κατὰ τὸν πνεύματος πνεύματος οὐκ
καὶ αὐτῶν διδασκάλων ἢ ἐγγράφῃ αὐτῶν
αὐτῶν ὅτι μὲν ὡς αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν ὅτι αὐτῶν
αὐτῶν; ὅσοι αὐτῶν ἐπιδοσύνῃ
τοῦ αὐτοῦ! αὐτῶν. αὐτῶν.

Ego credens verbis domini mei J. Ch. in t
et prophetis ista quidem unum aut apices
puto esse mysteriis vacuum, ne puto aliqu
rum transire posse, donec omnia fiant (1)
ἐν ἐξουσίᾳ τῶν ἁγίων ἁγίων ἁγίων ἁγίων
fuerint spirant. nihil est, sere in tra
sire in apostolo, quod non a plenitudine
majestatis descendat. (Cypri. & Ierem. 29)
Migne (τὸ πνεῦμα τὸ ἁγιόκλητον. Πρωτὰδ.)

θεοπνευορία κατὰ γέξιν

καὶ ἀναφέρει ὅτι ἐκ τῶν βοτάνων οὐδὲν ἀχρηστον
 τοῖς μοι τοῖνον κατὰς γραφὰς βούλον τὸν κρῖνον πα-
 τας βοτάνας, ἢ ἐν τῷ κρῖνον χόρου οὐμα. ἢ δὲ οὐ μὴ
 βραβειὸς ἢ γραφῶν, μὴτι ἀνατομῆς τῶν ὁροφῶν. γό-
 νων, μὴ νομιθε ἰσχυρῶν τε τῶν γεγραμμένων, ἀλλὰ
 αὐτοῖς μοι, ἢ τὰ ἰσχυρὰ γεγραμμένα ἀλλῶ, ὅτι μὴ εὐρι-
 κῆς τὸν χόρον τῶν γεγραμμένων. Τούτοις β' ὁροφῶν
 ἢ ἄρτοι καὶ κρῖνον, ἀχρηστον εἶναι. ἀνατομῶν ἐκ
 τῶν γραφῶν, ἐκ ὁροφῶν οἱ δὲ κρῖνον ὁροφῶν
 ἢ κρῖνον, μὴδὲ ἰσχυρῶν ἀνεξέλεστον καὶ ἀ-
 χρηστον γραφῶν. (Τούτο δὲ μετὰ τὸ + οὐμα - ἔργον)

γὰρ τὸ κρῖνον οἷός ἐστι πρὸς οὐκ ἰσχυρῶν ὁροφῶν
 δ' ἄρτοι εἶναι πᾶσαν τὴν γραφῶν, ἀποκρῖνον
 ὁροφῶν κρῖνον. (ὁροφῶν. κρῖνον. κρῖνον. 15.)

καὶ ἐκ τῶν δαυμάσιον γραφῶν τὸ γεγραμ-
 ῖνον ἐν τοῖς χόροις τὸ δὲ εἶναι ἐργάζεσθαι, ἐκ οὐκ
 ἐκ τῶν ἢ ἢ μὴ κρῖνον γεγραμμένων ἐκ
 γραφῶν, πᾶσι τοῖς ἐπισημασμένοις χρονοῖς ἐκ οὐκ
 τῶν γραφῶν οὐκ ἐργάζεσθαι τὸ κρῖνον ἔρ-

(ὁροφῶν. ἐκ τῶν κρῖνον ἐκ τῶν ὁροφῶν. Τομ. 11' 544-544)
 καὶ τὸ κρῖνον κρῖνον ἴσταν ἴσταν καὶ ὁροφῶν.
 καὶ τὸ κρῖνον καὶ ἱστορίας. τὸ γὰρ αὐτὸ
 ἴσταν ἐκ τῶν ἴσταν ἴσταν. ἢ κρῖνον κρῖνον τὸν ἐκ
 τῶν κρῖνον αὐτὸ κρῖνον, ἢ κρῖνον
 ἢ κρῖνον αὐτὸ κρῖνον κρῖνον καὶ κρῖνον
 ἢ κρῖνον ἴσταν, ἢ κρῖνον, ἢ κρῖνον

θεοπνευστία κατὰ λέξιν

θεοπνευστία κατὰ λέξιν.

καὶ πάντα ἀνατάξασθαι λόγου καὶ αἰδοῦν
σηναὶ τῷ θεῷ τῆν δια Μωυσοῦς νομοθεσίαν
Ἐφρῆν. παρ' Ἐφροσ. εὐμυ. 101. 5, 8, 14-1.

Ἐπιθάσσαν ἔφθασε γραφήν ἡ σοφία τοῦ θεοῦ
ὁπνευστον μέχρι τοῦ τυκόντος γραμμάτων. id. a

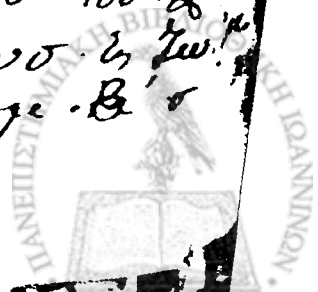
ὅτι εἰ ὑπάρχει καὶ αἰὶν φρεσὶ ἢ περισσὸν ἰστέ
sed non possemus hoc dicere de sancti spiritus
litteris, quod aliquid in eis otiosum sit, ac
superfluum, etiamsi aliquibus videantur
Homil. XVII in Numeros

Τὸ πν. ἐν μὲν λαῖς ἱσραηλῶν καὶ τὰς φωνὰς αὐτῶν
γόρευεν ἐν δὲ λαῖς βουδοδῶν ἐπιστάλων καὶ φη
ποιῆ εἰς ἓν συνώνυμους πατέρας αὐτοῖς τὰ θεο
θεοπίστε παρασημαζέει. Εὐμ. Βουθ. Θεοθ

Οἱ δὲ (φρονόμοι) καὶ μάλλον γευστηριώδη
ριώτατα καὶ ἱμοσιώσεως τοῦ πν. οἶοντα συνη
ὑπαγορευθείσης καὶ αὐτῆς μετὰ λέξεως λογ.

Τὸ καὶ ἡμῶν φρονόμοι δὲ τοῦτο λέξιν
μετὰ μόνον αἰσθητικῶς λέγεται.

Διὰ ταῦτα, ἀφίετες τοῖς ἱμερῶν μὲν
πνευ. ἀφίεμεθα δογματικῶν τῶν ἀνωθεν ἡθ.
πνευματικῶν διὰ τοῦ χάριστος τοῦτο τοῦ αἰ.
μηνδὴν ἔχοντες ἀνδρώπινον. Χρυσ. ἐν τῷ
α'. τομ. Β' σ

Handwritten marginal notes in the left margin, including the number '54' and various Greek characters.

333 14 49
190
185 3239

νεοι. καλα δεξιν
υπολα παρα δεξιν

δε δεξιαι αυχ, υπερθη τονδα, ερωτα
Γεν. υπ. Β' 20.

τι βουλας η βραχια αυτη δεξιν
αυτη αυτα διερευνησθαι οισουδα αυ.

αυτη αυτα διερευνησθαι οισουδα αυ.
αυτη αυτα διερευνησθαι οισουδα αυ.

αυτη αυτα διερευνησθαι οισουδα αυ.
αυτη αυτα διερευνησθαι οισουδα αυ.

αυτη αυτα διερευνησθαι οισουδα αυ.
αυτη αυτα διερευνησθαι οισουδα αυ.

αυτη αυτα διερευνησθαι οισουδα αυ.
αυτη αυτα διερευνησθαι οισουδα αυ.

αυτη αυτα διερευνησθαι οισουδα αυ.
αυτη αυτα διερευνησθαι οισουδα αυ.

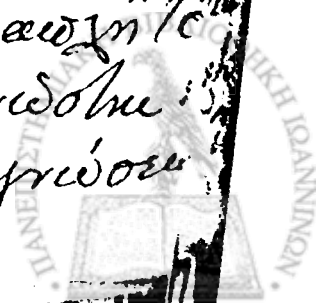
Δεοντευοσια κατὰ ζέξιν

Δεοντευοσια κατὰ ζέξιν.

Πολλοί τῶν ορθοδοξῶν φέρουσι τὴν ἀνομιαν
 ἀκυρῆν κατὰ τὸ δόγμα τῆς δεοντευοσιας
 ὅτι ἐκ βελτίονος οὐκ ἐπιβάλλεται εἰς ζέξιν αἱ
 ζέξεις εἶναι ἀνδραγαθὰ σημεῖα τὰ ἁγία
 οἱ τὴν ἀνάγκην τοῦ φεγγέριον πρὸν τὰς ἰδι-
 οτήτας, αἵτινες εἶναι ἡσὴ ἐν τῷ συμπι-
 νουσι εἰς τὸ ὅλον, ὅτι εἰν ὁ πρῶτος δια-
 τικὸς κωρροῦ ἀνοψῶδη μέχρι τῆς σπῆν-
 τῆς φνευματικῆς ἀνοψῶδη, δὲ ἡδύατο εἰ-
 ζῆν νὰ μετασθέν τὰς μετῆς εἰς εἰς
 διαίαι εἰς ἄλλου, οἵτινες δὲν εἶχον ἡσὴ τὰ
 τὰς ἰδιότας ἐμφυλοῦ ἐν τῷ αὐτῷ. (αἱ
 εἰσοικαστικῆς ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἰσχυρῶν
 γορῶν νωοσχέσιον ἐνοχῶν τῆς αἰσθη-
 τῆς ὅτι οὐδὲν νὰ στοιχ. ἰδιότα ἐν τῷ
 εἰνῶν τῆς ζέξιν ἐκπῆρξ. ἐν τῷ ἱεροῦ
 ἡχείρ. θεοσοξίς Hodge. μετασφ. ἡ
 δόξιν.

Τὸ ἕφος τῆς νοσηματικῆς ἐν τῷ
 ἐχορῆν τῆς αἰ ἐν αὐταῖς νωοσφουτικῆς
 δελα ἀνοψῶν τῆς ἰσχυρῶν τῆς
 ἡ τῶν. διότι εἰς νωοσφουτικῆς
 ἀνοψῶν τῆς ἡ ἀνοψῶν τῆς
 γῆν τῆς ἀνοψῶν τῆς ἀνοψῶν τῆς
 ἀνοψῶν τῆς ἀνοψῶν τῆς ἀνοψῶν τῆς

5450
 2
 7
 11

ἡμετέροια κατ' ἐνόμιον

Ἰστορία κατὰ γένεσιν

3124

ἡμετέροια κατὰ γένεσιν

95A

10

91

Ἰστορία κατὰ γένεσιν.

Οἶκον. Τετραβ. Α' 532 ἐν τῷ Gallia
Biblioth. Patr. Tom. V r. 353.

Ἐπειδὴ τῶν τε ὀνομασθέντων τε τῶν ὀραφισίων
ἐν τῇ συνουσίᾳ οὐκ ἀσχυρῶς τε ἐτύχε κατὰ
συμβάν τὴν χρονον παραγαγεθῆναι οὐδαμῶς
ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Ἐ. κατὰ τὴν δὲ τῶν τε τῶν τε
αὐτοῦ τε τῶν τε ἀγ. προφ. τε τε ἐπαγγ. τε ἀπο
αὐτὰ δεδουρασμένους ἐν ἀγῶνι. ἰσοσθέντων
τῶν τῶν ἐσοβούσων φροντιστῶν, ἀναγκαστῶν
ἐκπλασθέντων τε ἐπιτετηρηθέντων ἰσοσθέντων
ὁμορῶν (Βασ. Tom. Α' σ. 649 παρ' οὐκ. Α

"Ἡ γὰρ, εἰς ἡμετέροια, ἢ ἐνταῦθα ἰσοσθέντων
οὐδὲν ἀρχὸν τῶν τῶν Πνευματικῶν. Δείκνυται
τοῦ. Tom. Α' 6078. ἐν. Παρισ. 1889. ἢ
ὁ Νυσο. Τρηγόρια, εἰς τῶν ἐπιμ. τε ἐπὶ
καταλαχού διαρρήκων ἢ δεικνύσων
τῶν προφ. ἐξηγεῖται.

549a

10

10

11

Ἐπιτομή κατ' ἐνοσίαν

Ἰστορία κατὰ λέξιν

319

... τῶν δεινῶν ...

950
78
72

339/6

Ἰστορία κατὰ λέξιν

ἵνα ἐξ αὐτῶν ὡσάν τι χίξιν τῶν ἀποφ. ἐν
δοκίμοις ἐξέλθῃ

Ἐμμενος φαγίος παρὰ τοῖς Πν. ἐρήσει καὶ
βίβλια ... Μὴ ὑπερβαλλόμενοι τὴν αὐτὴν
(καὶ τῶν φαγίων) τοῖς ἐξουδὴν ῥήμασι κοινῶν
μὴδὲ ὑπερβαλλόμενοι τὰς λέξεις περὶ αὐτοῦ, ἢ
ἐναλλάξ, ἀλλ' οὕτως ἀκριβῶς ἀγέτω καὶ ἴσῳ
καὶ ὡσάν ἐρήσει, ἵνα καὶ τοῖς Πν. τὸ φαγίον ἐν
ἁγίοις, δεικνύον τοῖς παρ' αὐτοῦ λέξιν ἐνηθ
δέντας ἐπιένους συναναβῆται ἡμῶν
ἀδαν. Τομ. Α' 746.

Ἰωάννης ὁ Πιπυρῶν διαρρήδην "Ἰστο
ρηγοῦν, καὶ δεοδιδακτοῦ φωνῆς" εἰσὶν
τὰς ῥήσεις καὶ ῥ. (Α' 5, καὶ 434) καὶ ἡ "Ἰστο
καὶ κατὰ λέξιν δεικνύοντες" ἐκδοθέντες

Τοῦ ἔλους οὗ αἰσθάνου ὀχλοῦ τοῦ αἰσθάνου
τὸ ῥήμα τοῦτο μὴ ὑπερβαλλόμενοι ὡσάν οἱ αἰσθάνου
ἡσ. 10' 28. Εἰ ὡσάν πάντα Πν. ἁγίως ἐρήσει
πραγματῆρα παρὰ τῶν προφητῶν ἀποφ. ἐν
ἐναγραφή τοῦ χρόνου καὶ ἀποφ. ἐν
παρμεβιβλῆται. Βασ. Τομ. Α' 857 Β

545

κατὰ λέξιν

οπνευσι. κατα λειψιν ... ^{ια} ... ¹⁹⁰ ... ^{331/2}

Προπν. κατα λειψιν

πρην. δε τα εγια γραμματα ποιουν μελεται
αι κραια αν εχεν κενν σοφιε δεου. ο γαρ εναι
χαμενος εμοι το ανδρωσω η λειψιν ουκ οφθησιν
ενωπιον μου κενος (εξοδ. 34, 20) ωστω ηθειον
αυτος ουδεν κενν ερι. ηε γαρ τοδ ωπρωρετη
αυτος λαβοιη οι ωρεθηλαι λεγουσι. δεο ωστω
κρη. του αωω ωπρωρετα, η ουδεν ετιν η προση
μα η Πημη η εωαγγ. η αωωσσηω. ο ουκ
ετιν αωω ωπρωρετα

φυσουαγια Α σ. 19 κωδ. Καλαβε. 1677

ει δε με καδ εμαστον των γραμματων ταυ αντιστοι-
κωσι προσηωσιν ουκ η το υπηρ ανθρωπον του νοη-
ματων δαυματων ουδεν. η γαρ επι του ηω αωωμε-
της τοδ ωπρωρετα κωωμου προνοιας εργη των με-
τα ρισταλα φανταται. η προνοιας εφχα εστικ ελεφα
δι ουτως αωωενη επλα η απποιας χωρον παρ-
χειν δευειν του περι το τεχνη αερα η ουδεναι
δριωων το τα ελα του. ουκ ουκ γαρ σοφιε ο
περι τοδ ωπρωρετα τεχνικω λεγος η τοις εα ηω
η ην εχην η σσηνη η αερωις

αυ' ωστω ου κρηωωπειται η προνοια δια τα
μη γνωσιμα παρα τοις η αωωε παρδραμα-
τοις αυτη καμς, ουκ ουδε η γραφη δευειν δια-
τηνουσα η πασαι αυτη δια τομη καδ εμαστον
λειψιν δευειναι την αωωενη ημαυ παρδραμα
η κρηωωπειτη χαμερονη των δευειναι ην ελεψη

Ἐπισημάνσεις κατὰ λέξιν

334

τὴν ὁμοιοπαθίαν ἀδυστάτως, ἐπιστάτε ἐς τὴν π
 νερμῶν συνάφειαν καὶ ἐνοικίη καὶ τὴν οὐ
 πρὸς τῶν δευτέρων, εὐετέρων τὴν δε
 ροῦν βλάστησιν ἢ ἐκείνην τῶν φιλῶν καὶ τὴν ἐκ
 λογικῶν καὶ εὐνεσθῶν ἐκφρασον ἡ ἀγκ.
 καὶ ἡ εὐσφραγίση καὶ τὸ χεῖρῶν καὶ τὸ πρᾶξ
 ματεῖον τῆς τῆς ἀρχῆς ἀκριτέως διηγε
 καὶ ἀντιπροσώπων συγγραφεῖς. καὶ γὰρ αὐτὰ ἐκ
 στρωτικῶν ἀδυστάτως καὶ συμφυέσθαι
 συνζύφαιται οὐδέποτε ἰσὺς τὴν ἡδυστάτως.
 νόμος διδασκαλίας, ἀλλὰ καὶ ἰσὺς τῶν οὐστρῶ
 σταλα δόγματα ἡς δευτέρας καὶ ἰσὺς ἀντα
 ρωσῶν καὶ πίστεως, διαγραφῆς προφ. 413
ρωδῶν (Ρωμ. 14, 26), οὐδ' ἴσθαι οὐδὲν, οὐδ'
τὸ ἀντιπροσώπων μέρος τῶν δέξιν γραφῶν, ἔργον
ἀνθρωπίνων ἀμφεβοχίας οὐκ ἀδυστάτως ἰσὺς
μενον καὶ ἀντιβαῖνον ἰσὺς τὸ ἴν. ἡς ἀκρῶν.
 διορῶν τῶν καδραῶν τῶν ἰσὺς συγγραφεῖς
 ψυχῶν ἐκαστῶν "κακοπορῶν φῶτος ἡ
 ραν ἐν αὐταῖς καλυφάσει, διαγνῶντες καὶ
 ρητικῶν αὐτῶν ἀποφάνων, ἵσθαι τῆς
 ἐργηγορεῖται οὐκ ἀντὶ πάντων βλάστησιν
 β1 κρινεῖν τὰ διστάτως καὶ καὶ μὴ μόνον τὰ
 5. ρόντα ἀλλὰ καὶ τὰ μὲν καὶ καὶ." (Ἐπιστ. Ἐνα.
 ἀποδ. ε' α) κρινεῖται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποφάνων
 τὸς ὁ κρινεῖται μὲν τῶν ἀποφάνων διστάτως
 κρινεῖται ὅταν ἐν τῆς τῶν γρ. κρινεῖται τῶν ἀποφάνων
 καὶ καὶ διακρινεῖται ἐπιστάτως. καὶ ὁ κρινεῖται τῶν ἀποφάνων

ἀγ. 9800

κοινωνία, παραλέξι
 καδοχικῆς ἐδοχμασίου, ὅτι " ὅσα ἰσορογραφή
 εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ἰσορογραφή (ῥωμ.
 16/1) καὶ " ὡσαύτως " ἐν γένει ἡμῶν, ἀνεκπερὶ
 δεσπνευστον καὶ ὠφελειον ἰσὺς διδασκαλίαν"
 (ῥωμ. Β' κεφ. γ' 16) ὥστε καὶ ἀμφοτέρω τῶν
 ἰσορογραφήσιν ἀσώφει καὶ δευρίας, αἱ δὲ αἱ
 ἰσορογραφεῖς ἀναδεικνύονται, ὡσαύτως καδοχου
 καὶ καὶ ἑκαστοῦ μέρους καὶ ἐπιπλέον ῥησιμῶν
 θεοῦ. Ἡ εἰς καὶ ἡ εἰς τὸ τοῦ οὐρανοῦ, διότι καὶ ἐκείναι
 εἰς καὶ ἡ εἰς τὴν ἐπίγειον δευρία, ἐξ ἧς ἐστὶν
 ἐκ τῆς ἰσοροφητικῆς καὶ ἀσώφειας, καὶ δὲ ἡ
 διδασκαλία " ἡγάσθη οἱ ἰσοροφ. καὶ ἀσώφ. ἐν ἰσὺς
 μαθητῶν "

ὅθεν καὶ ὡσαύτως εἰς τὴν καδοχικὴν
 μαθησίαν " καδοχίαι, ὄργανα, σιγήματα θεοῦ " οὐ
 δὲ οἷον διὰ διακρίσεως ἡμῶν ἀλλ' ὡς ἡ δὲ εἰς
 καὶ ἡ ἰσοροφικὴ χάρις ἐπιτελεῖται.

(Ὁμοίως. Ζεφ. Α' σ. 58-61. Ἡ ὁμοίωσις
 διανοητικῆς βουλῆς παλαιὰ σχεδὸν ἀνολοκίετα γὰρ
 ἴσως ἀπὸ τοῦ ἰσοροφ. 23-26 διὰ
 τὴν καὶ ἡ καδοχίαν καὶ τὴν ἰσοροφίαν ἐκείνην
 ἀλλ' ἐκείνη ἡ ἰσοροφία τοῦ θεοῦ, γινώσκου ὅτι ὁ
 ἀνοητικὸς ἀλλ' ἀρκεῖται τῆς καδοχίας ἐκ
 ὁμοίως ἡ δὲ δεσπνευσίς)

ἔκτος ὅθεν καὶ τὸ ἀνδρ. στοιχεῖον ἀσώφει
 ἡμῶν (ἰδ. Ἀνοητικῆς 2)

Ὅτι δὲ διὰ τὴν ἰσοροφίαν ὁ ἄνθρωπος νὰ δὲ
 ἀληθῆ ὅτι δὲ ψευδῆ, διότι τὸ δὲ εἶναι
 ἰσοροφικῶν. (ἰδ. Προφήτης 3)

καὶ ἡ ἀποστολή καὶ ἡ ἐκείνη
θεογενεστὴ κατὰ λέξιν

302

314

111

336 99

Ἐπισημάνωσα κατὰ λέξιν

ἐπισημάνωσα τοῖνυν καὶ τὴν ἑρώσιν τοῦ βέλτου
ἵνα ἀπορῆ ἐκείνος ἀπὸ τῆς ἀσφαλείας, ταῦτα καὶ
ἡ ἀσφάλεισιν ἐν ἡλικίᾳ ἀσφαλίοντον τὴν ἐπί
διακρίῃ ἑρμην. καὶ τὸ Λουκ. Α, 1 ἐπεὶ δὲ ὁ
δοὶ ἐπίχειρησαν καὶ. Μιγ. 17' 312, Α

"Ἐπεὶ δὲ καὶ αὕτη ἡ ἀσφάλεισιν καὶ τὸ λαχὼν με
τασπῶν ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τὸν περὶ
τέρων, καὶ τοῦτο ἀσφαλίον ποιῆν καὶ συνηκμῶν
μάστιγα τοῖς ἐροφίᾳς ἑρμην. καὶ τὸ ἀσφ. Μ

Ὁ ἑρμην. ἐροσπῶν ἀσφαλίον τὰς ἀσφαλίον ἐν
ἐπισημ. καὶ ἀσφαλίον καὶ διὰ παλαιὰ τὰ ἐρο
πῶσιν δια τῆς "ὁδοῦ καὶ πρὸς ἐκείνην" ἐρμην.
καὶ ἀσφαλίον σημειῖν, ἐν τοῖς καὶ ἀσφαλίον
ἐξουσίαν καὶ ἀσφαλίον, καὶ ἐρμηνευθῶσιν ἀσφα
λίον καὶ ὁδὸν ἀσφαλίον τὸν Πλάτων καὶ πρ
βασίον καὶ ἀσφαλίον. ἐν τῷ. Μιγ. 11

σ. 316. ... Πλάτων ὁ μὲν σαρκίως πνεύσιν
ἐξουσίαν καὶ ἀσφαλίον, καὶ οὐδὲν ἀσφαλίον
ἐξουσίαν τὴν ἡν, ὁ δὲ πνεύσιν ἀσφαλίον τὸ
καὶ οὐδὲν ἀσφαλίον. καὶ τοῦ μὲν σ
καὶ οὐδὲν ἀσφαλίον "ὁ δὲ γὰρ ὁ δὲ, τοῦτο πρὸ
ἀσφαλίον τοῦτο καὶ" (Α' Κορ. 6' 15) τοῦ δὲ
ὁ δὲ ἀσφαλίον, καὶ ὁ μὲν οὐ ποῦ. ἀσφαλίον καὶ
ἀσφαλίον ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἀσφαλίον ἀσφαλίον
ἀσφαλίον, ἐξουσίαν τὴν παρὰ τὸν ἀσφαλίον "περὶ τὸ
οὐλοῦ καὶ ἀσφαλίον, καὶ οὐδὲν ἀσφαλίον οὐ κα
ἀσφαλίον" (Παυλ. 15, 19). ἐν δὲ καὶ τοῖς ἀσφαλίον καὶ τῷ

ἀσφ. 4800

Αναλογία των εννοιών

302
3124

Πρόβλεψη μετρίων

9
100
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

3
6
5

100
100

Γεοργεσιος Πάσσα Γραφή

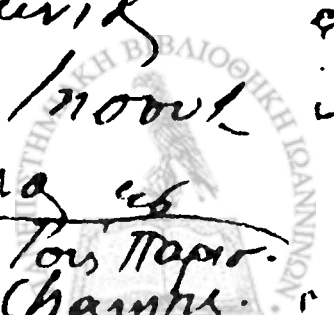
Τὸ κυριον ἰωδο ποχοι ρω (ορδο) ροχιολω
 ωρος ονηριζων μετ' αυλω γριμης, οτε διδω ου-
 δαμοῦ η Γραφή εαυτην δεοπν. προσαγορευει
 ωρα εξηγουν ουτω: πασα γραφη, ωαν ουγ-
 γραμμα, υωο λεως γραφει, το πν. το ε. εχοντα
 ωφειμον εδη. η ουα αιαγεροουα ην ρησων ταυ
 ην ωρος ην π. ε. αλλα ωρος παν ουγραμμα
 δεοπν. ροχαρον (αηα ραρι αυλω ων παω) η
 αυτ. ο. 15) ουτω αν το κυριον εξηγουντην προβ-
 μιζονα ραλαμην: πασα γραφη, δεοπν-
 ολος οουα, η ωφειμης εδη προα διδασκαλια
 η τουτου ινμα αγις αυτη ραρι Γραφης (Ρωμ. 1, 2

Ν. Παπαδ. Προοιμ. ε ηι β' τομ. η εισαγ.
 ε ηι δεορογια ηω Μαμαρι ο. η ε'

ηηι του κυριου ἰωλω ^{οτομασθη} ηηηηη ερις
 μεταξι του βαουσιου ηη Αγγλιας Γαυωβου
 του Α' η του ραριμαξιου ^{De Perron.} ηηηηη.

(Etude sur le texte et le style de N. T.
 par Berger de Xivrey. (1856) σ. 90.)

ο οριφμης γαρη δεορογια αυτην η
 Arnauld ειαουονη εχρη ηη ηουου
 αναφει ηηηι εη οημωι ζομερα ηη
 ραλασθη ραρι αυτη ηη παρα του Παρι.
 Μονη ηη Κεντοροστανη Γορ Ρογαλ δεσ Chamber.

Ἐπιτομὴ κατ' ἐνοσίαν
 εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ Rech. Simon
 + 1712 περιέχει ὁρατορίας ἐκδοῦς
 ιστορίαν καὶ ἀγ. Γραφῶν καὶ ἐκδοχῶν
 γὰρ καὶ ἐλευθερίας τοῦ περὶ τῆς
 ἀφ' ἑστέρας καὶ τῶν ἐκείνων καὶ Βουρῶν
 καὶ τῆς παρανοήσεως τῆς ἀρχ. αὐτῆς
 γενεῆς ὁσίων καὶ ὁ Βουρῶν ἀν
 ἰσχυρῶς καὶ ἐκείνων ἀκροῦς ἐκδο
 α. γραφῶν καὶ περὶ καταστάσεως ἐκ
 ἀνατ. ἐκείνων: fides ecclesiae orien
 talis ~~historiae~~ etc.) ὅτι ἡ Βουρῶν
 Vulgata εἰς ἀποδόξωσιν ὁρῶν καὶ
 ἐνοσίαν τοῦ ἐκ. κερμεῖν: omnis
 plura divinitus inspirata utilis est
 ad docendum. καὶ διακρίσει παρὶς
 εἰς τὸν τοῦ οὐνοῦ οὐδὲν ὅτι ἀπο
 δραμενῶν ~~ἀποδοξῶν~~ ἐκδο
 τῶν τοῦ οὐνοῦ καὶ ἀποδοξῶν
 dans une traduction françoise il ne
 faut jamais mettre le sens du grec
 dans le texte de la version; ἀποδοξῶν
 ὅτι ἀποδοξῶν ἐκδοξῶν (ἀπ' 1710)

90
100
110
120
130
140
150
160
170
180
190
200
210
220
230
240
250
260
270
280
290
300
310
320
330
340
350
360
370
380
390
400
410
420
430
440
450
460
470
480
490
500

ἀγ. 9800

Ἐπισημειωθεὶς Παιὼσα Γραφή

ἀλλ' ἡ ἰσοπέδωσις ἐξήγηται καὶ τὸ ἴσρα
μα: εἶναι ἡ Γραφή παιὼσα ὄραση, ἢ ἰσχυρ
αμοχουδῶν ἐν τῷ Ἰακωβῶν καταρριώθη
τῆν αὐδελφῶν τοῦ Παύλου καὶ ἀρνεῖται τὴν
διακρίσιν μεταξὺ ὄραση. καὶ μὴ ἐβρίμ
αὐ. σ.

Ὁ καρδ. ἔχει ὄρα λαί δικαία
καὶ ἐβρβαίων ἢ νεύ. κριτικῆ. πραγμ
ἢ ἀνρ. μεταφρασι καὶ μὴ τῶν ἀραβικῶν
ἔχουσι τὴν ἀντιπ. ἀνδραμον καὶ μεταφρα:
σην ὡσεὶ ἦτο: Παιὼσα γραφή δεσηνωσι

καὶ ἰσχυρῶς πρὸς ἀδαναιαί. Ἐπισημειωθεὶς
docteur Griesbach καὶ τῶν Β' τομ. τῆν Sybe
critica εἰσαγωγή μετα ἀρχομ. (ἰσχυρῶν)
τοῦ ἰσχυρ. καὶ τοῦ ἀγ. Κλημῆνος ἀγ. δὲ ἐξ
λακρία βε κ.δ. καὶ ἐπισημειωθεὶς καὶ τῶν
ρίων τοῦτο ἀναφερομενον ὑπὸ τοῦ ἰσχυρῶν

"Παιὼσα γραφή δεσηνωσις ὡσα ἰσχυρῶς
(id. κατ. 6) (αὐτ.)

Ἐπισημειωθεὶς ὁ Τάχος. ὁ δὲ ἀραβικῶν
"Παιὼσα τῶν γραφή δεσηνωσις πάντες καὶ
ἀρχομ. Ὁρδ. π. π. δ' κατ. 13'. id. δεσηνωσις
καὶ 4

ὡς γὰρ ἡ ἰσχυρῶς Γραφή εἶναι καὶ ἰσχυρῶς
τοῦ ἀγ. π. π. οὐχ οὐ ἀμείων ὑπ' αὐτοῦ ἐμαχίδη,
ὡς ὑπὸ αὐτοῦ διὰ τῆν ἀποσίσημ καὶ προσημ.

Ὁμῆ. Ἰσοπέδ. Μεσογ. ποταμ
καὶ 120 τῆν παιὼσα Γρ. δεσηνωσις καὶ ἰσχυρῶς
οἰδαμεν.

καὶ ἰσχυρῶς ἐναυσι (αὐτ.)

90
901
900

ἀγ. 9800

καὶ ἰσχυρῶς ἐναυσι
καὶ 120 τῆν παιὼσα Γρ. δεσηνωσις καὶ ἰσχυρῶς οἰδαμεν.

3435-49
195339

Δεσπνευτος Πάσα γραφή

Ζι δε ο δεσπνευτος την γραφήν ονομαζειν, δια
της εσοκονοιας του αγ. Πνευματος, συγγραψαντες
τοις του καθυβριζοντος η παρασημειοντα αυτου
ωροσημασι κληματα. Βασ. παρ του αγ. Πνευ.
μαρ. ΚΑ' σ. 62 τομ. Γ' Μγ. Α' σ. εκδ. Παριου

παντα γαρ οσα λαλιε ωσπερ η, ο Garnier
υιου, του θεου εισι αγια. η δια τουτο πα
σα γραφή δεσπνευτος η ωφελιμος εστιν ο
ωσ του Ν. λαλησεια. Βασ. εκδ. εν. Αβη
Ε' μαρ. Α' σ. 153 γαρη.

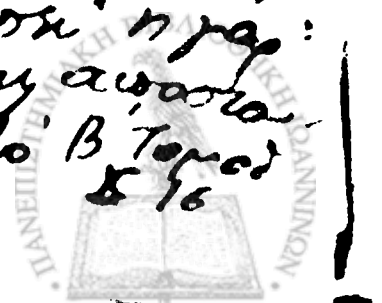
Ζι δε, ω δεσπνευτε, επενν, απο θρεφου τα ιρα
πραματα οιδας ... ιρα γαρ η αγια, τα τε

τη δυναμει του Ν. οι δεσπορευμενα τω αγιω
μεωριοντα η δια τουτο πασα τρι δεσπνευτος γρη
του του διας εμοτευση ειναι διδασκαλια, ει
επριαρεθη το σωματικη του λεγουσ περιλαμ
μαι το λεγομενον κυριος εθε η ζωη η πτωια.

Γεμ. Νουο. Αογ. Ζ' εκδ. εν. τομ. Π' σ. 605

μαρ. 45
μαρ. σ. 16. του του ελληνοδ, οδοιδαιον. ιδ.
η Νουο. τομ. Γ. σ. 205-206 (ιδ. 7)

μαρ. Γ. του πνευματικη ωραση η γαρ
του του Ν. χαρις δια τω ωροσητω η αωρα
μαρ. εφ' οχ' ατη. Ο δεσπνευτε. ιρμυ. το Β' τομ. σ. 16

Θεοπνευτός ἰσάως Γραφή
 ὁ Tischendorf (Nov. Test. graece ed. ou
 va critica major II. 876. αναφέρει ἰσχυρ
 κινδύνου, ἀφ' ἧς ἐκτετατὸς καὶ. καὶ δύο κωπ
 κλημένα (ἰσάως) καὶ ἰσχυρὴ 2.443. ἰ
 ὅτι πᾶσα γραφή θεοπνευτός οὐσα ἰσχυρ
 εἶται. τὸ γὰρ ἐν κινδύνῳ διὰ τὴν παραδειγμα
 τούτων καὶ Γραφῆ, ἢ ὅτι οὐκ εἶσι θεοπνευτός, εἰ
 οὐκ εἶσιν ἰσχυροί, καὶ ἰσχυροὶ ἀνὸς ὁ ἴσως.
 ἢ καὶ ἰσχυρὸς παραδειγμα, ὅτι εἶσι εἶσιν ἰσχυρ
 θεοπνευτοὶ εἶσιν. σ. 877. καὶ μαρτυρίαν ἐν τῷ
 ἀμβροσίῳ;) Unde et in scriptura divina
 οπνευτός omnis ex hoc dicitur, quod deus inspi
 quae locutus est spiritus. ἰσχυροὶ κινδύνου μετα
 ἰσχυρὰ ἔχουσι εἶσι. αὐτῶν

Διὸς πᾶσα Γρ. κλημένη καὶ ἰσχυρὴ καὶ ἰσχυρ
 αἶσα θεοπνευτός. ὅτι ἡ Γρ. εἶσα θεοπνευτός. καὶ
 ὁ Τρόλλιος μαρτυρεῖ: πᾶσα Γρ. θεοπνευτός
 ἰσχυρὸς. τὸ ὁμοίον ἡ Γραφή ἐνδέχεται
 τοῦ κειμένου ὁ ὁμοίος ἰσχυρὸς καὶ ἰσχυρὸς
 Μάρτ. 18 29. σ. 96

112 173. 10212L

... ἐν κινδύνῳ

σφ. 9809

Δροπνευση Πάσα Γραφη

Μηδεν εν κωμωδω ανουουη γραφη, ου ου
ροοφεν (ιδ. Δροπν. καλα χειρ. κ. κωδων ανικτη
ου ουκ ευλα εν ουκ μια κεραια κεραια), αλλ
ζημιωτω ημεν καλα κω κωδων ημεν εν κ ποικι
οφεν, ουκ πασα Γρ. Δροπνευση ουσα κω κωδων
μος εοικε. το γαρ εν κω δυο δυο σε κω κωδων
εσοδα ειτι τουκω κω κωδων, η ουκ ουκ εσο
δροπνευσοι, κωκω ουκ εσο κω κωδων, κω κω
κω κωδων αν ο κω κωδων, η η κω κωδων κω κωδων
εσοδα, ουκ εσοκω κω κωδων κω κωδων. εσοκω
κω κωδων.

Α (κωκω. Κατωκω. 1677) σ. 40

... τοηται κωκω κω κωδων οι δυοκω Γρ., κω κω κω κω
κω κωδων, κω κω κω κωδων (δυο κω κωδων κω κωδων
κω κωδων κω κωδων α κω κωδων) κω κω κω κω
κω κωδων κω κωδων. κω κω κω κω κω κω κω κω κω
1Α 1728 Β.

αοριμ.

λα
γε
κ

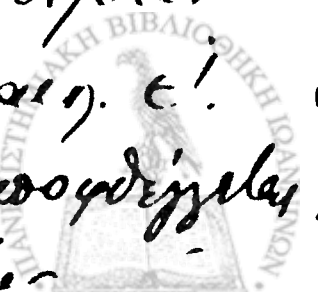
3453
πνευσία πνευσία
ισαίματα τῶν τὰ λοιπὰ (παράδοξοι ιστορίαι
υποφηταί), ἀλλὰ ἐκ τοῦ θείου πνεύματος ὡς ἐν
... αὐτοῖς πρὸς ...

Ἰσοπνευσία πνευσία
τοῦ στοιχείου οὐ φθιγγόμεναι ὁ θεός, σοφία ἐν
... τοῦ στοιχείου τῶν υποφητῶν οἰομα
... τοῦ θεοῦ χρυσὸν ἀλάττω. 1^η
ἔκδ. ἀδιν. τομ. Γ' σ. 206

τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς θεότητος ἡ ἰσοπνευσία
... ἰσοπνευσία, οὐκαὶ ἀνδρ-
... ὅτι θεῖον πνεῦμα τῶν τῶν
... ὡφειλῆεν ὡφειλῆεν. Κατὰ κριτ. 4^ο 281
Μισθ. 1^η 4305A [α' ἔκδ.]

οἱ υποφηταί τὰ μὲν ἀνωτάτω καὶ τὰ
καταστάλα κατὰ τὴν ἐπινοσίαν τῆς
αὐτοῦ θεοῦ ἔμαθον, καὶ δι' αὐτῶν
... ἰσοπνευσία, οὐκ ἔγραψον. Ἰσοπνευσία
... 1146 ἐκδ. Oberth.
... ἰσοπνευσία, οὐκ ἔγραψον. Ἰσοπνευσία
... ἰσοπνευσία, οὐκ ἔγραψον. Ἰσοπνευσία
... ἰσοπνευσία, οὐκ ἔγραψον. Ἰσοπνευσία

Διδασκαλία (κρίσις) τοῖς πρὸς ἡμᾶς ἰσοπνευσία
... ἰσοπνευσία, οὐκ ἔγραψον. Ἰσοπνευσία

Ἡ σοφία καὶ ἐπινοία

Ἡ σοφία καὶ ἐπινοία

302
312
34
34

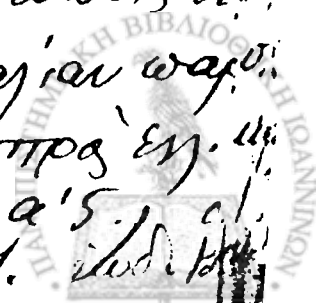
Ἡ σοφία καὶ ἐπινοία

sed. Songos 1974.

οἱ σοφοὶ καὶ ἐπινοοὶ καὶ ἐν αὐτοῖς
 λογισμῶν κενήσαντες αὐτοῖς τοῦ θεοῦ
 ἃ ἐπηρεάζοντο ἐξέφωσαν συχρησαμένους
 τοῦ πνεύματος. (Αδων, Αεωσ. κερ. 5' πρβ. 4
 ὡσεὶ τῆς αὐχίνης αὐχὸν κενήσαντες. 5 42 κ/49.)
 οὐκ γὰρ φύσει οὐκ ἀνδρ. ἐπινοία οὐκ ἔστι
 ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν χάριτα ἀνθρώποις δυνάμει
 τῆς ἀνοίας ἐστὶ τοῖς ἀνδράσι τὴν κενότητα καὶ
 δούσαν δωρεὰ, οἷς οὐδεὶς οὐδὲν ἐδίδου τεχνικῶς
 καὶ ἀπὸ τοῦ ἐαυτοῦ καὶ τοῦ θεοῦ πνεύματος, ὡσαύτως
 σκεῦῃ κερχία, ἵν' αὐτοῖς τοῦ θεοῦ ἐξ αὐραὶ
 καὶ ἡλικίαν, ὡσαύτως ὄργανον κενῶν
 τῶν ἡλικίαν, τοῖς δικαίοις ἀνδράσι κενῶν
 καὶ τοῦ θεοῦ ἡλικίαν καὶ οὐρανίαν αὐτοῦ καὶ
 χάριτα - διὰ τοῦτο τοῖνυν ὡσαύτως ἐξ ἐνά
 ματος καὶ μιᾶς χάριτος καὶ ἀπὸ θεοῦ καὶ τῆς
 ομοῦ κενῶν καὶ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀνθρώπων
 καὶ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἵν' αἰσθητοῦ ἡλικίαν ἐπὶ
 αὐτοῦ καὶ οὐρανίαν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θεοῦ
 ἡλικίαν καὶ αὐτοῖς ἐν διαφόροις τοῖς κενῶν
 τοῖς καὶ θεοῦ ἡλικίαν διδασκαλίαν καὶ
 κενῶν (λουσι. λογ. παραεν. πρὸς ἐν. κερ.
 (πρβ. καὶ κερ. αὐτ. Περσικ. α' 5. κερ.
 Περσικ. κερ. κερ.)

90
800
no

αὐτ. 1974

Πνευστία φερύφηλα

οὐχ αἰώματα ἢ τὰ λοιπὰ (παράδοξοι ἱστορίαι
 καὶ ἰσοροφηταίαι), ἀλλὰ τὸ θεῖον πνεῦμα ὡς ἐν
 μαθαραι ψυχῇ τῶχανον, ταῦτ' ἔπιπροφητῶ πάντα
 ὡνόν ἕως ἀρετῆς ἀνεκμηθόντων εἰσὶν αὐτοῖς, πρὸς
 τὸ ἰσοροφητεῦεν, τινὰ μὲν τοῖς μαθ' αὐτοῖς, ἀλλὰ
 δὲ τοῖς ὕστρον. . . . τὸς δὲ ὅτε Μωϋσοῦ δευσιδῆ
 ἀνδρὶ καὶ τῷ ὄλεν θεῷ ἀναμμενῶ καὶ βελιχονῆ ἢ
 δεοδίου Μ. τὸ θεῖον ὑπήχον (ὡριχ. κατα
 Κεσο. βελγ. χ' Μιση. 11. σ. 925 καὶ 926.
 ἔρκενται μὲν οἱ ἰσοροφηταὶ τῶ κατὰ χρομῆ
 τοῖς ἐκένων ὀργάνοις ἑπὶ δὲ τῶν, ἔν' ἀνδρῶν ἰση
 ἡμῶν. ἰδ. κατὰ. ἔρκεν. περὶ μοναρχίης 209. Α' 9.

Προφήτης ἰσὺν ὁ κατ' αἰσοκαμυψιν πνεύμα
 οροροφίωων ὁ μὲν Βασ. (ἰδ. Thesaurus)

. . . μῶτον τὰ τῶν ἰσοροφητῶν τὰ μὲν ἀνωτα.
 ἢ καὶ ἰσοκαμῶτα μαθ' ἡν ἐπίσνοια
 τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ μαθόντων, τὰ δὲ κατ' αὐτοῖς
 ἢ ἰσὺν το σαφῶς σιγγραφίντων. οὐ γὰρ βελιχονῆ
 βελιχῶν καὶ παρ' ἡμῶν ἀοικητῶν καὶ βελιχονῆ
 . . . δύο δὲ μῶνα ἑπὶ τοῖς ἐκένων βελιχῶν τοῦ
 κατὰ ἰσὺν ἔχοντα χρόνον τῶν ἀναγραφῶν, καὶ δὲ καὶ
 κατὰ ἰσὺν πιστευμένα. . . . τοσοῦτον γὰρ αἰὼν ἔδῃ
 μαθητῶν, οὐκ ἰσοροφῆται καὶ οὐδὲν, οὐκ ἰσοροφῆ
 χον αὐτῶ οὐκ ἰσοροφῆται κατὰ ἰσὺν. πάνσι δὲ ο.
 ἰσοροφῆται ἰσὺν καὶ ἐκ ἰσοροφῆται γινέσκει τῶν ἀνοροφῆται
 (ἰσοροφῆται) τὸ νομῆται αὐτῶ θεοῦ ὀροφῆται καὶ τῶν
 τῶν ἰσοροφῆται καὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ ἰσοροφῆται ὀροφῆται
 ἰσοροφῆται. κατὰ ἰσοροφῆται. Α' 28, 8. . . . ἰσοροφῆται

Δεσποσία προφηκῶν.

344y

Προφήτης μὴ γὰρ οὐδὲν ἴδιον ἀποφαίνεται τὸ
παράωσαν, ἀλλ' ἔδειν ἔρμηνεύς νιοβαζόντος ἐλτρού πανί
ὄσα ἰσοφῆρι, καὶ ὄν χρόνα ενδουσιᾶ γυονί, ἢ ἄ
γνοια μετανοστοαμίνου μὴν τοῦ χορίου τοῦ ἡωαρε
χέρημοίος τῆν μετ' ἡυχίς ἀερόποχην. ἐπιωροίον.
ἡς δὲ ἡ ἐνωμητοίος τοῦ δ. πν. ἡ ἡωασαν μετ' ἡ
σφραγισοσίαν κροίοντος ἡ ἐμχούντος ἐν ἐναφ
δρῶσαν, ἐν ἰσοδροσιῆν" φη. Περὶ τῶ ἀναφε
μενε ἐν εἰεὶ νόρην. - § 8. ἡ εἰε

ἔρμηνεύς τοῦ δροῦ ἔδειν ὁ ἰσοφῆτης ἐνδὸδε
νοηχοίντος τὰ μετρία τοῦ δροῦ. Περὶ ἀδρην
(παρὰ Κοντοζορνῆ εἰσαγ. ἐπὶ τῶ ἀφ. τράγ. σ. 10)

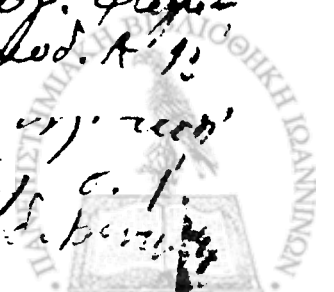
ἡ ἐπὶ το πν. το ἀγιον . . . το ζαζηνοῦ
δοί τῆ προφηκῶν.

Ποιοῦτοι γὰρ εἶναι οἱ προφῆται. πολε μὴν ἔ
σι δὲ ἐναπράγμα σολε δὲ μετανοπῶσαν ἐν ἀλλο
ἐν τούτου εἶναι φανερὸν, ὅτι καὶ τῆν το ὄργανον κρο
αὐτὸ ἀγιον ἔτρε ἡ οἱ προφῆται, ἐεετα μετρία δρο
ἔσα ἐμχούν ται ἡ ἐμπτολα ἐπὶ το πν. το ἀφιο
ἐρμη. φαρ. β, 6 Μι.

ἂν πρῶτα εἰ τὰ δαυρεάσωμεν ἀνίουσ Α
ἡ ἐμφορην σοῦσ δὲ ἔχουν ἀνοσοδία ἡ ἐλε
αφοφῆται. διὰ τὸ αὐτὸ τούτω δειχῆν ται ἐκ
δὲ ἰσοφῆτησ ἐεετα ἰωοῦ ἡδρα ἡ καδαί
αγ' ἐεετα μετρία ἐλάσων, ὅσα το πν. το ἀφ. ἐπὶ
ἐν αὐτοῖς, ἡ καὶ τῆν το ἰνέσων. Ζυγ. φαρ. β
ἐρμη. πν. το δ. Α' 9.

ἡ φαρ. ἡ κρῆμε. ἐξέ. Περὶ ἀδρην. α' 5. σ. 1.
Πεσοφῆ. ἐπὶ τῶ ἀφιο.

ἡ φαρ.
ἐξέ
αφ. 441

30 1/2
212
21
341
350
16

Ἐπισημοποιεῖται ὡς προφητεία
καὶ αἰὸς τοῦ ἰδίου στόματος (Παροιμ. 1, 13) εἰς
ὅτι ἔφη ὁ ἁγίος ἐὼν, "ἐν τῇ ἐπιστάσει αὐτοῦ" (Ἰακ. 1, 5)
διὰ τοῦτο τὴν παραφορὰν παραφρονεῖσθαι ἑαυ-
τοῦ, γνωρίζωσα ἑνὲς ἐπισημοποιεῖται ἑπιστάσει
βασιλ. Περσικ. αὐτῶν. Τομ. Α' μέρ. Β' σ. 5.

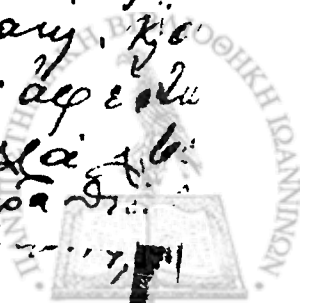
... ὡς ὁ ἁγίος ἐὼν ...

Ἐγὼ εἶμι ἡ ἀγνοῦσα "scientiam, quae
vocat homines ad bene beateque vivendum
non aliunde quam ab ipsis verbis Chris-
ti doctrinaeque suscipiunt. ~~Ab ipsis verbis~~
Christi autem verbis dicimus, non his son-
nae quae homo factus, atque in carne positus
locutus, et prius namque Christus Dei Verbum
in Moyse atque prophetis erat. Nam si
verbo Dei quomodo poterant prophetae
de Christo? Ad cuius rei probationem
esset difficile ex divinis scripturis ostendere
quomodo vel Moyse vel prophetae
ante Christi repleti, vel locuti sunt, il-
luc gesserunt omnia, quae gesserunt ...

... ὡς ὁ ἁγίος ἐὼν ...

Ἐπισημοποιεῖται ὡς προφητεία
ὡς ἰδὼν ἡσυχίας υἱὸς Ἀβραάμ (Ἰακ. 1, 1)
" Ἀβραάμ : ἰδὼν ἡσυχίας υἱὸς Ἀβραάμ (α' 1) Ἰακ.
Νινευῶν. βελτίον ὄρασις Ναουμ (α' 1) Ἰακ.
ὡς ἰδὼν ὁ ἁβραάμ ὁ ὡραῖος
ὡς ὁ Μαχάβιος ἡσυχίας εἶδεν ἀνεκὸς ὄρα.
Ἀντίμα ἡσυχίας ἡσυχίας εἶδεν ἡσυχίας ἡσυχίας
ἡσυχίας ἡσυχίας ἡσυχίας ἡσυχίας ἡσυχίας ἡσυχίας
ἡσυχίας ἡσυχίας ἡσυχίας ἡσυχίας ἡσυχίας ἡσυχίας

1720

353.3-905

Ἐκ πληροῦς ἀναγεῖται πλοῦς

ex plenitudine ejus accipientes prophetiae, ea quae erant de plenitudine sumpta, cenerunt. et idcirco sacra volumina Spiritu plenitudinem spirant, nihilque est, sive in prophetia, sive in lege, sive in Evangelio sive in apostolo, quo non a plenitudine divinae majestatis descendat. Quamobrem spirant in scripturis sanctis hodieque plenitudinis verba. Spirant autem his qui habent et oculos ad videnda ecclesiae, et aures ad audienda divina, et nares ad ea quae sunt plenitudinis sentienda.

Ἐπιγ. Οὐραν. ἐκ πληροῦς καὶ τοῦ πλ. 11' (Migne) σ. 536C.

οἱ τοὺς ἡμᾶς ὑποφῆλαι ἐφοῦνεν τὴν πληροῦς γραμμάτων, ἀλλὰ οὐκ ἔπρασαν. Ἐπιγ. κ. κη. VI Migne 1A' σ. 1297B

Demosthenes' involou

304

310

210

361

31

Demosthenes' involou. 1605. & 1700. & 1750. & 1800. & 1850. & 1900. & 1950. & 2000.

90
100
110
120
130
140
150
160
170
180
190
200
210
220
230
240
250
260
270
280
290
300
310
320
330
340
350
360
370
380
390
400
410
420
430
440
450
460
470
480
490
500

Βιοπνευτος (σημειωσις)

3552

9067

επιπροσκειμενος δε διδασκαλις παρὰ
θεοῦ· τὸ α' παρὰ παιδὸς ἰου ἐν λω.

Ἰωβ οὐκ ἐπιθυμῶν αἰετὸν ἰσχυρῆσαι ἐσθλὴν
ἐν λόγοις, πνοιὴ δὲ παντοειδέσῃ ἡ δίδα-
σκουσα Ἰωβ· υβ. 8.

Αναμνηστική σελίδα

30
219
218
346

31

90

576

αναμνηστική σελίδα

1505. 4. 11. 1910. 1. 10. 17.

17. 20.

261
346

Ομοσπονδία Σπορτ' ΙΑΝΔΙΟΥ

302
219
215
346

9c.

7/11

αριθμοί παραδρομικών

9
625E

Ἰστορικὰ συγγραμματα 35

Περὶ τοῦ Π. Διοδωρίου ἢ ἀποκαμψῆς
τῶν Γαλιλαίων περὶ Διοδώρου

Διοδώρου ἐν ταῖς Προφητείαις ἰδὲ
ἢ ἁγία βιβλος εἶναι ἱσχυρὰ Ἰστορικὰ
ὑπομνήματα. Α. Κηδοῦ Μάχης 1879

16^{ος} μνημ. 239 ἐν τῷ συμπόσει
ἐπιτομῆς περὶ Χριστοῦ, τῆς καλοῦσθαι τῆς ἱερᾶς
σακφῆς, περὶ τῶν Ἰουδαίων ἐν γῆ, περὶ τῆς Μι-
νεῖας, Βαβυλῶνος, Ἰερουσαλὴμ, Ἰερουσαλὴμ,
Ἀραβίας, Ἰσραὴλ καὶ τῶν ἄλλων
προφητειῶν.

L'inspiration des prophètes de l'Ancien
Testament : Dissertation. par l'Ami Eugénie

Περὶ τῶν ἀποκαμψῶν ἐδωκέναι (ἢ) ἢ ἐν ὡ-
ριστῶ ἐπὶ τῶ ἱσχυρῶ τῶν Ἰστορικῶν ἰδὲ παρὰ
Διοδώρου Μαγαλιωτῶν τὸ δυνατόν καὶ ἱστορικῶν
ἢ ἀποκαμψῶν, καὶ προφητειῶν τῶν Πατρῶν Διαδόχων
ἀναλύσεως ἐν τῷ Ν. Δεῦν 1906-1909. σ. 133-
136 καὶ περὶ Διοδώρου κυρίως πραγματεύεται ἐν
σ. 136.

Κ. Οικονομοῦ τῶν ἐξ. Οἰκ. Περὶ τῶν Ο. ἐρμ. Α' 57-62

9c.

110

30

αριθμός παραπομπών

Η Ομοσπονδία Σπορ Ένωσεων (Ο.Σ.Ε.) αποτελείται από 110 μέλη, οι οποίοι είναι οι Ένωσεις Σπορ (Ε.Σ.) των 11 αθλητικών κλάδων. Η Ο.Σ.Ε. είναι η κορυφαία οργάνωση που ενοποιεί τις προσπάθειες των Ε.Σ. για την ανάπτυξη του αθλητισμού στην Ελλάδα. Η Ο.Σ.Ε. είναι υπεύθυνη για την οργάνωση των εθνικών πρωταθλημάτων, την προετοιμασία των αθλητών για τους αγώνες, καθώς και την προώθηση του αθλητισμού στην Ελλάδα. Η Ο.Σ.Ε. είναι επίσης υπεύθυνη για την οργάνωση των εθνικών ομάδων και την προετοιμασία τους για τους αγώνες. Η Ο.Σ.Ε. είναι επίσης υπεύθυνη για την οργάνωση των εθνικών ομάδων και την προετοιμασία τους για τους αγώνες.

3650

Προφητείας τρόπος

ἐν αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος διὰ αἰσθητικὰς ἀρετὰς
αὐτοῦ ἰδιώματα ἐν τῇ ἐνώσει μεταθετοῦσθαι, ἀ-
γαθὰ μὲν ἔσονται ἡδοναὶ εὐφροσύνη καὶ εὐφροσύνη καὶ ψυχὴ αὐτῆς
δράμει μέχρι τοσούτου ἕως αἰσθητικῶν ἐπιλοιοῦσθαι
δύμιον ἐκείνου, ὡς ἴε καὶ ψυχὴ αἰσθητικῶν
καὶ ἡ νοετὴ ἀνεκτικὴ καὶ ὑπερῆρον βάρος καὶ τὴν
δύμιον αὐτῆς καταλαμβάνει ὑψιστὴν ἐξουσίαν
καὶ ἐπεταξίαν καὶ ἀσθενείας, καὶ διδοῦσα ἰκανοῦ
τοῦ νοητικῆς καὶ δεχθῆναι τὰς ἐπιλοιοῦσθαι, καὶ ἀποδο-
τοῦ τῆς νοετῆς ἀνεκτικῆς ἀρετῆς.

Verum autem scire divinae est sapientiae. Ho-
mo autem per se ipsum pervenire ad hanc scientiam
non potest, nisi doceatur a deo. Laurentius in
Divinarem institutionum lib. II c. III. Lat. Patz. tom. II

Ὁ Μοφουσιώτης Θεόδωρος σαφηνίζων ἐμὴν γένεσιν
"τῶν οἱ Προφῆται ἀγγέλων καὶ οὐκ ἀγγέλων" ἀπ' οὗ διεγράφη
τὴν ἐν ἀποκάλυψιν συντομίαν εὐδα-
μον τῆς Προφητικῆς ἐπιφορῆς "τοιοῦτο δὲ βούχεται ὑπό-
χρημα. ἐπιφορῆς γὰρ τὸ χῆμα ὡς ἀπὸ τοῦ
καὶ τοῖς Προφῆταις βούχεται ὁ ἄνθρωπος, ἀδρῶν
αὐτῆς καὶ διανοίᾳ τῆς μεταστροφῆς ὡς ἀπὸ τοῦ
ἀπὸ οὗν τοῦτο καμῆ. καὶ τὸ δὲ Πν. ἡ χάρις, ὡς ἀπὸ τοῦ
ἀδρῶν, ἐπιφορῆς ἀνεκτικῆς καὶ τοῦ Προφ. διανοίᾳ
κόπος τῆς ἀποκάλυψιν αὐτῆς μετὰ τὴν καὶ ἀπὸ τοῦ
εἶναι. (107. 76 καὶ δ. Ματ.) παρ' οὗ. Α' 132.

6. Ἡμεῖς δὲ εὐχόμεθα καὶ ἡμεῖς τὸ τῆς σοφίας καὶ
καὶ διδασκαλίας χάρισμα, ὡς ἀπὸ τοῦ ὅμοιο
καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς ἀνεκτικῆς ἀρετῆς ἐπιφορῆς.

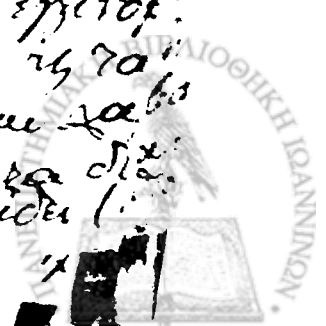
θεοπνευστίας προύως

— ωάνης της ιεροφνητομένης ἀληθείας μωρφω-
 — σιν. Έου εδ' του μη ζήνο της γνώσης χρεια φρα
 — τω δωρεέν του Π. τα αωόρηλα, του δε λουγ
 — της σοφίας ωρός το παρασκευάσαι η εξεργα-
 — σαωσαι τα σικετραμμένυ εν θραχυλοχίαι
 — ειθεδόμενα. --- λρη λώνον η ψυχή του με-
 — λουγς ιεροφνητών ην εωικεδιόητα ωρού-
 — ωουεούσαι εε του εφ' ηρεν κενήμαλος, ίνα ο
 — εν τω ούχοις λουγς τας αρμοιωτέρας ψυχας εφε-
 — ζόμενος, εν αίς ουδε μωρον η κενήμα του
 — ωαδηκεωδ της ψυχης αωίμωρον εωρε ωρός
 — του λουγος παρα της αναλογίας της ενυωαρχέ-
 — σης ευαρμωσίας, ην εν του δειου Π. ενεργη-
 — αν εωαγαη. Ου μόνον εδ' η τω ωαδωι κωλα-
 — σιτη η αιμαία εδ' τον εωρεωτομοι της εωοι-
 — χης του Π. αλλα η το μετρον της ωρε ην ωοι-
 — διαδύοις η το σικεφερον αωτοδε του εωοι-
 — χομίνου ην κωριν η τω παρα κωροι ε-
 — κωονη, η η ες υόλερον μεδεξόνη της
 — τω ιεροφνητω ωρείας. διδοται γαρ φησι εδ'
 — αω η φανέρωσι του Π. ωρός το σικεφερ-
 — η ωαμη. κωλα η αναλογία ησποωα(Α
 — 12, 7. Ρωμ. 12, 6). Ανεφίκετον μόνον η η
 — φύσει, ωαρεσθίωσι τον λουγον της διαφερού-
 — ζίας ωαρά του δειου Π. τοις αξίωις ηρετο-
 — κωδ' εν ο μιν ιεροφνητιαν ωοτινεται η το
 — εωι τωσινδε. ο δε κωρισματα ιαμάρη λα-
 — η λαύλα ημεωδε. η αλλος ενεργήματα δι-
 — μεζονη η μεκωληρη τωωλα φησι αιδε

35

537

σε
γρε

Δροπνευσίας πρόσωπος (ιδ. δροπν. βαθμοί 2) ^{361a}
 Οὐκ ἔστι οὐκ ἢ οἱ μάντις ἦσαν ἐπεὶ μὴ
 γοῖρ ὁ δαίμων... πηροῖ τὴν διάνοιαν, σκετοῖ τὸν
 λογιζόμεν, καὶ οὐκ αἰσάντα φθίζοντα, οὐδὲν κιν
 ληρμῶν ἐπιστασίμῃ τοῦ διανοίας αὐτῶ, ἀλλ' οἷον
 αὐτοῦ κενός ἀφδύχου ἀψύχου φθίζομένου...
 ἀλλ' οὐ λόγῳ τὸ ἀγ. οὐκ ποιεῖ, ἀλλὰ καρδίαν ἀφί-
 ποιηθῆναι τὰ χροῖμα... καὶ ἀπορ. τινδόμε-
 τον καὶ εὐργιῶν ποιωντῶν μετ' αὐτοῦ τῶν δεχο-
 μένους ἰσοιῖ καὶ μετὰ τῆς ἐκείνων διανοίας ἀπο-
 καλύπτει τὰ χροῖμα. (Χρυσ. εἰς ΜΔ' ψαλμ. 7.)

Ἡ χάρις οὐδὲν τῆς φύσεως καταρτίζει τὴν διανοίαν
 ἀλλὰ μάλλον καταρτίζει τὴν ἰσχυρίαν τῶν κατὰ
 φύσιν ἐπὶ τὴν τοῦ θεοῦ παρανόησιν ἐξοφουσα
 (Ἐρμ. εἰς τὴν Γραφ. ἀποστ. τομ. Α' 201)

Πως κρεσηθῶν αἱ καρδαί καὶ διαχυεῖς ψυχαί;
 σιότη καλοῦσθαι γινόμενα τῆς δέας ἐνεργείας τῆς φε-
 ροῦν τραινὴ καὶ ἀσίσχυλον καὶ εὐδὴ ἐπιδοχοῦμεν καὶ
 μετὰ καδὴ τῆς σαρκὸς ἰπιδιενοντο... οὐκ ἔστι καὶ
 ἀρα τὸ ἀπερμαδὸν τῆς βίου πρὸς ἐνοσέχῃ δέας ἐ-
 τρημίας ἀκατηθῆσον. Βασ. Προομ. 2 Ἡτοία
 (ιδ. οὐκ. βίος ἐν ἀρῆ) (τομ. Α' 537 μετ. Γαρη. ποφ. 2)
 φασιδί τενυ ἐξοση κολας αὐτῶν (τομ. III σφ.) ἀφί-
 φηθῶν ἐπιματωμένον τῆς ἀνδρωπῆσου καὶ
 πρὸ τοῦ Π. τοῦτο δὲ κατὰ τὴν ἐπιστημῆν ἐστὶ
 τῆς δέας ἐπιτημίας, μετὰ τὴν ἰσοιῖ τῶν δεσπῶν
 καὶ τῆς ἀδύχου γέγονε τῆς δέας ἐξοφουσα τὸτε καὶ

95

368
2

Προπνευσία βροχίας

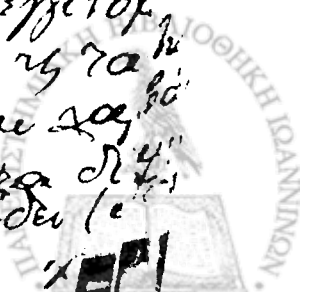
ώσπερ καὶ προφητευομένης ἀγγελίας μερῶν
 σιν. Ἔσπερ δὲ τοῦ μὲν λόγου καὶ γνώσεως χρειαζομένη
 τὸ δεικνύειν τοῦ Πν. τὰ ἀσώρητα, τοῦ δὲ λόγου
 καὶ σοφίας ὑπὸς τὸ παρασκευάσαι καὶ ἐξέρχασθαι
 σαυτοὺς τὰ συνεπραγμένους ἐν βραχυλογίαις
 εὐδεδόμενα. --- Ἐπὶ τοῖνυν τῆς ψυχῆς τοῦ με-
 λους προφητεύει τὴν κοινωδιότητα προ-
 ψουέουσα ἐκ τοῦ ἐφ' ἡμῶν κενήματος, ἵνα ὁ
 ἐν ταῖς ὁδοῖς λόγος καὶ ἀρμονώδεις ψυχὰς ἐκτε-
 γόμενος, ἐν αἷς οὐδὲ μεμρὸν τι κίνημα τοῦ
 ψαδητεροῦ καὶ ψυχῆς ἀσύνθετον ἔσπερ ὑπὸς
 τοῦ λόγου κατὰ τὴν ἀναλογία τῆς ἐννοουμένης
 οὐκ ἐναρμοσίας, τῆς ἐκ τοῦ δεικνύειν ἐπέρχου-
 σαν εὐαγγελίᾳ. Οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ταῦ ψαδῶν κατὰ
 στοιχῆ ἀναγκαίᾳ ἐκ τοῦ ἐμπροσθεν καὶ ὑπο-
 κει τοῦ Πν. ἀλλὰ καὶ τὸ μέτρον καὶ ὑπὲρ τῆς ὑπο-
 διαδόσεως καὶ τὸ συμφέρον αὐτοῦ τοῦ ὑπο-
 χομίνου τῆς χάριτος καὶ τῶν κατὰ κρεῖον ἐ-
 κούοντων, ἢ καὶ εἰς ὑπερὸν μετεξόντων καὶ
 τῶν προφητικῶν ὁφειλίας. Δίδουσι γὰρ γνώσιν ἐ-
 κείνην ἢ φανέρωσιν τοῦ Πν. ὑπὸς τὸ συμφέρον
 καὶ ὑπὸς τὴν ἀναλογία τῆς πίστεως (Αἰ
 12, 7. Ρωμ. 12, 6). Ἀνεπίτητον μὲντοι τῆς οὐ-
 φύσεως, παραστήσασιν τὸν λόγον καὶ ἀναφορῶν
 γίας κατὰ τοῦ δεικνύειν Πν. τοῖς ἀξίοις ἐγγιστά-
 καὶ ὅν ὁ μὲν προφητικῶν πιστεύεται καὶ τὰ
 εἰδὶ τοσούτων. ὁ δὲ κατὰ τὴν ἀναλογία τῆς
 κατὰ τὴν ἀναλογία τῆς ἀναφορῶν ἐπέρχεται δι-
 μέτρων ἢ μεμρῶν τῶν ἀναφορῶν οἰδῶν (

3.

537

538

78

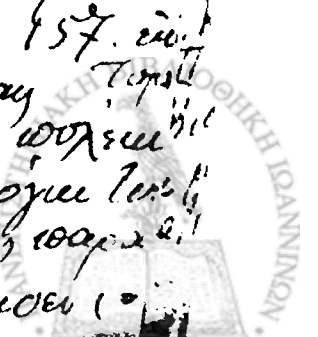

304
312
318
311
318
362
4

90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

θεοπνευστίας ἰσχύος
καὶ τῆς οὐκείας ἐξιστάσθαι διανοίας, καὶ ἄλλοις
ὑποφασίαισι δι' ἑαυτοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ λόγῳ
ἀποχρίσασθαι ὑποφασίαισι --- ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ φῶτι καὶ
φύσιν ἡμεροῦ, ἀλλὰ ἐν τῇ ἐξ ἑαυτοῦ φύσει ἐπι-
χουσαν ὁρατικῆν δύναμιν διεγέρει, οὐκ ἐν τῷ
σκέλετι ἡμεροῦ καὶ ψυχῆς, ἀλλὰ ὑπὸ τῆς
νῆπιον δειρῆσαν τὸν αἰσθητικὸν ἀμαρτίας κενόθεν
δαιρέοντα νοῦν διανοίσιμος --- σοφὸς γὰρ ἔ-
νοησε τὰ ὑπὸ τοῦ ἰδίου στόματος ἐπὶ δὲ χεῖ-
ροῦ ἐπιγινώσκοντα (Παροιμ. 16, 23) αὐτὸς δὲ
ἀρρητοὶ ὡσανεὶ καὶ ἀνεκδιήγητοι τοῦ δευ-
τέρου αἰσθητικοῦ οὐκ ἀρρητοὶ ἔσονται
οὐδέποτε αἰσθητικὸν τὸ κῆρυξ σαρκεῖ, τὸ
ὄφθαλμοῦ ἀδελφῶν ψυχῆ δὲ μοῖρα καὶ διὰ
κατακλιθῆναι ... (Βασ. περὶ τοῦ κῆρυκος)

ἀλλὰ καὶ αἱ τῶν ἐταρῶν ἀνδρώων ἐπι-
καρ ἐπινοίας (ἢ ἐπινοίας) διὰ τὴν
διακρίσασθαι τῆς ψυχῆς καὶ διακρίσασθαι
δεῖν δειρῆσαν εἰς τὰς ἀνδρ. ψυχὰς τῶν
δεῖν λειτουργίᾳ συλλαβασθῆναι καὶ
ταῖς δειρῆσι. Κλημ. Ἀλεξ. Ἐρωτ. Βε.
17 § 157. ἐπι-
ὑποφασίαι γὰρ ἐν τῷ κῆρυξ ἰσχύος
τοῦ κῆρυκος. καὶ ψυχῆς ἡμεροῦ τῶν ἀποφασίαι
μερῶν καὶ καὶ διακρίσασθαι --- ἢ καὶ ἰσχύος
μερῶν διὰ τῆς ἀποφασίαι ἐπινοίας πολλαῖς ἰσχύος
καὶ ἰσχύος ---
--- ἢ μετὰ τὴν ἰσχύος οἰσθῆναι

Ἱερὰ γράμματα (ιδ. Τροισίμιον)

369
213

1. γρ. τὰς δὲ τὰς κατὰ τὰς Ἱεροσ. Χρυσ.

Μιχα. 2β' σ. 646.

αὐτὸ ἐπιφώνημα τὰ Ἱερὰ γράμματα οὐδὲν (Ritaiszi-
mu "las aklas τράφῃ" [μικρ. Α. 2]) ὁ δὲ Τροισίμιος ἐξ
αὐτοῦ ἀδελφὸς ἡγεμῶν καὶ ἀδελφὸς δὲ τῆς γενν. ἐξ
Ἰζμὴ (ὄδον καὶ ὁ Πλούχος ἐξ ἡνιοχί' ἐπὸς αὐτὸς Ἱερα-
ψυ) φανερὸν ὅτι τὸν Ἰεραψυφῶν ἀντινοῦν
καὶ τὰ αὐτῶν ἐπισημῶν καὶ Ἱερὰ γράμματα, δι' ἧς
ἰστορίας δεσφ. ἀποστ. γράμματα ἀφ' αὐτῶν ἐφηνε-
ται Οὐκ ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν Νεοσφ.
αὐτῶν. ἀντισημῶν ἀδελφῶν Ν. Αποστ. σ. 217

Ἱερὰ
...ου

Demosthenis *alder* *ANDION*

304
212
369
2111

Παναγιώτης

31

7c
7d
7e
7f
7g
7h
7i
7j
7k
7l
7m
7n
7o
7p
7q
7r
7s
7t
7u
7v
7w
7x
7y
7z

Παναγιώτης

Ιστορικόν

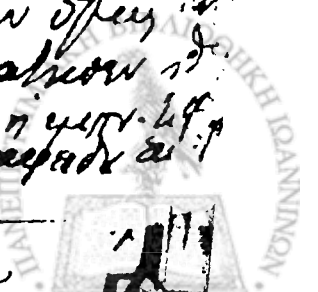
372

Ἰ
ω
σ
ω
κ
ο
ε
κ
ω
ε
γ
α
5
β
12

γραφεῖς ἦσαν οὐδὲ ἄλλο ἢ ὑπογραφεῖς τοῦ
πν. καὶ ὑπογραφεύθησαν αὐτοῖς καὶ αὐτὰ λαίψι
σιόλοβα καὶ αἰ χίτες μέχρι κεραίας ἱερογ. 3:
οὐκ δέχονται οὐλοὶ δ. εἰσιδοῖσιν ὄσκησαν
καὶ δεοπ. καὶ ἀποσιόγμω συκωαρειδρείου
τοῦ Οὐκ. Σενόδοις. δι' ὅ καὶ ἀπορριβλοῦσαν
λαίψι καὶ πάσαν παράδου. Mattensen Christ
dogmatik, Berlin 1856. σ. 322

Ἰστορ. ἔργα περὶ δεοπ. καὶ ἀγ. γραφῶν κατὰ τοῦ
αἵμα. μεταξὺ προτεστ. καὶ πατριεῖν, ἔγγμω
καὶ δεοπ. ἐξαρθεβανόνω καὶ ἰδωαεῖραν ἐπιστῶ
αν τοῦ δεοῦ πρὸς προφυαξίω καὶ ἰ. ἀνδρῶν
καὶ πηαν, ἀγμω δὲ καὶ ἰδωαεῖραν διέγρον
τοῦ φηλεομοῦ τοῦ α. π. καὶ ἀγμω καὶ ἐπιστῶ
ἀμα καὶ διέγρον καὶ ἀπομαρῖψω καὶ ἰδωαεῖ
δὲ ἀνδρῶν, πηαεῖρω καὶ δ. κατὰ ἰδω
αὐθῆρεῖνω μωῖων ἐς λαί ἐπινοίω, καὶ κατὰ
καὶ ἐς αὐτὴ λαί χίτες καὶ λαί ἐγρῶσι. ἐν τοῖ
οἱ ἴσο. Λεοσιω καὶ καίω διόχοριζοτο δὲ
ἐξωρεοῦ καὶ ἐπινοίω δὲ εἶνα ἀναγμ
ωρὸ ἀποδεῖξω καὶ καπομωδω καὶ βεβγί
ἀγμω δὲ δεοπῶν καὶ ἐπὶ εἰδογμωσιν καὶ
καὶ 1588 καὶ πανω. τοῦ Lönken καὶ Ἰοπ
καὶ καὶ ἐπινοίω. καίτοι δὲ διέξτοσ οἱ
καὶ καὶ ἐπινοίω καὶ ἐπὶ οὐδὲ ἴω
διέξω καὶ ἐπὶ ἀπομωδω ἀπομωδω
ρια, ἐπὶ καὶ δεοπ., εἶνα καὶ ἀγμω καὶ καὶ
καὶ καὶ οὐκ ὄμω καὶ καὶ χίτες Βαβγίω καὶ

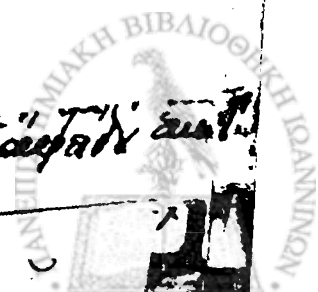
ἡμετέρας ἐπινοίας

Τοιοῦτων
αγίων καὶ ἀγαθῶν καὶ σωσθῆν ὑποσέβου
ταῦτα καὶ ἰσχυρῶς καὶ ἀσπυρίων. εὐχαρίστη
μαθῶν ἡσὼν ἀνύστα (Newman Οἱ
ἀρμενοὶ μετὰ φοροῦ πρὸς τὴν ἑσ. 90
ὁ ἡσπύριος ἢ ὁ ὑποσέβου καὶ ὑποσέβου
καὶ ὑποσέβου ὑποσέβου ὑποσέβου ὑποσέβου
ἐν τῇ ἑσ. ἀγίου ἀγίου ἢ ἑσ. ἢ ἑσ.
μετὰ τῶν ἀρμενίων

70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ρια, ἢ ἡσπύριος, ἢ ἡσπύριος, ἢ ἡσπύριος
μετὰ τῶν ἀρμενίων
μετὰ τῶν ἀρμενίων

Κεμένιον διαφθορα η Διαφθορα η.

(id. εναντια δροισιν. Μεταφρ. Ο')

Ο Μαρκεύς διημι τα υιοσυμπριξη τιμηται
τι αιωλι ηδη σε ο κρεσιος ηλο εναντιον του
Αγγελουρχη με Π. Ο. η ασουρριωτη τον Νομο
η τον υποφηλα μετεβατε το: Ματ. 1' 44.
η: ουκ ηδον ωπριωσα τον ρυμον αλλα να
λαξωσα: κριγ. περι... πτωσεως Μαγ.
1Α' 1784 Β. τουτο αιαιρη η ο Μου-
σωλυς τοιδωρος βελ. Α' επιολ. 371 ηγη; εν
τουτου δι ειση, αου ηχραν λαη δυοι διαδη και
μαραμω αζωσα ξενον ειναι τον ρυμον τον λρι-
οισιν σχεδιασας.

1581 C λεξεδηρονη ταυ εν τω Γρ. ρησις η
αμυδρεοση προς τι αυλιη τον εν η η προση-
γη αι βαρδρον η ακεανδωδες αρατοι βαδισοι.
εν τι ασουδουοσα εν του ουρανοη οδοι, η
υιοραστολη λυχαυς. (κατα του Μαρκε.)
ο βαο. φηνηκειν το ησ. α' 22 "το οργυριον υμω
αδομωον" ηγη: Πλατα θεα περιου φαοδε εν του
κρυδαυ αυοδη και μεησο μεβηχο η εραχη, η
ηδη μεηου το δογμα παραινοιοηημεον, ουκ εν
τημεταο σημειωδη η εν ιδιαι αυτοι με αυημε
χαρηνμα, α δια φορητη ημεη η ασουοχη
κακοσλο, αη υιο ανδρω κωβουχη υιο ησιδι.
αυ κονωιας χαραιν η ονομαρην, περιου-
ηδονη. οι λα αφορια τομωματα τιμ του κη
μερη περιμεγενα τοις βαο. δροαφοις ενουα

μεταβολή σφαιρ' ελκυσίου

30 1/2
219
374

ΤΑΙΣ ΔΙΧΕΙΝ

Κελεύειν διαφόρα

376

γεννῶν τῶν ἐν περὶ τῶν κοχλίων διαφόρων καὶ ἀφ' ἑξῆς τῶν ἐπιφοιτῶν τοῖς κοχλίοις ἐπιποιοῦνται.
Ζητοῖ γὰρ οἱ δοκίμοι τῶν κοχλίων... Α' 589 Ε'

70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

μεταβολή ἢ μεταβολή
... ..

Κωδικίων διαφοραί (ιδ. Ακαδημία των Αθηνών)
 ασημεφώνια, τῶν ἑρμηνευτῶν οἰονεῖ μὴ ἰσα-
 τοποιοῦμενα ἢ ἕνεκεν ὁμοίας Οἰκον. λέγει
 "Τὸ δὲ μέγιστον ἔκ κριτικῶν ἔκ τῶν αὐτῶν ὡς
 οἱ τοῖς ὀμαχόμενοι κριτικοὶ ἔκ τῶν αὐτῶν δὲ τῶν Ραβ-
 βίνων ὁμοιοποιεῖν ἐκ τῶν οἰκον. συγγραφεῶν
 τῶν ἐν τῷ ἔβρ. καμινῶν ἱερῶν ἱστορίῃ, καὶ οἰκον.
 δακμῶν ὡς ἰσῶν ἀνεφασκόμενοι, ἀλλ' ὅμοιο-
 ποιῶν ἠδὲ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἀνεφασκόμενοι ἔκ παν-
 ταχοῦ διὰ τῶν αὐτῶν φωνῶν ἔκ κριτικῶν ἐξυμνῶ-
 σιμοῦται" ἀντ. σ. 716

δε
 ωε
 σπ
 τῶ
 κ
 οε
 ε
 δ

192

1927

Μεταφράσεις ...
Σ. ...

38/1
219 0
28379

Λόγος Θεού

οὐ λόγον ἀνθρώπου διέσαοδε, ἀλλὰ καὶ
ἴσων ἀγγέλων λόγον Θεοῦ Α' Θεοσ. 6, 13.

ὅτε υιοθετήσαντες τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ Ρωμ. 1, 2.

ὁ δεῖος λόγος παρ' ἡμῶν εἶναι ἢ ἀίραφον
Π. ἀρχαῖ Λαμαρά σ. 31

Λόγος Θεοῦ Μαρκ. 7, 13. Ρωμ. 6, 9. Πράξ 7, 38
εβρ. 4, 1, 13. Λουκ. 5, 4. κ. εβρ. 13, 7. κ. κρη.

επιστ. πρὸς Γαλ. (Μιχα. 11, 89 "ἐν ταῖς γραφαῖς

οὕτως ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

(ἴδ. Θεοσ. προφητεῖ 10)

Λόγος με χάριτος τοῦ Θεοῦ (Πράξ. 20, 32).

Λόγος ^{τῆ} Θεοῦ (Πράξ. 4, 29. 31. 6, 2, 7. 13. 5. 7.

κ. β. κ. α. Α' Κορ. 14, 36. Β' Κορ. 2, 17. 4, 2. Κορ. 1, 25.

Α' Θεοσ. 1, 13 Β' Τιμ. 2, 9. Τιτ. 1, 3. 2, 5. 2ω. ~~α~~

2, 14. Αωου. 1, 9.

Λόγια τοῦ Θεοῦ εβρ. 5, 12. Α' Περ. 4, 16.

92
209
383
929

Μετὰ φρασίς Θ' (ἰσαγωγῆ)

τὸ ἔργον τοῦ Ἑριχίου
ὄδου τὸ ὠρῶτον αὐτοῦ ἐπιμελεῖς ἐπιχορηγήσατο
συναγαγῶν αὐτῆ ἐξ ἑρμηνειῶν, Αὐλῆα, Συμφιάχο
αὐτῆ ἢ ἑβδομηκονταδύο καὶ Θεοδοτίωνος, Πέμ-
πτης καὶ ἡ ἑκτῆς ἐκδόσεως, γενναῖα παραδέσις
ἐκδόσεως Ἑβραϊκῆς λέξεως καὶ αὐτῶ ὁμοῦ αὐτῆ
στοιχείων. ἡ παραλήχου δὲ ἀπικρυς δεύτερα
σχεδὸν κρώμενος ποτὶ σύνδεσιν Ἑβραϊκῆν
μὴν τὴν λέξιν, ἑλληνικῆν δὲ τῷ γραμματι, ἐπέ-
ραν ὡς ἀνὴρ ἰσοδοτικῶν σύνδεσιν +

Ἰωάν. Π. μέριμνα καὶ σία. κεφ. 19.

Ἐν γὰρ μὲν τοῖς ἑξακοσίς αὐτῶν χαρμῶν γενναῖ-
αῖς ἐκδόσεως τεσσαρὰς ἐκδόσεις, οὐ μόνον
πεμπτῆν ἀλλὰ καὶ ἑκτῆν καὶ ἑβδομηκονταδύο
ἑρμηνείαν, ἐπὶ μιᾷ αὐτῶν ὁμοειδέσιν, καὶ ἐν
ἑξήκοντι ἐξηκῆς ἐκδόσει κατὰ τοῦ χρόνου Αν-
τωνίου τοῦ υἱοῦ Σεβήρου Ἑριχ. Μετ. 12' 1233.

κατὰ τὸν ἰσοδοτ. "ἰδίας τὴν Αὐλῆου καὶ Συμ-
φιάχου καὶ Θεοδοτίωνος ἐκδόσιν ἀμα τῆ ἰσοδοτ.
ἐν τοῖς τετραπλοῖς ἐπιμετασσεύσας"

+ Τετραπλοῦ γὰρ αἰσι τὰ ἑλληνικά, ὅταν αὐτὸς α-
Σ. ἐβδ. καὶ Θεοδ. ἑρμηνεῖαι συνπλαζῆναι ἴσων
αὐτῶν τεσσαρῶν δὲ τῶν σιγῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
Ἑβραϊκῶν συναρθεῖν, ἑξακοῦα καμῖλοι. εἰάν δὲ
καὶ πέμπτῃ καὶ ἡ ἑκτῆ ἑρμηνεῖα συναρθεῖν ἀποχού-
δου τοῖς αὐτῶν καμῖλοι.

30%
219
25/

		Εβραϊκ. κείμεν. γραμμ. εβραϊκ. τετραμερόν						
	Βερσις	Εβραϊκ. κείμεν. γραμμ. ελληνικ. τετραμερόν						
1	2	3	4	5	6	7		
		Αύτα	Σύμακε	Εβδομήκω	Θεοδότη	Ειδος περίαν τερχοντία Λσιπ.		
		1	2	3	4	Ειδος έστ. Νικπολιταν Λσιπ.		
		αεραχαιμ	εναρχη	εναρχη	εναρχη			
		1	2	3	4			
		Πετρα	α	π	χ	α		
1	2	3	4	5	6	7		
		ε	ζ	α	π	χ	α	
		1	2	3	4	5		
		ο	υ	τ	αι	π	χ	α
		1	2	3	4	5		
		ο	υ	τ	αι	π	χ	α

20
10
10
20
20
0
0
0
0

κεζονη ημερολογιου

Demosthenes' ENOION

30
212
257

9

20
10
01
20
2
0
e
c

[The main body of the page contains approximately 25 horizontal lines, which are mostly blank or contain very faint, illegible markings.]

περὶ τῆς ἐπιπέδου

Μεταφρασμοί... (αποφασιστική)

3915 95
387 1 873

Μηλαρραυς 0' (παρβολή)

Βασ. Α' κα' 6. ζευγισίπος τεμένη. άλλ.
γραφομύδου. Α υπ. δευτηνήν (υ
υ αλλακού χήναι η εγχουορ.) Μιγ. 15 229

Παρα. Α' θ' 33 Διαβιλαγγίναε εφημερία ου
ημερα υ νιξ κω' αλοίς η λαυ εφοίς. άλλ.
η βω πασοφορίω διατεταγγίναε ης εφημερ

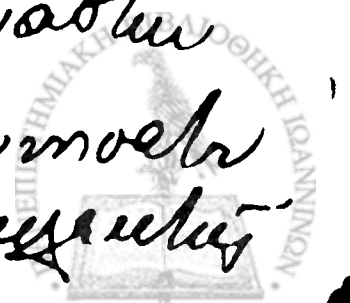
Τωβ γ' 12 ηταγίδε τοις μασοίς εδηάσα. άλλ.
την καμαν ην ξησα. Μιγ. 15 251

16' 20 εηοδ' αριθμητλά δεδομένα δυνασθη. άλλ.
η οχιμη οδρασευφουοι. Συμμ. Θεοδ. υ α.
ριθμοι ηλυ κυρουμενάς ιοκυρω. Μιγ. 386

Ψαμ. II 12 Αραξασδε παιδείας. άλλ. επιλαβε-
οδε επιοιγμυς. Σ ιεροσευτοσθε καδαρής
Α καταφραγίσαη μεζμελιω (ιδ. Οηιον)
(το εφ. " τον υιον) Μιγ. 578

δ' 3 ηω πορε βαρου κάρηοι. Σ εως ιωοθε
η οδξα μου. Α. ε.π. ε' ενδοξοιμου. 586

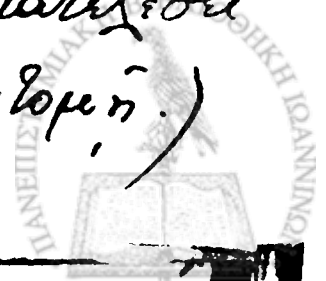
α'. επι καδ' ερα χοιμω Α χηναστω
12 Αραξασδε παιδείας; Επροσευτοσθε
καδαρής, Α καταφραγίσαη μεζμελιω

- Μεταφρασεις 0. (παράβαση)
- ψαμ. 1' 1 εν ευκαρτίαι εν δλίφει
- ΑΣ εὐς κάρον δλίφει
- 1η' 14 ἀπό ἀλλοτρίω φείσαι τῷ δούλῳ σου
- ΑΣ ἀπό ὑποπρηγάνω συντήρησον ἐ δούλον σου.
- 1η' 9 φωνή Κυρίου παραρεζομένη οὐρά
- ελάφου. Σ ἐρηδύνοντος πεδία
- μεδ. 1 ἐξ ἰσχύος ὑψέρτατ ἀδαιωδησομένων, τοῖς υἱοῖς Κόρε ἐξ ουραίνων, ὑψέρ τῷ ἀγαθῷ σου.
- Σ ἐπιτιμιον ὑψέρ τῷ ἀνδρῷ τῷ ἐν Κόρε ουραίνων, ἄσμα ἐλόν ἀγαθῶν.
- Α τῷ νικωσῶν ἐπὶ τοῖς κρῖνοις τῷ ἐν Κόρε, ἐπισημόνος ἄσμα εὐροσφείας.
- μετ' 13 Διηγῆσαοτε ἐν τοῖς πύργοις αὐτοῦ
- Σ οὐριδμήσατε (Αψκρίσατε) τῆ π.
- μετ' 9. κ ἐπιπίασον ἐλόν αἰῶνα 10 κ ζήσεται ἐς τέλος. Σ ἀλλὰ παυσάμενος ἐ ἀἰῶνι τούτῳ 10 ζῶν αἰὲ διαλεξίσει
- (ιδ. κ 15-20 ἐν τῇ ἐπιτομῇ)

25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40

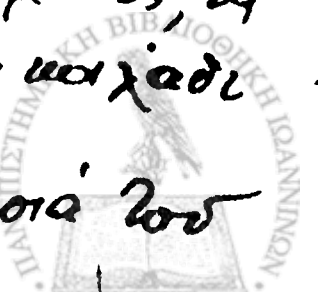
63

284
39159
3873
912

Μεταφρασμοί Ο' (παράδοξη)

Μεταφρασμοί Ο' (παράδοξη)
 ὁσὸς δυνῶν ἐλάττωσε Κύρια· φάσμε, μὲδ' /
 ΣΑΘ. ἰσχυρὸς δὲ ὁσὸς Κύρια
 φάσμε, νδ' 4 ὅτε ἐξέκλιναν εἰς ἐμὴ ἀνομίαν ἢ
 ἐνοργῆ ἐνεκλώμενοι. Σ ὅτε ἐώγραψαν γὰρ ἐ-
 μου αἰσθῆσαν ἢ μὲ ὀργῆς ἠναντιώθησαν.
 φ. νδ' 1. ἐπιστηχογραφίαν. Σ τοῦ ταπεινότητος
 ἢ ἀμωμοῦ. Α ταπεινοῦ τελεῖς
 φ. νδ' 11 εἰς πόλιν πύρωκῆ. Σ εἰς π. περιπεγραμῆ
 ξδ' 4. Λόγοι ἀνόμων ὑπεριδυναμώσαν ἡμᾶς
 Σ. " ἀνομιῶν κατεδυνατώσαν με
 (ἴδε ἢ 10 (εἰς τὴν ἐπιπέτριλην) ἢ ἢ 15)
 ξξ' 17 ὄρη τετυρωμένα, Σ ὄρη τὰ ὑψηλά. Α ὄρη
 οφρωμένα. ἢ 31 (σοσοδαῖον)
 ρβ' 4 ἢ στρέωμα ἐν τῇ μέσσει ἀντιῶ
 Σ στρέω γὰρ ἦν ἰὰ πρόπυχα αὐτῶ
 ρζ' 8 Γενῆ, ἢ οὐ κατῴδεν ἐν τῇ καρλαῖᾳ
 με. Σ " αὐροαίρετα τ " " "
 π' 7. ἀπισήσαν ἀπὸ ἄρσεν τὸν γῶλον αὐτοῦ
 αἰ χεῖρ αὐτοῦ ἐν ἰδρωγίᾳ ἐδουλιύται
 Σ παρῆλον ἀπὸ βασιταγμοῦ τὸν ἦμον αὐτοῦ
 αἰ χεῖρ αὐτοῦ γαφίνου ἀπὸ ἀγῆσας
 χ' 7 διιδελο εἰς τὴν καίχαδα ἰδω μαυδμῆνος, ἐν
 τοῖπον, ὅν ἰδωτο. Α. μαρκεχομοῖ ἐν καίχαδι
 ἰδω μαυδμοῦ πηγῆν ἰδωσῆσαι αὐτῆ.
 η' 15 λιμαῖουση ἢ κρέμα ἢ ἰσιθρασία ἰδω
 ἰδωτῶ Σ. ἰδωσῆ. Α. ἰδωσῆ.

Μελοεγραμ. η

Μελοεγραμ. ο' (παρὰ βοχῆ)

ψαημ. 4δ'. 3 αὐλός εἰποιήσεν ἡμεῖς καὶ οὐχ
ἡμεῖς, χάος αὐλοῦ καὶ ἰσοβάτα καὶ τομκῶν ἄνθε

Σ. αὐλός ἐ. ἡ. οὐκ ὄντας. ἡμεῖς δὲ χάος
τομκῶν αὐλοῦ, καὶ πρ. κερὸς αὐλοῦ.
ρα' 24 ἀπειριδῆ ἐν ὁδῶ ἰσχύος αὐλοῦ. ἀ. ἐ-
ταυῖωσον ἐν ὁδῶ τῆ ἰσχύν μου.

ργ' 1 ἐξομοιοτήτων καὶ εὐπρέπειαν ἐπεδύσω
Σ ὕμνον καὶ εὐδοξίαν (θ. μεγαλοπρ.) ἡμεῖς ἄσκη

Α. ἐπιδοξοτήτα καὶ διαπρέπειαν
4. (πυρός φλόγα) πῦρ φλόγον. Σ πυρίνη
φλόγα Α πῦρ λαβρῶν.
Id. τὸ ρδ' 3.

σιν'. διηγήσαντο μοι παρανομοὶ ἀδελφεοί
Σ ὑψωρῆξον ὑπερῆφανοὶ θεοῦ ὕψους.
Α ἕσασσάν μοι " βρόχους
Ε' ἄρουξαν μοι " βοδύνου
οὕτω καὶ τὸ ἔβρ. καὶ κερμ.

ρμα' 6 ἐρωτήσασθε δὴ τα εἰς εἰρήνην καὶ ἔρην.
Σ αἰωσασσασθε τῆ ἰερουσαλήμ.

ρμα' 4. υἱοὶ τῶν εὐτετεταχέντων. Σθ ὁ
πλοῦτος Α υἱοὶ ἐρηθίαι

Γεν. σθ' 22 σίμεμα ἕξαιριτον, Α ὦμον ἐπ.
(partem unam ἑρ.)

μεγαλύνει η μετερομριώτ...

Μεταφράσεις Ο: (παρὰ βοῶν)

3915 '93

22420

Κατὰ μὲν τὰ ἰσραὴλ ἀνεγράφη "ἔστιν τὸ αἷμα
πεπτιστομένης τοῦ παιδίσκου", κατὰ δὲ τὸ ἑβραϊ-
κὸν αὐτὸ "καὶ αἷμα αἵμα οὐ μοι" Ἐξοδ. δ' 24, 25
ὡς προσημασία ὡς ἀναφερόμενον εἰς τοὺς
ἀγγέλους κ. κ. κ. V Μιγ. ΙΑ σ. 1256-7.

17-18
015

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΠΡΩΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

30/2
2000
247

9
20
21

Me

1.

(

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΠΡΩΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Μεταφρασις Ο

3395
926

την υσολον δεσμοσ οσμεριον (η σμεφνια)
εν αυλοισ επιφρανη. ωσ αν μεσ αλλος λοιπον αληθη ειπε
την με γραφει εν οιασδησοτε γωνοσαν εν με
εβραϊσ μεταφρασις η τοις Ο σμεφνι, η, ει μη
φαινοιο σμεφνιων, ειμεινοισ ενειναι το υφος το προ
φητικον πιστευτιον. Το γαρ Πν. το τοις ωροφη
ται ενον, οτε ταυτα εχρηματιζον, τουτ' αυλο με τοις
προβυτεροισ ενη, οτε ταυτα μεδηρητηενον.

Αιωγουσι. Περι πολ. δεου εν 43. 4 αμ.

σνισιω πασι με τοτε λατ. μεταφρ. τη τραγα
ει μαλλον εχομενην με χιξεν μετ' αυλο σμεφου
με διανοιας, η ταυτη διορθου παρ με με Ο
" Ουτοι γαρ δεξτε, η εν ταυ σμεφωραε ειμεινοιας
αυσαοαι ομοιοτητοι αυτη παρουσια Πν. αγιου
μεδηρητηενον. ιηλ. 1. 1. 1. "

περι με τα εν τη δεξεν ωροσ αυμου διερε
τησαι, αλλ' η αν ειθερ εις υιοηρχεν ερμηνεισ, ο
η εν απεβη το παρ παντε ερμηνευδιν. εν γα
εινοηρχεν εν ωσαι το Πν. Αιωγουσι. De ceni. dei
ιβ. χιιι υπ. 42 παρ' Ομε. Τετρ. Α' 1047
(ιβ. παλι. 5)

... με εν κενωσισον οι υ εχοιω αν διασισ. Οι
εν γαρ μετ' αυλο τοσ χρ. παρουσια ηρητηενον του
ταια μενανις η διαμαιη αν υιοηρωοιγο, αλλ' αυ
αδια μαλλον ερμηνεισ η ταε ωροφημασ οσοια
τονις επινοεισ. Οι δε ο προ ιεματον η η ωροφημα
χρονω με τοσ χρ. παρουσια, επι τουτο ερμηνεισ η το
τουτοι οντη παση τοιαυτη μεν υωοφιεσ αυσησ αμμι
τοι, η δια τοι χρονον, αλλα η δια το πληθος η δια τη

Μεταφράσεις Ο.

συμφωνίαν βλάψον ἂν εἴεν ποιημένοι ἀέροι.
Κρυό. Ομ. ἐν Μολδ. ε'

Τεῦ Ο ἡ ἐρημνεία μὲν ἐκρήτο ἢ Ρωμ. εὐμυ-
στία οὐ δι' ἀγνῆ ἀέριαν, ἐξ ἧν διότι δὲ ἐπὶ πνοῆ
ἐμωγευοδείσαν ἐπισημῶν. ἐν ὁ δὲ τὴν τέρων μὲν
ἀνεωχρωσθῆν ἀπορ εὐκίνοσιν ὡρὶ δὲ ἐκ ἐρεσῶν
ἢ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πλοχεμαίου ἀπερυψαν ἐπι-
δξ. Τρυμ. ὁ Διαγοχ. Προοίμ. ἐν Γωβ.

παιρ' οἰωνοῦ. Τετοαβ. Α' τ'

Ὁ κενὸν τὴν νῦν ἀερέκτω σποσδαζοῦσ
δαίξαι τὴν ἐρημνίαν τὴν Ο μὴ εἶσαι τὴν αἰ-
τὴν ἀρχαιοτάτη ἀναρραφῆ. Τεῦ ὄρεσ βλάψο.
πεσδομεδα ἢ ποιησομένον ἴουσινω ἐνοβίη
Κρυσοσοίωσιν, Αἰδονασίω ἢ τοῖς λοιποῖς ἢ
κελοῖς παρραῖσ ἢ μὲν ... ποσόν δια' ἴον ἀ-
γούμην ἴρδωσιν καδ' οἱ ἐξυνησαντο οἱ
τὴν ἀγ. Γρ. ὅσον ἢ δια' τὴν ἀνδρῆσαν αἰὲσ ἢ
τὴν οἱ ἀποσοχοῖ παρεδωσαν ἢ εὐμυχία
ὅτε οἱ Ο ἐν ἴον κα ἀγ. Γρ. μέρτοι οὐκ αἰ-
κρυοβοθησθημένον ἐν ἴον χέσεν ἀλλ' ἐν ἴον
κα Γρ. ὅθεν ἢ παρα τὴν νῦν μαζία :
τῶσαν ἢ λάρηματα ἢ λ' ὁτορτα.

Δουσιδ. Δωδελιαβ. βιβ. Β' κρυ. τε

... ἢ ὅτε ἰσυχίας γραφῶν τελευτῶν περιέχον (οἱ 10.10)
αἰὼσ τὴν ἐξυνησῆν τὴν γημνημένον ἴουσ τὴν α
Πλοχεμαίου πρεσβυτέρου, ἐξ ἧν διαρρήσῃ ὁ
τοσ ὁ σαυρωδέσ, ὅτε δὲ οἱ ἢ ἀνδρωπὸσ ἢ ὁσασ
τοσ ἢ ἀποδνησῆν κεντρυχησῆσ ἀποδοείμην
δὲ τὴν ἴον, βογομα. ἴουσι. Διαγ. π. Τρυμ. 439

Μετοφρασις Θ

Αι υιοις αυτου ηνωμασεν τον νεωτερον
αυτου τον 1000 κ.ε. Αστειν παρ' Ομου. 21-

Τετρ. Δ' 828 ε.σ.μ. ,

ω περιφρονειν τον Θ, προτιμων δε το εβρ.
ουδεν ελερον εσιν η τοις Ιουδαιοις ουμαθαι-
νιν. φρ. Τυρρεανος (= Frank. Turrian. 21
cont. A. Sadelem (παρ. Ομ. αυτ. 827

Εξαιρετος η τρισεβαστος η οχμ δια η
βιβλος του Θ η ουτω τρισεβαστον κωρος εκου-
σα, ωσθ δικαιη αν γεγοιτο δεσιν ημερων
αγιον θησαυροφορησιν. Ferdin. de Escalante
παρ' Ομ. αυτ. 828 η αλλοι πολλοι

Περι της Πλαζας η του αμμου μεταφρασις
ιδ. Ομ. αυτ. 836 ε

Ειστη ουν η προσηκει, ουδεν ελερον εν ταυτη
καθοριωσιν, η μη οη δι ανθρωπισμου εδωκε το
πν. του θεου, οη λοιπον κειται παρ' αμφοτεροι
(εβρ. Προφηται η Ο'ερμηνευται) τουτο δι' αμ-
φοτερον ηδωκεν ειστην το εν η το αυτο πν. του
θεου. Ουτω γημιν, ωσθ ευεινοι ην ερονησαν
το εροφητησιν, ουτοι δε εαρητεροχουθησαν ερο-
φηταις ερμηνευσιν. ωσθ γαρ εν ευεινοι
ταυτη η ουμφανα εδωκεν εν το πν. ην
ερμηνη εντη εδωκεν ην ταυτοις εροσι αμμου
η υιοιουσι, τα δ αυτα η εξ ενος οτιριατε ερμη-
νουσιν εν η το αυτο πν. εαρησιν. Αιχουσι.

De civit. dei lib. XIII cap. 43. παρ' Ομ.
Τετρ. Δ' 1042

Μεταφρασις Δ'

50

μου και ωσφ' αειτοις επιβουλεταις βελουσι, τω
 χαριεντιν δι' Ιουδαίους η ωιδεν, ενα μετα
 εδωσιν ημειν τω μαδαριω η μεπδιν ιωαωια
 εχονμε. Αρα δε η η πθονοια διδουαια πασα
 ταις του Χριστου εμμεηοιας, οεκευδομη σου εφρον
 υοσι ημειν ημεκτ αχοραυδεντων, υωφρ εν Χριστος
 αειδανεν. . . ινα συν αυτω τα παλα ημειν χαρεση
 ται; . Ηρις ταιτα δι' αιδωπει ειχη η μαχον με
 μηποδα του " ου μεταδηοιες ορια αυτα, α
 εοιησαι οι ωφολεροι σου; " η ταυτα φημι ουχι
 ουνω του ερανταν η ται παρα Ιουδαίους τραφθ
 η αλας ται ημετερας ταις ευεινω ουμεριτω
 η οραν ται εν αυταις διαφορας. δε μη φοβητω
 γουν κιοιν και ποχου ταιτο, δεη ολιγαμ ωμοοιη
 μαμιν, ημνα' οτοις αυτω τον νων εν ωσασαυ ται
 εκδοσοι η ταις διαφορας αυτω μετα του ωουω
 μαλλον δουκιν τμη ερημηιαν τω Δ', ινα μητε
 ωαραχαράντες δουκίημε ταις υωδου ουρατον
 εμμεηοιας η ωροφαοις διδωμ ταις ηηλοδου
 αφορια, εδεχουσι ται η μωω αμωοαμειν η τω
 διαφαινωβειν εν υω ταινω καμυορειν, απιτ
 μου δε μη αγουιν η ται ωσφ' ευεινω, ινα
 ωρος Ιουδαεω διαμυομενοι μη ωροφωρμε
 αυτοις τα μη ταμνα εν ταις ανεγραφοις αυτω
 η ινα ουχρηποιημε τα ταις φερομενοις παρ εμει
 ταις, η η εν ταις ημετεροις ου κηλα βεληοις
 ται αυτω γαρ ημειν τω ωρος αυτου παραοικε
 η ται ουμνηοιαι, ου παρααρηνηοουσι, ουδ η

Μελοειδισμός Η
Μελοειδισμός Ο'

ΑΝΩΝ. ΕΛΛ. ΕΤΑΙΡ. ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ἔδος αὐτοῖς, χειροσύντα τοῖς αὐοῦ ἐδνῶ
ποιεῖσθαι, κὶ Ἰακμῆ κὶ ὠαρ' αὐοῖς ἀναγεγρα
μῆνα ἀποσύντα. Κτ ε Γεν. Μιγ. 12, 89

Κη μελοισα ἐπὶ ὁ κερῶντα εἰρηνεῖεν
φροσμεῦμενος ἀκῶνας, οὐκ ἀλλο κωσοτη
κὶ ὠαρ' κὶ κὶ κερσοτηγορῖαν κὶ τὸ κερσοτη

ἔσορῆ ἐν τοῖς τετραπλοῖς ἐξ ἔν κὶ τὸ ἀνιγραφο
μενηγήθη ὠρός τὸν εἰρημὸν τὸν ἐν τῷ ἔθρ. κὶ τὰς ἀκῶ
κῶσοτοι δεικνύσαι κὶ ἡ τῷ Ο' ἐν τῷ τοῖς μελο
κῶσοτοι, κὶ τὰ ὠρῶτα ὠσοτη κὶ τὰ ὠσοτη κῶσο
κῶσοτοι, ὠσοτη κὶ κῶσοτοι εἰρημῆ κῶσοτοι. τοῖ
κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι ἀκῶνας. ἐσοτ δ' α'
ἡ τῷ " κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι εἰρημῆ εἰρημῆ
κῶσοτοι κῶσοτοι τῷ " ἐσοτ δ' κῶσοτοι κῶσοτοι τῷ
κῶσοτοι ἐν τῷ κῶσοτοι, κὶ δ' κῶσοτοι, ὠσοτοι ἐν τῷ

ἔσοτ, κτ ε Γεν. κκ. 02' σ. 6. Τομ. 1Ε' 31'
κῶσοτοι κὶ ὠρῶτη Ἰουδαίαν κῶσοτοι, ἡ ἀκῶσοτοι
κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι, ἐσοτ
κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι
κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι. ὠρ. κ. Κησ. VII'

(κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι) Α' 150
1508A. ὠσοτ δ' ὁ τοῖς κῶσοτοι κῶσοτοι ἡ τοῖς κῶσοτοι
κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι

κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι: τῷ τῷ κῶσοτοι
κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι (Ματ. ε' 39) κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι
κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι. αὐτ. (ιδ. γ' 12'
κῶσοτοι)

κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι
κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι
κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι κῶσοτοι

Μεταφρασις Ο

θεωρησάμεθα τὴν οἰκὴν τὴν συγγράμματα ἐν ᾗ
 κατασκευασμένη καὶ ἐξ ἀνδρωπέτης ἐπιτοχίας οὐκ ἀδελ-
 φείῃ, ἀλλ' οὐ διότι πτωστον οὖσαν μεμνησθῆ-
 σαι, εὐμενέως κηλῶσαν δὲ οἱ τοῦ δαυὶδ
 οὐκ εὐκταίου ἀνδρᾶς διαβεβημένους τῶν οὐ-
 κῶν καὶ τῶν προφητῶν, καὶ Ἑβραίων, ἀλλὰ
 τῆν τῶν δαυὶδ ὀρευσίαν, ἀπεχαιρέτησαν.
 . . . πιστοτέρων τοῦ δαυὶδ πατρῶων, οἱ τοῦ
 βελθὸν ἐν τῷ αὐτοσχεῖν κατασκευασθέντες καὶ
 τῶν οὐκ ἐπισημίων ἐπιδοσθέντων, τοῖς ἐνδεδειγμένοις
 καὶ τῶν γραμμάτων καὶ τῶν οὐκ ἐπισημίων
 οὐ καὶ ὡς ἐπισημίων τοῦ δαυὶδ. Πρὸς τὴν ἐπισημίαν
 τῶν καὶ ἄλλων ἀποβληθέντων . . . ἀλλὰ ἀπὸ
 τῶν καὶ μεμνησθέντων Ἑβραίων αἱ ἐπισημίων
 ἀποβληθέντων. εἰ γὰρ ἐν κατὰ τὸ οὐκ ἐπισημίων
 χρησιμεύει δὲ ἐπισημίων καὶ τῶν οὐκ ἐπισημίων
 ἐπισημίων σαφείας καὶ μόνου χάριν τῶν οὐκ ἐπισημίων
 οὐκ ἐπισημίων, οὐ καὶ οὐκ ἐπισημίων, οὐ καὶ οὐκ ἐπισημίων
 ἀμεινον ἐπισημίων, τῶν οὐκ ἐπισημίων τοῦ δαυὶδ
 ἢ καὶ ἀποβληθέντων τῶν οὐκ ἐπισημίων.

Οὐκ ἐπισημίων ἐν τῶν οὐκ ἐπισημίων. Τῆν οὐκ ἐπισημίων
 τῶν οὐκ ἐπισημίων τῶν οὐκ ἐπισημίων, ἀλλὰ οὐκ ἐπισημίων
 ἀπὸ τῶν οὐκ ἐπισημίων ἐπισημίων τῶν οὐκ ἐπισημίων παρὰ
 αὐτοῖς ἐν τῶν οὐκ ἐπισημίων ἢ ἱστορία . . . ἀλλὰ οὐκ ἐπισημίων
 τῶν οὐκ ἐπισημίων οὐκ ἐπισημίων τῶν οὐκ ἐπισημίων καὶ τῶν οὐκ ἐπισημίων
 τῶν οὐκ ἐπισημίων καὶ ἀρχὸν καὶ τῶν οὐκ ἐπισημίων τῶν οὐκ ἐπισημίων

Μηλαρραυος Ο.

μείνους ἐν τῷ τείχει ἰσραηλινῶ φρουραῖοι
... καὶ δ' αὖ ἰσραηλινῶν γενεῶν ἰσχυροτέρων,
οἱ ἐν ἐσθλῆσι καὶ οὐδενὸς ἔχοντες ἀξίους μύθοις
ἀναβρονοφῆνοι οὗτοι ἐφραίνονται ἐν τῷ τείχει
τῷ ἰσραηλινῷ φρουρούμενοι.

517 Δ οὐκ ἔστιν ἴσως ἐν τῇ σαρκί σου ἀπὸ ὠρε-
σῶσεως τῆς ὀρχῆς. (ψαλ. λζ') ἀνε: τὸ ὄργος σου
φένης, ὃ καὶ ἀνεῖχας καὶ ὁ Σαρματικός, ἀπὸ ὠρε-
ωσο ἐμβρομήσῃς σου ἠρενήνυσαν. ἀσπρ-
ταρρῶσι φησὶν ἡ αἰσὸς τῷ δεινῷ τρ. ἐμβρομήσου
καὶ ἡ δὲ διὰ τοῦ ἔσθροφ. Νάθαν ἀνεῖχ' ἡ δὲ ἀσπρ-
πρ. τὸς ἐμβρ. σου ἐμαυτὸν οὕτως ἐκφωρησάμε-
καὶ τυχάσῃ τὴν ἐμαυτοῦ τάρμα...

518 ἀπὸ ἰσραηλινῶν καὶ ἀμαρτυρίῃ σου. ἀπὸ δ'
ὁ Σαρματικός: διὰ τὰς ἀμαρτίας σου.

ἀσπρῶσι φησὶν ὅτι ἡ γαίωσεν ἡ ἀφοχίτη σου, ἰσο-
ωσικαίνας, φησὶν καὶ γινώσκαι ἐν ὠρεβαλλοφῆν.
καὶ ἀχίταις ἰσραηλινῶν σου. Ἀσπρ. Α' 6. μη ἀχίταις
σε τῆδε κατὰ τὸ ἐπινοοσάμε καὶ... ὠχάνωρο
περιπέσω ἀχίταις... ἀχίτους κατὰς καὶ βου-
χούς ἐχούσας. τὸ γὰρ ὠρεβαλλοφῆν φησὶν
μὲν ὁ Σαρματικός, τὸ δὲ τῆδε. Ἰσοδωρ. 4. 10. ε.

Α' σ. 42

83 Ἀσπρ. γ' 6. καὶ ἔστι φησὶν σὺ καὶ τὸν καὶ τὸν
δυσμαρτίαν. ἀσπρῆ καὶ ἡ συνδύμη τῆς γὰρ ἔβρ-
ω γῶσση δὲ συχίωσας καὶ οἱ ἐβδωρ, οὐκ ἔσθρην καὶ
τὴν διάνοιαν. ὁ δὲ ἀνεῖχας καὶ ὁ Σαρμ. τὴν εἶνοι,
ἡμῖν παρεδῆσαν ἐρητιάς καὶ ὀρεσιώσε κατὰ τὴν
δυσμαρτίαν.

ἡ ἐπὶ τῶν ἰσραηλινῶν κατὰ τὸ ἐνόμιον...
καὶ τὸ ἐνόμιον κατὰ τὸ ἐνόμιον...
μετὰ τὸν ἰσραηλινῶν κατὰ τὸ ἐνόμιον...

Παναρχία κατ' ενοχίον

302
312
406

Μαργαρίτ, Ο.
μελέτη εν τῷ τῶν

Ὅροι
... ..
... ..

... ..

παναρχία . περιεχόμενα ἐν π. τοῦ πνεύματος
καὶ ῥαβδίου τιτρώσεως ἐν τῇ ἀνεκδιαιδίτῳ

42
200

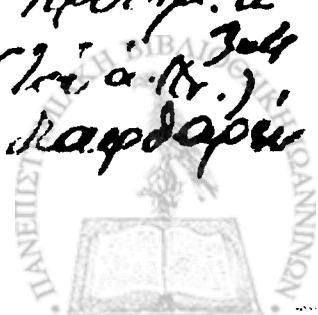
... ..

Παλαιά Διαθήκη

419
233 411 1

πανταχοῦ οἱ μεγάλοι πατέρες προσωαδῶ-
σι να ἀποδείξωσι τὴν ἐνόητα τῆς οὐδοθιαδ.
καὶ οὐκ ὁ αὐτὸς ἰδεὶς ἐν ἀμεφοτεράς ἀσπί τῆς
σουλτηρίαν τῆς ἀνδρῶων. ἀλλ' εἰς ἀρχε-
διοφορὰ ἀνεχθήσεται μερὰ ξὺ τῶν καὶ κρισί.
οἱ οὐκ ἀπὲς ἔχουσιν ὁ κῆρος, διὸ ὁ ἰσχυρ. γένη.
" ἄπιστος, ἐκ τὰ μὲν βελγία δὲ τῶν γυροφθα-
λαύμασι ὁμοιομορφίαν ἀνεχθήσεται. ἡμεῖς δὲ μετ
ἐμδοχίαν τῆς ἐν τοῖς βελγίοις οὐκ ἐστὶν τὰ ὁμοιο-
φάνειν. οἱ γὰρ οὐδὲ διούμεν ἢ Ἰουδαίον τῶν φρο-
νῶν οὐκ ἐστὶν κατὰ λόρητον ἐμδοχίαν τῶν τομῶν εἶ-
ναι τὴν περιέχουσαν τὸ βούλημα τῆς νομοθεσίας.
u. Κεκο. V Τομ. ΙΑ' r 1276 C

ἰσχυρὴ γὰρ αἱ δυνάμεις τῆς αἰσίου τῶν οὐρανῶν
σοῦ. . κερρήθησαν, αἱ δὲ κινεῖται τῆς ἀσχυρο-
χυσίας καὶ τῶν φροῦδοι φαντασίαν ἐκινεῖται τῆς βια-
βελγίαν καὶ τῶν δυνάμεων τῶν κερρήθησαν τῆς καὶ τῆς
σοφίαν ἀναστασίαν κερρήθησαν καὶ τὸν λαὸν ἔξω.
φρασεῖς ἀμείνων, μετὰ τὸν ἰσχυρὸν τῆς ἀριδρίαν τῶν
δυνάμεων ἀναστασίαν τῶν κερρήθησαν ὁμοιομορ-
φίας τῶν φροῦδοι, ἀπὲς ἀρῆ τῆς ἀναστασίαν καὶ τῶν παντῶν.
ἐκινεῖται τῆς ἀμείνων, ἀπὲς τὸ ἀρχαῖα, τῶν ἀσχυ-
ρῶν τῆς καὶ τῶν κερρήθησαν ἀναστασίαν ἀνα-
στασίαν τῶν φροῦδοι. ἰσχυρὸν. εἰς τὸν. προσίμ. II
περὶ οὐκ ἐστὶν κατὰ. ἡ γὰρ τῶν οὐρανῶν (τῶν ἀμείνων.)
κατὰ τῆς ἀναστασίαν ὁμοιομορφίας τῶν φροῦδοι
καὶ φροῦδοι, τὸ βούλημα ἀναστασίαν.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΤ' ΕΛΛΗΝΕΣ

Μητρώο Ο.

ΜΕΛΟΣ : 70

302
219
1.1
41.

8.

1.
7.
8.

42
21
100

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Παιδοποιουσις.

Τὰ ὡρεῖ, δεοῖν. ἐν τῷ Neander dogmenegh.
u, 100 Hagenbach. βρομ. 296
ἀνὰ τὰ παραδῖον τὰς σπουδαῖσι. μαρτυρίαι
ἀποφθεῖ δόχελα' κωρίαι 297-298
διαστροφὴ κωρίαι 299

ὁ βρομ. ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Νεανδέρ. ἀποφθεῖμα
ἐν τῷ π. δεοῖν. ἐπισημα, ἀποφθεῖμα τῷ Παιδ.
ἀποφθεῖμα δὲ τῷ μὲν ὅτι ὡρεῖ τὴν ἀπο-
φθεῖμα ὑποφθεῖμα τῷ δ. ἐπισημα, ἀποφθεῖμα
300-310
τῷ ὑποφθεῖμα τὰς ἀποφθεῖμα ἐν τῷ βρομ
τῷ αἰ. τὰ μὲν ἐν δ. ἀποφθεῖμα τὰ δὲ ἐν δ. ἐπισημα
ἀποφθεῖμα δὲ ὅτι διὰ τοῦ βρομ. 310-332
"καταστρεφεται ἡδὴ μὲν ἢ τῷ κωρίαι δὲ
πᾶσα γὰρ ἀποφθεῖμα, ἡδὴ δὲ αὐτὸ τὸ δεοῖν. ἐν
βρομ." βρομ. παραφθ. (8' 332-346)

ἐν τῷ δεοῖν ὑποφθεῖμα ἢ ὑποφθεῖμα
ἀποφθεῖμα (ἐν τῷ βρομ. τῷ ἀποφθεῖμα)
καταστρεφεται δὲ αὐτὴ ὑποφθεῖμα, δεοῖν, ἐπι-
σημα, διαστροφὴ "ἀποφθεῖμα τῷ δεοῖν.
στον τὰ βρομ. τῷ." βρομ. βρομ. β' τῷ σὶδ'
τῷ δεοῖν τῷ ἀποφθεῖμα τῷ βρομ. 5. 28'
τῷ δὲ ὑποφθεῖμα δὲ τῷ ἀποφθεῖμα (αὐτ.)
ἀποφθεῖμα δὲ τῷ ἐπισημα τῷ βρομ. ἀποφθεῖμα
δεοῖν. τῷ βρομ. τῷ ἀποφθεῖμα. τῷ γὰρ ἐπισημα. ἔχει τῷ
ἐπισημα. ἐν τῷ βρομ. τῷ αὐτὴ ὑποφθεῖμα ἀποφθεῖμα
ἢ δεοῖν. ἀποφθεῖμα τῷ ἀποφθεῖμα τῷ βρομ. ἀποφθεῖμα
ἀποφθεῖμα... τὸ δὲ βρομ. τῷ βρομ. ἀποφθεῖμα

α. ... καὶ κατ' ἐνόησιν

Μακρῶς - Ο.

304
219
1.1
1.11

κλήση ... ?

Παιδαγωγος

414ε

τῆς αὐτοκαταύτου ἐπισημῶς τὴν ἐπισημῶς
καὶ ἢ τοῦ ἀγ. πν. ἐπισημῶς, ἢ ἐννοεῖται ἀναμαρτυρῶν
ἢ ἐπισημῶς ἴσως οὐ δυνατὰ ἐξαποχουδνῶν ἢ τοῦ
αὐτοστ. δεσπνῶσις δεσπνῶναι. αὐτ. σ. κη.
ἀρα δὲ εἶναι δεσπνῶσις, εἰς τὴν γνῶσιν, (αὐτοί
αὐτὸν μόνον εἰς τὴν αἴσθησιν. ἢ τοῦ γὰρ ἀγνώστου ὑπο
χεῖ) ἀρα ἢ διήκουσιν ἢ περὶ πτωχοφορίας
ἐν ἡμεῖς πρᾶγμα" τοῦ Λουκᾶ κττ. στεροῦν
ἢ καὶ δεσπν. καὶ εἰς τὴν πᾶσα ἢ τρ. δε
εἶναι δεσπνῶσις. εἰς τοῦτο σφραγισμῶν
εἶναι ὁ Λουκ. ἐν τῇ διαλυτ. γνῶσιν τοῦτο

εἰς τὴν πᾶσα καὶ αἰς τὴν δεσπνῶσις στεροῦναι δεσπν. (αὐτ.
οὐκ οὐκ. ἢ τὸ οὐκ)
καὶ ἢ τοῦ ἀγ. πν. ἐπισημῶς, ἢ ἐννοεῖται ἀναμαρτυρῶν
εἶναι ἢ ἐπισημῶς, οὐ δυνατὰ ἐξαποχουδνῶν
κττ." ἀρα δεσπνῶσις καὶ ὁ Παιδ. ἐπισημῶσις
αὐτὸν οὐκ ἢ τοῦ βαθμοῦ καὶ δεσπν. τῶν αὐτῶν
(ὁ Λουκ. ἐν τῇ δεσπνῶσις ἐπισημῶσις ἢ τῶν
ραυμα) ἢ τῶν αὐτῶν αὐτῶν ἐπισημῶσις τῶν
τοῦ Παιδ. δεῖ ὑπάρχει ἐν τῇ τρᾶτι.

222 419, 3
9354151 13

Παράδοσις ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ Γραφῆ.
(ιδ., ἐρμηνεύσει)

Ἐἰς γραφεὺς ἀναλελυμένην λέγεται
μη' ἄλλως τοῦτον ἐρμηνεύσασθαι ἢ ἢ ἐν οἰ-
κτικῆς ἐπισημοῖς φωστῆρι, ἢ ἐπιδιδασκαλῆς διὰ
τῶν σημείων οὐ γραμμάτων ἀλλὰ ὡς ἀπόδειξις,
ἢ οἱ συγγραφεὺς τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ ἐπι-
σημοῦ διδασκαλῆς (ὡς οἱ ἐκ. βιβλ. 10.
ἄλλως) ἔδοξεν ἂν εἰς αὐτὰ τὰ γράμματα
ἐπισημοῦ τὸ εὐαγγέλιον, ἔσχατον δὲ ἐκ ὧν.
ἢ ὡς ψῆφον ἐπισημοῦ τῆς ἐπισημοῦ

παράδοσις ἀποσοχητή: Παρ' οὐδενὸς ἄλλου μετα-
δημαίνω τὸ ὡς ἀποσοχῆς ἢ ἐπισημοῦ, ἀλλ' ἢ ἀπὸ τῆς
ἐπισημοῦ ἢ ἐπὶ τὸ εὐαγγέλιον πρῶτον μὲν τὸ ἐπισημοῦ
καθὼς, διὰ τὴν ἐπισημοῦ τῆς ἀποκαλύψεως ἐπισημοῦ ἐπισημοῦ
ἢ ὡς ἀποσοχῆς. οὐδὲ ἔσχατον ἐπισημοῦ τῆς ἀποκαλύψεως πρῶ-
τον μὲν ἀποσοχῆς ἐπισημοῦ τῆς ἀποκαλύψεως, ἢ ὡς ἀποσοχῆς
οὐκ ἀποσοχῆς τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ἀποσοχῆς
ἐπισημοῦ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ἀποσοχῆς

Παράδοσις

Παράδοσις

Δε γάρ ἔστι τῶν δεινῶν καὶ ἀγίων ἡ πίστις
μωσῆσιν μὲν δὲ τοῦ λυχόν ἀπὸ θεοῦ παραδί-
δοῦναι γραφῆ, μὲν δὲ αἰσχύη πιδανόμοι καὶ ζόφω
κατασκευαῖς, παραφίρεσαι" Κυρην. Τερο.

Καν. Α' § 17.

Ἡ ἀπὸ τῶν Πατέρων παραδοσις

Ὁ ἀγ. πατριάρχης ἵνα ὁρίσῃ πρὸς τὴν πίστιν
καὶ ἰσοδοξίαν τὸν ἀναγνώστην λέγει ὅτι κατὰ τὴν αἰσχύ-
ησιν ἡ παραδοσις τὰ μετὰ χειρὸς
φοιτῶν ἢ οἱ ἀξίως καὶ φράσεις "καὶ τὰς αἰσ-
χύναις ἀφρατοῖς γίν, ὅπως δ' οὖν διὰ αἰσ-
χύναις ἡσιν κατὰ τὴν γραφὴν εὐσεβοῦς
δianoias... - Νῦν δὲ ἰσοδοξίαν κοινὴν ἡσιν
καὶ τῶν οἰκωθὸν ἀφρατοῦ ἐξομολογῶν... -
εἰσὶν ἃ εἰσὶν ἄχων ἡσιν καὶ δεσπιν. γραφῆ
φιδόμενος μὴ καὶ τῶν ὀνομαστικῶν καὶ φησὶν
αἰσιν, ἃ λέγει μὴ αἰσιν οὐκ ἔστιν ἡσιν
δια γραφῆ, διανοιαὶ γὰρ μὴ τῆσιν εἰσιν
μὴ τῆσιν γραφῆ διασῶν. ὅσα δὲ ἰσοδοξίαν
καὶ λέγει εἰς τῶν νοῦν ξενὸν ἡσιν κοινῶς
καὶ ἃ οὐκ ἴσιν ἡσιν ἀγ. ἡσιν ἡσιν εὐρεῖ
ταῦτα καὶ εἰσιν καὶ αἰσιν ἡσιν ἡσιν
αἰσιν παραδοίμενα. Περὶ πῖσι. Τερε. Β'

Βασ. 312 Garner

Μητρων...

Παραδοσις

418

το τε ερωτα ελερος οδυμασδιου ηδη τε με
τορδωσδον αρσιον ιορος τε της εχιδνας ην
νον τε την κατασραξεν του εντοχου. Κλημεν
Σερμ. Α' σ. 271 B ενδ. Coln. 1682

Πολλα δε, α ου γραμματα δεξεν αυταυς, ιοσ
ταμει δε λωις γραμμενοις, τοις αχιοις παρθε
μερτελα. Η γαρ ομοουσιος ενω παρτι ονι
ουε εν η δροιν. Γραφη, ~~αχου ορας του παρι~~
υπερον τερανωλα. ωσωρ τε λω πν. το αχιο
δοσορεος η κερικορεος, αλλα τε αλλα γραμ
μεν αναριδμεν, η μεν οφειλομεν εφ
ημελα η αχιδνη εαφμα ημεω θεω. ελουδ
Ανεργ. Β' Μιγμε. 99 σ. 356. C.

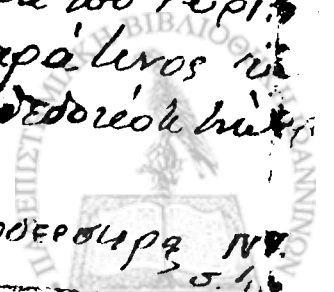
τοι

"εχομεν γαρ διδασκαλον το πν. τε εχιδνα
ο εδωκεν ημεν ο κυριος μενα την εις ουρανι
αναχνην "ενα ιδωμεν τα υωσ του θεου κατ
οδωλα ημεν ... εσοιφ. παρα Αερ. Γ' 88
ενδ. Ind. III σ. 325

εμεν τε λωιουλον εφριμεν, δι ου το αμεριβε
με διανοιας ημεν εφωδιεν, εω αν εχοι. ει δε η
νυλερος εμχδιεν του προαχνημελες ο ηρεμια, η
τη μεν παραδωσει η παρα του πατριου διε
μετα φουδαξομεν εωσι βεβαιαν τε ε αμεντο
δε ουμυρον ηκ πομμε, δεχοι παρα του κυρι
μαωμε. ος ειπεν εφωδιεν παρα λενος η
χονλα του χαρι εχαριδνωμεν τε δεδοικη ημε

21/7

μεζονη ημερομμε

Παράδοσι

42

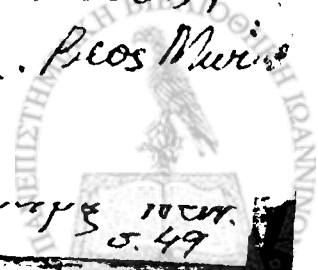
Διόν να ὁμοιοποιῶμεν, ἵαν ὁμοιοποιῶμεν
 να ὁμοιοποιῶμεν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
 οὗ ἡμεῖς ἀποκαταστήσομεν. ἡμεῖς εἰς τὴν
 καὶ οὐκ ἴσμεν ἢ εἰς τὴν ἀγ. Γραφήν. οὐδὲν
 ἕνα ἔχον ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς οὐδὲν ἔχοντες
 τοῖς ἀνθρώποις καὶ οὐκ ἔχοντες αὐτοῦ.
 ἔν τῳ μέρει τῆς καθήκοντα αὐτοῦ. Νεμε

Οἱ ἀρεῖαι μετὰ φροσφ. σ. 41.

10

Τὴν μὲν οὖν παράδοσιν τῆς ἀποστολικῆς ἐν ὁ
 τῶ ἡμεῖς φανεροῦμεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πᾶσι
 ἀγαθῶν ὅσα τοῖς ἀγαθῶν ὅραν ἔχοντες καὶ
 παραδοτικῶν τοῖς αὐτοῦ ἀποστολικῶν παραδοτικῶν
 ἐπιτοκίῳ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τοῖς ἀγαθῶν
 αὐτοῦ ἐν τῇ ἀδ. σπη. κατ. τ. κ. γ.

Τὸ μὲν οὖν κατὰ τὴν διακρίσιν τῆς ἐκκλ. κα
 ἡμεῖς καὶ ἀναμετρεῖται ἐπιτοκίῳ βιβλίου
 καὶ τὰ ἡμεῖς ὁμοιοποιῶμεν καὶ ὁμοιοποιῶμεν καὶ ὁμοιοποιῶμεν
 καὶ ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν τοῖς αὐτοῦ ἀποδοτικῶν
 ἀποδοτικῶν. Πᾶσι γὰρ εἰς τὴν ἀποδοτικῶν
 ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν ἵσμεν ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ
 ἔχοντες ὁμοιοποιῶμεν καὶ ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν
 τοῦ ψεύδους καὶ ἀποδοτικῶν Γρηγ. Νυσο. Περὶ
 καὶ ἀποδοτικῶν σ. 200 καὶ ἐκδ. Παρισ. 1638 ἐκδ. 1671
 ἀποδοτικῶν γὰρ καὶ ἀποδοτικῶν ἢ ἔχοντες παιδοποιῶν, ἀ
 ποδοτικῶν καὶ ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν. Προς Μυσι

ἡ ἀποστολή κατ' ἐπινοίαν

302
210
4206

Παραδοσὴ

λογος δὲ τῆς ἐκτὸς κατὰ τὴν ἀγραφὴν μνησθῆναι
ἐν τῇ ἐπιτομῇ διασωζόμενος, ἢ ἄρα καὶ
ἡ Ἰουδαία ἔσχω ἐπιτομὰς τὸν ἀδελφὸν γενεῶν
ἐκλυθῆναι τοῦ Παραδείσου ἐλαῖδα καὶ
δέντρα, εἰς παραφροσύναν ἢ εὐφροσύνην,
βιω. καὶ ἡσθεῖαν ἰεφ. ε' τ. Τον

2
2
2
2
6
0
2
x

καὶ ἄλλοι ἢ μεταφρασταί

Παροίεγμος id. Av. ay. κατὰ τοιαύτην
(id. νεομν. εἶδη 5)

Ἡ ἐπισημειωθεὶς οὖν οὐκ ἐπιμαρτυροῦσα
καὶ ἡ ἀρχὴ ὁ Παράεγμος ἐξ οὐρανοῦ, ὁ ἑρμῆς
ὁ ἀποστολὴς ἡ ἐπισημειωθεὶς, ὁ διοικητὴς
τῆς ἐκκλησίας, ὁ ἐπισημειωθεὶς τῶν χειρουργημάτων
ὁ ἡγετὴς τῶν ἐπισημειωθέντων, ἡ ἀδελφὴ
τῆς ἐπισημειωθεὶς ἡ ἀποστολὴς τῶν νεομνῶν
τῆς Κορ. Ἱεροσ. Κατ. 17' τομ. Β' 249-50

Π. Α. Ι. ...

Παραδοσις

484

το ἡ ἰσοδοα εἰρος δουμαοδιου ἡδη ἔ κα
σορδωοον ἀριστον κορὸς ἡ τῆς ἐκμεδίας τῆς
που ἔ τῆν καλαίωραξιν τῆν ἐκτοχῶν. Χερμε. 6
Σπρωμ. Α' σ. 271 δ ἐκδ. τολον. 1688

Πολλὰ δὲ, ἃ οὐ γράσσεται ἀξέειον αὐταῖς, ἰσο-
ταρεῖ δὲ τοῖς γεγραμμένοις, τοῖς ἀγίοις πατρὶσι
κερσελαί. Ἡ γὰρ ὁμοούσιος ἕν ἡ πατρὶ ὁ υἱο.
οὐκ ἐν ἡ δροπν. Γραφῆ, ~~αὐτὸν ἑαυτὸν τῆν πατὶρ.~~
ἕτερον τετρανωλαί. ἕτερον ἔ τῶ πν. το ἀγίου
δροσῶκος ἡ κερσιτόρεος, ἀλλὰ ἕ ἄλλα διαερ-
εσιν αὐαριδρεῖν, ἕ μὴ ὁμοομογεμε εἶν
ἕντα ἡ ἀκιδιτῆ δαρεῖα ἡρεῖθ θεοῦ. Σλοοδ
εὐερρ. Β' Μιγμε. 99 σ. 356. C.

"ἔχομεν γὰρ διδοκουαζον τὸ πν. ἕ ἀκιδεῖ
ὁ ἔδωκεν ἡρεῖθ ὁ κέρσιος μετὰ τῆν εἰς οὐρανο
ἀνάστην " ἕνα ἰδωρεν τὰ ἕω ἡ τοῦ θεοῦ κατ-
οδντα ἡρεῖθ Εὐοιφ. κατὰ Αἰρ. Γ' 88
ἐκδ. Σινδ. III σ. 325

ἕ μὴν ἔ τοιοῦτον εἶροισεν, δι' οὗ ἡ ἀμφίβου
με διανοίας ἡρεῖθ ἐρεοδειν, εἰ ἄν ἔχοι. εἰ δὲ ἔ
νῦλερος εὐχδειν τοῦ ἀροβχίμολες ὁ ἡρεπρ. ἡ
τῆ μὴ ἡαρεῖθον ἡν ἡαρεῖθ τῆ πατὶρ. εἰς
ρεδα φοχάξομεν εἰσαί βεβαίαν ἔ τῆ αὐμτλον
δὲ σερμυρον ἡκ πῶσιν δέγον ἡαρεῖθ τοῦ κερσι
ἡαρεῖθ. ὅς εἰρεν ἐρεδειν ἡαρεῖθ τῆς
χοντα τῆ χάριν εὐχαριστομεν ἡ δειδοῖα ἡν

μεζονη ἡ μὴ κερσιρε Ν. 54

Παραδοσ

εἰ δὲ μὴ, οὐδὲν ἄλλον εἰσὶν ἔγνωσμεν ἢ τὸ
οὐρανὸν ἀμεταβάτον ἔξομεν, Γεν. Νουο. Περὶ
τοῦ μὴ εἶναι θεοῦ Μεγ. τομ. 46 σ. 117
οὐκ ἔχον ἀφύλας αὐτοῦ τὴν ἕξιν ἢ τὸ τραπεζῆς αὐτῶν
ζητῶν διασφύραται, οἰκείους φησὶν ἰσοδύναμι
τὰ κατὰ νομῆμα. Γεν. τομ. 5 σ. 185C.

ἀφ' ἑκείνου ὅθεν ὅθεν οὐκ εἶναι παράδοξο ὁ εὐκ.
περὶ οὗτο ὑποάρχουσι ἰσοδύναμι, ἡ οὐδὲν πε-
ποιομένη καὶ διασφάδασημένη, ὡς ἔχον
ἐγγύθουσι τὴν βασιλείαν, ἐφ' ἣν ἔχον οἱ δρομῆστοι
συγγραφεῖς καὶ τούτου ἐν τῇ δυνάμει καὶ χροῖσται
ταῖς ἀξίαι αὐτῶν περὶ τὸ αὐτῶν ἀφροδιόη-
τος... ἀφ' ὅσον ἄλλοι οἱ αὐτῶν. Πατέρες περὶ χρο-
νοῦ τοῦ γενεαλογίου καὶ χάριτος αὐτοῦ (καὶ ὁ ἕρως
καρὶν βίβλαις τόσον ἔξοχου ἡδονῆς ἀξίαι σφίγ-
*) καὶ δὲ αὐτοῦ ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ αἰσθητικῶν
πνευματικῶν, ἀλλ' ἀνεργῶν ὑπὸ καὶ δρομῆσται
καὶ ἰσοδύναμι, καὶ ὅπως ἐν τῶν αὐτῶν θεῶν, καὶ πᾶν
καὶ ποιεῖ καὶ ὑπομένει δι' αὐτῶν, καὶ ὅπως τούτων
μετρηθῆναι καὶ ἀφροδιόη αὐτοῦ δόξαι, καὶ πε-
σοῦν ἄλλον ἑαυτοῦ ἰσοδύναμι ἐν τῶν αὐτῶν ἐν-
νοια καὶ, κατὰ τούτων, οὐ μὴν ἐκαστοῦ
τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἰσοδύναμι ἀνεργῶν ὑπὸ τούτων
τοῦ αὐτοῦ εἶναι, οἱ δρομῆστοι τούτων εἶναι
τοῦ αὐτοῦ εἶναι τούτων Newman (οἱ ἀφρο-
δοῖ μετρ. φοροῖται σ. 58.

Παιδεία

Γνώση

42

ταίμεν οὖν καὶ ἀποσοχὴ γραμμάτων καὶ
 εὐρημίας καὶ σοφίας ἑτέροις σκῆμασιν ὁ κοινὸς
 οὕτω πέφυκε διαμορφούσθαι. οὐκί δὲ (ὅσοι σοφίας
 ἀποσοχῆν) τέχνη καὶ βίβλη καὶ ἡ γραμμὴ αὐτοῦ
δὲν εἴσοιμεν ἄν, οὐκ οὕτω βεβροτοχῶ τοῖς οὐρανῶν
 ἐκείνον ἀνθρώπον. . . . ἀλλ' ἐμφύτω κέραι δια-
 ας καὶ καὶ περὶ πάντα δραστηρίᾳ, μάλλον δὲ ἢ ἄλλοι
 χάριτι, ἢ καὶ τοῖς ἑσθλοῖς αὐτῶν καὶ ἐμφύτου γένους
 . . . κορηγοῦσα οὐδέποτε, δὲ τὸ καὶ τῶν ἄλλοις
 νόμοι καὶ ἑσθλοῦ καὶ βεβροταχίᾳ, αὐτὸς ἀλατῆ-
 ρον εἶχε τῆς χηρῶν καὶ βεβροταχίᾳ

28 φιλ. επιστ. ἐκδ. Βασιλῆα σ. 319.

Παύλος ἢ ἔχοι καὶ τοῖς καὶ καὶ καὶ καὶ
 τὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἑσθλοῦ καὶ ἑσθλοῦ, οὕτω ἢ ἑσθλοῦ
 τὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἑσθλοῦ καὶ ἑσθλοῦ.

Ἄρτι να συγκρίνη καὶ τὸ ὕψος τοῦ Πα-
 δου ὡρὸς τὸ τοῦ ἑσθλοῦ καὶ ἑσθλοῦ καὶ ἑσθλοῦ
 πελοδῆ δὲ ὁ Παῦλος δὲ ἐμορφωσὶ καὶ
 εὐφρασίᾳ ἢ ἐν ἑσθλοῦ καὶ ἑσθλοῦ, οὐκί καὶ καὶ
 ἀλατῆσιν καὶ ἑσθλοῦ, ἀλλ' ἐν ἑσθλοῦ
 καὶ ἑσθλοῦ ἐπὶ τῶν ἑσθλοῦ καὶ ἑσθλοῦ
 καὶ ἑσθλοῦ καὶ ἑσθλοῦ.

ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκείνου

302

Παῖνος

Α
π
ε
α
μ
α

ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκείνου

Πίσους

εὐπιστία, διὸ ἐλάττωσα . . . Πίσους ἠγείσθη
 τῆς περὶ Θεοῦ λόγου, πίσους ἡμῶν ἀποδείξεις ἢ
 ἡσυχίας λογικὰς μεθόδους τῆς ψυχῆς εἰς συγ-
 ματοδύναμιν ἐμμεύσα. οἷσιν οὐκ ἠγεμενρι-
 καὶ ἀναγκαῖαι, ἀλλ' ἢ λαῖ τοῦ Πν. ἐνεργεῖαι ἐκ-
 γρηγορεῖν . . . ἀλλ' οὐκί νῦν λαῖτα εὐδοκίμῃ
 οὐδέ λαῖ τοῦ Πν. ἔργα τὸν περὶ Θεοῦ λόγον πε-
 σούται, ἀλλ' ἐπιχνοὶ ἀποδείξεις ἐν τῷ πιδανῷ
 τῆς τοῦ κώσμου σοφίας ἔχουσαι τῆς ἐμοῦδα,
 οὐκ ἐν τῷ ἰσχυρῷ ἢ ἐναρξῆ τῆς τοῦ Πν. ἀπο-
 μακρύνειαι, ἢν διὰ τῆς ἐν ἀσφάλειαι καρπιά,
 ἀπεριεργάδης πεσοιδόλου θεῷ, τῆς σωτηρίας
 ἐνεργεῖαι τῆς ἰσχυρῶν ἐπιδείκνυται. . .
 ἀναγκαῖα γὰρ ἰερωδῆς μαθητοῦς ἀνεξέλαστον
 ἐνταῦθα λαῖς ἀρχαῖς τοῖς μινδάνουσαν. εἶσε ἀμνηκα-
 τον τοῖς ~~περὶ~~ περὶ λαῖς ἰσχυρῶν ζυγομαχοῦντας δεη-
 θῆναι οὐκ ἢ τὰς ἐκ προσηδῶν εἰς τὸ γῆθος. . .
 οὐκ ἐν τῷ οὐκ ἢ τῷ θεολογίῃ μεθόδου τῆς ἐκ
 με ἀθεσάνιδου πιδανῶν ἐπιήνην συγματοδύναμιν
 πεδνύσαι γὰρ εἶε, φησὶ (ἐβρ. 12'6) ὅτε τότε
 εἶσε, οὐκί ἐκρηῖσαι, οὐδέ ζυγομακῆσαι τὸ ἐκ
 θεῷ. κ. λαῖς ριε' ψαμ. Τόμ. Α' 525-6

Πρωτος

ΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

302
219

Α
Τ
Ε
Α
Μ
Α

ΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

Πνεύματα ἁγία καὶ ἰσχυρία

οἱ Παῖδες ἰσχυρίας καὶ ἰσχυρίας τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἰσχυρίας τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἰσχυρίας τοῦ ἁγίου πνεύματος

Περὶ τῶν ἰσχυριῶν καὶ πνεύμα

ὁ ἱεροσ. Κερκελλος ἔγραψε Κατ. Διοκί

16' καὶ 12' (δουβλίον) καὶ ὁ δεσφ. Δ.

"ὅτι τοῦ πνεύματος ἡ δόξα ἰσοκλήτως εἶσι

καὶ ἰσχυρίας" Τομ. Β' σ. 8. ἐκδ. Β' καὶ

ἱεροσ. ὡς τοῦ ἐν Τυβερῆν Διοκλήτος Αποστ.

Γ' ἐν Δομ. Μουσ. Α' σ. 250-251

ἡ καὶ ἡ Πραξ. 1. 8. 2, 4. (Κωίη 2, 28

"εἶσι γὰρ ἡ τῶν ἰσχυριῶν ἐρμηνεία

καὶ ἡ ὡροφησία ἐν τῶν κατὰ

διακρίσεις ἐπισημασμένων καὶ καρωμάτων

τοῦ ἰσχυριῶν κατὰ τὸν ἀποστολὸν

ἐν τῶν οἱ ἐρμηνεία ἰσχυριῶν ὡροφησίας

καὶ ἰσχυριῶν καὶ ἰσχυριῶν καὶ ἰσχυριῶν

ἐπισημασμένων καὶ ἰσχυριῶν καὶ ἰσχυριῶν

ὡροφησίας" Οἰκ. περὶ τῶν Ο' Α' 64.

(ὡς τῶν (ὡς ἀποστ. Διακ. 8, 22) καὶ τῶν ἀπο-

στολῶν, ἰσχυριῶν... "ὡς αἰνῶ πν. ἁγίου, πν. ἰσχυριῶν"

(= ἡ ἰσχυριῶν κατανόησις καὶ ἐρμηνεία, τὰ ἐπισημασμένα.)

100
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Παῦλος

434a

436

Πνευματικῶν χαρισμάτων

πνευμ. ἀγ. ἐκδομῶν τίνος ἀξιοῦνται;
ἐπ' ἠσάμ. (βασ. ε' τοῦ περὶ Μελουο. σ. 8-9 ἐν τῷ)

Τοῦ ἰσοταμεῦ τοῦ ὀρητήματα ἐφραίνουσι
τὴν ἰσότητα τοῦ θεοῦ. φασμ. Με', 4. τοῦ
αἰ διακρίσεως τῶν χαρισμάτων τοῦ πνευμ. ἀγ.
τοῖς ἀξίοις μερίζονται καὶ δίδονται. Νουο.

Τδ. ερμ. φασμ. Νουο.

Ἡμεῖς δ' εὐχεσάμεθα καὶ ὑμεῖς τὸ ἰσοφροῦν
καὶ τὸ γνῶσις καὶ τὸ μετὰ δασματίας χαρισμάτων
ἰσότητα ὀρεῖσθε ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἡγεμονίᾳ ἡ
ἐνλοπιῶσαι τὴν κατὰ τὴν ἀφορητικὴν
ἀρετὴν μετὰ τῶν. ἔστε δὲ τὸ μὴ ἀγνοεῖτε

τὴν χάριν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ δέουσαν τοῦ πνευμ. ἀγ.
κατὰ τὸν ἄλλον τῆς σοφίας καὶ ἐπιστομίας
ἀρετῆς καὶ ἐξουσιαστικῶν τῶν ἀνεκδοκίμων
βραχυλογίᾳ ἐκδοκίμων. -- ἐπειτα τὸ μετὰ
σοφίας χαρισμάτων ἐκδοκίμων καὶ ἀνεκδοκίμων

βασ. Κροσμο. ε' ἠσάμ. Τομ.

Ἄλλο ἐστὶ πνευμ. ἀγ. καὶ ἄλλο χάρισμα. ἄλλο
καὶ ἄλλο δῶρον τοῦ βασιλέως. Κροσ. (5)

περὶ τοῦ εγ. πνευμ. Γ' σ. 976ε.

Πνευματικὸς ἐστὶ τὸ πνεῦμα κατὰ τὴν χάριν
πνευμ. οἷον εἶναι καὶ τὸ πνεῦμα σοφίας καὶ
κατὰ τὴν χάριν, ἀλλὰ τὸ δῶρον τοῦ πνευμ. ἀγ.
κατὰ τὴν χάριν λέγει Παῦλος: ἐστὶ τὸ πνεῦμα
κατὰ τὴν χάριν κατὰ τὴν χάριν. Σπασμ.

θ' σ. 86

ἀπο
π
ε
αι
με
ἀπο

... τὴν ἡμετέραν

νεύματος αβ. καριόγραφα.

Κορυθ' έρος. Καρτη. 12' r. 237 ε. (ειδ. κρο-
ολουμπος η καρτη. πα)

Το μιν Μν. εν, τα δε χαρισματα ουκ εσα, δε μοι-
δε λα δοχεια του Μν. ω μιν γαρ δια του Μν. δεδωται
λογος σοφιας η δικυριας, αλλω δε λογος γνωσεως η
δυσκολλητη, αλλω πιστες βεβαια η ανυποτακτη.
Γρ. Ναβ. Λογ. 26 Του Α' 587.

Ανεπιουον μινλοι ηη ανδρ. φουσι ωσφρασηται τοι
λογον της διαφορου ενερχειας παρα του δευ Μν. τοις
αξιας ηγγισμενης. καδ' εν ομει ιεροφνητια π-
οιηται η καινη ειδη τουσυνδε ιδε χαρισματα.
ιαματι λαμβανει η λαυτα τεκμαιδε. η αλλω ενερ-
γηματα, εναρμενη μειχρον η μεροτηρι. Ταυτα
γρ μινος οιδε ο η ενιαστου η γκω αξια εναντισην
η τοις ανωρηται ης εμεαισιν ης γιητος ελαφρη
ματω τα προς αξιαν βαω. Ηροοιμ. ε ην Αοαία.

Αδον ενιαστω παρον η οδον ανωαυλαχου εν
παδι, περιχόμενον η εχοκερως μελιχορμω
αρινω η κωα ης ημεαιμ' αιδερω, η η χαρις
εα η αιση ης μινω παρδωα. η γη ιουζαμ-
η η δαξαοσαν η ηδωρε ηγιεμπαλα. (Μερί
του αβ. Μνωμ. Κεφ. 4)

ουτε το Μν. μαμυδεν ειδη τοις εδδωμ προβου-
ως υοι Μωοις - - - ουτοι Μν. περιουτα
α δε χαριτος περιουσις ιωρις λα δοχεια η δα
ηαι εχορηγηται δεταμιν. Κερ. Ιερ. Καρ. 15.

228-9 με κροπο. πα
πληματισην τισοι καρμ
υοιη. η. κρο. III. Μιγ. ΙΑ' 980C

Πνευματ. αγ. καρδιόχεατα.

Πνευματ. διμερεσθαι, ἀλλ' ἡ δὲ αὐτῶ
καρδ. Κυρ. κροσ. καρ. 12' τομ Β' σ. 249

Ὁ Δοκ. αγ. (Περὶ ἀρχῶν 89) διακρίνει
καρδιόχεατα εἰς δεξιῶν καὶ ἡ καρδιόχεα
καὶ ἡ δεξ. μὲν εἶναι εὐμένα καὶ καρδιόχεα
ἀεὶ ἔτι πρὸς τὴν δεξιῶν καὶ εὐμ. ἀγαπ
οῦνται ἡσὶν καὶ μετὰ ταῦτα παραστάσων ἡ
εὐμνοσίας λαβούσων καὶ μετὰ ἀγαπαι
εἰσαέσων, τοιαῦτα εἶναι ἡ ζωοποιία, ἡ
καρ. ἡ ἀγαπαι... Τα δὲ καρδιόχεατα
ἀεὶ εὐμ. ἀγαπαι... εἶναι ταῖς ἐξ. ἡ καρ
τοῖς αγ. Π. ἡ εἰς ὡσὸν ἀνδρῶν αὐτοῖς ὁδο
σα... καὶ ὁ κύριος ἡμεῖς ἡσὸν ἀγαπαι
καὶ (τοῖς παρασπῶν) εἶναι μετὰ αὐτῶ εὐμ
αὐτῶν ὁδοῦ αὐτοῖς εἰς ὡσὸν ἡ ἀνδρῶν
τοῖς ἡ ἐξουσία τοῦ θεοῦ καὶ ἡ εὐμ... καὶ
καρδιόχεατα καὶ ἡ ἀνδρῶν ἡ ἀγαπαι ἐπι

δο
π
ε
αι
με
δο

Τὸν γὰρ μέγιστον λαὸν (τὸ εὐαγγ. Ἰωάνν)
ἀνακαταλαμβάνει μετὰ ἀνδρῶν εἰσεῖν
ἡ ἡμεῖς δὲ τὸν κροσὸν ἔχομεν, εἶναι εὐμ
τοῦ θεοῦ καρδιόχεατα ἡμεῖς. (Α' Κορ. 8' 12)
καρ. καὶ Ἰωάνν τομ. 14' σ. 32 Β.

Μὴ δεικνύσων εἰς τὴν ἀνδρῶν κατὰ τὸν
οὐκ ἐπιπῶνται, εὐμνοσίας γὰρ ταῖς ἐπιπῶνται
ἐπιπῶν καρδιόχεατα, ἡ ἡ μετὰ τῶν ἡ ἀνδρῶν
καρ. καὶ Παρομ. Μιγ 15' 25

κατὰ τοῦ καρδιόχεατα ἀγαπαι, ἡ ἀνδρῶν
θ' σ. 86

Πνευμ. ἀγία καρύματα

ὁ Πνεῦχος διακρίνει ἱερά ἀξιώματα ἀποδο-
 δόντα τὰς μορφαί τῆς ὑπερφυσ. ἐκφράσεως. Ἐπὶ
 ἀξιώματα καθορίζονται σαφῶς καὶ ἐσαφηνίζονται ἀπὸ
 ἀλλήλων εἶναι: 1) τὸ ἀσυντοξεμιόν, 2) τὸ ὠροφη-
 γειόν, 3) τὸ δευδομαγιόν. ^(Α' Κορ. 16/18) Ἐπιπέρι εἰσὶν αὐτῶν
 ρισοματα ἡσπρισία ἢ ἐξουσία, αἱ ὁμοίαι κυρίως,
 καὶ ἰσοδοδοῦν μόνιμον καραιὸν τὸσον ὑψηλόν.
 χραιμύσον ἐν τῶν ἀνιάντων τοῦ Πν. φανερωσῶν
 (Α' Κορ. 16' 4 εἰ 28, 30 1Α' 5-6-26). εἶναι 1) ὁ λόγος
 ἡ σοφία 2) ὁ λόγος ἡ ἐπισημότης 3) ἡ ὠϊοσύς, 4) τὸ
 καραιὸν καὶ δραστοτικὸν 5) ἡ δύναμις τοῦ δουρε-
 τισμοῦ 6) ἡ ἀδελφικὸς καὶ πνευματικὸς 7) τὸ καρ-
 ομα τοῦ ὁμοίου τὰ διαφορὰ ἡ ἐκ τῶν χριστιάνων, 8)
 ἡ ἰσομότης καὶ ὁμοίαι καθοριστικὸν χριστιάνων, 9) ἡ
 φειδύλῃ ἐργα 10) αἱ δὲ ὠϊοτε. μερισμοί. (σημ. τὰ
 διοτηρεῖται ὁμοίαι εἶναι ἰσοδοδοῦν ἀλλοιότι
 τὰ 8 ἡ ἐκ εἶναι ὅτι καὶ καραιὸν καὶ τὸ 5 ὁμοίαι
 καὶ ἰσομότης. ἡ ἀποκαχυφίς 1Α' 6 καὶ 26 δὲ εἶναι
 μόνιμον καραιὸν, ἀπὸ ἰσομότης ἰσοδοδοῦν ἐν ἰσομότης).

(Ρεταν ὁ αὐτὸς Παιχὸς Β' σ. 140.)

Ὁ Πνεῦχος ἐν τῶν ἐκφράσῶν καὶ ὑποδοδοῦν τοῦ δι-
 δομῶν καραιὸν ἀπὸ πρῶτον εἶναι "τὸν λόγον ἡ σοφί-
 ας" (ὁ ὠϊοχ. ἰσοδοδοῦν κατὰ τοῦ Κηδ. ἡ ἀποδο-
 ἐν αὐτῶν εἶναι ἀποδοδοῦν καὶ ἀποδοδοῦν οἱ Χριστοί.) καὶ
 δὲ ἰσομότης καὶ ἰσοδοδοῦν κατὰ τὸν "τὸν λόγον ἡ
 ἰσομότης" τριῶν ἐκ σου καὶ κατὰ τὸν "τὴν πρῶτον" καὶ ἰ-
 σομότης "τὸν λόγον" ἰσομότης καὶ τριῶν ἰσομότης, ὁμοίαι
 τῶν "ἰσομότης" ἰσομότης καὶ ἰσομότης ἰσομότης
 ἐν τῶν κατὰ τὸν τριῶν κατὰ τὸν ἰσομότης ἰσομότης
 ὠϊοχ. καὶ Κηδ. III. Μιχ. 1Α' 980 ε

Πνευμ. ατ. καρδιακατα.

Πνευμ. ατ. καρδιακατα.

Κριτικόν κειν εργον εν μύμων σοει εδοθ
του νου ενα γενησαι εφορευως δια των καρ
των γενεαων γενομενε. δεου δε δι
ρεα εμαρτασται ημιν το Πν. ως εν εν μωθ.
ριων αυτου παρανοησον. Βασ. εκ Ηδ. αβ
Τομ. Α' 543 ε.

(ιδ. Προφητ. 6 δε εν κυριω πνευμα
υπαρχει)

Α
π
ε
α
μ
α

Προφήτης (ιδ. Δεσφ. Προφητῶν)

Προφ. = διδασκαλος. Μυρά τοῦ Πλαίτου
καὶ Βαρναβᾶ ἢ α' εἰς Ἱερουσ. Σύνοδος αἰσεντα
μεν εἰς Ἀπυάχεαν, ἵνα συμβουλεύσωσι τοῖς
ἐξ ἐθνῶν μη, κρητιμενοδαὶ καὶ Ἰουδαῖοι καὶ δεῦρα
"καὶ αὐτοὶ προφητῶν ἔντι, διαδόχου κολλοῦ
καρματισαν τοῖς ἀδελφοῦς, καὶ ἐωσσηρίσαν"

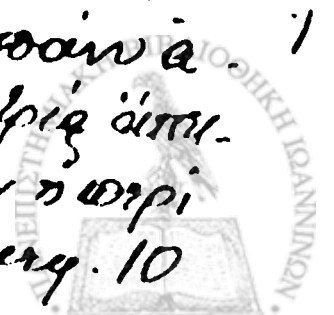
Προξ. 16' 32. Παρὰ Χρημῶν ἐν

αἰωσσι. Διαταγ. Η' εβ' (ἐπι τοῖς ἀναγινώσκου)
ὁ θεὸς ὁ αἰώνιος ... εἰσὶν τοῖς δόχλοι σου τοῖς
ἐκκενῶμενοι καὶ ἀγ' ἱερ. ἀναγινώσκου καὶ καὶ
τοῦ καὶ ὁσ αὐτῶ πν. ἅγιον, πν. προφητεῶν. Mign. Α119
Περὶ τοῦ ἐννοῖς προφῆτης ἰδ. Moshem. De Pro-
phetis Eccles. Apocostolic. in Dissert. ad Hist. Eccles.
Tom 2 σ. 124-208.

Προφήτης δὲ ἀληθείας εἰσὶν ὁ ἰσάντου πάντα ε-
καὶ μὲν γινόντα καὶ γίνοντα, καὶ δὲ γινόμενα καὶ γι-
νόμενα, καὶ δ' ἰσόμενα καὶ ἔσθαι, ἀσφαμάρητος ἐμῆμε
τοῦ τῆς ἀληθείας ἐφηγεῖσθαι πεποσιευμῶν ... τοῦτο
καὶ προφῆτου ἰδον τοῖς τῆς ἀληθείας μὲν πύειν, ὡσπερ
τοῦ ἰδον τοῦ τῆς ἡμέραν γίρειν.

γινόμενα. Ὀμῆ. II, 6 Mign. II σ. 80C. καὶ

82C. Ὅθεν δὲ πάντα ἀσφαμάρητον μόνω τοῦ τοῦ
ἀληθείας πιστῶντων ζῶντων ἰσροφῆτη, ὃν ἰσάντης
εἶναι δυνάμεθα, εἰ προφῆτης εἶσι, τῶν πάντων ἀ-
καθῶ ὡμεν, καὶ σοφισμῶν ἰδιώται καὶ γινόμενα ἀπῆ.
καὶ γινόμενα ἀμυθῶν. ... Ρῶδια μὲν οἶν τῶν
τοῦ ἰσάντης ἰσάρηται. Ἔσθαι δὲ ἡδε: καὶ 10

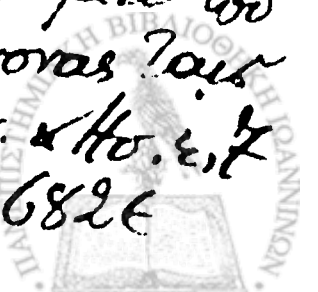
Προφήτης

... δίδοντα δειάν δυνάμειν τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ὀφ-
θιμοῦ ἢ ψυχῆς, διανοήματος ἐκ παρανομιῶν

... καὶ ἡ ψυχὴν ἐκταύσκει ὁ ὀφθητής
(1.1). Α. ἄρχου Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ (Μιχ. 1.1)
καὶ ἰσχυρὰ διὰ τοῦτο τοῦ χιτήματος ἡμετέρας, ὅτι
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ ἔχουσι, τὴν ὀφθητικὴν τὴν δυνάμειν
ἀλλὰ χάριτις, ὡς τὸ χιτῆμα ἴσον δυνάσται τὸ ἔθνος
σαραθίου. Βασ. ἐκ Πτο. 1. τομ. Α' 543-4

Ἄλλα καὶ τὸ ἴδιον ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ (sic. ἀντ. εἰ-
σε δὲ βίαν καὶ ἀφανῶν ὄφθη) ἄξιον παραστασιῶν
τῶν δὲ ὄφθητικῶν (τὴν Πυθίαν), ὡς μετὰ τὴν
ἀδελφὴν αὐτὴν ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ, οὐ δεινὸν ΠΝ. εἰς τὴν ἔρη-
μὴν γὰρ ἰσχυρὰ ὄφθησαν τὸν καὶ ὄφθησαν ἐν δεινῶν.
ὄφθησαν ἰσχυρὰ πᾶσις ὄφθησαν τοῦ ἀποῦ καὶ ἰσχυ-
ρὰ ὄφθησαν τὸ συμβαλλόμενον ἐς τὸ μῖθον
καὶ κατὰ φύσιν βίον, ἢ ὄφθησαν τὸ ἀποῦ καὶ ἰσχυ-
ρὰ ὄφθησαν καὶ ὄφθησαν τὸ ἀποῦ καὶ ἰσχυρὰ
καρπὸν ὄφθησαν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῶ τὸ δεινόν. ὄφθησαν
καὶ ἰσχυρὰ VII Μιχ. 1Α' 1425Α

Τοιοῦτοι ἦσαν καὶ ὄφθησαν ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ
καρπὸν διὰ δὲ κατὰ φύσιν καὶ ἰσχυρὰ τὸ
καρπὸν καὶ ἰσχυρὰ κατὰ φύσιν κατὰ φύσιν τὰς
καρπὸν κατὰ φύσιν κατὰ φύσιν. Βασ. ἐκ Πτο. εἰς
τομ. Α' 682Ε

Ἐν ὄψει θεοπνευστία (ἰδ. εὐμν. δρομνευστία
(24 θεοπν. Διαμαρτυρ.)

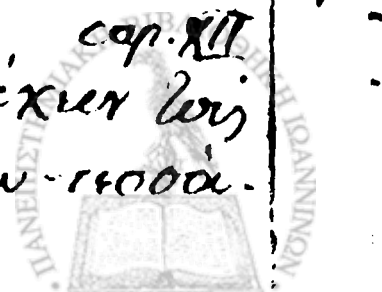
"Ἰδ. τὰ ὄχιτ. χωρία παρὰ Βαρυεὶδῃ
(Ὁμολογία περὶ τοῦ ἁγίου 5. 4 καὶ 24-5)

Ἐἰς scripturarum libris, qui canonici ap-
pellantur didici hunc honorem timoremque
deferre ut nullum eorum autorem scriben-
do aliquid ~~et~~ errasse firmissime credam.
alios autem ita lego ut quantacumque
sanctitate vel doctrina polleant, ~~et~~ non ide-
o verum putem, quod ipsi ita senserunt
sed quia mihi vel per libros illos canonicos
vel probabili ratione. persuadere potuerunt
quod a vero non abhorreat. August. Epist.
III.

Καὶ γὰρ εἴτε δ' αὖ ἐν τοῖς ἁγίοις τῶν ἐπισημο-
ντων οὐκ ἐπίσης ἐπισημοί, τοῦτο ἕκαστος τῶν
ἁγίων βούλοισιν ἔχει τῶν ἀναφορῶν
(καὶ τῶν) Ἐπὶ ἐν β. κεινῶν. βιβ. III σ. 1396.

Cum Nicæum consilium defenivit Christus esse
ἁποστόλον Πατρὶ, deduxit conclusionem ex
scripturis . . . Bellarminus lib. II de conc.
cap. XII

Θεοπνευστία τοῖνυν, τὸν νόμον εὐδίκην τοῖς
ἁγίοις, κεινῶν τοῖς ἁγίοις τῶν ἐπισημο-
ντων

Σενόδου θεοπρονοία (id. eius. θεοπρονοία
(u. θεοπ. Διαμαρτυρ.)

"Id. τα οχιτ. χωρια παρα Βαρειδη
(Οχιτα τερα περὶ τοῦ Σενόδου σ. 4 u. 24-5)

Eis scripturarum libris, qui canonici ap-
pellantur didici hunc honorem timoremque
deferre ut nullum eorum autorem scriben-
do aliquid ~~et~~ errasse firmissime credam.
alios autem ita lego ut quantacumque
sanctitate vel doctrina polleant, ~~et~~ non ide-
o verum putem, quod ipsi ita senserunt
sed quia mihi vel per libros illos Canonicos
vel probabili ratione. persuadere potuerunt
quod a vero non abhorreat. August. Epist.

Καὶ γὰρ εἴτε δ' αὖ ἐν τοῖς ἁγίοις τῶν ἐπιμνη-
στικῶν ἀναγραφῶν ἐπιμνηστικῶν, τοῦτο ἕως τῆς
ἐκείνης ἐπιμνηστικῆς ἔχει τὴν ἀναγραφὴν
(u. u. u.) Εὐσ. ἐν 6. Κανον. βιβ. III σ. 1396.

Cum Nicaenum concilium defenivit Christum esse
ὁμοούσιον Πατρί, deduxit conclusionem ex
Scripturis . . . Bellarminus lib. II de conc.

θεομιθρομεν τοινυν. τὸν νόμον εἰδὶκεν τοῖς
ἀγ. κειμ. κειμένας τοῦ θεοῦ τοῦ ἁγίου-παι-
cap. XII

Προφ
Of
αμε
μα
ως
πι
ον

ἡ δὲ ἐπιτομή τῆς αὐτῆς διατάξεως ἢ ἀποστολῆς ἀποστολῶν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ τῆς ἐπιτομῆς ἀποστολῶν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ τῆς ἐπιτομῆς ἀποστολῶν

Ἐνόδου δροπνευοῖα ἰδ. ἐμυ. δροπνευοῖα
παν ουνόδου ἐυρεδίντας ἢ βεβαυδίντας.
τῶν γὰρ ἰσορρηπημένω ουνόδου τὰ δόγμα
καθ' αὐτοὺς τὰς διὰς γραφὰς δέχομεθα ὑ
καίνας ἐς νόμους φοχάλλομεν. Ιουστ.
(ὀλίγη μετὰ τῆς ἀρχῆς) (ιδ. φυλ. Νομ. [131.
A' 2 Δελφ. Α' 36
Οἱ υἱοὶ τῶν ἑ ουνόδου - - - τερθεντὶς οἱ
νόμω τὰς ἐξ ἑχέωσαν ἢ τὰ δόγματα
τῶν ἢ αἱ δροπνευοῖοι τῆς ἀποδοσαν γραφ
Constitut. Eccl'es. collectio lib. III e
καρξ Ἰουστ
Ἡ γ' διατάξις τοῦ β. τριτοῦ τῶν καρῶν
τῶν ἐπὶ τῶν ουνόδου καίνας διχρὴ γραφῶν
τὰ δόγματα αὐτῶν ἐς τὰς διὰς γραφ
(Δελφ. Α' 36) Νομ. τωτ. Τριγ. Α' κερ.
Οὐ γὰρ ἦσαν (οἱ ἢ Μικαῖς) οἱ λαοὶ οὐκ
αὐτοὶ τὸ πνεῦμα ἢ Α' οἱε. παρὰ Mansi
οἱ δὲ ἢ τ' πατρὶς ἐν τῶ Α' καν. γέ
τῶν οὖν - - - ἀποστολῶν τοῖς δέοις κατὰ
ἐντερονίζομεθα. τῶν ἐξ ἀγ. οἱε ἐνός.
τῶν τοῖς οὐκ ἀποδοσαν - - - ἐξ ἑνός γὰρ
τῶν τῶν αὐτοῦ πνεῦμα ἀποδοσαν ἐπί
οὐκ ἐπὶ τῶν Δελφ. Β' σ. 556

ε
α
μ
τε

ἡ μαρτυρία κατ' ἐνοίκου

υποδων θεοιν.

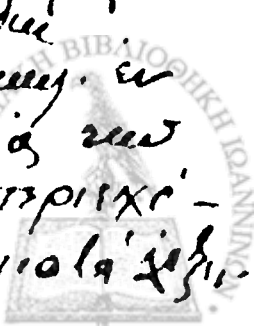
καὶ οὕτως τρόπον σαλεύεσθαι ἰσὸς τῶν
εὐχόμεθα τὴν ὀριδιῆσαν πτόυν τῶ ἀγ. Πατρῶν
καὶ ἐν ἰσκαία συγκδόντων· οὐκ μὲν ἐπιφρο-
νιάσκεις ἢ ἐλεροῖς ἢ λέξιν ἀμείψαι τῶ ἱ-
μεστῶν εὐεῖθε, ἢ μαν γαῖν παραβῆται συχῶ
εὐμενῆτοι ἰσδ χίγοντος" μὴ μεγαρε ὄρια αἰώ-
να, α ἰδνω οἱ θαλεροῖ σου" οὐ γὰρ ἦσαν αὐλοῖ
οἱ λαχοῦντι, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ "

(Mansi Tom. III σ. 672)

Ὁ γὰρ τοῖς τριακοσίοις ἔρπον ἐπισωπότοι, οὐδὲν
ἰσων ἐλερον ἢ θεοῦ γνῶμη μάμοια γε ὄσου το
ἀγ. Πν. τοιοῦτων τε τῆμεούτων ἀνδρῶν διανοίας
ἠκείνον τὴν δειαν βούνην ἐξερωλεσε. Μνη.
Κενοι. παρὰ δυνω. εὐμγ. ἰστ. Α' 9.)

ὡς γὰρ ἡ ἰσάσα ἱσραήλ ἰσμε τε τε, ἀεγλαί γογ
τοῦ ἀγ. Πνευ. οὐχ ὅτε ἀμείψω, ὑπὸ αὐτοῦ ἐξαμῆθη
ἀδελφὸν αὐτοῦ δια τῶν ἰσροφ. τε ἀποστοχῶν, οὐκ
ἢ ἡ ἐμμεσία διδάσκουσαι μὲν ὑπὸ τοῦ ἱσραρχ.
ἀπόματος, ἀλλὰ δια μέσου τῶ ἀγ. πατρῶν τε
ἰσδασομαγε ἰσσοιδ. Ομησ. δυνωβ. Μισογ. Α' 111

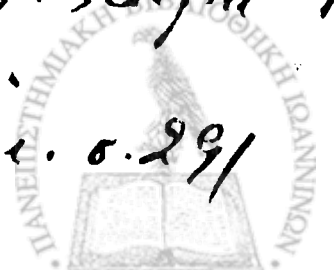
Κερίαι εὐμγ. παραδουσι ἢ τῶ οἰτε. δυνόου
παραδουσι αὐτῆ μαε ἢ ὑπὸ ὀκνηκρου ἡ εὐμγ. ἐν
εὐ. σινόου ἰσ ἀγ. πνεύματι ἀσέλοξῆς τε ὑρίοξῆς τῶ
ἰσρο. μείνη δυνόου ἢ δογγῆτε. ἀτῆα ἰσπερὶ χῆ-
ἰσνα ἢ ἡ ἱσ. ἰσραχρε ἢ δυνάρισε οὐχὶ δὲ ἰσολῆ ἰσξῆ.

Συνόδων Διοικητικῶν (ιδ. ἐπιτομὴ) 453
εἶναι ἐπιστολὰς

Ἡ ἐν ταῖς Οὐν. συνόδοις παρυσία τοῦ ἀγ.
Π. δὲν εἶναι ἱεροσυνελεύσεις ἀποστολικῆς
νέου δογματικῆς, ἀλλ' ἐπιστολὰς ἡρωικῶς
πνεύματος ἀποστολικῆς τοῖς ἀποστολικῶν
αἰσ. καὶ πνεύματι ἐν ταῖς ἀποστολικῶν αἰσ.
ταῖς δογματικῶν περιέχει ἡ δεῖα ἀποστολικῆς
ἡ δὲ ἐπιστολὴ ἡ τὴν φιλία αὐτῶν
ἀποστολικῆς οὐδὲν ἕτερον ἐκείνη ἢ ἐξη-
γῆται αὐτὰ εἴτε ἰσὺς ἀποστολικῆς πνεύ-
ματος εἴτε τὰς ἀρετικῶν ἀποστολικῆς
ἐκείνης αὐτῶν ἀποστολικῆς. ἡ ἐπιστολὴ
ἐν ταῖς συνόδοις οἱ ἱεράρχαι δὲν ἀναμένοντες
οἱ ἱεράρχαι τὴν τοῦ ἀγ. Π. ἐπίστασις
αὐτῶν ἐπίστασις ἐν τῇ συνόδῳ καὶ ἀποστολι-
κῶν ("ἰσχυρὴ συνήθεια γινόμενης") Πραξ. 15,
εἴτε ἐν ταῖς ἀποστολικῶν συνόδοις ἱεράρχαι κατὰ
τὰς ἀποστολικῶν ἀποστολικῶν ἀποστολικῶν ἐ-
πίστασις, τοῦ δ' ἀποστολικῶν ἀγ. Π. ἐπίστασις
τὴν ἀποστολικῶν ἐπίστασις μόνον καὶ ἐπίστασις
αὐτῶν ἀποστολικῶν ἐν τῇ ἀποστολικῶν.

Ἀποστολικῶν Δογμ. σ. 291

448

με λ' α'

45
454

Προφτ.
ὄρα
αμφί
μαρ
ωδ.
ριζε
σιν
Δε
δια
γιν
σι
ος
τη
ο
α
μ
ε
α
μ
τε

Συνοδὸν Θεοπνευστικῆν

Ὁμολογεῖν ἡμεῖς τὴν υἱοσύνην τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀθανάτην ἡμεῖς
καὶ τὴν ἐκείνου φύσιν καὶ ἐν Νικαίᾳ καὶ ἐν συνόδῳ
καὶ μετὰ τὴν ἐκείνου ἀφ' ἑαυτῶν ἀποφασίσαντες, ἀλλ' ἰδὲ
ὅτι τρισεύδοξα δόγματα καὶ οὐκ ἔχοντα ἀποφασίσαντες
καὶ οὐκ ἔχοντα ἀποφασίσαντες ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου

Βασ. Πρὸς Κυριακοὺς ἐπιστ. β'

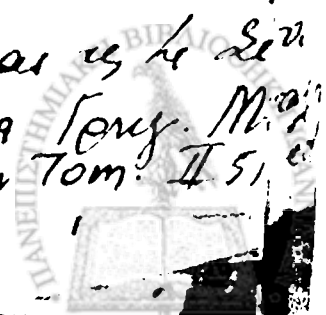
Ὁποῦ δὲ ἄνδρες ὑπομαρτυροὶ καὶ βουρευσταὶ
καταρχοῦντες, ἔσονται δὲ τοῖς χάρις Κυρίου
συμφωνία καὶ γνῶσις, καὶ ἀμφιβαλλόμενοι οὐκ
νομιναῖα τοῦ Κ. η'. Ι. Χ. τοῦ Θεοῦ αἵμα αὐτοῦ καὶ
τὴν ἐκείνου ἐκείνου, τὴν βουρευστικὴν

Βασ. 221.

οἷς ἐν (τοῖς ἐν Νικαίᾳ) καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔχοντες ἢ ἐφ'
ἐφ' ἡμῶν ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἢ τρεῖς ; . . . Ὁμοῦ γὰρ καὶ
ἐφ' ἡμῶν καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἐκείνου, ἐκείνου
ὁ Χρ. οὐκ ἔστιν ἀμφιβαλλόμενος ; . . . καὶ ἀμφιβαλλόμενος
ἐκείνου αὐτοῖς τὰ ἐκείνου τοῦ αὐτ. Π. οὐ γὰρ
ἦσαν αὐτοὶ οὐκ ἔχοντες κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ γὰρ
αἵμα τοῦ Θεοῦ καὶ Π. τοῦ ἐκείνου ἐν αὐτοῖς. Καὶ

ἐπιστ. πρὸς Ἀναστασιον Αἰγύπτου, καὶ πρὸς τοὺς
αἰγυπτίους κατὰ Μελοπίδου.

Ὁμοῦ γὰρ ἐκείνου ἀποφασίσαντες καὶ ἐκείνου
ἐκείνου, ὡς ἐκείνου καὶ ἐκείνου τῶν Μ.
ἐπιστ. 25 lib. 1 καὶ Tom. II 51
Μαριανθίου
μητρώου

Λενοδων δεοπνευσία.

Αποασίς, άνοδοχομαί η, γεμω λα' αγ. η οίη.
ΰλα σινύδοι, η ηά εν αύταις άδουασινοδωλα
η ηηρυχδωλα δία η η ηωσρφυη η σωληρια
δύηηλα ωσρα' ηω όοίη η, δεοφορην ωαληρη
ήρηω, εν παρτά παρρον έδωλο το ην. τω άγιον
ποημαίνην ηη έιευηνοιαν αύλοδι, δειδεν.

Υγιενηφορ η Πατρ. Κηπορη

Palat. Bibl. gr. vol XI σ. 166.

η λοιπόν ούδαμοη η έιευηνοια άνοδιδωλα
δεδιδην παρτάς ίνας παραλαμβάνη ωσρα'
ηοδ άνοηαμύηηη, άλλα ηηηλαη ηίοηον δε
έν ωαση άιμραιοηηη η, άηηδία ηηρη ηη
ωροληρα αυη ηωαηηδύσα άνοηάηυηη.
η ούδαμοη, δηηοί, αυηη το δώρον ηη. δεοπνε-
ηια, ηοοδιδωλα, όωρη οι άηιοι έηχεν άνοοσο-
δοι, άνοοδιδωλα δε ηοοη ηη τοδ αγ. ην. οηη-
ωαριδρηια ηηω ωηανη αυηηη ωροφυλαοοοηη

Μαηωρ. έιοσφ. Τοηη. Β' σ. 205 (μει. ηαο.)

Σφαγματορὰ τῶν ἀποστολικῶν (ιδ. ἀποστολικῶν)

Περὶ τοῦ ἐδριμῶς ἐν τῷ Πέτρῳ οἱ ἱερεῖες

καὶ ἡ ὁδοῦ. ἀγνοοῦν δὲ οἰκονομικὰ εὐρε-

ῖν τὸ πᾶν ὡς ὁ Πάππας ἀγνοεῖ δὲ ὑπερβύλο 13)

γλ. Νικ. ἐρμ. θεοφ. τ. Β. 152: δὲν πῦδος

ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοῦ Πέτρου τ. Β. 11

Κυρι. ἀποστ. ἀναλαφαὶ βελ. VI κεφ. 16.

Πρὸς τὴν ὁμοιογενῆν τῶν Ἰουδαίων δὲ ἀναλα-

φειδ. Μιχα. Α' σ. 940 (ἰσορροπία τῶν

ἐκκλησιαστικῶν ἀναλαφῶν)

ἡ δὲ χεῖρ ἡ ἐκείνη αὐτῶν. ὁ Νικεὺς δὲ ὁ Πάππας

ἀγνοεῖ τὸν χεῖρ καὶ ἐν τῷ ὁδοῦ καὶ ἐν

Πέτρῳ δὲ ἀναλαφῶν. (αὐτ.)

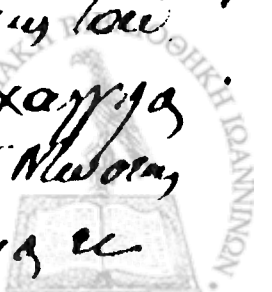
ἔχειται ὁ καδὺδαι ἐκκλησιαστικῶν

ἐν τῷ ἀναλαφῶν ἀποστολικῶν ἱερεῖων

Ἰουδαίων. ὁ καδὺδαι ἀποστολικῶν Μωσίου τῶν

ἀποστολικῶν τῶν χερσῶν: ὁ δὲ Μιχαὴν ἰσχυρῶς

ἐν τῷ ἀναλαφῶν ἀποστολικῶν ἀναλαφῶν τοῦ Μωσίου

Προφητ
ὄρα
αμείν
μαρτυ
ως η
ριζοι
σιν η

Δια
δια
γιν
ος
πι
ο
2
1

ὅτι οἱ πατέρες πάντες ἔχουσιν ἐξ ἀποσκευῆς ἰδ. Νιν. ἱστορίας ἐν τῷ 2ου μ. 1124 ἰσάου τοῦ 2ου μ. Νικηίας σ. 160 μ. 3

Σεργάρατε αἰσοσογία (ἰδ. Προφητ 2) 3158
ἀγίας πυρίασιν αἰθλοῦ. ὁ Κανὼχ. ἐν τῷ πρῶτῳ
ἐν τῷ ἀγορε. τοῦ πρ. ἡχοῦ αἰσοσογία ταῦτα
μνημονεύει ἡ φωνή "ἃ ὄφθαλμοὶ οὐκ εἶδον"
ἐν τῷ πρῶτῳ βιβ. ἐν τῷ Μωσ. αἰσοσογία... ἢ
ἀπειλομένη ἡ ἰσχὺς οὐκ αἰσοσογία...

φωνὴ ἀμφιγῶχ. Ζηλ. ΡΝΑ' σ. 238.
ἐγὼ δὲ εἶδα ἐν τῷ εὐστασίῳ μου πᾶσι ἀνδράσι
γινώσκω. φωνή 115, 2. πεβ. 2 βτ, 10. μαρ.
Νουσ. Γρ. πᾶσι ἀνδράσι φωνὴ ἐπιφάνειαν τῆς
ἀφραδὸς ἐρημίας ὄντας γινώσκω εἶδη, οὐκ ἴσασιν
ἡ ἀφραδὸς αἰεὶ ἢ ἀσθένεια ἡ ἀσθένεια, ἡ
Μυθ. βωσ. ἢ ὡς ἀνδρῶν γινώσκω, ἀνδρῶν
ἢ ὁ δαβίδ. γινώσκω ἢ ἢ ἢ οὐκ ἔγνωσεν ἢ
γινώσκω οὐκ ἔγνωσεν αὐτὸν περὶ τῆς ἀσθενείας.
ἢ ἀφραδὸς οὐκ ἔγνωσεν, ἢ ἀφραδὸς ἀνδρῶν,
ἀφραδὸς οἱ μὲ ἀνδρῶν οἱ εἰς ἀσθενείας ἢ
μνησ. ὁ δὲ νηφελος ἢ ἢ τῷ σαρκὶ ἢ ἀφραδὸς
γενόμενος ἢ δια τῆς τοῦ νοῦ τῆς ἀφραδὸς πρὸς
τῆς ἀφραδὸς ἀσθενείας ἢ ἀφραδὸς, οὐκ ἔγνωσεν
περὶ τῆς ἀφραδὸς ἀσθενείας ἀφραδὸς
ἢ ἀφραδὸς τῆς ἀφραδὸς ἀσθενείας, ἀφραδὸς γὰρ
ἐγὼ εἶπα δεοὶ εἶδη. πάντες δὲ, ἢ ἀφραδὸς ἀφραδὸς
δαβίδ ἢ ἢ ἀφραδὸς ἀφραδὸς ἀφραδὸς ἀφραδὸς
βωσ. τῶν Α' ἀφραδὸς ἢ ἀφραδὸς σ. 528
ἢ ἀφραδὸς ἀφραδὸς ἢ ἀφραδὸς ἀφραδὸς
ἢ ἀφραδὸς ἀφραδὸς ἢ ἀφραδὸς ἀφραδὸς
ἀφραδὸς ἀφραδὸς ἀφραδὸς ἀφραδὸς ἀφραδὸς
ἀφραδὸς ἀφραδὸς ἀφραδὸς ἀφραδὸς ἀφραδὸς
ἀφραδὸς ἀφραδὸς ἀφραδὸς ἀφραδὸς ἀφραδὸς

Σφάλματα αίσουχην

Δι δε ὡσοιρ εἶδες αὐτῶν τὸ αἰχίς ἐε τούτου
ἔτω καταμακδονε καὶ τὸ φεόσοφον καὶ γνῶμης
καὶ δαυμασον τὸ φεάχης, οὐαὶ αὐτοὶ γράφον
καὶ τὰ ἰαυλιῶν οὐ κριπλουον ἐκαλλέμαρα καὶ
ταῦτα μεγάλα ὄντα, χρυσ. ἐε Μαλ. ἑμ.

ΝΤ' Τομ. 2' σ. 606 Β.

Πέφου ὑποίριους καὶ ἐγκος Παιχου Γα. Β' 2
Χρυσ. ὑπομν. καὶ τὴν πρὸς Γα. Τομ. 1' σ. 806 Δ

(ὁ δὲ κατὰ ἑρωσάδιε τὰ αἰσοδεῖται ἐξε
οικονομία ἦν: οὐχί δὲ καὶ ὑποίριους)
ὅτε ὑπὸ λονίμ ὄντε ἔσσι: ταυτὸν κενώων γνέ-
σσαι καὶ γινόμενοι σιχαρεῖν. ομῖν γὰρ
ὁ δὲ αἶλος βίη μὴ κενώων, τὸν δὲ βουδεμενω
μὴ κενώων, οὐχ ὑπὸ λονίμ γνέσσαι σιχαρεῖ, ἀλλ
οικονομίαν, παρασχερεῖ. 806 Δ.

Πολλοὶ τῶν αἰσῶν ἀναγνωστέοντες τούτῳ τὸ ῥη
τὸν καὶ εἰσοσῶν νομίζουσι τοῦ Πέφου τοῦ Παι-
...

Σφάλματα ἀποσιώχην

ὡς δὲ ὡσοῦν εἶδες αὐτῶν τὸ ἀλγὸν ἐν τοῦτοις
καταμαρτυρεῖ καὶ τὸ φερόσορον ἢ τὸ γνῶναι
καὶ δαυμασὸν τὸ φράσσιν, αὐτοὶ γὰρ
καὶ τὰ ἰαυτῶν οὐ κρινόμενοι ἐκλήμαρα καὶ
ταῦτα μετὰ τὰ ὄντα, χρυσ. ἐν Ματ. θμ.

ΝΤ' τομ. 2 σ. 606 Β.

Πέτρον ὑποίριον καὶ ἐγγυχοσ Πάυχου τὰ Β' 2
Χρυσ. ὑπομέν. καὶ τὴν πρὸς τὰν. τομ. 1 σ. 806 Δ

(ὁ δὲ ἀποσιώχην ἀποσιώχην καὶ ἀποσιώχην ἀπο-
σιώχην ἢ καὶ οὐκ ἔστι καὶ ὑποίριον)
ὅτε ἀποσιώχην οὐκ ἔστι ταυτὸν μετὰ τὴν γενέ-
σθαι καὶ γινόμενον ἀποσιώχην. οὐκ ἔστι γὰρ
ὁ δὲ αὐτὸς μετὰ τὴν γενέσθαι, τὸν δὲ ἀποσιώχην
μετὰ τὴν γενέσθαι, οὐκ ἔστι τὸν γενέσθαι ἀποσιώχην, ἀπο-
σιώχην ἀποσιώχην. 806 Δ.

Πολλοὶ τὰ ἀποσιώχην ἀποσιώχην ἀποσιώχην τούτῳ λόγῳ
τὸν ἢ ἀποσιώχην ἀποσιώχην τὸν Πέτρον τοῦ Πάυ-
χου ἀποσιώχην ὑποίριον, ἀποσιώχην ὅτι
ταῦτα οὐκ ἔστι ἀποσιώχην! ἀποσιώχην γὰρ ἀποσιώχην
μετὰ τὸν Πέτρον καὶ τὸν Πάυχον τὴν ἀποσιώχην
ἀποσιώχην ἐν ταῦτα πρὸς τὴν ἀποσιώχην
ἀποσιώχην ἀποσιώχην 813 Δ.

ὁ δὲ τὸν ἀποσιώχην ἀποσιώχην ἀποσιώχην ἀποσιώχην
ἀποσιώχην, ἢ ἀποσιώχην, ἀποσιώχην ἀποσιώχην ἀποσιώχην
ἀποσιώχην ἀποσιώχην ἀποσιώχην ἀποσιώχην ἀποσιώχην
ἀποσιώχην ἀποσιώχην ἀποσιώχην ἀποσιώχην ἀποσιώχην
ἀποσιώχην ἀποσιώχην ἀποσιώχην ἀποσιώχην ἀποσιώχην

τροφ
ος
αμε
μα
ωί
ρι
ον
Α
δ
γ

Στοιχεῖα αἰσθητικῆ (Παιχου & Πελοῦ)
οὐδαι· οὐ γὰρ ἐν ἀδύναμι αἰσθητικῆ
τοῦ νόμου, ἐν ἀνεσχίᾳ δὲ ἰδόντες οὐδὲν τοῦ
του ὑπερῆρον λαλοῦν, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἐξ-
πρωτωνωνικῆς ἀεὶ ἀφορμῆς ἔσαν, ὅση Πέτρος, εἰσι-
τότε· ἐπειδὴ δὲ ἠγθον αἰσθητικῆς· οἱ ἰδόντες αὐ-
τῶν οὕτω κερύλλοντα, οὐδέ τι εἰσὶν τοῦτο, ἡ-
μενος ἐπιζητῶντες ἡδέοντα, ἀλλὰ μετὰ τὸ δὲ οὐκ

ματ' ἀνάγκη ἢ ἀναερίβεια ὁφείδεται
τον Πουλιῶν· διότι ἡ Παιχου ἐν τῷ ἐπισημα-
τοῦν διαβεβαίωσι· ἃ δὲ γραφὴν ὑμῶν ἰδοὺ ἐπὶ
πινὸν τοῦ θεοῦ, ὅτι οὐ ψεύδομαι" Γαλ. Α' 2
οὗτος οὐδὲν περὶ ἐνόου ἀγῆς ἢ τῆς αἰσθητικῆς
ἀλλὰ μετὰ τῆς σταντικῆς ἐπὶ τῆς οὐδαι· ὅση μετὰ
βη ἢ ἀνεσχίᾳ ἢ ἐπισημαίεται τῆς πρῶτης
τροφῆς (Γαλ. Β') ἡ Ρενῶν οἱ αἰσθητικῆς
σ. 28.

ὁ Πέτρος δεχόμενος τοὺς ἐξ ἐδνῆ ἀντὶ τῆς
ἀγῆς τοῦ ἐπισημαίεται ἢ ὡρὸς τῆς πρῶτης·
για ἀποδομασίου πρῶτης παρὰ τὸν σταν-
δαίμον τοῦ ἰσχυροῦ, μετὰ τῆς αἰσθητικῆς
τοῦ οὐδαιῆς ἢ ὡρὸς τῆς πρῶτης ἐπὶ τῆς
πρῶτης αἰσθητικῆς ἢ τῆς πρῶτης τῆς οὐδαιῆς ἢ τῆς
ἐδνῆ τοῦ ἐξ ἐδνῆ ἀντὶ τῆς πρῶτης (Γαλ.
XVII, II 35-37. ἢ τῆς πρῶτης ἀρχ. XX, VII
XX, VII, 1, 3.) ὁ Πέτρος

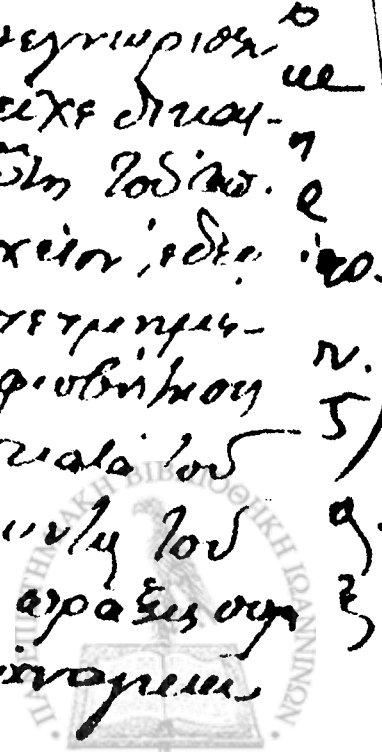
† οὗτος δὲ τῆς οὐδαιῆς οἱ αἰσθητικῆς ἢ τῆς πρῶτης
πρῶτης ἢ μετὰ τῆς πρῶτης σταντικῆς ἐπὶ τῆς
τοῦ οὐδαιῆς ἢ τῆς πρῶτης ἢ τῆς πρῶτης ἢ τῆς πρῶτης

116
μη

αὐτῶν

αυματα αουσιουχου

Ο ωριζων συνουχουδη και ζωσας εις περι της
 οριδα της πειουης εμυμοις κ ιδια της Αντιοχ. ενδα
 κλησ η ερα κ ιδου εν αντηκων εν τον Πορφυρι
 Κοινην της απ. ωροφανης ελαβε χωραν ουνοια
 κινουοις μεταξυ του Περου ονοπριστικους εντα
 κ τυρανις ην ηξιον ν' αυσηκωσιν κω αυτου οι περι-
 κτημοι της βρουσακις κ του Παιδου ουκ ηλλον εν-
 πριστικους εστις εβουεν ελαδηνυμενων δε αυτ.
 ελαμ "εσαρξεν αυτου" κ διακριβομενον το ποι-
 κνιον του Ο παιδου κωραξιαρι, οδης ουδαυζε πορ-
 ξαμυ "δια του Ιουδαίου" εν ουκ κ ηνωσε των εδνι-
 κων, οδης υιοταξε ηραξια ιδνικου ηραηλ κ αυτ
 κ του Μωσ. διαταξεν, εν ηδναλο ουουδαμυ να
 κωραξια του ουαουσιουχου κ ωροισαμινου
 ουτου οκ ουδαυζε "δια του Ιουδαίου": τοιαυτη
 ανακωχουδια δε ητο εναιουκρουτος. ουκ ητο α-
 κωκη κη οδου οδμε, ηραηλια εν τους Ιουδαυζουλας
 κ ημεσ ουουδια διακωκε κωδ ενιασκη των ανα-
 κωκη του κρ. δια των ουδων κ κωουδρις, κ το κω-
 κωα τουτο κωουη εν ουνοηοις κωουορις κω α-
 κωουοχου. Ο Περου διακωμας κω τουδ. ακωουορις κω
 κωουοχου. ουκ η δε ο απ. κω εννικω κωκε διακω-
 κω των παραιοκωοις αυτου, κ η υιοουακη αυτη τουδ. κ
 κω ουκωουακωκε ουουουδω του εβρ. κωουοκωου, εδης
 κωουοκωου κωουοκωου ενι της κωουορις κωουοκωου-
 κωου κω ενι των ουδων. Η ουαν. λοιπον ακωουοκωου
 απ. οδου ητο ακωουοκωου του υκωουαμινου κωου του
 κωουοκωου αυτου, ουκ ωραξια ανακωουκωου του
 κωου (κωου του Πορφ. ητο εν εναντιας κωουοκωου
 ουου, ουκ η ακωουοκωου κωου του κωουοκωου

ρε
 ε
 χμ
 με
 ω
 ρι
 α
 ε
 κ
 μα
 τον
 τον
 πιν
 ού
 αβ
 βη
 φ
 ο
 ζυ
 με
 δα
 τον
 με
 εδι
 χ
 χ
 φ
 ο
 φ
 το
 ω

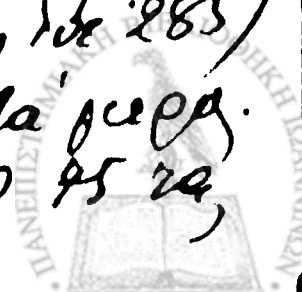
Σφάμινα' ελωσοιχμ (εγνωσε)
 εγ δε τον αυτον τονον η λοιουη προχμ
 σιον οτε Παιχος υμει σαρμεως θεωρα
 χεμε, υπο την αμαρταν η ουδην αναερην
 ος ην. ο δε ιερευμαριως αναερηνεν, ω
 η υπ ουδενος αναερηνεοδα, η του βιν σα
 μεου ειωι φιναι (ιδ. περι τουτου Διαφ. εα
 γ' η δ) " ου γαρ ο δεχμ τουτου πρδλλω, αλλ' ο
 τουτω σοιω " (Ρωμ. 3, 15, 19), του δε πνευμαριω
 ο δεχμ φρασω η ομοιω σοιω. Αλλ' ο αριω
 φριτω ουρανου η ανουσαι αρρηλα ρημαρι
 ην παρα τον λεγοντα " Περν του τουτου και
 μα, υμω δε εμαου ου καυχησομα " (1
 5). ε δε η τοις Ιουδαιοις υς Ιουδαιοις γινεμα
 Ιουδαιοις κερθηση, η τοις υπο νομιον η η
 ινα τοις υπο νομιον κερθηση (αυτ.), τοις 2' α
 η ανομοιοι, μη υν ανομοιοι του, αλλ' εννε
 οτου, ινα κερθηση τοις ανομοιοις (1' Κορ. 6
 τοις αοδνιωσι αοδνιω, ινα τοις αοδνιω η
 δηλον οε εκεπειον αυτου του λεγοντα, ιδια
 Ιουδαιοις, ιδια δε οτε βοτιν η υπο νομιον,
 οτε εολεν η ανομοιοι, ιοδ' οτε δε γινελαι αοδν
 α χεμε κατα ουγνωμην, ου κατ' επιταμ
 νησ υν δεχμ " Τις γαρ, φησιν, αοδνιω η ου
 οτε δε ξυρελαι η υποσφοραν υποσφερε, ι
 μοδεον περιεμνε Ιουδαιοις γινελαι (Πραξι
 24, 26). οτε δε αοδναιοις φησιν " εωρον υ
 ο εωρηγαυλο, Αγνωσω θεω. ο ουν αγρα
 σεβειη, τουτο εγω καταγγιλω υμιν " (Πρ. 7
 20: " ει η τινη των καδ ημασ φοιηλυ εφρα
 του γαρ η γινωσ εομε " (αυτ. 28) υποβριαν μαριω

υποσφορα προς ο εδουχτε
 οσβριστα του η του εινοντε
 επιφ. η φωναν
 ει διασ φορησδα του γαρ η γινοντε
 τορ. 14, 6. 316-317

Σφραγίδα ~~αποστολική~~ εωαγγελική

Κυρος παρεξηρήσεν: "ὅτι καὶ ὡρὸς τοῦ αὐλοῦ τοῦ Ἰσραήλ
 ὁ ἔδρον ἰστορικῶτα ἀκμυδία ὑποζυγῶν μὲν ἀγγλοῦ
 ἴου, ὑποζυγῶν δὲ εὐσ" καὶ ὁ ἕριχ. ἀποσταλῶν ... "Μαρτυροῦμαι
 ἡ Ματθ. ἵνα ἰστορικῶτα ἰουδαίου δὲ καὶ Ἰωάννου δὲ
 ἰσραήλ ἡμεῖς ἡμεῖς. οἱ μὲν γὰρ ἀναγράφονται ἵνα τοῦ
 ἰουδαίου καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ μνημείου τοῦτον φανῶν
 εἶναι. οἱ δὲ τοῖς δύο τοῦ ἐπιστάτου ἐν ἐοδῆ ἀποστα-
 λῶσι καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τὸ μνημεῖον γυναιξί. . . .
 ἰσραήλ. Κατὰ τὸν τ. 268 καὶ δ. Κατὰ τ. 1672.

Τὸ δὲ πάλιν ἀποστέλλει τὸν, ὅτι . . . καὶ αὐτὸν τοῦ
 ἰουδαίου εωαγγελικῶν Ματθαίου οὐκ ἔκρινον ἐπιση-
 μνημονιῶν ἀμελητῆμα πικρῶτα (καὶ ἀλλοῦ)
 διδόν ἀναγράφει τὴν γυναικὶ αὐτοῦ δ' ὄφρα μὴ ἀνα-
 γνῶν, διότι τὸ μὲν ἰβραϊκῶν Μιχ. ε' ἴκει "Κυοῦ
 ἐπισημῶν ἰσραήλ" ὁ δὲ εωαγγ. ἰσραήλ, οὐδαμῶν ἐπισημῶν
 ἐπισημῶν (φρον) οἱ διαβιβαστῶν δὲ τὸ παρασῶτα
 ἰσραήλ καὶ ἡ. ὅτι οἱ ἀποστολ. ἢ οἱ εωαγγελικῶν οὐκ ἀπο-
 στέλλει ἰσραήλ καὶ ἀναγράφει, ἀλλὰ ἡ μνημῆ πικρῶ
 ἰσραήλ, ἡμεῖς τὸν δὲ καὶ ἀναγράφει" Sicut autem
 nec asserant istius modi esse errorem, ut aut ordo
 mutetur, nec verba, et interdum sensus quoque
 devenerit: sed, et vel apostolis vel evangelistis non
 ex libere carpentibus testimonia, sed memorias
 precedentibus, quae nonnunquam fallitur. S. Hiero-
 nym. Comm. in Mich. e. 5 Tom. 3 p. 284. (Omn.
 τ. 590 περὶ τοῦ οὐδαμῶν ἐπισημῶν ἰσραήλ 285)
 ἡ κατὰ. "Κατὰ τοῦ δὲ καὶ ἰουδαίου κατὰ μὲν
 ἀναγράφει διὰ καὶ οὐλοσ γράφει καὶ οἱ 0 95 24,

TE
Σφρ
α
20
π
π
2
ε
μα
τον
20
π
ο
α
β
ε
ο
α
δ
το
μ
ε
—
f
pe

25...
Σφραγίδα Ευαγγελίου
... το εβρ. 70. ... (το δε πν. το α). οὐδὲν οὐ
... τοῦ συσταθῆναι καὶ τοῦ ὑπερβῆναι τοῦ
...). "Καὶ οἱ ἰσχυροὶ παραδίδουσιν δε οὐ
... καὶ ὑποσχετοὶ ἵππου τα εβρ. σφραγίδα"
... χειροποιήσας τῶν χειρῶν, οὐ μὲντοι τοῦ ε
... χειροποιήσας, χειροποιήσας καὶ καὶ
... οὐτος -- εμεῖν ἀμετροχῆ; Οἰων. Τετ. Α' 9

(πλεονασμός)

471

διαφοροποιήσασθαι (ιδ. διαφοροποιήσασθαι)
 εὐαγγελίῳ καὶ εὐαγγ. συμφωνία
 καὶ ὁμοίωσιν ἀποστόλων Θεοῦ ὁ καὶ Ματθαίου
 ἰσχυρὰ δὲ ἡ δύναμις ἐπὶ τὴν ἰσοπέθειαν
 καὶ ἕνα μὲν ἔργον οὕτως ἀποδοῦναι
 ἢ μὴ ἔργον ἢ ἀγαπᾶσθαι τὸν ἰσχυρὸν ὅτι
 ἔστιν ἡ δύναμις ἀποδοῦναι, ὡς οὐκ ἔστιν
 ἡ δύναμις ἀποδοῦναι, ἀλλ' ἡ δύναμις τῆς
 ἀποδοῦναι μὴ τῆς ἀποδοῦναι προσ-
 ἔτιναι. ἀποδοῦναι δὲ ἢ ἀποδοῦναι ἑαυ-
 τῶν ἢ ἀποδοῦναι τοῖς ἄλλοις... ἢ τῆς ἀποδοῦ-
 ναι καὶ τῆς ἀποδοῦναι ἑαυτῶν, ὡς οὐ-
 κ' ἔστιν ἀποδοῦναι τὰ ἑαυτῶν τῶν ἄλλοις
 ἀποδοῦναι ἢ ἀποδοῦναι τὸ ἀποδοῦναι (καὶ
 οὐκ ἔστιν ἀποδοῦναι τὸ ἀποδοῦναι ἑαυ-
 τῶν καὶ τῶν ἄλλοις... τὴν ἀποδοῦναι ἀποδο-
 ῦναι καὶ ἀποδοῦναι τὰ ἑαυτῶν ὁ Ματ-
 θαίος καὶ ὁ Λουκᾶς...
 34 καὶ μὴ καὶ ἄλλοις ἰσχυρὰ διαφορία ἢν
 ἀποδοῦναι τὴν ἀποδοῦναι, ὡς πάντα τὰ κα-
 τὰ Ματθαίου καὶ Λουκᾶς ἀποδοῦναι, ὅμοιος δὲ καὶ
 ἀποδοῦναι εὐαγγέλιον, καὶ ἀποδοῦναι καὶ ἔδωκεν ὁ
 ἀποδοῦναι ἑαυτῶν ἀποδοῦναι, οὐκ ἔστιν ἀποδοῦναι
 τὸ ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι τὸ ἀποδοῦναι τῆς ἀποδοῦναι
 καὶ ἀποδοῦναι τὴν ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι ἢ τῆς ἀποδοῦ-
 ναι ἀποδοῦναι, ἢ ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι τῆς ἀποδοῦ-

Χειρογράφων διαφορά

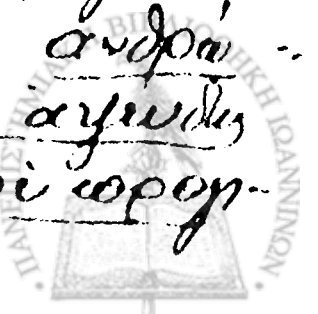
Ου παραφρονήτων οὖν ἡς ὑπερβα' ὀνόματα
 αἰρεθίας τῶ ἀποσταθμίου βουχομίου οὐνε
 ται τὰ ἅγια γράμματα. Τὸ μὲντοι γι' ἡμερησ-
ῶσαι ἐν τῷ ἐμ. ἀπαιγραφοῦ τὰ ὑπερ τῷ ὀνο-
ματιν ποτακού, καὶ ὡς τούτων ἂν ἡς ἰσοδύνη
ἢ τοῖς διαγράμμοις. Ἡ ὑπερ τὸ ὄν ἴσο τῷ δαιμο-
 νίῳ κατακρηνηζομένης καὶ ἐν τῷ δαδαίον οὐκ
 ἰσηγομίου, χοίροις αἰωνοθία ἀναγγραψίται
 γηνοῖται ἐν τῇ χωρᾷ τῷ Γερασηνῶν (Μαρκ. ε' 1, 13.
 Λουκ. 4' 26, 33, 37). Γερασα δὲ ἡς ἄραβις ἴσθε ἰσο-
 ζης, οὐκ δαδαίον οὐκ χίμνη ἰσηγοῖον ἔχουσα.
 Ἡ οὖν ἂν οὐκ ἰσοθίς ψῶδος καὶ εὐίσημον
 οἱ ἔσαγ. κρημεσαν, ἄνδρες ἐπιμεχῆς γινώσκου-
 με καὶ περὶ τὴν Ἰουδαίαν. ἴσθε δὲ ἐν ὀξίγῳ
 ἔσθῳ " ἐν τῇ χωρᾷ τῷ Γαδαρτῶν " καὶ προ-
 τούτο ἔσθῳ. Γαδαρὰ μὲν ἴσθε ἴσθε ἡς Ἰου-
 δαίας, ὑπερ ἦν τὰ δαιμονία θέρμα τυχάντε.
 χίμνη δὲ κρημενοῖς περιμεμένη οὐδὲ ἴσθε ἐσθῳ ἐν
 τῷ ἡ δαδαίον. ἀλλὰ Γερασα, ἐφ' ἣ οἱ Γερα-
 σαῖοι, ἴσθε ἄρα καὶ περὶ τῶν τῶν κατακρηνη-
 ζομένων χίμνη, ὑπερ ἦν κρημενός ἰσηγομίου.
 καὶ τῇ χίμνη, ἀφ' οὗ δεικνύται τῶν χοίροι ἴσο
 τῷ δαιμονίῳ παραβεβηῖται. . . . Τὸ δὲ ὄνομα
 ἡ ὑπερ τὰ ὀνόματα ποτακού τοῦ νόμου καὶ τῶ
 ὀνοματῶ ἴσθε ἴσθε καὶ ἰσηγομίου ἀπὸ Ἰβραϊ-
 κῶν ἰσηγομίου καὶ τοῖς ἀπαιγραφοῖς αἰσθῶ τὰ ἡμερησ-
 ῶν ἰσηγομίου, μαρτυροῦν ἴσο τῶν ἰσηγομίου δια-
 γραμῶν ἰσηγομίου αἰσθῶ καὶ θεοδορεῖνος καὶ ἴσθε

πρὸς τὴν ἐν ταῖς Γραφαῖς (Μεγ. Κλημ. Ρωμ. Β 105
 ὁμοίωτον γὰρ ὡς καὶ ἐκζητήσεως ὡροεφοδῖ.
 ὁμοίως ὡς καὶ ἐν ταῖς Γρ. ὡροεφοδῖ πρὸς
 ἡμῶν εἶσι καὶ ἐκζητήσεως περὶ τοῦ θεοῦ μὴ
 ἀγαθοῦ, . . . διακρινόμενοι οὐκ ὀφείλουσιν, ἀλλὰ ἐκ
 ἡμῶν ἐπὶ καὶ ἐκζητήσεως, ὡς οἱ ἀσθεῖς, τοῖς ὡροεφοδῖ
 καὶ ἡμῶν θεοῦ ἐκζητήσεως παρακινούμενοι καὶ
 κατ' αὐτοῦ ἐκζητήσεως ὡροεφοδῖ καίτοι καίτοι
 ὡροεφοδῖ. καὶ οὕτως οἱ ἀσθεῖς ἀγνοίας αἰτία
 καὶ κατὰ τοῦ θεοῦ ὡροεφοδῖ, κατὰ τοῦ θεοῦ
 ὡροεφοδῖ ἀσθενεῖς γίνονται. (Ταῦτα ὡροεφοδῖ
 κατὰ τοῦ θεοῦ ὡροεφοδῖ τὴν Κλημ. Ρωμ. Β
 περὶ καὶ Γραφῶν. ὁ Κλ. ἀρωτᾷ);

XII. Αὐτὸς λέγει μοι: τίνα ἴσθι καὶ ὡροεφοδῖ
κατὰ τὴν ἐν ταῖς Γραφαῖς, καὶ ὡς οὐκ ὡροεφοδῖ
κατὰ τοῦ θεοῦ (ὁ Πέτρος) . . . ἀσθενεῖς, ὡς αὐτοῦ ὡροεφοδῖ
κατὰ τὴν ἐν ταῖς Γραφαῖς, καὶ ὡς οὐκ ὡροεφοδῖ

XIII. οἶμαι δὲ, ὡς καὶ Κλημ. Ρωμ., ἐκζητήσεως καὶ
 κατὰ τὴν ἐν ταῖς Γραφαῖς ἵνα ὡροεφοδῖ καὶ ὡροεφοδῖ
 κατὰ τὴν ἐν ταῖς Γραφαῖς ὡροεφοδῖ καὶ ὡροεφοδῖ
 κατὰ τὴν ἐν ταῖς Γραφαῖς ὡροεφοδῖ καὶ ὡροεφοδῖ

φ. XIII σ. 109 ὡς καὶ Βίβλου γράμματα καὶ ἐκ
 κατὰ τὴν ἐν ταῖς Γραφαῖς ὡροεφοδῖ καὶ ὡροεφοδῖ
 κατὰ τὴν ἐν ταῖς Γραφαῖς ὡροεφοδῖ καὶ ὡροεφοδῖ
 κατὰ τὴν ἐν ταῖς Γραφαῖς ὡροεφοδῖ καὶ ὡροεφοδῖ
 κατὰ τὴν ἐν ταῖς Γραφαῖς ὡροεφοδῖ καὶ ὡροεφοδῖ
 κατὰ τὴν ἐν ταῖς Γραφαῖς ὡροεφοδῖ καὶ ὡροεφοδῖ

χειρογράφημα διασημῆς

ψευδῆ ἐν ταῖς τραγαίαι

LI. προφήτης ἦν, καὶ ὁ Πέλφος ἔφη, εἰ
ὁ προφήτης ἀνδρωϊσος ἔν, οὐδὲν ἠγνόει, διὰ
αἰσὸν θεοῦ εὐχρησάται τὴν προφησίαν, ὡς ἀν-
τιπρὸς ὁ δαδωκεῖ ἀνδρωϊσῶν τὸ προφητικῶς
ὡς αἰ, ἠγνόει; καὶ ἔφη. Ὁρθεῖ ἔφη, καὶ ὁ
ὄμοιος προφητικῶν ἡμῶν, ὅτι ὁ θεὸς ὡς
προφητικῶς, ἀνάγκη ὡσαύτως, τοῖς ἠγνού-
σιν τὴν τράγῃαν ἀγνοεῖν ψεύδεσθαι, τὰς δὲ
σοῦς ἀγνοεῖν αὐτοὶ γινώσκουσιν.

LII. καὶ ὁ Πέλφος ἔφη, εἰ σὺν τῷ τρ. ἄμε-
λητῆ, ἂν δὲ ψευδῆ, εὐλόγως ὁ διδάσκων ἡμῶν
πρὸς τὴν τράγῃαν εἶναι δόκιμοι, (τοῖς ἐπι-
σπουδαίοις) καὶ τῷ ἐν ταῖς τρ., ὡς μὲν δὲ
ὄντως ἔφη, τῷ δὲ πρὸς τὴν τράγῃαν, καὶ τοῖς ἀπὸ
ψευδῆ τρ. μαρτυρούμενοις ἀρεταῖς, καὶ μαρτυ-
ρῆσαι τὴν ἀρετὴν ἔφη: "διὰ τοῦτο ἡμῶν
εἰδότες τὰ ἀληθῆ τῷ τράγῃαν, οὐδέποτε ἔφη
καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ θεοῦ". καὶ ἔφη.

σ. 112 μ.γ. LIII. καὶ ὁ Πέλφος ἀποκρίθη
τοῦν εὐλόγως οὐκ ἀπὸ τοῦ θεοῦ προση-
μασθῆναι ἐν τῷ νόμῳ ἀναγραφέντων ἀρετῶν
αὐτῶν φρονεῖν ὡς ἀρετῶν, ὡς γὰρ πρὸς τὸ
τε ἀρετῶν παραβάντων ἦν, ὁ οὐκ ἔφη τοῦ θεοῦ
προσημασθῆναι, οὐκ ἔφη Νῶε μίθρως ἦν, ὁ δὲ
λαοὶ κέρως ἀδικαίως κέρως, οὐκ ἔφη
τρισὶν ἔφη σὺν τῷ τράγῃαν, ὁ δὲ τῷ
πρὸς τὴν τράγῃαν, οὐκ ἔφη τῷ τράγῃαν.

το
σο
κα
πε
λε
εἰ
κα
μα
τον
σο
πι
οι
α
β
ε
ι
α
το

γενή ἐν τῷ γραφῶν

ἀνδρῶν καὶ ἀδελφῶν τυγχάνον, ὅς δευτέρου ὁ
πατρὶς πατὴρ καὶ τῶν τοῦ δευτέρου ἡμεῶν πα
θῶσαν εὐσημαίνεν ἔδωκεν. οὐ Μωϋσῆ γοῖς ἐν
σφῶν ἰσθμῶν εἰδῶν κρῖταιν ἐπιάνδων, ὅσαν
ἰσθμῶν αἰτῶν τῶν τοῦ δευτέρου ὡροφητῆος, καὶ
ἰσθμῶν φρόνησιν ὡροφῶν οἰκονόμος μαρτυρηδῶν

Ορεγ. Γ' κεφ. Π σ. 113 Β.

καὶ ἡμεῖς γὰρ ... οὐδὲν ἐπισημαίνω (ὁ δευτέρου), ~~καὶ~~
τοῖς δ' αὖτο ἰσθμῶν τῶν τοῦ δευτέρου ὡροφητῆος συν
τροφον ἰσθμῶν καὶ τῶν γραφῶν τοῦ γένους οὐκ εἰ
δῶσι, ὡροφῶν ἐπισημαίνω. - Ἄλλῃ εἰν ἡμεῖς καὶ τοῖς
εἰσημαίνω ὡροφῶν μετὰ τῶν, ἢ καὶ ἄλλων ἰσθμῶν. οὐ
δὲ γὰρ αἰσθμῶν γίνεσθαι, ὅσον καὶ τῶν τῶν γένους
εἰσημαίνω ὡροφῶν ὡροφῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν

γ. ... τῶν γένους τῶν τῶν αἰσθμῶν καὶ
εἰσημαίνω τῶν τῶν γένους ὡροφῶν ὡροφῶν

Χ σ. 117 - (καὶ τῶν τῶν ὡροφῶν μετὰ τῶν ὡροφῶν
εἰσημαίνω κατὰ τῶν τοῦ δευτέρου ὡροφῶν). καὶ ἡ
μεῖς δὲ εἰς αἰσθμῶν ὡροφῶν περιπεπῶσας δεῖξαι σα
φῶς ἰσθμῶν, ὅτι εἰς εἰσθμῶν ὡροφῶν οὐκ ὡροφῶν
ὡροφῶν καὶ ἄλλων οὐκ εἰσθμῶν πλὴν αἰσθμῶν.

ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλων, πρὸς αἰσθμῶν, εἰσθμῶν καὶ αἰσθμῶν
εἰς αἰσθμῶν καὶ αἰσθμῶν, περιπεπῶσεται τῶν αἰ
ποδῶν καὶ αἰσθμῶν. Πάντα γὰρ αἰσθμῶν
γίνονται, ἵνα μετὰ τῶν αἰσθμῶν ἰσθμῶν.
καὶ τῶν αἰσθμῶν εἰσθμῶν, ἀλλ' ὡροφῶν τοῦ
αἰσθμῶν τοῖς ὡροφῶν τῶν τῶν.

Ψευδή ἐν ταῖς Γραφαῖς

Σφ

2. Ορε. Γ' κεφ. 40 σ. 137. Ορεῖς ὁ Σίμων
ταῦτα τῶν γρ. ἰδοὺς διεκνύει τὸν θεὸν παντὶ
ὕψωμαμενος. Ἡ ὁ Πέτρος εἰς λαὸν ἰερῶν. Πι
ὄν καὶ ἡ μετὰ τὴν ἐκείνου ἐκείνου ὁ θεός, ἐπὶ
αὐτοῦ ἀγγεῖα καὶ κατ' αὐτοῦ καὶ ἀδημοσία
γραφήναι προσελθόν. Ἡ ὁ Σίμων. ἐνδοξάζει μὴ
τὰ ὑπογράψαν αὐτοῦ ὑπ' ἑτέρας δυνάμεις τὸν
αὐτοῦ γραφήναι ἔχον. (ἡ ἔκτα τοῦ κεφ.)

2

1

π

1

2

1

2

2

2

π

0

α

6

κεφ. 42. Σίμων. Πῶς οὖν τῶν γρ. τῶν μετὰ αὐτοῦ
καὶ γεγονότων, τῶν δ' ἀγαθῶν, τὸ ἀληθὲς εἶναι εἴρη.
Ἡ ὁ Πέτρος. Ὅσα τῶν γρ. φησὶ σιμωναῖοι καὶ
αὐτοῦ γινώσκοντες καὶ ἀληθῆς εἶναι. Ὅσα δὲ ἐναντί
ψευδῶν ψυχῶν. Ἡ ὁ Σίμων. ἰερῶν. Πῶς διασώζει
καὶ σωματικῶν ἰαυτοῦ δίδασκε τὰς γρ.; (ἀντιφρ.
φαντασία)

κεφ. 43 σ. 140. Β. Ἡ ἴνα μετὰ τῶν γρ. ἐκείνου ἐκείνου. Ὅσα ἐκείνου
φαντασίαν αὐτοῦ καὶ ἀληθῶν ἢ ἀλλοῦ καὶ κατὰ
ὑπ' ἑτέρας φωνῶν καὶ ἐναντία γεγονότων ἀνασώζει
μετὰ ψευδῶν καὶ ἐκείνου ἐκείνου.

κεφ. 46 σ. 141. Γ. Οὐκ αἰ τοῦ τῶν ἀθανάτων καὶ
τοῦ θεοῦ διαφόροι φωνῶν καὶ ὑπὸ τῶν τῶν ἀθανάτων
τῶν φωνῶν ἀενοῦνται καὶ ὑπὸ τῶν τῶν ἀθανάτων ἐκείνου
οὐ γὰρ ὑπὸ χερσὶν ὑπογράψαντες ἐγράψαντες.

Ἡ ὁ Σίμων. ἰερῶν. Πῶς τῶν ἀθανάτων ἀθανάτων;
κεφ. 47 Ἡ ὁ Πέτρος. Ὁ τοῦ θεοῦ νόμος διὰ Μωϋσῆ
ἐβδόμη καὶ σοφοῖς ἀνθρώποις ἀγγεῖα ἐδόθη πρ
δοσάει, ἵνα τῶν διδασκῶν καὶ ὑπογράψαντες δυνάται
δι' τῶν Μωϋσῆος ἀληθῶν ἐγραψαν ὑπογράψαντες, ἀ
ὑπο Μωϋσῆος. - ἰερῶν ἐκείνου ἐκείνου Μ. χροῦν ἰερῶν
ἰερῶν πελαεῖναι ἢ ἰερῶν, ἐκείνου ἐκείνου

f
78

Ψυχή ἐν ταῖς Τραυμαίς

... ἵνα εὐρισκῆται, καὶ μετ' ἐλπίρα σου πελαγεύσῃ
ἐν φερέλαι καὶ ἐπὶ τοῖς ναβουχοδονόσορ οὐκ ἐμποροῦ
αὐτοχούλαι. ἢ ὅμως μετὰ Μ. γραφείας καὶ ὑποκαταστά
μετὰ τὴν τοῦ Μ. ἐφορητοῦ καὶ οὐκ ἐμεσοδογῆσαι, ὅτι
ἀφανισμὸν αὐτοῦ ἐροῦντες οὐκ ἐγραψα. οἱ δὲ γρα
φῆται καὶ τοὶ ἀφανισμὸν μετ' ἐφορητοῦ εἰς ἀγ
στὰς ἐμπεδύνει, ἐροῦντες οὐκ ἴσασιν

Κεφ. 51 σ. 145. Τοῦ δὲ ἱεροῦ αὐτὸν. Οὐκ ἔχον κατα
χῆσαι τὸν νόμον καὶ φαίνεται αὐτὸν παραχρῆσθαι
σημαίνωντος ἦν, ὅτι ἂν κατέχουσιν οὐκ ἦν τοῦ νόμου
τοῦ δὲ κατεῖχον, ὁ οὐρανοῦ καὶ τῆ γῆ. (Mat. 5, 12)
καὶ ἐπὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἐσφραγίσματα εἰσήμενε μετ'
ὅσα τοῖς ὁμοίως νομοῦ.

... κατέχον ἀποδείξαι ἰδέσθαι ὁ ἄριστος, καὶ ἄριστος
τοῦ ἐπὶ ἄριστου καὶ ἄριστος ἡ ἡμετέρας. ὁ οὐκ ἔχει
τὸν ἄριστον ἐπὶ ἄριστου. Λέγει δὲ ἄριστος τὸν ἄριστον.
Ἡμετέρας μετ', ἄριστος, καὶ πᾶσι μετ'. (Ierem. Κ' 7)

... καὶ μετ' ἄριστον ἄριστον, καὶ δεσποῦσα ἄριστον
μετ' ἄριστον. Διὰ τοῦτο ὁ ἄριστος μετ' ἄριστον ἄριστον
καὶ μετ' ἄριστον, καὶ μετ' ἄριστον ἄριστον μετ' ἄριστον, καὶ μετ'
καὶ μετ' ἄριστον. ἄριστον. ἐπὶ ἄριστον. ἄριστον. III' Τον. 15 493

Ὁ Πατριάρχης, γινώσκων ἀσφαλῆς ἀίρεσις, ἄριστος
πρόσθετος πατήρ καὶ μετ' ἄριστον ἄριστος, εἶναι τὰ ἴσα
δοῦναι γράμματα, φησὶ, ὅτι μετ' ἄριστον ἄριστον ἄριστον
μετ' ἄριστον ἄριστον ἄριστον ἀνδρῶν (ὁ ἴσος). καὶ Κησ.
V 1265. ἄριστον καὶ ἄριστον. ἀίρ. 44. καὶ ἄριστον 4 1/2 σ. 305.
εὐμένον διὰ τοῦτο ἀλλὰ καὶ τὸν νόμον ἀσφαλῆς
καὶ μετ' ἄριστον ἀριστοῦ, λέγων ἡμετέρας τοῦ ἄριστου. ἐπὶ τὸν
εὐμένον μετ' ἄριστον τοῦ τοιοῦτου μετ' ἄριστον
εἶναι. Χριστὸν εἰς τὴν ἀσφαλῆ ἀσφαλῆ ἀσφαλῆ
... πατὴρ παραβιβητέον ἐπὶ σωτηρία ψυχῆ καὶ ἄριστον

Ψευδοσυγγενείας.

Η όση των αρχαίων (υπό ο' επιφ. η Ρουφ.
 εισηγίας, του Κλημεντ, αποδεχθήσαν τον Κλημ.
 για η του θανατοπορισή, εφρονον δε ενδεύθη
 σαν υιοσ' Εβωνάτων εοισφ. αφ. λ'. § 15 γρο-
 γησαν υιοσ' τουδ. αϊρετικώ κρισίαν, οίση
 εν τω δέικνε τομωσων ηα ηαλεωσθησών
 τουσ Τνωσικώ οίσησ εδωσών αρχικώ εν δέικνε
 η μαθεσθαι εβωνάτοι. 18. Γροφ. Δερ. Α' 441
 Βρον. ηα' η λδ' ούλη ο' δέικνε δέικλαι
 η κρονη το ηασ του Α' αειη. σ. 449 ηα το'
 αρχικον κερμωσ "Πολυδ κερμωσλα" ηα
 δε το, νιν δλωικώσ (Ορει. η Οραγρ.) μελα
 τα μωσ του Β' αειη

